

**O‘ZBEKISTON RESPUBLIKASI OLIY VA
O‘RTA MAXSUS TA’LIM VAZIRLIGI**

O‘RTA MAXSUS, KASB-HUNAR TA’LIMI MARKAZI

SABZAVOTCHILIK VA POLIZCHILIK

Kasb-hunar kollejlari uchun o‘quv qo‘llanma

Qayta ishlangan ikkinchi nashr

Toshkent
«IQTISOD-MOLIYA»
2016

UO‘K 635.1/8(075)
KBK 44.9

Taqrizchilar: *b.f.n. Sh. Choriev;*
q.x.f.dok.,prof. X. Atabaeva

3-87 Sabzavotchilik va polizchilik: O‘quv qo‘llanma / V.I. Zuyev, O. Qodirxo‘jaev, M.M.Adilov, U.I.Akramov; O‘zR Oliy va o‘rta maxsus ta’lim vazirligi, O‘rta maxsus, kasb-hunar ta’limi markazi. – T.: «Iqtisod-Moliya», 2016. – 288 b.

O‘quv qo‘llanmada respublikamiz sabzavotchiligi va polizchiligi holati va rivojlanish istiqbollari o‘z o‘rnini topgan. O‘zbekistonda eng ko‘p tarqalgan sabzavot va poliz ekinlari turlari, navlari biologiyasi batafsil bayon etilgan. Himoyalangan yerlarda ko‘chat yetishtirishning o‘ziga xos xususiyatlari o‘z aksini topgan. Shu bilan birga, kam tarqalgan sabzavotlar to‘g‘risida ma’lumotlar berilgan.

UO‘K 635.1/8(075)
KBK 44.9

ISBN 978-9943-13-622-9

© «IQTISOD-MOLIYA», 2016
© Mualliflar jamoasi, 2016

1-bob. KIRISH. SABZAVOTCHILIKNING MAQSADI, KELIB CHIQISHI VA XUSUSIYATLARI. SABZAVOTCHILIK ILMIY ASOSINING RIVOJLANISHI VA KELAJAGI

Sabzavotlar – bu sersuv, etli va mazali (mevalari, ildizmevalari, karamboshi, piyozboshi, tuganaklari, poyalari, barglari, kurtaklari, ildizlari va h.k.) inson iste'mol qiladigan o'tsimon o'simliklardir. Bularni yetishtirish bilan shug'ullanuvchi o'simlikshunoslikning bir tarmog'i sabzavotchilik deyiladi, shuningdek, u o'simliklarning biologiyasi va mahsulot yetishtirish texnologiyasini o'rganuvchi ilmiy fandır. Bu tarmoqning ochiq dala sabzavotchiligi, himoyalangan yer sabzavotchiligi, polizchilik, urug'chilik kabi yo'nalishlari mavjud.

Sabzavotchilikni o'rganish natijasida o'quvchilar asosiy sabzavot ekinlarining biologik xususiyatlari va navlarini o'zlashtirib, ularni ochiq va himoyalangan yerlarda yetishtirishning zamonaviy texnologiyasini hamda himoyalovchi inshootlar turlari, tuzilishi, vazifasi, mahsulotlar sifatiga talablar, xaridorgirlik xususiyatlar berish sabzavotlarni tashish va vaqtincha saqlash texnologiyalarini egallashlari lozim.

Sabzavotchilikning vazifalari, maqsadi, kelib chiqishi va xususiyatlari. Sabzavot ekinlari mamlakatimizning hamma joyida o'stiriladi va haydaladigan jami maydonning yaqin 1 %ni egallaydi. Biroq gektaridan olinadigan umumiy mahsulot miqdoriga ko'ra sabzavotlar o'simlikshunoslikda birinchi o'rinda turadi.

Qishloq xo'jaligining bir tarmog'i sifatida sabzavotchilikning asosiy vazifalari quyidagilardan iborat: aholi va qayta ishlash

sanoatlarining sabzavot mahsulotlariga bo‘lgan talablarini to‘la qondirish, sabzavot turlarini kengaytirish aholini yil davomida sabzavot mahsulotlariga talabini bir me’yorda ta’minlash va mahsulotlar sifatini yaxshilash.

Aholini sabzavot mahsulotlariga bo‘lgan ehtiyojini to‘la qondirish uchun ularni yetishtirishni keskin ko‘paytirish lozim. Bunga esa qo‘l mehnatini kamaytirgan holda mahsulot tannarhini pasaytirib, hosildorlikni oshirish hisobiga erishish mumkin. Buning uchun sabzavotchilikni yiriklashtirish va ixtisoslashtirish, uning texnikaviy manba’ini mustahkamalash, mexanizatsiyani ishlab chiqarishga joriy etish, ekinlarni parvarishlashning jadallashgan texnologiyasini qo‘llash, parvarishda, yig‘im-terimda, transportlarga ortish, tashish, saqlash va sotishla mahsulotni nobud bo‘lishiga yo‘l qo‘ymaslik lozim.

Sabzavot mahsulotlarining asosiy qismi yozning oxirgi va kuzda yetiladi. Lekin aholini sabzavot mahsulotlari bilan ta’minlanishdagi bunday mavsumiylikni yo‘qotish uchun himoyalangan yer sabzavotchilik maydonlarini oshirish, shimoliy viloyatlarda va mintaqalarni ta’minlash uchun janubda sabzavot yetishtirishni ko‘paytirish, ochiq yerda sabzavot yetishtirish mavsumini uzaytirish, mahsulotlarni yaxshi holatda va uzoq saqlanishini tashkil etish kerak bo‘ladi.

Yetishtirilayotgan sabzavotlar xilini va ularni kam tarqalgan turlarini ko‘paytirish lozim. Sabzavot mahsulotlarining sifatini yaxshilash uchun oliy navlarni maqbul texnologiya bo‘yicha tashkil qilish, shuningdek, ularni o‘z vaqtida, tashib keltirish hamda yaxshi saqlash hisobiga erishiladi.

Sabzavotchilik oldida turgan vazifalar uning o‘ziga xos quyidagi xususiyatlarni belgilaydi:

1. Sabzavotlarni oddiy dala sharoiti – ochiq yerda hamda su‘niy mikroiklim sharoitidagi yopiq yerda yetishtiriladi.

2. Boshqa tarmoqlarda kam qoʻllanadigan agrotexnik usullardan (koʻchat oʻstirish, qantarish, saqlash, chala oʻsgan, yetilmagan mahsulotlarni toʻla yetiltirish) foydalaniladi.

3. Xilma-xil sabzavotlar va turlicha navlardan mahsulot yetishtirish va yigʻib-terishda ularning biologik va xoʻjalik xususiyatlariga mos texnologiyalar qoʻllanadi.

4. Mahsulotlar nobudgarchiligiga qarshi sabzavotchilikni yirik shaharlar, sanoat markazlari, konserva zavodlari atrofida tashkil qilish.

5. Mavsumda birinchi, ikkinchi, zichlovchi va oraliq ekinlar hisobiga yerdan samarali foydalanishga erishish.

6. Jadallashgan tarmoq boʻlgani uchun oʻgʻitlar, sugʻorishlar, kimyoviy preparatlar, mahsus inshootlarga kerakli issiqlik manbalaridan va shu kabilardan keng foydalanish.

Oʻzining xususiyatlariga va vazifalariga ega boʻlgan sabzavotchilik, qishloq xoʻjaligining boshqa tarmoqlari, ayniqsa, oʻsimlikshunoslik va chorvachilik bir-biri bilan mustahkam bogʻlangan. Ana shu bogʻliqlik asosida bu ikki tarmoq bir-birini rivojlantirishga bevosita taʼsir koʻrsatadilar.

Sabzavotlarning biokimyoviy tarkibi va oziq-ovqatlik qiymati. Sabzavotlar oʻzining xushxoʻrliqi, toʻyimlilik hamda shifobaxshligi bilan asosiy oziq-ovqat turlaridan biri hisoblanadi. Sabzavotlarning toʻyimlilik ular tarkibidagi uglevodlar, oqsillar, yogʻlar va boshqa moddalarning oz-koʻpligi bilan aniqlanadi. Sabzavotlar tarkibi asosan suvdan (65-96 %) iborat boʻlib, quruq moddalar bodring, pomidor va tarvuzda – 4-7 %, ildizmevalada – 11-17 %, faqat koʻk noʻxatda – 20 %, sarimsoq piyozda – 35 %gacha boʻladi. Shuning uchun sabzavotlarning toʻyimlilik qiymati katta emas: bir kilogramm eng koʻp isteʼmol qilinadigan sabzavotlar 150-400 *kcal* yoki 600-1700 *kJ* quvvatga ega.

Sabzavotlar oziq-ovqat sifatida organizmning energiyaga talablarini qondira olmaydi (insonning kundalik talabi 8-17 ming *kJ* yoki 2-4 ming *kcal*). Biroq ular qoʻshimcha karbon

suvlari, oqsillar va moylar manbai bo'lib xizmat qiladi. Shunga qaramasdan kishilarning hayotida sabzavotlarning ahamiyati juda kattadir. Ularning tarkibida ko'plab miqdorda biologik aktiv moddalar: vitaminlar (darmondorilar), mineral tuzlar, fermentlar, organik kislotalar, efir moylar hamda xushbuy moddalar mavjud.

Inson hayotida vitaminlarning roli katta, ular fiziologik zarur moddalar hisoblanadi. Uning nomi lotincha "*vita*" – bo'lib, hayot degan ma'noni bildiradi. Kishining o'rtacha faoliyati uchun 20 ga yaqin turli vitaminlar zarur hisoblanadi. Ular orasida ayniqsa, B₁ (tiamin), B₂ (riboflavin), C (askorbin kislota), A (retinol), shuningdek, E (tokoferol) vitaminlari eng zarurlaridir. Oziq-ovqat mahsulotlari orasida tarkibida vitaminlari ko'pligi bo'yicha sabzavotlar birinchi o'rinni egallaydi va ularning asosiy manbai hisoblanadi.

Sabzavotlar tarkibida 50 dan ortiq kimyoviy elementlar bor. Ularda kul miqdori 0,1-2 %ga etadi. Sabzavotlarda kishi organizmiga zarur va oson o'zlashadigan tuzlar: natriy, kaliy, kalsiy, fosfor, magniy, temir, marganets, xlor, yod, oltingugurtlar mavjud. Bu mineral moddalar ishqoriy xususiyatga ega bo'lib, ovqat hazm bo'lish jarayonida non, moy, go'sht iste'molidan hosil bo'ladigan va organizmga salbiy ta'sir qiladigan kislotali birikmalarni neytrallaydi hamda qonning ishqoriyligini doimiy bo'lishini ta'minlaydi.

Sabzavotlar tarkibidagi organik (ayniqsa, olma, limon, vino, shovul) kislotalar, fermentlar, efir moylari va boshqa xushbo'y moddalar kishi ishtahasini qo'zg'atib oqsillar, uglevodorodlar va moylarning so'rilishini yaxshilaydi. Insonning ovqat hazm qilish a'zolari serhajm mahsulotlarga odatlangan. Ularni normal ishlashlari uchun ovqatlar tarkibida hazm bo'lmaydigan ballastchiqindi moddalar ham bo'lmog'i lozim. Bunday moddalarni ham organizmga sabzavotlar yetkazadi.

Sabzavotlarning shifobaxsh xususiyati ham qadimdan ma'lum. Ular asab qo'zg'alishini normallashtiradi va asabiyruhiy holatlarni

oldini olish imkonini beradi. Bir qator sabzavot oʻsimliklari (piyoz, sarimsoqpiyoz, pomidor, qalampir, petrushka, xren, turp) tarkibida bakteritsid (yemiruvchi) xususiyatiga ega boʻlgan fitotsidlar mavjud. Baʼzi sabzavotlar (seldereylar va sarimsoqpiyozlar) quvvatni oshirish xususiyatiga ega.

Sogʻlom odamning oziq-ovqatida turli sabzavotlar miqdori sutkalik ratsionning $\frac{1}{4}$ qismidan kam boʻlmasligi lozim. Har kuni taxminan 300 g kartoshka va 400 g sabzavot isteʼmol qilish zarur. Maʼlumotlarga qaraganda aholi boshiga sabzavotlar isteʼmol qilishning oʻrtacha yillik meʼyori 146 kg, respublikalar va mintaqalararo 128 kg dan 164 kg gacha, jumladan: oqboʻshli karam – 32-50, gulqaram, bryussel va savoy karamlar – 3-5, pomidor – 25-32, poliz mahsulotlari – 20, qovoqcha va baqlajon – 2-5, chuchuk qalampir – 7-13, koʻk noʻxot – 7-8, xushboʻy sabzavotlar – 1-2, turli xil sabzavotlar 3-5 kg ni tashkil etishi kerak.

Oʻzbekiston viloyatlarida sabzavot va poliz ekinlarining yillik meʼyorini 164 kg gacha oshirish, kartoshkani esa 50 kg ga tushirish taklif qilinmoqda. Hosilni saqlashda va transportlarda tashishda nobud boʻlishini hisobga olib, isteʼmol meʼyori boʻyicha taqqoslaganda sabzavot tayyorlash normasini 25-30% ga oshirish lozim.

Chet mamlakatlarda sabzavotchilik. Sabzavot ekinlari dunyoning barcha mamlakatlarida yetishtiriladi. Hozirgi vaqtda uning yalpi hosili 560-570 mln. *t* ni tashkil etib, har bir kishining sabzavotlar isteʼmol qilishi yil davomida 100 kg ga toʻgʻri kelmoqda. Fiziologik (tibbiy) meʼyorga koʻra, bu koʻrsatkich 120-130 kg dan kam boʻlmasligi lozim.

Sabzavot va poliz mahsulotlarini ishlab chiqarish boʻyicha birinchi oʻrinda Xitoy (202-205 mln. *t* yoki aholi jon boshiga 170 kg sabzavotlar, 100 kg tarvuz) turadi.

Sabzavotchilik taraqqiy etgan mamlakatlar Hindiston (68-75 mln. *t*), AQSh (34-36 mln. *t*), Turkiya (17-21 mln. *t*), Italiya (12-15 mln. *t*), Rossiya (11,5-14,2 mln. *t*), Yaponiya (11-13 mln.

t), Eron, Meksika, Ispaniya, Fransiya, Indoneziya (6-11 mln. t) va h.k.

Aholi jon boshiga yil mobaynida sabzavotlar yetishtirish Italiyada 230-250, Polshada 150-160, AQShda 130-145, Yaponiyada 120-140, Ukrainada 90-100, Rossiyada 86-94 kg ni tashkil etmoqda.

Xitoyda sabzavotchilik dehqonchilikning qadimiy sohalaridan hisoblanadi. Bu yerda sabzavot ekinlarining barcha (80 ta) madaniy turlari ekilib, har bir gektar maydondan yil davomida 1-3 (shimoliy hududlarda), 3-9 martagacha (janubiy hududlarda) hosil olinadi. Himoyalangan va dala sabzavotchiligi rivojlangan mamlakatlardan biri – Gollandiyadir. Aholi jon boshiga to‘g‘ri keladigan issiqxona maydoni bo‘yicha ($4,24 m^2$) birinchi o‘rinda turadi. Yaponiyada sabzavotchilik yuqori darajada mexanizatsiyalashganligi, yuqori hosilli geterozisli duragay urug‘lar va o‘stiruvchi stimulyatorlardan keng ko‘lamda foydalanishi bilan xarakterlanadi.

Har bir mamlakatda sabzavotlar turi (assortimenti), xalqlarning urf – odatiga va iqlim sharoiti xususiyatlariga bog‘liq. Masalan, AQShda asosan shirin makkajo‘xori, pomidor, dukkakli va salat o‘simliklar, Xitoy, Yaponiya va Koreyada – turp, Bolgariya, Ruminiya va Vengriyada 40 % sabzavot ekinlari maydonini pomidor, qalampir, baqlajon egallaydi.

O‘zbekiston va jahon sabzavotchiligi oldidagi vazifalar.

Birinchidan: sabzavot ekinlari hosildorligini oshirish va tannarxini arzonlashtirish.

Ikkinchidan: aholini sabzavot bilan ta‘minlashda mavsumiylikni bartaraf yetish.

Uchinchidan: sabzavotlar turini kengaytirish va sifatini yaxshilash.

Respublikamizda muntazam yuqori, sifatli hosil yetishtirishga to‘siq bo‘layotgan va sabzavotchilik samaradorligini oshirishdagi vazifalar quyidagilardan iborat:

1. Iqlim va tuproq sharoitlari turli sabzavot o'simliklarini yetishtirish imkoniyatini bersa-da, ekilayotgan sabzavot ekin turlari 20 dan oshmaydi. Sabzavotlarning assortimentini kengaytirish aholining o'sib borayotgan ehtiyojinigina emas, balki mamlakatimizga kelib – ketayotgan va shu yerda istiqomat qilayotgan xorijliklar talabini ham qondiradi, tarmoq salohiyatini boyitadi.

2. Muayyan ekin turiga ixtisoslashgan xo'jaliklarning bo'lmazligi ishlab chiqarish jarayonlarini mexanizatsiyalashtirish darajalarini kamaytirib, qo'l kuchiga bo'lgan ehtiyojni oshirmoqda.

3. Sabzavotchilikda yuqori hosilli geterozisli duragaylardan keng foydalanish.

4. Organik va mineral, azotli, fosforli va mikrobiologik o'g'itlardan ekin turi, tuproq xossalari va rejalashtirilgan hosilga qarab foydalanish. Kaliyli o'g'itlarni qo'llash.

5. Ekinlarni faqat egatlab sug'orish usulidan emas, yangi progressiv usullardan (tomchilatib, yomg'irlatib sug'orish va h.k.) foydalanish.

6. Texnologiyalarni joriy etishdagi kamchiliklarni bartaraf etib, ishlab chiqarish jarayoni tadbirlarini o'z vaqtida va sifatli bajarish. Urug'larni ekishga tayyorlashda ilg'or usullarni qo'llash.

7. Begona o'tlar, kasallik va zararkunandalarga tabaqalashtirilgan usullar asosida qarshi kurash. Urug'larni zararlantirish ishlarini yetarli darajada o'tkazish.

8. Poliz ekinlarining har xil kasalliklari, ayniqsa, qovunda fuzarioz so'lish kasalligining keng tarqalganligi va unga qarshi samarali choralarni ishlab chiqish.

9. Poliz ekinlari yaxshi hosil beradigan tog' oldi mintaqalaridagi lalmikor va adir yerlardan keng foydalanish.

10. Noyob qovun navlari maydonini kengaytirib, dunyo bozoriga mahsulot eksportini oshirish.

11. Ekinlarni asosiy va takroriy qilib o‘stirishda zamonaviy tejamkor texnika, urug‘, o‘g‘it va samarali himoya vositalaridan foydalanishga erishish.

Sabzavot, kartoshka va poliz mahsulotlari yetishtirishni ko‘paytirish uchun mazkur tarmoqlarda sifat o‘zgarishlarini amalga oshirish kerak. Buning uchun intensivlashtirish omillari yordamida tuproq unumdorligini oshirish va o‘simliklarning agrobiologik, mahsuldorlik imkoniyatlaridan to‘liq foydalanish talab etiladi. Chunki, tuproq – o‘simlik (nav, urug‘) – texnika – kimyo – melioratsiya – tashkillashtirish – inson kabi ishlab chiqarishning tarkibiy qismlarini yagona yaxlitlikka keltirish eng oliy omil hisoblanadi.

Hosil shakllanishini jadallashtiruvchi omillarni ishga solish uchun fan – texnika tomonidan zamonaviy texnologiyalar yaratilib ishlab chiqarishga tavsiya etiladi. Natijada hosildorlik va mahsulot sifati oshadi, o‘simlik va iqlim sharoitining barcha ijobiy imkoniyatlaridan foydalanish darajasi ko‘tariladi.

Har qanday texnologiya insonning mehnat unumdorligini oshirishga yangi imkoniyatlar yaratadi, lekin amaliyotda yangi texnologiyalarni ishlab chiqarishga joriy etish osonlik bilan kechmaydi va barcha mavjud imkoniyatlardan samarali foydalanishni talab etadi.

O‘zbekistonda sabzavot-poliz ekinlari va kartoshka ekin maydoni, hosildorligi va yalpi hosil viloyatlar bo‘yicha 1-jadvalda keltirilgan.

1-jadval. O‘zbekistonda sabzavotchilik, polizchilik va kartoshkachilik ahvoli (1990 ... 2007 yy.)

Viloyatlar	Ekin maydoni, ming ga					Hosildorlik, ts/ga					Yalpi hosil, ming tonna				
	1990	1995	2000	2005	2007	1990	1995	2000	2005	2007	1990	1995	2000	2005	2007
Sabzavotchilik															
Qoraqalpog‘iston	3,6	3,9	3,08	5,1	7,6	89,1	80,6	78,6	97,6	144,6	32,2	31,5	9,17	49,8	109,9
Andijon	4,6	4,1	1,08	13,0	14,7	197,3	227,9	177,1	356,0	372,5	98,8	93,7	30,15	461,8	547,6
Buxoro	4,8	1,8	1,29	7,7	8,7	168,2	133,2	94,3	272,9	309,9	75,7	24,4	14,33	210,4	269,6
Jizzax	3,8	2,5	1,58	8,5	10,9	139,3	117,4	113,9	138,5	167,4	53,4	29,8	17,32	117,8	182,5
Qashqadaryo	7,8	5,2	4,16	3,2	11,6	164,3	156,4	130,6	497,5	186,4	127,7	81,3	50,31	157,7	216,2
Navoiy	1,3	0,9	0,45	2,8	3,0	123,0	129,3	101,1	307,0	355,7	16,4	11,3	4,46	86,0	106,7
Namangan	4,3	4,0	3,07	9,0	10,9	300,0	269,3	200,8	281,7	322,9	90,8	108,3	70,85	253,8	352,0
Samarqand	10,6	7,8	6,53	22,7	24,9	246,0	247,2	160,3	275,6	345,9	322,3	193,1	103,33	625,0	861,3
Surxondaryo	3,8	2,5	1,23	8,9	9,6	145,1	150,7	124,5	265,0	353,3	57,0	38,1	14,95	235,9	339,2
Sirdaryo	2,9	1,5	0,73	4,0	4,8	115,0	83,6	90,8	288,5	284,7	33,6	12,3	5,96	114,3	136,6
Toshkent	18,8	12,7	7,4	26,5	29,9	204,0	203,9	195,6	270,9	308,2	407	258,2	146,39	716,6	921,5
Farg‘ona	5,8	3,4	2,38	11,6	12,7	165,7	171,7	141,7	264,1	294,7	95,6	57,7	43,99	306,6	374,3
Xorazm	3,7	2,9	1,87	8,3	10,5	141,3	149,0	147,7	220,6	240,3	50,4	43,2	21,43	182,0	252,4
Respublika bo‘yicha:	75,8	53,2	34,85	131,1	159,8	180,0	184,0	155,5	268,3	292,2	1461,1	982,8	532,6	3517,5	4669,7
Polizchilik															
Qoraqalpog‘iston	11,3	4,1	3,34	4,4	5,3	68,2	49,7	64,6	66,6	100,0	76,7	25,6	7,13	29,3	53,0
Andijon	2,5	0,6	0,11	0,6	0,9	110,4	107,9	126,1	248,7	316,8	25,9	6,7	1,49	15,4	28,5
Buxoro	2,8	0,9	0,48	2,1	2,1	123,3	89,1	88,5	236,7	277,1	29,1	7,9	4,29	50,4	58,2

Jizzax	6,3	2,4	2,36	7,1	6,6	121,9	67,5	99,2	154,3	197,9	76,4	16,1	18,19	109,9	130,6
Qashqadaryo	5,1	2,3	2,12	3,4	3,5	75,2	90,2	64,3	124,6	140,0	38,6	20,7	18,12	41,8	49,0
Navoiy	1,1	0,7	0,3	0,9	1,0	105,0	73,1	92,2	255,3	285,7	12,4	5,2	2,75	22,0	28,6
Namangan	3,0	0,9	0,42	1,2	1,4	130,0	173,1	125,4	223,1	280,7	39,7	15,6	5,43	25,7	39,3
Samarqand	2,0	1,0	0,83	2,5	3,1	117,0	90,2	82,9	162,1	188,9	25,4	9,3	3,93	40,8	58,6
Surxondaryo	3,0	1,3	0,9	1,7	1,9	151,0	144,9	116,8	382,8	387,3	45,4	19,1	11,59	63,6	73,6
Sirdaryo	5,0	1,3	1,08	3,5	4,9	105,0	86,5	107,1	306,9	337,8	53,3	11,5	10,24	107,4	165,5
Toshkent	3,5	1,5	1,34	2,6	3,1	181,3	123,5	150,5	169,9	221,8	65,2	19,5	18,38	43,8	68,8
Farg'ona	3,7	0,9	0,8	1,0	1,3	113,7	78,2	96,3	208,9	194,2	42,9	6,6	11,6	21,1	25,2
Xorazm	6,1	1,7	0,99	3,1	3,7	88,8	86,9	119,7	144,5	165,2	52,3	14,7	7,12	44,1	61,1
Respublika bo'yicha:	55,4	19,6	15,07	34,0	38,8	105,0	88,4	98,3	181,1	216,5	574,3	178,5	114,24	615,2	840,0
Kartoshkachilik															
Qoraqalpog'iston	0,5	0,2	0,03	2,0	2,2	40	24,1	38,0	65,3	85,6	1,8	0,4	0,11	13,2	18,8
Andijon	0,8	0,5	0,23	4,1	4,6	90,0	127,5	111,5	205,1	233,3	7,2	6,6	0,5	84,7	107,3
Buxoro	0,1	0,2	0,23	3,3	3,5	40,0	59,0	79,9	185,9	225,5	0,4	1,2	7,56	60,8	78,9
Jizzax	0,7	0,3	0,31	1,6	1,8	70,0	66,4	80,3	131,3	158,4	5	2,1	1,85	21,0	28,5
Qashqadaryo	1,1	0,4	0,82	3,8	4,0	60,0	55,5	84,2	133,3	163,5	6,6	2,1	2,9	50,8	65,4
Navoiy	0,2	0,1	0,12	1,1	1,2	60,0	94,5	104,8	232,7	237,5	1,2	1	6,66	24,9	28,5
Namangan	1,7	0,4	1,72	3,8	4,5	115,0	176,6	152,6	201,6	238,3	19,6	7,2	108	76,8	107,2
Samarqand	1,4	1	1,38	9,0	9,6	100,0	117,9	113,3	231,6	262,6	14	11,6	29,51	208,7	252,1
Surxondaryo	1,1	0,8	0,24	5,4	6,1	75,0	80,7	79,5	160,4	191,1	8,3	0,8	16,98	86,7	116,6
Sirdaryo	0,5	0,1	0,03	1,2	1,2	55,0	46,3	47,9	143,2	165,2	3,7	0,5	1,87	16,7	19,8
Toshkent	3,2	0,8	20,9	6,3	6,7	120,0	80,9	112,3	227,5	255,3	38,5	6,6	0,13	143,2	171,1

Farg'ona	0,9	0,6	0,83	5,4	6,1	135,0	127,4	120,7	183,1	220,8	12,3	8,2	28,98	98,4	134,7
Xorazm	0,9	0,8	0,69	2,9	3,7	65,0	58,1	99,5	133,9	159,7	5,7	4,6	12,74	38,3	59,1
Respublika bo'yicha:	13,1	5,5	8,72	49,8	55,2	95,0	96,3	114,8	185,5	215,2	124,3	52,9	110,87	924,2	1188,5

Respublikamizda har bir sabzavot ekinlarining umumiy ishlab chiqarishdagi salmog'i ham o'zgarmoqda. Hozirgi paytda umumiy sabzavot ekinlar maydonining 40-45% – pomidor, 15-17% – karam, 20-23% – piyoz va sarimsoq, 6-8% – sabzi, 3-5% – bodring, 5-8% – lavlagi, 12-15% ini – boshqa sabzavot ekinlari (rediska, baqlajon, qalampir, kabachka, patisson, ko'katlar) egallaydi.

2-bob. SABZAVOTCHILIKNING BIOLOGIK ASOSLARI

Sabzavot ekinlari va ularning guruhlanishi. Dunyo bo'yicha 78 botanik oilaga tegishli 1200 dan ortiq turdagi o'simliklardan sabzavot sifatida foydalanish mumkin. Bizning mamlakatimizda esa 70 dan ortiq sabzavot o'simliklari yetishtiriladi. Ularni o'rganishni osonlashtirish uchun turli belgilariga ko'ra quyidagi guruhlariga bo'linadi.

Botanik xususiyatlariga ko'ra sabzavot o'simliklari quyidagi oilalarga mansubdir:

1. Karamdoshlar (*Butguldoshlar*) – karamning hamma turi, rediska, turp, sholg'om, xren, katran, bryukva, xantal;

2. Seldereydoshlar (*Soyabonguldoshlar*) – sabzi, petrushka, selderey, ukrop, pasternak, kashnich, fenxel;

3. Qovoqdoshlar – tarvuz, qovun. Oshqovoq, bodring, qovoqcha, patisson;

4. Ituzumdoshlar – pomidor, baqlajon, qalampir, fizialis, kartoshka;

5. Sho'radoshlar – osh lavlagi, ismaloq;

6. Dukkakdoshlar (*Kapalakgullilar*) – ko'k no'xot, loviya, sparja loviyasi, dukkaklar;

7. Astradoshlar (*Murakkabguldoshlar*) – salat (qora salat), artishok (bo'ztikon), skorsiner, suli ildizi, estragon (sherolchin), sikoriy (sachratqi), endivi;

8. Toronguldoshlar – shovul, rovoch;

9. Labguldoshlar (*Yasnotkadoshlar*) – rayhon, oddiy yalpiz, issop, mayoran, jambil;

10. Pechakguldoshlar – batat;

11. Piyozguldoshlar (*Piyozdoshlar*) – bosh piyoz, batun, porey, ko'p yarusli, shnit, oltoy, shilot, sarimsoqpiyoz;

12. Sparjadoshlar – sarsabil;

13. Boshqodoshlar – shirin makkaxo‘jori.

Loladoshlar, sparjadoshlar va boshqodoshlar oilasiga kiruvchilar bir pallali, qolganlari esa ikki pallali o‘simliklar hisoblanadi.

Hayotining davomiyligiga qarab asosiy sabzavot ekinlari bir yillik, ikki yillik va ko‘p yillikka bo‘linadi.

Bir yilliklarning hayotiy davri – ekilganidan to yangi urug‘ pishib etilishi bir yilda (mavsumda) tugaydi va ular kuzda nobud bo‘ladi. Bunga ituzumdoshlar, qovoqdoshlar, dukkaklilar oilasiga kiruvchi barcha o‘simliklar, shuningdek, batat, rayhon, kashnich, kresssalat, xantal, gul va pekin karamlari, ukrop, ismaloq, shirin makkajo‘xori, rediska kiradi.

Ikki yillik o‘simliklarda barg to‘plami va eti, hosil organlari (ildizmeva, karambosh, bosh piyoz) poyameva birinchi yili, gullari va urug‘lari ikkinchi yili shakllanadi va etiladi. Ularga savoy, bryussel, kolrabi, bryukva, turp, sholg‘om, pasternak, petrushka, selderey, osh lavlagi, piyoz, shalot piyozi, porey piyozi mansubdir.

Ko‘p yilliklarda birinchi yili baquvvat ildiz sistemasi va barglar to‘plami shakllanadi. Ikkinchi yoki uchinchi yilidan boshlab biri necha yil davomida ular gullaydi va meva beradi. Bu guruhdagi o‘simliklarga artishok, katran, xren, batun piyozi, shnitt, serqat piyoz, sparja, rovoch, shovul kabi ekinlar kiradi.

Har xil tudagi o‘simliklar va navlarning tezpusharligi ularning o‘suv davri (urug‘ unib chiqqanidan to hosil yig‘ishtirib olguncha bo‘lgan kunlar hisobiga) qarab baholanadi. Sabzavotchilikda, shuningdek, vegetatsion davr termini ham ishlatiladi. Bu o‘simlikning o‘sish imkoniyati bo‘lgan davr (fasl)ni o‘z ichiga oladi.

Oziq-ovqat sifatida iste‘mol qilinadigan qismlari (organlari)ga qarab sabzavotlar quyidagilarga bo‘linadi: mevalilar (pomidor,

qalampir, no‘xot, baqlajon, bodring, qovun, tarvuz, oshqovoq, qovoqcha, patisson, loviya, dukkaklar, shirin makkajo‘xori), bargli va poyabargli (karamboshi va barg karam, salat, kresssalat, ismaloq, shovul, rovoch, petrushka va selderey, mangold, xantal, ko‘p yillik piyoz), piyozlilar (boshpiyoz, sarimsoqpiyoz), ildizmevalilar (sabzi, lavlagi, bryukva, sholg‘om, turp, rediska, pasternak, selderey va petrushka), ildizpoyali (xren), tuganak mevali (kartoshka, batat), poyamevali (kolrabi), to‘pgulli (artishok, gulkaram), novdali (sparja), qo‘ziqorin (shampinon).

Agronomik adabiyotlarda yozilishicha, sabzavot ekinlari o‘zining biologik va xo‘jalik xususiyatlariga ko‘ra guruhlariga ajratiladi. Ana shunga muvofiq V.I. Edelshteyn sabzavotlarni quyidagi guruhlariga bo‘lib o‘rganishni taklif qiladi:

- karamdoshlar (pekin karamidan tashqari hamma turlari);
- mevalilar (ituzumli, qovoqlilar, dukkaklilar, shirin makkajo‘xori);
- ildizmevalilar (sabzi, pasternak, petrushka, selderey, osh lavlagi, turp, sholg‘om, rediska);
- tuganak mevalilar (kartoshka, batat);
- piyozlilar (bosh piyoz, porey piyozi, sarimsoqpiyoz);
- barglilar (salat, pekin karami, ismaloq, ukrop, kresssalat);
- ko‘p yilliklar (xren, sparja, rovoch, shovul, shalot, batun, ko‘p yarusli piyozlar);
- zamburug‘lar.

Sabzavot ekinlarining kelib chiqish markazlari. Yer yuzida turli ko‘rinishdagi o‘simliklarning uzoq tarixiy rivojlanish davri *filogenez* deyiladi. Bu davrda har qaysi organizmning o‘sishi va rivojlanishi, irsiy o‘zgarishlaridan ongsiz (tabiiy) va ongli tanlashlar natijasida yangi xususiyatli organizmlar shakllangan, mustahkamlangan va planetaning turli yerlariga (ko‘pincha odamzod aralashuvi bilan) tarqalgan. Bunday o‘simliklar

yangi ekologik sharoitlarga ma'lum darajada moslashgan va muvofiqlashtirilgan. Natijada, yovvoyi o'tmishdoshlaridan farqlanuvchi, masalan, yirik boshli karam, yirik mevali pomidor, qovun, tarvuz, seret ildizmevalar kabi lazzatli sabzavotlar yuzaga kelgan. Ko'pchilik sabzavotlar 2-4 ming yildan buyon yetishtirilmoqda.

Shu bilan birga, ta'kidlash lozimki, tarixiy shakllanish (filogenez) sharoitlari hozircha mavjud o'simliklarning biologik xususiyatlarida chuqur iz qoldirgan. Masalan, tropik sharoitlardan tarqalgan ituzumdoshlar. qovoqdoshlar hanuz sovuqqa chidamsiz, issiqtalabligicha, subtropikdan kelib chiqqan turp, sholg'om kabilar, esa aksincha, issiqqa, qurg'oqchilikka chidamsizligicha qolib kelmoqdalar.

N.V. Vavilov o'simliklarning er sharida tarqalish qonuniyatlarini chuqur o'rganishi natijasida sabzavotlarning 7 ta kelib chiqish makonlarini aniqladi:

1. *Janubiy Osiyo, tropik* (Hindiston, Hindi-xitoy, Janubiy tropik xitoy, Janubiysharqiy Osiyo oroli) – bodring, baqlajon, Hindiston salati.

2. *Sharqiy Osiyo* (Markaziy va Sharqiy Xitoy. Koreya) – pekin va xitoy karami, turp, batun piyozi, rovoch.

3. *Janubi-g'arbiy Osiyo* (Kichik Osiyo, Eron, Afg'oniston, O'rta Osiyo, Shimoliy-G'arbiy Hindiston, Kavkaz) – qovun, boshli piyoz, sarimsoq, ismaloq, no'xat, sholg'omning ba'zi turlari, petrushka, sabzi, poreypiyozi, latuk salati, qattiq po'stli oshqovoq.

4. *O'rta er dengizi* (Yevropa va Afrikaga oid qirg'oqlari) – karamning pekin va xitoy turlaridan tashqari barcha navlari, lavlagi, sabzi va petrushkaning ba'zi turlari sholg'om, bryukva, sparja, salat, ukrop, pasternak, shovul, no'xat.

5. *Abessiniya* – shalot piyozi, xantal, loviya, bamiya.

6. *Markaziy Amerika* – qalampir, makkajo‘xori, fizialis, olchasimon pomidor, oshqovoq, kartoshka.

7. *AND yoki Janubiy Amerika* (Peru, Boliviya, Ekvador, Sharqiy Kolumbiya) – pomidor, yirik mevali oshqovoq, kartoshka, lima fasoli.

O‘simliklarning ushbu kelib chiqish makonlari ekologiyasini o‘rganish sabzavot ekinlari xususiyatlarini yaxshi o‘zlashtirish va yuqori hosil yetishtirish texnologiyasini to‘g‘ri tashkil qilish omilidir.

Sabzavot ekinlarining ontogenezi. O‘sish va rivojlanish. Organizmning yuzaga kelishi va rivojlanishi *ontogenez* deyiladi. Ontogenez jarayonida o‘simlik o‘sadi va rivojlanadi.

O‘sish o‘simlikning tarkibiy qismlarida yanga to‘qima va organlarning paydo bo‘lishi natijasida hajm va vazn o‘zgarishidir.

Rivojlanish organizmning o‘suv nuqtalaridagi to‘qimalar tarkibida, ko‘zga ko‘rinmaydigan chuqur sifat o‘zgarishidir. Bu jarayon o‘simliklarning generativ organlar shakllanishi, gullashi va mevalashiga sababchi omildir.

O‘sish va rivojlanish jarayonlari organizmda o‘zaro bog‘liq holda kschadi. Bu har qaysi jarayonning xususiyatlari, o‘sish jadalligi tashqi sharoitga va organizm irsiyatiga, holatiga ham bog‘liqlikdir. Normal sharoit yaratish yoki sekinlashtirish mumkin.

O‘simlikning rivojlanishida bir bosqichdan ikkinchisiga o‘tishi uchun muayyan tashqi sharoit, avvalo issiqlik va Yorug‘lik bo‘lishi kerak. O‘simlikning dastlabki rivojlanishida o‘sish nuqtalarida sifat o‘zgarishlari borishi uchun harorat eng muhim omillardan biri hisoblanadi.

Sovuqqa chidamli ekinlar (karam, piyoz, ildizmevalar, salat, ismaloq, ikki va ko‘p yillik o‘simliklar) dastlabki rivojlanish bosqichini o‘sishga nisbatan anchagina past haroratda – (+1-5°C) o‘tadi (faqat piyoz uchun +2-18°C mumkin).

Ikki yillik o'simliklar past harorat ta'sirini uch oy va undan ortiq, bir yillik ekinlar ikki haftagacha davom etishiga moyil. Issiqsevar o'simliklarning dastlabki rivojlanish bosqichi ularning o'sishi uchun zarur bo'lgan o'sha yuqori haroratda o'tadi.

O'simlikning gullashi va meva tugishi uchun Yorug' kunlarning uzun yoki qisqaligi ahamiyatlidir. Tropik o'simliklar 10-12 soatda, qisqa, subtropik o'lkalardan tarqalganlari esa 14-16 soatda gullaydilar.

Bir yillik o'simliklarda generativ organlarning shakllanishini ta'minlovchi barcha jarayonlar shu bir yil ichida, ikki yillik o'simliklarda esa asosan qishda saqlash davrida o'tadi. Agarda saqlash davomida zarur past harorat yetarli bo'lmasa, unda gulpoya chiqmaydi. Bunday o'simliklar «qaysar» o'simliklar deb ataladi.

Ikki yillik sabzavot ekinlari parvarish qilinayotganda ayrim o'simliklarda gul novdalarining birinchi yildayoq paydo bo'lganligini kuzatish mumkin. Bunday hodisalarni «gullab ketdi» deb ataladi. Bu qish oldidan ekilgan o'simliklarda, bahorgi sovuq cho'zilganda, ko'chatlar parvarishida zarur issiqlik yetishmaganda kuzatiladi.

O'simliklar evolyutsiya jarayonida jadal o'sishdan passiv yoki tinim holatiga o'tish xususiyatlari ularning irsiyatida mustahkamlanib qolgan. Bunday tinim holatga bir yillik sabzavotlarning faqat urug'lari, ikki yilliklarning esa urug'lari va qishlovchi qismlari (organlari) kiradi. Tinim davri chuqur (tabiiy) va majburiy bo'ladi. Chuqur tinimda organizmning hayotiga zarur barcha sharoitlar yetarli bo'lsada, o'sish boshlanmaydi. Chuqur tinim davri tugagach, kurtaklarning o'sishi uchun birorta sharoit yetishmaganda majburiy tinim davri boshlanadi. Bir va ikki yillik o'simliklar urug'larida chuqur tinim davri qisqa yoki sezilmas darajada, ko'p yilliklar urug'ida esa juda uzun bo'lib, uni qo'zg'atish uchun maxsus usul yoki tadbirlar qo'llanadi.

Ikki yillik sabzavot o'simliklarida chuqur tinim (ular yig'ishtirib olingach) davri 2-4 oyga boradi.

Sabzavot o'simliklari hayotidagi davrlar va fazalar.

O'simliklar hayotida o'sish va rivojlanish uchta: urug'lik, o'suv (vegetativ), ko'payish (reproduktiv) davrlarga bo'linadi. Har bir davr o'z navbatida uchta fenologik fazalardan iboratdir. Fenologik fazalar – o'sish va rivojlanish natijasida o'simliklar tashqi ko'rinishidagi o'zgarishlardir. O'simliklarning bir fazadan ikkinchisiga o'tishi morfologik o'zgarishlar va organizmning fiziologik holatlari orqali oson kuzatiladi.

Urug'lik davri zigotaning shakllanishi bilan boshlanadi va nihollar paydo bo'lguncha davom etadi. Bu davrda o'simlik fotosintezdan foydalana olmaydi, uning hayot faoliyati ona organizmida to'plangan jamg'arma oziq hisobiga boradi. Urug'lik davr embrional, tinim va nihollash fazalariga bo'linadi.

Embrional faza – urchish va urug'lashdan boshlanib, uning to'la yetilishi bilan tugallanadi. Bunda o'z holicha mustaqil hayot kechira oladigan yangi organizm shakllanadi. Bu fazada o'sish, etilish jarayonlari jadallashadi va bo'lajak o'simlikning barcha organlari tabaqalanadi.

Tinim fazasi urug'ning yetilishidan to'ni urishigacha davom etadi. Bu davrda urug' tarkibidagi namlik kamaygan, qobig'i zichlashgan bo'lib, o'smaydi, xatarli va noqulay sharoitlarga chidamliligi ortadi. Tinim fazasi bir necha yil davom etishi mumkin.

Nihollash fazasi tashqi muhitda zarur issiqlik, namlik va havo yetarli sharoitda, urug' bo'rtib, nishlab nihol chiqqanida tugaydi. Bu paytda nihol urug'dagi zahira oziq moddalardan to'la foydalanib ildizcha va urug' palla hisobiga endi o'zi mustaqil rivojlanishgacha tayyorlanadi.

O'suv davri urug'pallalar ochilib niholda birinchi chin barg shakllanishidan boshlanib, g'unchalar va to'pgullar ko'ringuncha

davom etadi. Sabzavot o'simliklari bu davr turlariga ko'ra bittadan uchtagacha fazalarni: so'ruvchi va assimilyatsion yuzalarning ortib borishi, zahira oziq moddalar ko'payishi, jamg'arma organlarning tinim jarayonlarini o'z ichiga oladi.

Assimilyatsion va so'ruvchi yuzalarning ko'payish (o'sish) fazasi - bu bir yillik ekinlarda shu davrning birinchi va yagona fazasi bo'lib, g'uncha va to'pgullar ko'rinishi, ikki yilliklarda esa jamg'arma qismlar shakllana boshlashi bilan cheklanadi. Bu paytda fotosintez jadal boradi va to'planayotgan oziq moddalar o'simlikning yer ostki va ustki qismlarining ko'payishiga sarflanadi. Bu fazada agrotexnika tadbirlari bir yillik sabzavotlarning mevalashga kirishishini tezlatishga, ikki yillik o'simliklarda esa zahira moddalar to'playdigan organlarning shakllanishiga qaratilmog'i lozim.

Zahira moddalar to'plash fazasi o'simliklarda organlarning shakllanishi bilan xarakterlanadi. U ikki yillik va ko'p yillik sabzavotlarda yaxshi aks etgan, shuningdek, boshchalar (salat turida), ildizmevalar (rediska), gultupli (karam turida) hosil qiluvchi bir yillik ekinlarda ham mavjuddir. Bu paytlarda barcha sharoitlar, to'planayotgan organik moddalar o'simliklar hosil qismlarining shakllanishiga qaratiladi.

O'suv qismlarning tinim fazasi faqat ikki va ko'p yillik o'simliklargagina mansubdir. Bu o'simliklarning kelasi mavsumiy (ikkinchi) yilida jadal o'sishi va mahsuldorligi tinim fazasining to'la-to'kis o'tganligiga bog'liqdir. Shu boisdan o'simliklarni saqlashda sharoitlar kurtaklarning ko'proq uyg'unlashishiga qaratilishi lozim.

Ko'payish davri, gulpoya, g'uncha va to'pgullarning paydo bo'lishi bilan boshlanadi. U g'unchalash, gullash va mevalash fazalaridan iboratdir.

G'unchalash fazasi bir yillik o'simliklarda assimilyatsion va so'ruvchi yuzalarning ortib borish fazasiga qo'shilib, ikki

yilliklarda esa qishlovchi organlarning uzoq cho‘zilgan tinim fazasidan so‘ng boshlanadi.

Gullash fazasi gullar ochilguncha, ya’ni changlar va tuxum hujayralar yetilganda boshlanadi, changlanish meva tugish bilan tugaydi. Gullash bir vaqtda bo‘lmaydi. Shu bois amaliyotda gullashning boshlanish va qiyg‘os paytlari aniqlanadi.

Mevalash fazasi o‘simliklarning rivojlanishidagi eng oxirgi faza hisoblanadi va yangi organizmning embrional fazadagi shakllanishi bilan bir vaqtda o‘tadi. Bu davrda o‘sish juda sustlashadi yoki butunlay to‘xtaydi, assimilyatsiya mahsulotlari va zahira moddalar urug‘larning shakllanishiga sarflanadi.

Bir yillik ekinlar urug‘i mavsumdagi o‘suv davrida shakllanadi va oxirida nobud bo‘ladi. Ikki yillik o‘simliklarda birinchi yili o‘suv organlar zahira oziq moddalar va jamg‘arma qismlarning ortib borish fazalarini o‘tadn. Ikkinchi yili bahordan esa o‘simlik qaytadan bo‘y cho‘zadi, g‘unchalaydi, gullaydi, meva tugadi va urug‘i etiladi. Shundan so‘nggina o‘simlik nobud bo‘ladi.

Ko‘p yillik o‘simliklar rivojlanishining ikkinchi-uchinchi yillarida faqat o‘suv davrini va qishki tinim fazalarini o‘taydi. Keyin o‘suv va ko‘payish davrining fazalari bir necha marta takrorlanadi. Har bir mavsumning oxirida o‘simlikning yer usti qismi nobud bo‘ladi, yer osti qismi esa saqlanib qoladi.

O‘simliklar faqat urug‘dan emas, balki o‘suv qismlaridan ham ko‘payadi. Bunday hasharda o‘simlikning o‘sish va rivojlanishi har doim ham yuqorida bayon etilgan davrlar va fazalardan iborat bo‘lmaydi.

Sabazvot ekinlarining tashqi muhit sharoitlariga talabi va ularni boshqarish usullari. Qishloq xo‘jaligi ishlab chiqarishida o‘simlik biologik vosita hisoblanadi. U rivojlanishining har bir bosqichida o‘ziga xos muhit va sharoitni talab etadi. Shuning uchun o‘simlikning o‘sishi va rivojlanishi davrida ta’sir etadigan chora-tadbirlarni «undan so‘rab», uning talab va ehtiyojiga ko‘ra

o'tkazish katta ahamiyatga ega. Bu chora-tadbirlar «qanday» ta'sir etadi va ularni «qachon» o'tkazish kerak, degan savollarga javob topilishi kerak.

Atoqli fiziolog K.A. Timiryazev quyidagilarni yozgan edi. «O'simlik talabini bilish – bu nazariy muammo, talablarni to'g'ri hal etish - bu amaliyotning asosiy masalasidir».

O'simliklar o'zlarining genetik xususiyatiga ko'ra turli miqdor va sifatga ega bo'lgan mahsulotni turli muddatda hosil qiladi. Ammo o'simlik o'z genetik imkoniyatini qay darajada namoyon qilishi tashqi muhit omillariga bog'liqdir. Mavjud bo'lgan barcha shart-sharoitlar tashqi muhit omillarini tashkil qilib, o'simlikka ta'sir etish nuqtai nazaridan 4 guruhga bo'linadi:

1. Abiotik: *iqlimiy-issiqlik, Yorug'lik (Yorug'likning kuchliligi yoki kuchsizligi, nurlar tarkibi, kun uzunligi), havo (tarkibi, namligi, harakati), mexanik ta'sir etish (shamol va boshqalar), magnit maydoni;*

2. Edafik – *tuproq yoki edafizik («eda» – grekcha so'z bo'lib «yer» ma'nosida ishlatiladi) tuproqning fizik va kimyoviy tarkibi hamda uning namligi va havosi;*

4. Biotik omil – *ekinlarda madaniy o'simliklarning begona o'tlar, foydali va zararli mikroflora hamda hasharotlar dunyosiaro o'zaro ta'sir;*

3. Antropogen yoki inson faoliyati *(o'simliklarni yetishtirish usullari, chilpish, shakl berish, bachki shoxlarini kesish, payvandlash hamda o'simlikka va uning biotsenoziga mashina bilan kimyoviy, fizikaviy ta'sir etish kabilar) ta'siri.*

Omillar o'simliklarga bevosita va bilvosita ta'sir etadi va ularning birini ikkinchisidan farqlash lozim. O'simlikning o'sishi, rivojlanishi, hosildorligi, o'zgarishi omillarning bevosita ta'siri natijasida sodir bo'ladi. Bir omilning o'zgarishi natijasida boshqa omilning o'zgarib o'simlikka ta'sir etishi bilvosita

omil deyiladi. Masalan, issiqsevar o'simliklar tuproqdan suv va fosforni o'zlashtirishining susayishiga tuproq haroratining pasayishi sabab bo'ladi.

O'simliklar hayotida tashqi muhit omillari katta ahamiyatga ega. Ular ilmiy dehqonchilikning qonunlari asosida biri ikkinchisi bilan almashmagan, mujassamlashmagan; minimal, optimal, maksimal holda o'simliklarga ta'sir etadilar. Bu qonunlar quyidagilarni yuzaga keltirib chiqaradi:

Tashqi muhit omillarining har biri teng ahamiyatga ega bo'lib, o'simlikka mustaqil ta'sir etadi. Bir omilni o'zgarishi o'simlikni ikkinchi omilga bo'lgan talabining o'zgarishiga sabab bo'ladi. O'simliklarning o'sish va rivojlanishiga ta'sir etuvchi asosiy omillar majmui tarkiban o'zaro chambarchas bog'liq bo'lgan unsurlar yig'indisidan iboratdir. Bir tur o'simliklar uchun muayyan sharoitda optimal hisoblangan omillar majmui ularni yaxshi o'sib, rivojlanishiga ijobiy ta'sir ko'rsatsa, shu o'simlik boshqa sharoitda o'stirilganda bu omillarning ayrimlari salbiy ta'sir ko'rsatishi mumkin. Shuning uchun o'simlikning o'sishi va rivojlanishiga salbiy ta'sir ko'rsatayotgan omillarni aniqlab, ularni bartaraf etish kerak. O'simlik rivojlanishiga to'siqlik qilayotgan omilni o'zgartirish hisobiga uning hosildorligini oshirish mumkin.

O'simliklar o'sish va rivojlanishining turli bosqichlarida tashqi muhit omillariga turlicha munosabatda bo'ladilar. Mamlakatning turli mintaqalarida tashqi muhit omillari vaqt o'tishi bilan o'zgarib turadi. Shuning uchun birorbir omil o'zgarishi o'simlikda boshqa omillarga munosabatini o'zgartirishga sabab bo'ladi.

O'simliklarning tashqi muhit omillariga munosabatini ta'riflashda ularning talabchanlik ko'rsatkichi bilan chegaralaniladi. Ammo bu ko'rsatkich o'simlikning ushbu omilga bo'lgan munosabatini bir tomonlama ta'riflaydi. O'simliklarning

tashqi muhit omillariga munosabatini akademik G.I. Tarakanov uch xil ko'rsatkich bilan belgilaydi – talabchanlik, chidamlilik va moyillik.

Talabchanlik o'simlikning gullashi, meva tugishi, undan hosil olish kabi davrlarni hamda hayotiy jarayonlarining me'yorida o'tishini ta'minlaydigan tashqi muhit omillari ta'sirining jadalligi bilan belgilanadi. Masalan, o'simlikning o'sish davrida harorat, tuproq namligi, suvni va tuproq eritmasidagi mineral tuzlar kontsentratsiyasini o'zlashtirishi uchun optimal va suboptimal sharoitlar muhim ahamiyatga ega bo'ladi.

Chidamlilik – o'simliklarning tashqi muhit omillarining eng past va yuqori (ekstremal) sharoitlar ta'sir etishini va tanglikni shikastlanmay, zararlanmay o'tkazish xususiyatidir. O'simlik chidamliligi tashqi muhit omillarining minimal, maksimal va pessimum (ayrim omillarning yetishmasligi yoki me'yoridan oshib ketishi hisobiga o'simlikning tanglik holatiga tushishi) darajasida ta'sir qilishi va davomiyligiga bardosh berishi bilan aniqlanadi. Tashqi muhit omillari o'simlikka salbiy ta'sir ko'rsatishi keskin, doimiy bo'lib, me'yoridan oshib ketsa, uni nobud bo'lishga olib keladi. Bu omillar o'simlikda modda olmashinuviga salbiy ta'sir ko'rsatib, uning ayrim a'zo hujayralarining zararlanishiga, qismlarining qurib qolishiga sabab bo'ladi.

O'simliklarning salbiy ta'sir etuvchi tashqi muhit omillariga chidamlilik darajasi ularning nasliy xususiyatiga, bu omillarning kuchli hamda tez-tez takrorlanib ta'sir qilishiga bog'liqdir. O'sish va rivojlanish davrida tashqi muhit tez-tez va keskin o'zgarib tursa o'simlik uchun katta xavf tug'iladi.

O'simliklarning tanglik holatlarga chidamliliklarini oshirish uchun sabzavotchilikda kuchsiz tangliklash (chiniqtirish) usuli qo'llaniladi.

Tanglik holatlari, odatda, uchta fazadan iborat:

1) boshlang'ich tanglik – hayotiy jarayonlarning to'satdan susayishi;

2) adaptatsiya – o'simliklar hayotiy jarayonlarining tanglik tomon moslashuvga siljishi;

3) ishonch manbalarining tugallanishi.

O'simliklar turlari va navlari tashqi muhit omillariga munosabatiga (chidamlilik doiralari) ko'ra: evri – keng miqyosli va stenoform – tor miqyoslilarga bo'linadi. Harorat munosabatiga nisbatan bu evri haroratli va steno haroratli, suv munosabatiga ko'ra – evrigidrik va stenogidrik, sho'rlanishiga nisbatan – evrigin va stenogalinlar bilan farqlanadi.

Adabiyot va amaliyotda, ko'pincha, talabchanlik va bardoshlik tushunchalarida yanglishmovchiliklar kuzatiladi. Masalan, issiqtalab va sovuqqa bardoshlilik ekinlar va navlar ustida fikr yuritilganda sovuqbardosh nav o'z xususiyatiga ko'ra issiqtalab, sovuqbardoshligi kamroqlarning esa issiq talabchanliklari ham kamroq bo'lishi mumkinligini nazarda tutmaydilar. Sabzavot ekinlaridan yuqori hosil olish o'simlik, tashqi muhit omillari va inson faoliyatining dialektik birliklari tufayligina amalga oshadi. Ilmiy sabzavotchilikning asoschisi V.I. Edelshteynning ko'rsatishicha, agrotexnikaning o'zi biologiyasiz – ojiz, mexanizatsiyasiz – jonsiz bo'lib, u doim beshafqat iqtisodiyotga bo'ysunadi.

Sabzavotchilikda ikkita yo'nalishni amalga oshirishga doim harakat qilingan: biri – tashqi muhitni o'simliklar talablariga muvofiqlashtirish, ikkinchisi – o'simliklarni shu mavjud muhit sharoitiga moslashtirish.

Birinchi yo'nalish ishlab chiqarishni zonalashtirish, ekinlarga tegishli mintaqalarni, ekish muddatlarini, yetishtirish usullarini aniqlash va tashqi muhit sharoitlarini sozlashga oid chora-

tadbirlar majmuini qo'llash, hattoki, xo'jalikni yuritish va ishlab chiqarishni nazorat qilish (himoyalangan joylarda) ishlarini amalga oshirishdir.

Ikkinchi yo'nalish, ya'ni o'simliklarni tashqi muhit sharoitlariga moslashtirishga bevosita va bilvosita ta'sir etuvchi usullarni qo'llash bilan adaptatsiya darajasini kuchaytirishga tasodifiy noqulaylik holatlariga chidamliligini oshirish orqali erishiladi.

Shunday qilib, u yoki bu usullarni qo'llash orqali tashqi muhitni o'simliklar talabiga moslashtirish mumkin, Agar qulaylik holatlarini ma'lum ekin talabiga yaqinlashtirilsa, sabzavot hosili va uning sifati yuqori bo'ladi. Tashqi muhit sharoitlari, omillari o'simliklar talabidan qanchalik yiroqlashsa, mahsulot hajmi va sifat ko'rsatkichi shunchalik pasayadi. Mahsulot yetishtirish texnologiyasining vazifasi tashqi muhit omillarini o'simliklar talabiga maksimal darajada moslashtirish yo'llarini aniqlash va qo'llashdir. Buning uchun har qaysi iqlim va tuproq sharoitlariga o'simliklar munosabati va talabini anglovchi chuqur bilim zarur.

O'simliklarni noqulay harorat sharoitidan himoya qilish. O'simliklarni o'sish va rivojlanish bosqichlarida ro'y beradigan barcha jarayonlar ma'lum harorat sharoitida kechadi. Sabzavot ekinlarini issiqlikka bo'lgan munosabati ularni issiqqa va haroratga bardosh bera olish ko'rsatkichlariga bog'liqdir.

O'simliklarning bu ikki ko'rsatkichi bo'yicha ularning issiqlikka bo'lgan munosabati tasniflangan. Ilmiy jihatdan asoslangan tasnif V.I. Edelshteyn nomi bilan bog'liqdir. Uning tasnifiga ko'ra sabzavotlar quyidagi 5 guruhga bo'lingan:

1. Mo'tadil iqlim mintaqalaridan kelib chiqqan qattiq sovuq va qishga bardoshli ko'p yillik o'simliklar: shovul, sarsabil, sarimsoq, xren, sherolchin va ko'p yillik piyozlar. Bu o'simliklarning bargpoyasi bahor va kuz faslida $-8-10^{\circ}\text{C}$

sovuqqa bardosh beradi va ular uchun optimal issiqlik – 15-20°C hisoblanadi.

2. Boshlang'ich avlodlari subtropik o'lkalardan bo'lgan barcha ikki yillik, ayrim bir yillik sabzavotlar: karam, ildizmevalilar hamda mo'tadil iqlimli mintaqaning janubiy qismi va tog'liq zonalaridan kelib chiqqan salat, ismaloq, oddtsy piyoz, porey piyoz, ko'k no'xat, dukkaklilar, ukrop va kashnichlar sovuqbardoshlar guruhiga mansubdir. Sovuqqa chidamli o'simliklarning urug'i +10 °Cdan past haroratda una boshlab, issiqlik 18–25 °Cga etganida tez maysalaydi. Bu guruhga kiruvchi o'simliklar harorat uzoq vaqt -1–2 °C bo'lib turishiga va qisqa muddatli -3–5°C, ayrim hollarda -10 °C sovuqqa bardosh beradi. Ikkinchi guruh o'simliklarining o'sishi va rivojlanishi uchun +17–22 °C optimal hisoblanadi. Haroratning +30 °Cdan oshib ketishi bu guruh o'simliklariga salbiy ta'sir ko'rsatadi ya'ni assimilyatsiyadan hosil bo'lgan organik moddalar o'simlikning nafas olishi uchun ketgan sarfiga teng bo'lib, rivojlanishi susayadi.

3. Sovuqqa yarim chidamli ekinlarga kartoshka kiradi. Kartoshka uchun optimal harorat sovuqqa chidamli ekinlarnikiga o'xshashdir. Biroq tuganak tugish jarayoni +17–20 °Cda tez kechadi. Kartoshka o'simligi sovuqqa chidamsiz bo'lib, harorat 0 °Cga yaqin bo'lganida va u uzoq vaqt davom etsa nobud bo'ladi.

4. Makkajo'xori, loviya, pomidor, qalampir, bodring, qovoqcha va patisonlar issiqtalab tropik o'simliklar guruhiga kiradi. Ularning urug'i +12-14°C da una boshlaydi, +25-30°C da esa tez unib, nihol hosil qiladi. Bu guruh o'simliklari qisqa muddatli sovuqqa bardosh beraolmay nobud bo'ladi. O'simliklarning fotosintez jarayoni +20-30°C da yaxshi o'tadi, ammo harorat +15°C dan pasayib va +40°C dan oshib ketsa nafas olish uchun sraflanadigan organik modda miqdori

fotosintez natijasida to'plangan organik moddaga nisbatan ortib ketadi. Harorat -3-5°C ga tushganda modda almashinuvi buzilishi hisobiga tanada zararli modda to'planib, o'simlik nobud bo'ladi.

5. Jaziramabardosh o'simliklar guruhiga – baqlajon, bamiya, batat, tarvuz, qovun va muskat qovog'i kiradi. Bu guruh o'simliklarining haroratga talabi issiqsevarlarnikiga o'xshash, ammo ular +40°C da va undan yuqori haroratda ham modda almashuv jarayonini to'liq davom ettira oladilar. Ularning o'sib rivojlanishi uchun +30-35°C optimal hisoblanib, +30°C da assimilyatsiya jarayoni o'zini maksimum darajasiga etadi.

Ko'p yillik sabzavotlar sutkalik harorat taxminan +5°C bo'lsa, o'sishni davom ettiradi. Shu haroratda sovuqbardosh ekinlarni bahorda ekish mumkin. Bargpoya qismining kuchli o'sishi va susayishi +10°C da boshlanadi: to'rtinchi va beshinchi guruh o'simliklari harorat +12-15°C bo'lganida ekilib, ularning kuchli o'sishi harorat +15°C dan oshganda boshlanadi.

Bir guruhga mansub bo'lgan o'simliklarning haroratga bo'lgan munosabati turlichadir. O'simliklarning quyidagi ko'rsatkichlari haroratga bo'lgan munosabatlari haqida to'liq ma'lumot beradi. Fotosintez jarayoni, o'sish va rivojlanish davrida havo va tuproq harorati parametriga va sutka mobaynida o'zgarishiga bo'lgan munosabati, tuproq, havo harorati o'rtasidagi tafovutga munosabati, salbiy ta'sir etuvchi haroratga bardoshliligi 0°C dan past hamda yuqori issiqlikka chidamliligi orqali belgilanadi.

Sabzavot ekinlarining hosildorligini oshirish uchun qulay harorat yaratish, Shuningdek, ekinlarning sovuqqa hamda jazirama issiqqa bardoshini oshiruvchi usullarni qo'llash kerak. Ekinlarning bu xususiyati kirib kelayotgan bir qancha yangi navlarga agrotexnik tadbirlar (ekish oldidan urug'larni himoya qilish va ularni mikroelementli eritmalarga namlab olish,

ko‘chatlarni chiniqtirish, fosfor va kaliy bilan oziqlantirish)ni qo‘llashni kuchaytiradi.

Ochiq yerdagi issiqlik rejimini, parvarish muddatlarini aniqlash, ekinning issiqlikka bo‘lgan talabini bilish, yer uchastkasini to‘g‘ri tanlash (janubiy yoki shimoliy yon bag‘irdan), ihota daraxtlari ekish, ekinlar ustini vaqtincha plyonkalar bilan bekitish, ekin maydonlarini to‘g‘ri tanlash, sovuqqa qarshi tutatish usullaridan foydalanish mumkin.

Himoya qilingan joylardagi haroratni maqbullashtirish uchun quyoshdan hamda su‘niy isitkichlardan foydalanish kifoya, shuningdek, bino ichidagi ventilyatsiyalar va ortiqcha issiqdan saqlovchi turli qurilmalar ham katta hamiyatga ega.

Sabzavot ekinlarining Yorug‘likka munosabati va uni sozlash. O‘simlikni o‘rish va rivojlanish bosqichlarini qanday o‘tishiga nurning spektral tarkibi kuchli ta‘sir etadi. O‘simlik pigmenti 320-760 *nm* uzunlikdagi to‘lqinga ega bo‘lgan radiatsiyani singdiradi. Spektr tarkibidagi binafsha, ko‘k va qizil nurlar yaxshi, ko‘ksariq nurlar esa yomon singadi. Katta to‘lqin uzunligiga ega bo‘lgan radiatsiya maxsus pigmentlar tomonidan emas, balki o‘simlikni butun tanasi tomonidan o‘zlashtiriladi, bu, o‘z navbatida, uning isishini ta‘minlaydi.

O‘simliklarning biologik tizimiga ultrabinafsha nurlar faol ta‘sir etadi. Ular sun‘iy iqlim sharoitda esa o‘simlik gullariga salbiy ta‘sir etib, barglarining to‘kilishiga sabab bo‘ladi va unda ustunlik qiladigan apikalni yo‘qotadi. Yuqori tog‘ zonalarida quyosh nuri tarkibida ultrabinafsha nurlarining ko‘p bo‘lishi o‘simliklarning past bo‘yli (pakana) bo‘lib o‘rishiga va ular morfogenezida jiddiy o‘zgarishlar bo‘lishiga sabab bo‘ladi. Ultrabinafsha nurning tushishi yil davomida o‘zgarib turadi, shuning uchun u quyosh radiatsiyasi tarkibida yozda qish fasliga nisbatan, kuzda bahorga nisbatan ko‘p bo‘ladi. Bunga sabab atmosfera ozon qatlamining o‘zgarib turishidir.

Uzun to'liqli (730 nm) qizil nur ayrim o'simliklar urug'i va tinim davridagi kurtaklarini o'sishdan to'xtatib (ingibirust), barg bandi va bo'g'in oralig'ini uzaytiradi.

Nurning spektral tarkibi o'simliklar rivojlanishini tezlashtiradi. Fotosintetik radiatsiya tarkibidagi to'qsariqqizil, binafsha va ko'k nurlar o'simlikka faol ta'sir etadi. O'simliklarga Yorug' kun uzunligining samarali ta'sir etishiga uzun to'liqli, salbiy ta'sir etishiga esa qisqa to'liqli Nurlar sabab bo'ladi.

380-740 nm to'liqli uzunligiga ega bo'lgan nurlar o'simlikda fotosintez jarayoni o'tishi uchun energiya manbai hisoblanadi, shuning uchun bular fiziologik faol radiatsiya (FFR) deb yuritiladi. O'simliklar o'sish davrida yer yuzasiga tushadigan fiziologik faol nurlar (FFR) mintaqalararo juda o'zgaruvchan bo'lib, shimoliy va janubiy kengliklarda 1 ga ekinzorga 1 dan 6 mlrd kkal. gacha farqlanadi. Nazariya bo'yicha, o'simliklar bu nurlarning 6-8 foizini o'zlashtirishi kerak, haqiqatda esa ayrim o'simliklarning o'zlashtirish ko'rsatkichi 5-6 foizdan oshmaydi. Odatda, FFRni ukrop – 0,4, petrushka – 0,7, lavlagi – 0,8, sabzi va karam – 0,9-1,0 foizini o'zlashtiradi.

Tashqi muhit qulayligida Yorug'lik kuchi o'simliklarga fotosintez va rivojlanish jadalligini, gullash, mevalashga kirishishi tezligini o'zgartiradi, o'simliklar shakl tuzilishiga ta'sir ko'rsatadi. Yorug'lik kuchsiz bo'lsa o'simliklarning gulga kirishiga, gulshodalar hosil bo'lishiga salbiy ta'sir ko'rsatib, barglar mayda bo'lib, umumiy biomassasining (poyalarning) ko'payishigacha olib keladi.

O'simliklarning nafas olishi uchun assimilyantlar (fotosintez mahsuli) sarfi 10-15 g/m² ni tashkil etsa, o'simliklar yashash faoliyati uchun oziq moddalar yetishmasligi tufayli generativ rivojlanishiga salbiy ta'sir etadi. Natijada sifatsiz hosil olinadi. O'simlikka kuchli Yorug'lik ta'sir etsa fotosintez jarayoni

buzilib, hujayralarning kuyishiga hamda xloroz kasalligiga olib keladi. Fotosintez optimal o'tishi jarayonida o'simliklar Yorug'likka turlicha munosabatda bo'ladilar.

Shu sababli ular quyidagi guruhlarsha bo'linadi:

O'ta Yorug'sevar: qovun, tarvuz, qovoq, bamiya, batat, pomidor, qalampir va baqlajonlar eng Yorug'sevar o'simliklar hisoblanadi. Bular uchun kun uzunligi 9-10 soat bo'lsa 30-40 ming lyuks Yorug'lik darajasi optimal bo'lib, 6 ming lyuksda o'simlik gullashi mumkin.

O'rta Yorug'sevar: oqbo'sh, xitoy, pekin gulkaramlari hamda sabzi, petrushka, selderey, piyoz, sarimsoq, salat, ismaloq, no'xatlar Yorug'likka ehtiyoji kamroq bo'ladi. Bu ekinlar uchun kun uzunligi 8-9 soat, Yorug'lik kuchi 20-30 ming lyuks bo'lishi maksimal, 5 ming lyuks bo'lishi esa minimal hisoblanadi. Yorug'lik kuchi 2400 lyuks bo'lganda bodring, 1100 lyuks bo'lganda esa loviya gullashi mumkin.

Ildizmevasi, ildizi, piyoz boshchasi tarkibidagi oziq moddalar hisobiga bargli hosil beradigan petrushka, selderey, piyoz va sarimsoq kabi sabzavotlar Yorug'likka eng kam talabchan hisoblanadi. Bu o'simliklarning barra mahsuloti uchun kun uzunligi 5-6 soat va Yorug'lik kuchining jadalligi 0,5-2 ming lyuks bo'lishi yetarli hisoblanadi.

Ayrim o'simliklar qorong'ulikda tez o'sadi, Yorug'lik esa ularning o'sishini sekinlashtiradi. Masalan, rovoch, sikoriy va sparja qorong'i joyda yetishtiriladi. Pishib etilmagan bryussel karami va gulkaramlarni qorong'i joyda to'liq etiltirish mumkin. Shampinion va qo'zqorinlar Yorug'likka umuman zaruriyat sezmaydi.

Markaziy Osiyoda yoz faslida Yorug'lik kuchi 60 ming lyuksga etadi. O'rta kengliklarda qish faslining bulutsiz kunlarida Yorug'lik jadalligi 5 ming lyuksdan oshmaydi, bu ko'rsatkich issiqxonalarda ochiq maydondagiga nisbatan bir yarim – ikki barobar kamdir.

O'sish va rivojlanish bosqichlarida sabzavot o'simliklari Yorug'likka nisbatan turlicha munosabatda bo'ladi. Urug'lar una boshlashda Yorug'likni talab etmaydi, ammo nihollarning hosil bo'lishi davrida quyosh nuri ko'p talab etiladi. Bu davrda Yorug'lik yetishmasligi nihollar nobud bo'lishiga sabab bo'ladi. Yorug'lik yetishmagan sharoitda o'simliklar bir necha dona chinbarglarini hosil qilishi mumkin, lekin bu holat, o'z navbatida, o'simlikni kuchsizlantiradi. Generativ organlar hosil bo'lishi davrida o'simliklar Yorug'likni yetarli bo'lishini talab etadi. Agar bu davrda Yorug'lik yetishmasa g'uncha, gul va hosil bo'lgan mayda mevalar (tugunchalar) to'kila boshlaydi, Yorug'likka talabi susayadi. Chunki shakllangan organlar o'simlikning barg, poya va ildiz qismlaridagi organik birikmalar hisobiga etilib qoladi. Gulkaram hosili shakllanayotgan paytda Yorug'lik unga salbiy ta'sir etadi karamboshchasi qo'ng'ir ko'kimtir rangga kirib, iste'molga yaroqsiz bo'lib qoladi.

Fotodavriylik. O'simliklarning Yorug'lik va qorong'ulikda talabchanligi evolyutsiya jarayonida paydo bo'lgan va u fotodavriylik deb yuritiladi.

Mo'tadil iqlimli mintaqada o'simliklarning gullashi va hosil berishi uchun yoz payti eng yaxshi davr hisoblanadi. Shuning uchun mo'tadil iqlimli sharoitda o'sadigan o'simliklarda uzoq muddat davomida Yorug'da bo'lish ehtiyoji vujudga kelgan va Yorug'lik ularning gullashi hamda meva tugaboshlashi uchun zaruriy shart bo'lib qolgan. Boshlang'ich vatani tropik mintaqalar sharoitidan bo'lgan o'simliklar uzoq vaqt davomida qorong'ulikda bo'lishiga moslashgandir. Sabzavot o'simliklari kun uzunligiga munosabatiga ko'ra uch guruhga bo'linadi: uzun kun talab o'simliklar – karam, bryukva, sholg'om, turp, rediska, sabzi, lavlagi, piyoz, petrushka, salat, ismaloq, ukrop, sabzavot loviyasi; qisqa kun talab sabzavotlar – loviya, lavlagining janubiy navlari, bodring, pomidor, tarvuz, qovun, qalampir,

baqlajon, sabzavot jo'xorisi; betaraf deb ataluvchi sabzavotlarga mo'tadil iqlim sharoitida yaratilgan – bodring, pomidor va poliz o'simliklarining ayrim navlari kiradi. Uzun kun talab qiluvchi o'simliklarning gullash va hosil to'plash bosqichiga o'tishi uchun 14-17 kun kerak bo'lsa, qisqa kun talab qiluvchi o'simlik va qisqa kun talab qiluvchi yovvoyi o'simliklardan yaratilgan seleksion nav hamda duragaylar o'z avlodlari kabi kunning uzunligiga talabchan bo'lmay betaraflikni namoyon qiladilar. Pomidorning ayrim turlari fotodavriylikka u qadar sezgir bo'lmaydi.

Ochiq maydonda sabzavotlar yetishtirish davrida ularning Yorug'likka bo'lgan munosabatini qulay holatga keltirish mumkin. Bunga asosan ekish muddatini to'g'ri tanlash, ekish qalinligi, yerning janubga nishabligi, nihollar unib chiqqanidan so'ng yagana qilish, begona o'tlardan o'z vaqtida tozalash kabi ishlarni amalga oshirish bilan erishiladi. Yorug'lik kuchining me'yoridan oshib ketishini ekinlarni geklardagi tup qalinligini ko'paytirish, o'simliklarni oqlash, oq doka bilan soya hosil qilish kabi chora-tadbirlar yordamida kamaytirish mumkin.

O'simliklarni himoyalangan joylarda Yorug'lik bilan to'liq taminlash uchun oynavand berkitmalarini toza saqlash, Yorug'likni yaxshi o'tkazadigan materiallardan foydalanish va o'simliklarni ustki berkitmalarga yaqin ekish bilan qulay sharoit yaratiladi. Yorug'lik yetishmaydigan paytlarda ular sutkaning ma'lum soatlarida elektr chiroqlaridan foydalanib yoritiladi. Ayrim hollarda esa o'simliklar faqat sun'iy yoritish yordami bilan yetishtiriladi.

Sabzavot o'simliklarining havo-gaz muhitiga munosabati. Atmosferaning gazli qismi tarkibi asosan quyidagilardan iborat: azot – 78 %, kislorod – 21 %, karbonat angidrid – 0,03 % va suv bug'i – 1 %ga yaqin. Bulardan tashqari chiqindi gazlar va ishlab chiqarishlardan ajraladigan gazlar hisobiga (polyutantlar

bilan) u ifloslanadi. O‘simlik uchun barcha gazlardan faqat azot betaraf hisoblanib, qolganlari esa ma’lum darajada unga ijobiy yoki salbiy ta’sir etadi.

Kislorod o‘simliklarning nafas olishi uchun zarur, lekin uning yer ustki qismi kislorodga muhtojlik sezmaydi. Ammo tuproq me’yoridan ortiq nam bo‘lsa yoki bostirib sug‘orilganida ekilgan urug‘lar va nihollarning ildiz qismi kislorod yetishmasligidan qattiq zararlanadi, ayrim hollarda nobud bo‘ladi. Bulardan tashqari sabzavotlar tashish va saqlash davrida kislorodning yetishmasligidan qiynaladi. Zichlashib qolgan tuproqda, sun’iy tayyorlangan substratlarda hamda ozuqali suvlarda (vodnaya kultura) o‘simliklar o‘stirilsa, ular tarkibida kislorodning yetarli bo‘lishi (5 mg/l dan kam bo‘lmasligi) katta ahamiyatga ega. Kislorodning yetishmasligi o‘simliklarning tuproqdan suvni o‘zlashtirishini qiyinlashtiradi. Tez o‘sadigan o‘simliklar (bodring va shampinion) ning ildiz qismi kislorod bilan ta’minlanishga o‘ta talabchandir. Urug‘larning tez va bir vaqtda unib chiqishini ta’minlash uchun ularni barbatirlaganda kisloroddan foydalaniladi.

Ochiq maydonda sabzavot yetishtirishda ularni ildiz qismini kislorod bilan yetarli darajada ta’minlashga tuproqqa o‘z vaqtida to‘g‘ri ishlov berish va me’yorida sug‘orishni tashkil qilish, himoyalangan joyda esa yaxshi aeratsiyaga ega bo‘lgan substratlardan foydalanish va suv tartibotini nazorat qilish bilan erishiladi.

Kislorod yuqori konsentratsiyaga ega bo‘lsa kuchli antiseptik (mikroblarni o‘ldiradigan) bo‘ladi. U o‘simlik hujayralarini zararlab, mikroorganizmlar faoliyatini susaytiradi. Havo tarkibida kislorodning miqdori 21 %dan oshib ketsa, fotosintez jarayoni sekin o‘tadi va hatto butunlay to‘xtab qolishi mumkin. Kislorod miqdori kamaysa fotosintez tezlashadi va bu holat ekinning mahsuldorligini oshiradi.

Karbonat angidrid gazi (dioksid SO_2) o‘simliklarning organik moddalarni sintez qilishida eng zarur vosita hisoblanadi. O‘simlik quruq biomassasining 40 foizini fotosintez jarayonida singdirilgan uglerod tashkil etadi. Inson ishlab chiqarish jarayonida havo tarkibidagi karbonat angidrid gazini ko‘paytiradi, bu asosan yirik shaharlar va ishlab chiqarish korxonalari atrofida sodir bo‘ladi.

1 gektar maydonda o‘sayotgan o‘simliklar har kuni 500-550 m^3 karbonat angidrid gazini o‘zlashtiradi, buning uchun ular tarkibida 0,03 foiz karbonat angidridi bo‘lgan 1 million m^3 havoni o‘zlashtirish kerak. Havoni karbonat angidrid gazi bilan to‘yinishi uning tuproqdan ajralishi va havo harakati hisobiga sodir bo‘ladi. Organik o‘g‘it solingan va mikroflorasi yaxshi 1 ga yerdagi tuproqdan sutka mobaynida 500 kg karbonat angidrid gazi ajralib chiqadi, go‘ng solinmagan maydonlarda esa uning miqdori 7-12 marta kam bo‘lib, bunday tuproqda o‘sayotgan o‘simliklar oziq moddaning hamda karbonat angidrid gazining yetishmasligidan qiynalib o‘sadi. O‘simliklarni bu gaz va oziq moddalar bilan ta‘minlashga tuproqqa organik o‘g‘it solish va erga sifatli ishlov berish bilan erishiladi. Karbonat angidrid gazini ko‘p ajralib chiqishiga o‘g‘itlarni qo‘llash tizimi, sug‘orish, mulchalash, qator oralariga ishlov berish va tuproqning suv-havo tartibotini tizimli olib borish ijobiy ta‘sir ko‘rsatadi.

Havo tarkibidagi 0,03 % karbonat angidrid gazi o‘simlik uchun yetarli emas, uning miqdori 0,1-0,3 %ga etkazilsa fotosintezning jadalligi oshadi va o‘simlik hosildorligi ko‘payadi. CO_2 kontsentratsiyasi 0,23 %ga yetkazilganda bodring hosili 21-27 va pomidorniki esa 27-32 %ga ko‘paygan.

O‘simliklar maqbul sharoitda o‘sib, barglari yaxshi rivojlangan va Yorug‘lik yetarli bo‘lsayu, lekin karbonat angidrid gazi yetishmasa ular majruh bo‘lib qoladi. Bir gektar

himoyalangan yerda o'sayotgan sabzavot o'simliklari oftobli kunlarda sutkasiga 700 kg karbonat angidrid gazini o'zlashtiradi. Ammo texnik usulda isitiladigan zamonaviy issiqxonalar tuprog'idan sutka mobaynida 250-500 kg karbonat angidrid gazi ajraladi. Bu o'simliklar uchun yetarli emas. Yetishmaydigan gaz miqdorini issiqxonani shamollatish hisobiga qoplash ham mumkin emas. Shuning uchun issiqxona havosini karbonat angidrid gazi bilan to'yintirishning turli usullari qo'llaniladi (oziqlantiriladi, go'ng solinadi).

Karbonat angidrid gazi havo tarkibida me'yoridan oshib, 1 foizga etsa, u o'simliklarga salbiy ta'sir etadi. Gazning ko'payib ketishini ko'p hollarda o'simlik ildiz tizimi sezadi. Tuproqning zichlashib qolishi va qatqaloq hosil bo'lishi unda havo almashinuvini yomonlashtiradi. O'simlik ildiz tizimiga kislorod yetishmaydigan holatda CO_2 kontsentratsiyasi ortib ketishi o'simlikning yer ostki qismiga salbiy ta'sir ko'rsatadi. Shuning uchun o'simliklar qator orasiga kultivatorlar yordamida o'z vaqtida ishlov berilib, qatqaloqlar yo'qotilishi kerak. Shundagina o'simlikning ildiz qismini kislorod bilan yetarli darajada ta'minlash va shu qatlamdagi ortiqcha CO_2 gazining chiqib ketishi uchun sharoit yaratiladi.

Issiq kunlarda issiqxonalarda Yorug'lik yetishmaydigan bo'lsa ham SO_2 gazi kontsentratsiyasi ko'payib ketishi mumkin. Issiqxona tuproq aralashmasi tarkibida kalsiy moddasi ko'p bo'lganda SO_2 gazi kontsentratsiyasi me'yoridan ortiq bo'lishi hisobiga o'simliklar nekroz kasalligi bilan zararlanadi va barglari sarg'ayib ketadi.

Meva-sabzavotlar saqlashda foydalaniladigan maxsus havo tarkibi boshqariladigan xonalar havosi tarkibida karbonat angidrid gazi 3-20 % bo'lsa turli xilda zararli mikroorganizmlarning mahsulotlarga salbiy ta'sir qilishidan saqlaydi.

Sabzavot ekinlari hayotida suvning ahamiyati. Suv barcha o'simliklar to'qimalarining tarkibiy qismidir. Barg va poyalarda uning miqdori 75-85 %, sabavot ekinlari mahsulotlarida esa 69-97 %ni tashkil etadi. Suv o'simliklar hayotida muhim fiziologik o'rinni egallab, tanasiga ozuqa elementlarining kirishini va harakatlanishlarini ta'minlaydi, fotosintez va boshqa moddalar almashuv jaryonlarida ishtirok etadi, shuningdek, o'simlik to'qimalaridagi haroratni tartibga solib turadi.

Sabzavot o'simliklarida namlik yetishmasa ulardagi fotosintez susayadi, nafas olish zo'riqadi, o'sish jarayonlari sustlashib hosil keskin kamayadi, mahsulot sifati pasayadi. Bodring mevasi va ildizmevalar dag'allashib, mazasi o'zgaradi.

O'simliklarning suv miqdoriga bo'lgan talabi bilan tuproq namligiga talabchanligi tushunchalarini farqlash lozim. Suvga bo'lgan talab bu o'simliklarning normal hayot kechirishlari va hosil to'plashlariga sarflanuvchi miqdordir. Buni transpiratsiya mahsuldorligi (1 l suv sarflashda to'planadigan quruq moddalar miqdori) transpiratsiya koefitsienti (quruq moddalar birligiga sarflanadigan suv miqdori) va sarflanadigan suv koefitsienti (1 t tovar hosil shakllanishiga o'simliklar va tuproq bug'latadigan suv miqdori) iboralari bilan ifoda qilinadi.

Sabzavot ekinlari ildiz tizimining rivojlanish hajmi va tuproqdan qiyin o'zlashtiriladigan namlikni so'ra olish imkoniyatlariga ko'ra ko'pchilik dala ekinlaridan ancha keyinda turadi. Agar g'alla ekinlarining nam so'rish quvvati 12 atm, qovoqniki 13,6, jo'xorini 21,5 atm. gacha borsa, pomidorda 5,6 atm.ni tashkil etadi. Kuzgi bug'doyning ildizlari 2 m, jo'xoriniki 4 m chuqurlikkacha joylashadi, ko'pchilik sabzavotlarniki esa faqat 0,5-1,5 m. gacha yetadi.

Sabzavot ekinlari ildiz tizimining tarmoqlanish, chuqurlanish va atrofiga tarqalish darajasiga ko'ra o'zaro keskin farqlanadi va shu boisdan uch guruhga bo'linadi.

1. *Ildiz tizimi kuchli rivojlanib, eni bo'yiga 2-5 m gacha tarqaladigan o'simliklar: qovoq, tarvuz, qovun, osh lavlagi, xren.*

2. *Ildizlari nisbatan kuchli rivojlanib haydov qatlami ostiga 1-2 m o'tib boradiganlar: sabzi, pomidor, karam (ko'chatsiz ekilishida), petrushka.*

3. *Ildizlari kuchsiz (piyoz) yoki kuchli (bodring) 0,5 m gacha tarmoqlaydiganlar: karam (ko'chat orqali ekishda), qalampir, baqlajon, bodring) piyoz, rediska, salat, ismaloq, shvit, selderey.*

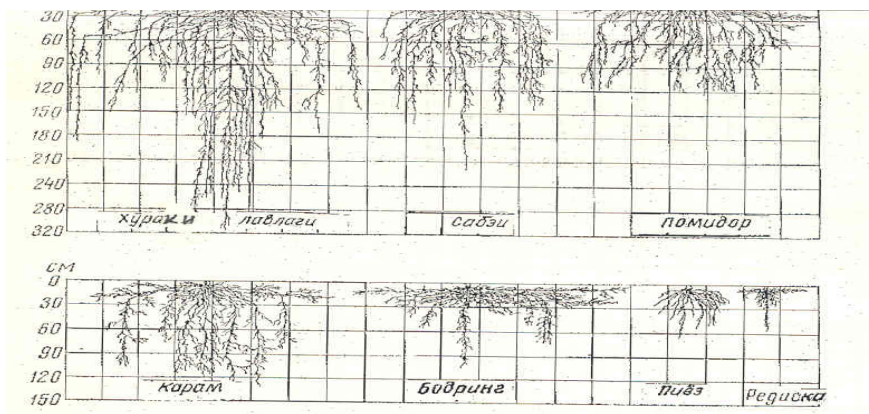
Ko'pchilik sabzavot o'simliklari yirik va seret barglarga ega bo'lib, ularning bug'latuvchi jamlama yuzalari ildiz tizimlarining so'ruvchi yuzalaridan ancha ustun turadi. Ildiz va yer ustki qismi massalarining nisbati quyidagicha: bodringda – 1:25; pomidorda – 1:15; karamda – 1:11; jo'xorida – 1:5; bug'doyda – 1:2. Boshqa ekinlardan farqli o'laroq, sabzavot o'simliklari barglarining labchalari yirik, kamharakat, ko'pincha, kechayukunduz ochiq yoki namlik keskin taxchilikligida kunduzlari yopiq holatda bo'ladi.

Tuproq va havo namliklariga munosabatiga ko'ra, sabzavot ekinlarining guruhlanishlari. Suvni tuproqdan so'rish va uni sarflash qobiliyatlariga ko'ra sabzavot ekinlarini E.G. Petrov 4 guruhga bo'ladi (1-rasm):

1. *Suvni yaxshi topib so'radi va uni jadal sarflaydi: lavlagi. Ildiz tizimining yaxshi rivojlanganligi, tuproqda suv kontsentratsiyasi nisbatan yuqoriligida ham suvni yaxshi o'zlashtirishi va uni jadal sarflashi lavlagining o'ziga xos xususiyatidir. Lavlagi sug'orilishga moyil ekin.*

2. *Suvni yaxshi topib so'radi, ammo tejab sarflaydi: tarvuz, qovun, qovoq, jo'xori, sabzi, pomidor, qalampir, petrushka, no'xat, loviya, sarsabil. Bu ekinlar yaxshi rivojlangan ildiz tizimiga ega bo'lib, suvni chuqurlikdan (0,8 m gacha) oson*

o'zlashtirishi va transpiratsiyani yaxshi boshqara olishlari tufayli uni tejab sarflash xususiyatlariga egadir.

1-rasm. Turli sabzavot ekinlarining ildiz sistemasi (E.G. Petrov)

3. Suvni qiyin o'zlashtirib, tejamsiz sarflaydi: karamning barcha turlari, baqlajon, bodring, turp, sholg'om, rediska, salat, ismaloq, selderey va boshqa salatli ekinlar. Ularning ildiz tizimlari nisbatan kuchsizligi uchun suv so'rish qobiliyatlari ham kuchsiz, barglarida esa bug'lanishga qarshi to'siqlar bo'lmasligi sababli suv tejamsiz sarflanadi. Bu ekinlar suvga o'ta talabchan va sug'orilishni xohlaydi.

4. Suvni o'zlashtira olishi kuchsiz, biroq tejamkor ekinlar: oddiy piyoz, sarimsoq, batun, isli (jusey) va boshqa piyoz o'simliklari. Ularning ildiz tizimlari g'oyat kuchsiz rivojlanganligi suv so'rilishini murakkablashtiradi, ammo uni juda tejamkorlik bilan sarflaydi. Bu ekinlar suvni nisbatan kamroq sarflaydi. Bu ekinlar suvni nisbatan kamroq sariflaganlari holda o'suv davrini birinchi yarmida tuproq namligi yuqori bo'lishini talab qiladi.

Sabzovot ekinlarining tuproq namiga bo'lgan munosobatlaridan amalda to'g'ri foydalanish maqsadida ular quyidagi to'rt guruhga bo'linadi:

1. *Juda talabchanlar: karamning barcha turlari, bodring, ko'kat ekinlar, turp, sholg'om;*

2. *Talabchanlar: piyoz, sarimsoq;*

3. *Kamroq talabchanlar: osh lavlagi, sabzi, petrushka, pomidor, qalampir;*

4. *Qurg'oqchilikka bardoshlilar: tarvuz, qovun, qovoq, shirin jo'xori, loviya.*

Sabzavot ekinlarining o'sish va rivojlanishlariga havoning nisbiy namligi katta ta'sir ko'rsatadi. Havo nisbiy namligining ortishi o'simlik to'qimalarining g'ovaklashuviga, suv ushlab qobiliyatining susayishiga, mahsulotlarning oziqlik va saqlanuvchanliklarining pasayishiga olib keladi. Ortiqcha nisbiy namlik gul chang (otalik) larining qo'zg'atuvchanligini susaytiradi, ba'zi bir hasharotlar va kasallik qo'zg'atuvchilar uchun qulaylik yaratib beradi. Havo nisbiy namligining kamligi barglarning qalinlashuviga, maydalashuviga, namning tejalib sarflanishiga omil, fotosintez va o'sishning susayishiga sababchi bo'ladi. Quruq havo sernam sharoitda o'sgan barglar uchun ayniqsa xatarlidir.

Sabzavot o'simliklarining havo namligiga talablari ham turlichadir. Bodring, piyoz, turli xildagi karamlar va boshqa ba'zi bir bargli sabzavotlar uchun havoning qulay nisbiy namligi 80-95 foizdir. Biroz kamroq – 60-75% namlikni talab qiluvchilarga sabzi, lavlagi, pomidor, baqlajon, qalampir, loviyalar kiradi. Poliz ekinlari esa havoning 50-60% li past namliklarida yaxshi o'sib rivojlanadi.

Sabzavot ekinlaridan yuqori hosil olish uchun suv tartibotini muvofiqlashtirishning turli usullarini qo'llash zarur. Himoyalangan yopiq joylarda va sabzavotkorlikning

hamma turlarida suv tartibotini sozlash uchun sun'iy sug'orishlar qo'llaniladi. Ochiq dalalarda va botqoqlashgan joylarda tuproqdan ortiqcha namliklar qochirilib, yoki pushta va egatlar olinib ekish usullari qo'llaniladi. Namliklar yetishmaydigan joylarda esa tabiiy namlik tartibi o'simliklar talabiga yaqinlashadigan maydonlarni tanlash, ixota daraxtlari, kulis ekinlari, qor va erigan muz suvlarini to'plash, ekinlarni mo'lchalash, erta bahorgi boronalash, tuproqlarni muntazam g'ovaklashtirib turish kabi chora-tadbirlardan foydalaniladi.

Oziq rejimini o'rganish. Sabzavotlarning zamonaviy madaniy turlari va navlari majmui uzoq yillar davomida har yili o'gitlanadigan tomorqa xo'jaligida yetishtirilib, natijada tuproqning yuza (haydaladigan) qatlamidan oziq moddalarni o'zlashtiradigan. yaxshi rivojlanmagan ildiz tizimiga ega bo'lgan va tuproq unumdorligiga talabchan o'simliklar turlari (shakllari) vujudga kelgan.

Sabzavotlarning ozuqa moddalariga munosabati vaqt birligi ichida va butun o'suv davrida hosil birligiga yuza birligidan mineral elementlarni o'zlashtirish, tuproq tarkibida ma'danli ozuqalarning mavjud bo'lishiga talabchanligi, tuproq eritmasining to'yinishi va sho'rxokligiga munosabati, elementlarni o'zlashtirish va zararli ionlarni to'plash xususiyati bilan aniqlanadi.

Mineral oziqlantirish sharoiti o'simliklarni o'sish va rivojlanishiga bevosita va bilvosita ta'sir etadi. Ozuqa elementlarini bevosita o'zlashtirish fotosintez va transpiratsiyaning jadal o'tishi ontogeneznining o'tish darajasi, o'simlik organlari va ular o'rtasida ozuqa elementlari va fotosintez mahsulining taqsimlashi, hosil darajasi va sifatida nomoyon bo'ladi.

O'simliklarning o'suv davrida bir gektar maydondan o'zlashtirgan mineral o'g'itlar miqdori uni o'zlashtirish

darajasini ko'rsatadi. Bir gektar maydondan sutka birligida mineral ozuqalarni o'zlashtirishi uning sutkalik o'rtacha o'zlashtirish qobiliyati deb yuritiladi. O'simlikning hosil birligi (tonna, sentner) bilan tuproqdan oladigan mineral elementlar miqdori uni belgilovchi ko'rsatkichi hisoblanadi (2-jadval).

2-jadval. Sabzavot ekinlari hosili bilan olib ketiladigan mineral elementlar

(V.T. Matveev va M.I. Rubsov, 1985 ma'lumotlari asosida)

Ekinlar	Hosil, <i>t/ga</i>	1 <i>ga</i> dan olingan hosil tarkibidagi N, P ₂ O ₅ , K ₂ O	1 <i>ts</i> hosilni sutka mobaynida o'zlashtirishi N, P ₂ O ₅ , K ₂ O	Taxminiy nisbati N, P ₂ O ₅ , K ₂ O
Karam	50	205, 70, 245	2,7: 0,9:3,3	4:1:5
Pomidor	40	132, 46, 181	2,2:0,8:3,0	4:1:5
Osh lavlagi	40	108, 61, 171	2,3:1,3:3,6	3:2:5
Sabzi	30	69, 31, 114	1,9:0,9:3,2	3:2:5
Ismaloq	200	100, 34, 80	8,3:2,8:6,7	5:2:4
Piyoz	250	111, 29, 53	4,4:1,2:2,1	6:1:3
Bodring	30	51, 41, 78	1,7:1,4:2,6	3:2:5
Boshli salat	25	55, 25, 110	3,7:1,7:7,3	3:1:6
Rediska	10	50, 14, 54	16,7:4,7:18,7	4:1:5

Sabzavot ekinlari sutka va butun o'suv davrida tuproqdan ozuqa elementlarini o'zlashtirish jihatidan bir-birlaridan

farqlanadilar. Azot, foefor va kaliyni sabzavotlardan rediska va bodring butun o'suv davrida bir gektar maydondan 120-170 kg o'zlashtirsa, kechki karam, lavlagi esa 500-600 kg. ni o'zlashtiradi. Barcha sabzavot o'simliklari mineral ozuqalardan birinchi navbatda kaliy, so'ng azotni va fosforni o'zlashtiradi. Bunday xususiyatdan piyoz, dukkaklilar va ismaloq mustasno bo'lib, ular o'z hosillari bilan azotni kaliyga nisbatan ko'p oladi.

Sabzavot ekinlarining o'suv davrida 1 gektar maydondan o'zlashtiradigan ozuqa elementlari umumiy miqdorining ko'payishiga va tovarbop hosil birligida ularning miqdorini kamayishiga tuproq namligi, ekilish zichligining optimal bo'lishi hamda yuqori agrotexnika qo'llanilishi yordam qiladi. O'simliklar hayotiy jarayonlarining o'tishida, barcha shartsharoitlar yaratib berilishidan qat'iy nazar, ular oziq moddalarni ma'lum chegaragacha o'zlashtira oladilar.

V.I. Edelshteyn sabzavot ekinlarining hosil birligiga nisbatan tuproqdan so'rib oladigan ozuqa moddalarining umumiy miqdoriga ko'ra, ularni 4 guruhga bo'ladi:

1. *Tuproqdan ozuqa moddalarni ko'p so'rib oladigan ekinlar: Bular kechpishar, kechki karam va sabzi, lavlagi, bryukva, kartoshka, selderey va issiqxonada yetishtiriladigan pomidor, qalampir. Bu sabzavotlar yuqori hosilli bo'lib, uzoq o'suv davriga ega.*

2. *Mineral elementlarni o'rtacha so'rib oladigan ekinlar: piyoz, luxpar piyoz, pomidor va gulkaram;*

3. *Oz miqdorda elementlarni oladigan ekinlar: salat, ismaloq, kolrabi va boshqa ko'katlar:*

4. *Juda kam ozuqa modda oladigan ekin: rediska.*

Sabzavot o'simliklarining tuproq ozuqa elementlariga bo'lgan talabi tuproq yuza birligidan olgan umumiy elementlar yigindisiga mos (korrelyatsiya) bo'lmasdan, balki u hosil birligiga, o'suv davrining davomiyligi (sutka mobaynida ozuqa

moddalarni soʻrib olishi) hamda ildiz tizimining katta-kichikligi va oʻsish tezligi bilan chambarchas bogʻliqdir. Iddiz tizimi yaxshi rivojlanmagan, oʻsuv davri qisqa, tezpishar sabzavotlar sutka mobaynida ozuqa elementlarini koʻp soʻrish xususiyatiga ega boʻlganligi sababli, ular tuproq ozuqa moddalariga juda talabchan boʻladilar.

Sabzavot ekinlarining tuproqdan ozuqa moddalarni soʻrib olishi va ularga nisbatan talabchanligi hamda ayrim ozuqa elementlariga munosabati oʻsuv davrida maʼlum darajada oʻzgarib turadi. Urugʻdan rivojlanayotgan murtak uning tarkibidagi ozuqadan foydalanadi, shuning uchun u tuproq ozuqa elementlariga muhtoj boʻlmaydi. Urugʻdan unib chiqqan yosh oʻsimtalar ildiz orqali oziqlanish davriga oʻtishi bilan tuproqdan ozuqa elementlarini oʻzlashtira boshlaydi. Bu davrda ular tuproq ozuqasini doimiy boʻlishiga hamda uning kontsentratsiyasiga juda sezgir boʻladi. Agar tuproq tarkibidagi u yoki bu ozuqa elementi yetishmasa uning oʻsishi va rivojlanishiga salbiy taʼsir koʻrsatadi. Yosh nihollar tuproq ozuqasiga juda muhtoj boʻladi. Oʻsimlikning koʻchat davrida ildizi yaxshi rivojlanmaganligi hamda uning ozuqa elementlarini yaxshi soʻra olmasligi sababli bu davrda tuproqda ozuqa moddalar koʻp boʻlishi talab qilinadi. Shuning uchun bu davrda yosh nihollarni yaxshi oʻsib rivojlanishini taʼminlash uchun tuproqda fosfor va kaliy moddalari yetarli boʻlishi kerak. Fosfor va kaliy oʻsimliklar ildiz qismini yaxshi oʻsib rivojlanishiga ijobiy taʼsir etadi. Sabzavot ekinlari vegetativ qismining oʻsuv davri boshlanishida kuchsiz boʻlganligi uchun ular bu davrda azot oʻgʻitini kam talab etadi. Bu davrda azotning tuproqda koʻp boʻlishi, yosh nihollar tarkibida uglevod birikmalarining yetishmasligi sababli unga salbiy taʼsir etishi (zaharlashi) mumkin.

Oʻsimliklar oʻsish, rivojlanish bosqichida va ildiz tizimining kattalashishi davrida tuproqdagi ozuqa elementlarini

o'zlashtirishi kuchayadi. O'simliklar bu davrda tuproqdan azot elementini ko'p oladi. Agar u yetarli miqdorda bo'lmasa o'sishi susayadi, gullashi kamayadi va hosiliga ta'sir etadi.

Barcha sabzavotlarning hosil to'plash davrining oxirlarida ularga tuproqdan ozuqa elementlarining kelishi kamayadi. Mevali sabzavotlarning mevasini tuganak hamda ildizmevalilarning mahsulotlari o'simlikning barg va boshqa qismlaridagi ozuqa moddalarni ularga oqib o'tishi hisobiga yetiladi.

Ko'pchilik sabzavotlar uchun qulay tuproqlarda nordonlik ko'rsatkichi (pH) 6-6,8 (kuchsiz ishqoriy) bo'ladi. Biroq, sabzavot o'simliklari nordon tuproqlarda o'zlarini turlicha nomoyon etadi. G.I. Tarakanov va V.D. Muxin ularning sabzavot ekinlarini nordon tuproqlarga munosabatlariga ko'ra uch guruhga bo'ladi:

1. Tolerantligi (chidamliligi) kuchsiz ekinlar (pH 6,8-6): *sarsabil, lavlagi, karamlar, selderey, mangol'd, kresssalat, porey, piyoz, salat, qovun, yangi zellandiya ismalog'i, bamiya, piyoz, bog'olabutasi, pasternak, echkisoqol, soya, ismaloq.*

2. Tolerantligi o'rtacha ekinlar (pH 6,8-5,5): *lavlagi, lima fasoli, bryussel karami, sabzi, barg karam, jo'xori, bodring, baqlajon, sarimsoq, kolrabi, erqalampir, xantal, petrushka, qalampir, qovoq, rediska, bryukva, qovoqcha, pomidor, sholyum.*

3. YUqori tolerantli ekinlar (pH 6,8-5,0): *sachratqi (tsikoriy), arpabodiyon, endivi, kartoshka, rovoch, shavel, batat, tarvuz.*

Markaziy Osiyo tuproqdari karbonatga boy bo'lganligi uchun neytral yoki ishqoriy (pH 7,5-8,4) xususiyatlarga ega bo'lib, barcha turdagi sabzavot ekinlarini yetishtirishga yaroqlidir.

Tuproq eritmalarining konsentratsiyasi, bir tomondan, o'simliklarning mineral elementga bo'lgan talabini qondirishda oziqlantirish darajasini ko'rsatsa, boshqa tomondan, o'simliklarning suv tartiboti hamda boshqa hayotiy vazifalarini

belgilovchi omil hisoblanadi. Ochiq yer tuproqlaridagi mavjud suyuq eritmalardan o'simliklar o'zlariga zarur bo'lgan mineral ozuqa elementlarni yetarlicha ololmaydi, eritmalar kontsentratsiyasi optimal darajagacha quyuqlashganida mineral eritmalarining so'rilishi oshib boradi, ularning o'zaro nisbati o'zgaradi, o'sishi kuchayadi. Eritmalar kontsentratsiyasi yanada ortsa, o'simliklarning suvni so'ra olishi susayib, transpiratsion koeffitsienti, yer ustki va yer ostki qismlarining o'sish sur'ati sekinlashadi.

O'simliklarni uzoq muddat davomida sho'rlangan yerlarda yetishtirish oqibatida ularning sho'rga bardoshliklari biroz ortadi. Shunga ko'ra sabzavot ekinlarini sho'rlangan yerlarda yetishtirishda mahalliy urug'lar va mahalliy navlardan foydalanish hosildorlikning ko'tarilishini ta'minlaydi. Urug'larni ekish oldidan tuzli eritmalar, zovur suvlary yoki o'stiruvchi mikroelementlar (bor, rux) eritmalarida ivitish ham o'simliklarning sho'rlanishga chidamligini biroz oshiradi.

1-amaliy mashg'ulot

Sabzavot ekinlarining guruhlanishi va urug'iga qarab aniqlashni o'rganish

Topshiriqdan maqsad. Sabzavot o'simliklarining morfologik, biologik, xo'jalik belgilari, klassifikatsiyasi hamda urug'larining morfologik belgilari va ularni turlariaro ajrata bilishni o'quvchilarni tanishtirish va o'zlashtirishlariga yordamlashish.

Uslubiy ko'rsatma. Jahonda 70 ta botanik oilaga mansub 1200 turdan ortiq sabzavot o'simliklari mavjud. Respublikada bu sabzavotlarning 30 dan ortiq turi keng tarqalgan,

havaskor sabzavotkorlarni qo‘shganda esa 50 dan ortiq turi yetishtirilmoqda.

Sabzavot o‘simliklarini o‘rganishni osonlashtirish maqsadida ularni quyidagi belgi va xususiyatlariga ko‘ra guruhlanadi:

Botanik oilaga mansubligi bo‘yicha: Karamdoshlar, Soyabonguldoshlar, Qovoqdoshlar, Tomatdoshlar, Sho‘radoshlar, Dukkakdoshlar, Murakkabguldoshlar, Toronguldoshlar, Labguldoshlar, Gulxayridoshlar, Pechakguldoshlar, Piyozguldoshlar, Sparjadoshlar, Boshogdoshlar oilasiga bo‘linadi;

Hayotning davomiyligiga ko‘ra: bir, ikki va ko‘p yilliklarga bo‘linadi;

Oziq-ovqatga ishlatish usuliga ko‘ra: generativ va vegetativ organlari;

Xo‘jalik belgilariga ko‘ra: tuganakmevalar, poliz ekinlari, qovoqdosh sabzavotlar, karamli sabzavotlar, ildizmevalar, tomatdosh sabzavotlar, piyozli ekinlar, ko‘kat sabzavotlar, dukkakli sabzavotlar, sabzavotlar va ko‘p yillik sabzavotlar;

Ko‘paytirish usuli bo‘yicha: vegetativ va generativ usullarda. Ekiladigan ashyo (material) sifatida ishlab chiqarishdagi faqat haqiqiy urug‘largina emas, balki mevalar ham ishlatiladi. Mevalarni urug‘ga solishtirilganda ularning tashqi (perikarpiy) va ichki (integiment) urug‘ po‘stiga ega. Bundaylar sho‘radoshlarda to‘pmeva, seldereyguldoshlarda qo‘sh urug‘, dukkakdoshlarda donador urug‘lar tuzilishida va ko‘rinishida bo‘ladi.

Haqiqiy urug‘lar ituzumdoshlar va qovoqdoshlar oilasida etli quruq mevalardan olinadi. Urug‘larning yirik-maydaligi, shakli, yuzasi, rangi va alohida hosilalar bo‘lishi ularning muhim morfologik belgisi hisoblanadi. Sabzavot o‘simliklari-ning urug‘lari quyidagi belgilari bilan farqlanadi:

Yirik-maydaligiga yoki 1 grammdagi soniga ko‘ra: juda yirik – 1-10 dona (dukkaklar, loviya, ko‘k no‘xat, qovoq,

makkajo‘xori, tarvuzda); *yirik* – 10-100 *dona* (artishok, tarvuz (ba‘zi navlarida), qovun, bodring, osh lavlagi, sparja (sarsabil), rovoch, ismaloq, rediska, turp); *o‘rta* – 150-350 *dona* (qalampir, karam, piyoz, pomidor, baqlajon, pasternak, bryukva, sholg‘om); *mayda* – 600-900 *dona* (sabzi, petrushka, ukrop (shivit), sachratqi); *juda mayda* – 1000-2000 *dona* (shovul, selderey, kartoshka, salat);

hajmiga ko‘ra: *juda mayda* – 2 mm *gacha*; *mayda* – 2-3 mm *gacha*; *o‘rta* – 3-5 mm; *yirik* – 5-8 mm; *juda yirik* – 8 mm *dan katta*;

Ko‘rinishi: *yassi* (tomatdoshlar va qovoqdoshlar); *yarim yumaloq* (piyoz, sparja); *noto‘g‘ri shaklda* (osh lavlagi); *sharsimon* (no‘xat, shirin jo‘xori, bryukva, turp); *sharsimon-burchakli* (ismaloq, rediska, sholg‘om, ko‘k no‘xat); *yassi-qavariq* (sabzi, petrushka, selderey); *yassi-botiq* (pasternak, ukrop); *uchi qirrali yassi* (salat);

Shakli: *uchburchak-buyraksimon* (pomidor); *yumaloq-uchburchaksimon* (qalampir); *buyraksimon chuqurchali* (baqlajon); *yumaloq* (ko‘k no‘xot); *yumaloq-oval* (petrushka, pastrenak, ukrop, karam, bryukva, turp, sholg‘om, rediska); *oval-yumaloq* (loviya, qovoq); *oval-tuxumsimon* (sabzi, selderey); *uzunchoq-ellipssimon* (bodring); *yumaloq-ellipssimon* (tarvuz); *uchli-ellipssimon* (qovun); *cho‘ziq* (salat); *burchakli* (piyoz, lavlagi, no‘xat, shovul, rovoch, ismaloq) va *hokazo*;

Yuzasi: *tukli* (pomidor); *uyachali* (qalampir, baqlajon, karam, sholg‘om, rediska, turp, bryukva); *burishgan* (tarvuz, ko‘k no‘xat, rovoch); *botiq* (lavlagi, piyoz, sparja); *qirrali* (salat, sabzi, petrushka, pasternak, ukrop, selderey); *notekis* (ismaloq, dukkaklar); *silliqlik* (bodring, qovun, qovoq, tarvuz, dukkaklar, ko‘k no‘xat); *silliqlik yaltiroq* (shovul) va *hokazo*;

Rangi: *kulrang* (pomidor, lavlagi, ismaloq, sabzi, petrushka, ukrop, salat); *qizg‘ish-qo‘ng‘ir* (karam, turp); *jigar rang* (salat,

rovoch, shovul, pasternak, ukrop, selderey, baqlajon); *tim qora* (piyoz, sparja); *oq* (bodring, qovoq, qovun); *sarg'ish* (qovun); *kul rang-sariq* (sholg'om, rediska) va hokazo.

Sabzavot ekinlarining urug'i hidiga ko'ra ham farq qiladi. Qalampir, ukrop, petrushka, selderey va sabzi urug'i o'ziga xos hidlidir.

Ishni bajarish tartibi. Ishni boshlashdan avval "Sabzavotchilik va polizchilik" darsligidan topshiriqni diqqat bilan o'rganish lozim.

Keyin o'quvchilar tirik o'simliklar, gerbariylar, ularni natural yoki fiksаланgan oziq-ovqat organlari, ko'rgazmali jadvallar va o'qituvchi yordamida qaysi botanik oilaga mansubligini o'rganadilar. Keyin esa o'quvchilar nishonli probirkalarga solingan urug'larni morfologik tuzilishini o'rganadilar. To'plangan ma'lumotlarni 1-jadvalga qayd qiladilar.

Ishni bajargandan so'ng o'quvchilar o'simliklarni o'zbekcha, ruscha, lotincha nomlarini, qaysi oilaga mansubligini, ularning asosiy morfologik va xo'jalik belgilarini yoddan bilishi lozim.

1-jadval.

Sabzavot o'simliklari turlari va tarkibi hamda bilan
urug'larini morfologik tavsifi

O'simliklar nomlari			Xayotining davomyiligi	Oziq-ovqatga ishlatish qismi	Ko'payish usuli	Urug'ni katta-kichikligi, mm	1 gramm-dagi urug' soni, dona	Shakli	Yuzasi	Rangi	Hidi
O'zbekcha	Ruscha	Lotincha									
I. Ituzumdoshlar yoki tomatdoshlar oilasi											
1.											
.....											
II. Karamdoshlar yoki krestguldoshlar oilasi											
1.											
.....											

III. Soyabonguldoshlar yoki seldereydoshlar oilasi											
1.											
.....											
IV. Qovoqdoshlar oilasi											
1.											
.....											
V. SHo‘radoshlar oilasi											
1.											
.....											
VI. Dukkakdoshlar yoki kapalakdoshlar oilasi											
1.											
.....											
VII. Piyozguldoshlar oilasi											
1.											
.....											
VIII. Toronguldoshlar oilasi											
1.											
.....											
IX. Murakkabguldoshlar yoki astradoshlar oilasi											
1.											
.....											
X. Labguldoshlar yoki yasnotkadoshlar oilasi											
1.											
.....											
XI. Gulxayridoshlar oilasi											
1.											
.....											
XII. Pechakguldoshlar oilasi											
1.											
.....											
XIII. Sparjadoshlar oilasi											
1.											
.....											
XIV. Boshogdoshlar yoki qo‘ng‘irboshlar oilasi											
1.											
.....											

Foydalaniladigan asbob va ashyolar. 1. Botanik oilalar tasnifi va oziq-ovqatga ishlatish qismlarini ko'rsatuvchi jadvallar – 1 nusxada; 2. Tirik o'simliklar yoki gerbariylari – 25-30 turdan; 3. Texnik tarozi – 2 dona; 4. Etiketkali probirkalarda sabzavot o'simliklar urug'lari kolleksiyasi – 2 ta komplekt; 5. Raqamlangan, nomlanmagan xaltachalarda 8-10 ta botanik oilaga mansub o'simliklar urug'lari, har bir ekinni 5-10 dona urug'i bo'lishi kerak – 10-12 tadan xaltachalar; 6. Har birida 100 dona urug' solingan xaltachalar; 7. Chizg'ichlar, lupalar, pinsetlar – 10-12 donadan.

3-bob. SABZAVOT EKINLAR KO‘CHATINI YETISHTIRISH TEXNOLOGIYASI

3.1. Ko‘chat uslubi va ko‘chat yetishtirishning umumiy usullari

Ko‘chat yetishtirish uslubi va uni ahamiyati. O‘simliklarni ko‘chat orqali o‘stirishning mohiyati, ular hayotining birinchi boshlanish davrida, oziqa va namlik yetarli bo‘lgan, kichik oziqlanish maydonida, sun‘iy iqlimli sharoitda o‘sadilar, so‘ng ochiq yoki himoyalangan yer inshootlariga ko‘chirib o‘tkazilishidan iboratdir. *Ko‘chat* deb, doimiy o‘sish joyiga ko‘chirib o‘tkazishga mo‘ljallangan lekin, hosil beruvchi organlari hali shakllanmagan yosh niholga (maysaga) aytiladi. Ochiq yerdagi sabzavot ekinlarining yarmidan ko‘pi va himoyalangan yerda taxminan 90 % ko‘chat bilan ekiladi.

Ko‘chat uslubi odatdagicha urug‘larni to‘g‘ridan to‘g‘ri yerga ekishga nisbatan bir qator afzalliklarga ega. Ko‘chat, odatda, 30-80 kun mobaynida o‘stiriladi. O‘simlik rivojlanishidagi erishilgan ilgarilash erta hosil olish imkonini beradi. Erta olingan hosilni yuqori baholarda sotish qo‘shimcha daromad olishni ta‘minlaydi. Ko‘chat uslubida urug‘ sarfi doimiy joyga ekilganga ko‘ra 3-7 marta kamayadi. Himoyalangan yer sharoitida o‘simliklarni ko‘chat orqali yetishtirish mahsulot chiqish davrini uzaytirib, sun‘iy yoritish manbalaridan iqtisodiy tomonidan samarali foydalanishga imkoniyat yaratadi.

Ammo ko‘chatlarni o‘stirishda ekin o‘stiriladigan inshootlarni qurishga hamda uni yetishtirishga ko‘p mablag‘ va mehnat sarflashga to‘g‘ri keladi. Ko‘chatlar ko‘chirib o‘tkazilganida ularni ildiz tizimini zararlanishi uni o‘sishi va rivojlanishiga

salbiy ta'sir etadi. Bunda o'q ildizi bo'lmagan, deyarli chuqur tushmaydigan, ildiz tizimi rivojlanadi va o'simlikning noqulay sharoitga hamda kasalliklarga, ayniqsa viruslariga chidamligi kamayadi.

Tannarxini yuqoriligiga qaramay ko'chat uslubi iqtisodiy jihatdan o'zini oqlaydi va u sabzavotchilikda keng miqyosda qo'llaniladi va ayrim hollarda usiz sabzavotlarni yetishtirish mumkin emas. Ko'chat yetishtirishning usullari va texnikasi, ko'chatidan yoki ko'chatsiz o'stirish uslublarini aqliy ravishda to'g'ri tanlash sabzavotchilik iqtisodi uchun muhim ahamiyatga ega.

Ko'chat yetishtirish usullari. Ko'chatlar ilgari, ko'pincha, biologik usulda isitiladigan parniklar va ko'chatxonalarda etishtirilgan. Hozirgi kunda ochiq yer uchun ko'chatlar asosan isitiladigan plyonkali issiqxonalarda, tomorqa va dala hovlilarida esa plyonkali isitiladigan kichik issiqxonalarda plyonkali parniklarda yetishtiriladi. Himoyalangan yer uchun qishki-bahorgi aylanishda ko'chatlar isitiladigan qishki oynavand yoki plyonkali issiqxonalarining ko'chat bo'limida yetishtiriladi. Boshqa aylanishlar uchun ko'chatlar maxsus shu maqsad uchun moslangan inshootlarda yetishtiriladi.

Ko'chat ikki xil uslubda: ko'chirib o'tkazib, ko'chirib o'tkazmay o'stiriladi. Ko'chirib o'tkazish uslubi bilan o'stirishda urug' qalin sepiladi va u unib chiqqandan so'ng 1-2 chin bargi hosil bo'lganida oziqlanish maydonini kattaroq berib, inshoot tuprog'iga yoki oziqali kubiklarga va tuvakchalarga ekiladi. Yosh maysani ko'chirib o'tkazish pikirovka (siyraklab ko'chirib o'tkazish), ko'chirib o'tkaziladigan yosh nihol maysa, ularni qalin ekilgan joyi esa maysazor deyiladi. Maysalar yerga oldindan taxtacha yoki qoziqcha yoki tishli marker bilan belgilab qo'yilgan egatcha yoki chuqurchalarga pikirovka qilinadi (pikirovka "*pika*" so'zidan olingan). Pikirovka qilib ko'chat o'stirishda mehnat sarfi 1,2-1,5 marta oshadi (2-rasm).

2-rasm. Ko‘chatni pikirovka qilish jarayoni tartibi

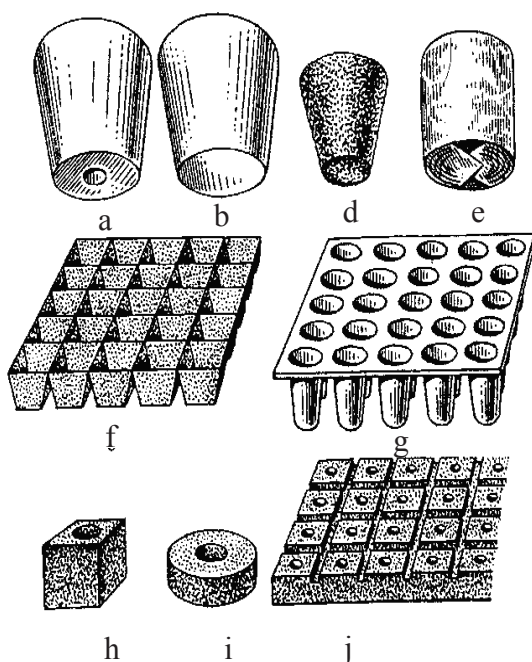
Agar ko‘chat ko‘chirib o‘tkazilmasdan (pikirovkasiz) etishtirilsa, ularga yetarli oziqlanish maydoni berib yoki tuvakcha va kubiklarga urug‘lar to‘g‘ridan to‘g‘ri ekiladi va nihollar unib chiqqanidan so‘ng ochiq maydonga yoki issiqxonaga ekilgunicha o‘sha yerda o‘stiriladi. O‘rtagi va kechki ekinlarni shuningdek, qovoqdoshlarning ko‘chatni pikirovkasiz yetishtiriladi.

Ko‘chat yetishtirishning asosiy 2 usuli mavjud: tuvakchasiz va tuvakchali. Tuvakchasiz o‘stirishda urug‘larni ekish yoki pikirovka qilish bevosita inshoot yerida amalga oshiriladi. Ko‘chatni tuvakchasiz o‘stirish oson va arzon. Ammo ko‘chatni ko‘chirib olishda ildizning ko‘p qismi tuproqda qolib ketadi va boshqa yerga ko‘chirib ekilganda u tutish va o‘stirishda kechikadi. Tuvaksiz ko‘chatlarni yetishtirishda urug‘ plyonkali issiqxona tuprog‘i egatlariga turli xildagi parnik seyalkalari bilan ekiladi. Sektsiyalari 6 metrli issiqxonalarda eni 1,6 m li uchta keng egatlar olinadi va eni 0,4 m bo‘lgan to‘rt yo‘lka qilinadi yoki eni 2,0 m dan ikkita keng egatlar qilinib, 3 yo‘lka qoldiriladi.

Tuvakchali ko‘chatlar oziqali kubiklarda yoki 5, 6, 8, 10 sm hajmli tuvakchalarda yetishtiriladi. Oziqali kubiklar mavjud komponentlarga turli tarkibdagi oziq aralashmalaridan tayyorlanadi. Tuvakchalar uvalanib ketmasligi uchun aralashmaga yangi 5 % mol go‘nggi yoki boshqa yopishqoq moddalar qo‘shiladi. Ularni IGT-10 dastgohida presslab, shuningdek, torfdan suyuq aralashma tayyorlab qoliplarga quyiladigan yoki gidrotorflil uslublar bo‘yicha tayyorlanadi. Chet

el zavodlarida torfobloklar (plitalar), tabletka va disk shaklidagi briketlar ishlab chiqarilmoqda. Urugʻ yoki maysa kubiklarning chuqurchasiga ekiladi. Koʻchatlar doimiy oʻsadigan joyiga oziqali kubikchalari bilan ekiladi.

Chet davlatlarining torf sanoati yuqori torf va selliyuloza aralashmasidan tayyorlangan, dalaga ekilgandan keyin maʼlum muddatdan soʻng oʻz xususiyatini yoʻqotadigan yelimlovchi moddalar qoʻshilgan, ichi boʻsh tuvakchalar ishlab chiqarmoqda. Ular boʻsh stakancha yoki uyali bloklar koʻrinishida tayyorlanadi. Bunday tuvakchalar tuproqda tez parchalanib ildizning oʻsishiga qarshilik koʻrsatmaydi (3-rasm).

3-rasm. Koʻchat yetishtirish uchun kubik, tuvakcha, blok va kassetalar: a,b – tubli va tubsiz plastmassali ichi boʻsh

tuvakchalar; v – ichi bo‘sh torf tuvakchasi; g – polietilen qopcha; d – ichi bo‘sh torfli blok; e – plastmassali blok; j, z – torfli kubik va tabletka; i – torfoplita (torfli blok)

Chet ellarda bunday tuvaklar maxsus turdagi qog‘oz va plastmassalardan tayyorlanib, ko‘chat daladagi doimiy joyga ko‘chirib ekilgandan so‘ng oson parchalanib ketadi. Ko‘chatni paperpot qog‘oz tuvaklarda ishlab chiqaradigan avtomat liniya alohida qiziqish uyg‘otadi. Bu liniyada 1 ming dona tuvaklarni substrat bilan to‘ldirish va uni zichlash, urug‘ni ekish va uni ustidan yopish uchun sarflanadigan xarajatlar hammasi bo‘lib 0,16 odam soatni tashkil etadi.

Qo‘lda ekilganda ko‘chat o‘stirish uchun ba‘zan polietilen qopcha va englar, sopol va polimer materiallardan tayyorlangan tuvakchalardan foydalaniladi. Lotok yoki kasseta ko‘rinishidagi qattiq plastmassadan tayyorlangan uyali bloklar ham (40-70 uya) qo‘llaniladi. Ekishda ulardagi ko‘chatlar tuprog‘i bilan olinadi.

Tuvakli ko‘chatlar kuchli rivojlangan ildiz tizimiga ega bo‘lganligi uchun 12-14 kun oldin hosilga kiradi. Bunda hosildorlik 20-30 % ortadi.

3.2. Asosiy sabzavot ekinlar ko‘chatini yetishtirish texnologiyasining xususiyatlari

Himoyalangan yer uchun ko‘chat yetishtirish. O‘zbekistonda pomidor va bodring kuzgi-qishki, qishki-bahorgi va o‘tuvchan aylanish mavsumlarida qishki issiqxonalarda yetishtiriladi. Bu aylanishlarning boshlanishidagi harorat sharoitlari va yoritilganlik darajasi bilan sezilarli farq qiladi. Shu sababli ko‘chat yetishtirishning davomiyligi turli aylanishlarda bir xil emas.

Kuzgi-qishki va o‘tuvchan aylanishlarda bodring doimiy joyiga to‘g‘ridan to‘g‘ri urug‘ bilan ekiladi, bu aylanishlarda ko‘chat tayyorlanmaydi. Bodring ko‘chati faqat qishki-

bahorgi aylanishda ekish uchun tayyorlanadi, bunda ko‘chatlar 10 yanvardan 10 fevralgacha ekiladi va ko‘chat 30-35 kun mobaynida tayyorlanadi.

Pomidor barcha aylanishlarda, albatta, ko‘chatdan ekiladi. Yorug‘likni yetarli bo‘lishi sababli kuzgi-qishki aylanish uchun ko‘chat yetishtirishni davom etishi 30-35 kunni, o‘tuvchan mavsum uchun esa 35-40 kunni tashkil etadi. Qishki-bahorgi aylanish, Yorug‘lik sharoitining eng yomon davriga to‘g‘ri kelib, u dekabr-yanvar oylarining yarmidan boshlanadi. Bu aylanish uchun pomidor ko‘chati oynavand issiqxonalarda 60-70 va plyonkalilarda – 50-60 kun mobaynida tayyorlanadi.

Bahorgi isitilmaydigan issiqxonalar va vaqtinchali plyonkali tonnel qurilmalar uchun pomidor, bodring va boshqa ekinlarning ko‘chatlari xuddi ochiq er uchun tayyorlangandek yetishtiriladi, ammo 2-3 hafta ertaroq. O‘zbekistonda ko‘kat sabzavotlar ko‘chatidan foydalanmagan holda, urug‘ini to‘g‘ridan to‘g‘ri inshootlarning tuprog‘iga ekib yetishtiriladi.

Qishki-bahorgi aylanish uchun ko‘chatlar isitiladigan oynavand yoki plyonkali ko‘chat o‘stiriladigan issiqxonalarda yoki ularning ko‘chat bo‘limida yetishtiriladi.

Kuzgi-qishki va o‘tuvchan aylanish mavsumlari uchun pomidor ko‘chatlari bo‘sh turgan oynavand issiqxonalarda yetishtiriladi, bunda virus tashuvchi ayrim hasharotlar uchib kirishini oldini olish maqsadida darchalari zich to‘r bilan qoplanadi. Ayrim hollarda ko‘chat yetishtirish uchun katta hajmli tonnellar ustiga o‘sha maqsadda zich to‘qilgan to‘r qoplanib jihozlanadi.

Ko‘chatlarni yetishtirishda ekishga yaroqligi yuqori sifatli bo‘lgan oldindan tekshirilgan va ekish oldidan ishlov berilgan urug‘lardan foydalaniladi. Urug‘ni yuqori sifatli bo‘lishi va ular uchun qulay sharoitni yaratib berilishi sarflanadigan urug‘ miqdorini ma’lum darajada kamaytirishga imkoniyat beradi. 1 ga issiqxona maydoniga ko‘chat tayyorlash uchun 150-180 g

pomidor urug‘i va 0,8-1,0 kg bodring urug‘i yetarlidir. Urug‘larni zararsizlantirish uchun ularga ikki bosqichda termik ishlov berish eng samarali hisoblanadi. Pomidor va bodring urug‘lari termostatda oldin uch sutka mobaynida 50 °C da, so‘ng 76–78 °Cda bir sutka mobaynida qizdiriladi. Pomidor duragaylarining urug‘lari, tamaki mozaika virusiga gen jihatidan chidamli bo‘lsa qizdirilmaydi.

Ko‘chat himoyalangan yerlarga barcha aylanishlar uchun albatta tuvakcha yoki kubiklarda yetishtirilishi kerak. Pomidor bodring, chuchuk qalampir, qovun ko‘chatlari uchun tuvakchalar, qishki-bahorgi aylanish uchun 10×10×10 sm, qolgan aylanishlar uchun esa 8×8×8 sm li kattalikda tayyorlanadi. Zavodda tayyorlangan torfli tuvakchalardan foydalanish eng qulaydir.

Tuvakchalarni to‘ldirish va kubiklarni tayyorlash uchun toza torfdan yoki tuproq-chirindi qorishmasi qo‘shib tayyorlangan aralashma eng yaxshi komponent (tarkibi qism) hisoblanadi. O‘zbekiston sharoitida oziqa aralashmasining asosiy tarkibiy qism chirindi bo‘lib, uni aralashmani umumiy hajmga nisbatan 1/2 dan 2/3 qismgacha olinadi va unga chim tuproq, kompostirlangan g‘ovaklashtiruvchi materiallar yoki qum qo‘shib tayyorlanadi.

G‘ovaklashtiruvchi materiallarni dastlabki kompostlashtirishda, tuproq va chirindi miqdorini kamaytirib, uni 40 %gacha olish mumkin. 1 m³ aralashmaga quyidagi miqdorda o‘g‘itlar solinadi (g): ammiakli selitra – 300, qo‘shsuperfosfat – 400, ammoniy sulfat – 400, kaliy sulfat – 400-500, mis kuporosi – 1,5, ammoniyli molibden – 3, marganets sulfat – 2,25, natriy sulfat – 0,7, rux sulfati – 0,7.

Bodring va pomidor ko‘chatlarini qishki-bahorgi aylanish uchun o‘stirishning xususiyatlari. Urug‘ ekilgan yoki maysalar pikirovka qilingan tuvakchalar yoki kubiklar kengligi 1,4-1,6 m lenta shaklda, orasida 40-50 sm yo‘lka qoldirilgan issiqxona tuprog‘i ustiga terib qo‘yiladi. Ko‘chatlarni ildiz chirishi va

nematoda bilan zararlanishidan ehtiyot qilish, shuningdek ildiz tizimini to'liq saqlab qolish uchun tuvaklar tuproq yuziga to'shalgan yangi, yupqa polietilen plyonka ustiga qo'yiladi. Tuvakchalar oralig'idagi bo'shliq oziqali aralashma bilan to'ldiriladi. Namlik va haroratni saqlash uchun lentalar ustiga yangi, yupqa toza plyonka yopiladi. Agar ko'chat torfoblokda yetishtirilsa, ular yerga terib qo'yilgandan so'ng urug' ekilgunicha, ikki-uch kun mobaynida leyka yoki 1-1,5 soatda bir marta 1-2 minut mobaynida yomg'irlatib sug'orish moslamasi yordamida namlab turiladi.

Urug'larni bir vaqtda unib chiqishi va bir tekis ko'chat olish uchun urug'lar unib chiqqunga qadar haroratni bodring uchun 27°C, pomidor uchun esa 24°C da saqlab turiladi. Nihollar to'liq hosil bo'lgandan so'ng plyonka yig'ishtirib olinadi, harorat 4-5 kun mobaynida bodring uchun kunduz kuni 20-22 °Cgacha, tunda 14-16 °Cga, pomidor uchun esa shu tariqa 16-18 va 12-14 °Cgacha pasaytiriladi.

Keyinchalik bodring ko'chatlari oftobli kunlarida – 20-23, bulutli kunlarda – 19-20, tunda – 18-20 °Cda, pomidor ko'chat shunga muvofiq ravishda 20-22 °C, 18-19 va 15-17 °C haroratda o'stiriladi. Bodring ko'chatlari o'stirilayotganda havoning nisbiy namligi 70-75 %, pomidor uchun esa 60-70 %ni tashkil etishi kerak.

Ochiq yer uchun ko'chat yetishtirish. Ochiq yerga sabzavot ekinlari ko'chatlarini barcha ekin o'stiriladigan inshootlarda etishtiradilar.

Plyonkali issiqxonalarda ko'chatlarni shamollatish va chiniqtirish yetarli bo'lganda tezroq rivojlanadi va ularni parniklarda yetishtirilgandagiga qaraganda 10-12 kun oldinroq ekish mumkin. U ochiq yerda o'stirilganda hayotchan bo'ladi.

1 ga ochiq yerga (55-60 ming dona) ko'chat yetishtirish uchun 150-200 m² plyonkali issiqxonalar zarur. 1 ga plyonkali issiqxonani 10 sm qalinlikda tuproq aralashmasi bilan to'ldirish

uchun 1000 m^3 qorishma zarur. 1 m^2 maydondan chiqadigan maysalar 2500–3000 donani, oziqlanish maydoniga ko‘ra chiqadigan ko‘chat soni 100 – 400 donani tashkil qiladi.

Ochiq yer uchun ko‘chatlarni yetishtirishda substrat sifatiga muhim e‘tibor beriladi. U mexanik tarkibiga ko‘ra engil, namlik va havoni o‘tkazuvchan, rN neytralga yaqin, kasallik va zararkunandalardan xoli bo‘lishi kerak. Substrat tarkibida 40% organik moddalar, 10-15% gumus, zichligi $0,9-1,0\text{ g/sm}^3$, nam hajmi 70-75%, g‘ovakliligi 58-61%, havosi 12-20% bo‘lishi kerak. Oziq moddalarning miqdori 100 g da: azot – 15-25, fosfor – 20-30, kaliy – 25-35 mg ni tashkil qilishi kerak. Tuzlarning umumiy kontsentratsiyasi 0,9-1%, xlor esa – 0,007 %.

O‘zbekistonda ochiq yerga ko‘chatlar yuqori sifatli dala yeri (40 %), chirindi (40 %), oldindan kompostirilangan qirindi, sholi shuluxasi yoki qumdan (20%) tashkil topgan tuproqlarda yetishtiriladi. Ammo 1 m^3 mazkur aralashmaga quyidagi miqdorda mineral o‘g‘itlar qo‘shiladi (g): ammiakli selitra – 300, qo‘shsuperfosfat – 400, ammoniy sulfati – 400, kaliy sulfati – 400-500, mis kuporosi – 1,5, nordon ammoniy molebden – 3, marganets sulfat – 2,25, natriy sulfati – 0,7, sink sulfat – 0,7.

Yetishtirish muddatlari va texnologiyasiga qarab sabzavot ekinlarini ko‘chatlari ertagi (ertagi oddiy va gulkaram, ertagi pomidor), o‘rtagi (o‘rtagi karam, bodring, poliz ekinlari, o‘rtagi pomidor, qalampir, baqlajon), kechki (kechki karam, pomidorni ertapishar navlari takroriy ekin uchun) bo‘ladi. Ertagi ko‘chatlarni issiq parniklarda va isitiladigan issiqxonalarda; o‘rtagilari – yarim issiq parniklarda, isitilmaydigan va xatarli vaziyatlarda qo‘shimcha isitish vositalari bilan ta‘minlangan plyonkali issiqxonalarda; kechkilari – ochiq egatlarda etishtirib olinadi.

Ko‘chatlarni tannarxiga urug‘ ekilgandan boshlab uni unib chiqishigacha o‘tgan vaqtni qisqartirish ta‘sir etadi. Shuning uchun urug‘larni namlash, undirib olish va chiniqtirish

usullaridan keng foydalaniladi. Chiniqtirish, ko‘chatlarni ochiq ko‘chatxonalarda va plyonkali inshootlarda yetishtirilganda ayniqsa, samaralidir. Urug‘larni dastlab yirik va o‘rtacha fraksiyalarga ajratib saralanadi, 15-20 % maydalari chiqitga chiqariladi. Saralangandan so‘ng ular zararkunanda va zamburug‘ sporalariga qarshi qizdiriladi. Buning uchun 25-35 °C haroratda bir sutka davomida yaxshilab quritilgan karam, bodring va pomidor urug‘larini 3-3,5 soat davomida 50-55°C da qizdiriladi. Agarda urug‘lar yuzida kasallik qo‘zg‘atuvchi va zararkunandalar bo‘lmasa ekiladigan urug‘lar qizdirilmaydi, ammo kasalliklarga chalinishi oldini olish uchun ularni zararsizlantiruvchi moddalar bilan ishlanadi.

Virusli infektsiyaga qarshi bodring va pomidor urug‘lariga ikki muddatda termik ishlov beriladi, u himoyalangan yerlarga ko‘chatlarni tayyorlashda izohlangan.

Ekiladigan maydon hajmiga ko‘ra urug‘larni ekish qo‘lda yoki ekish seyalkalar yordamida bajariladi. Maysazorga urug‘lar sochma yoki qatorlab qo‘lda ekiladi. Qatorlab ekilganda tuproq tekislanadi va bir oz zichlanadi, so‘ng planka (yog‘ochli) marker (xaskash) bilan chuqurligi 1-1,5 *sm* li jo‘yaklar olinadi. Bu jo‘yatlarga bir-biridan 0,5-1 *sm* oraliqda urug‘lar terib chiqiladi. Urug‘larning usti mayda oziq aralashmani g‘alvir orqali o‘tkazib 0,5-1 *sm* qalinlikda ko‘miladi. Marker izlariga ekilganda urug‘larni xaskashning orqa tomoni bilan ko‘mish mumkin.

Ochiq yerga ko‘chatlarni yetishtirishda urug‘larni ekish muddatlari uni dalaga o‘tkazish muddatlari, yetirish davomiyligi va foydalaniladigan inshootlarning turlariga ko‘ra aniqlanadi. Urug‘ni ekish me‘yorlari ularni yirikligi, o‘simliklarni oziqlanish maydoni va ko‘chatlarni yetishtirish usullariga bog‘liq (2-jadval).

Ko‘chat davrida issiqqa talabachanligi bo‘yicha sabzavot ekinlari uch guruhga bo‘linadilar: sovuqqa chidamli – kunduzgi eng maqbul harorat quyoshli kunda – 14-18°C, kechasi – 6-10°C

(barcha karam turlari); issiqqa oʻrtacha (moʻtadil) talabchan (bosh piyoz, poreyo piyozi, salat, seldir) – eng maksimal harorat quyoshli kunda – 16-18°C ga yaqin, bulutli kunda – 14-16°C, kechasi 12-14°C; issiqni talab qiluvchilar (pomidor, qalampir, baqlajon, bodring, poliz) – eng qulay harorat pomidor uchun kunduzgi quyoshli havoda – 20-24°C, bulutlida – 16-18°C, kechasi – 10-12°C, qalampir va baqlajon uchun – kunduzgi quyoshli havoda – 22-28°C, bulutli havoda – 18-20°C, kechasi – 20-22°C, poliz ekinlari uchun esa – 2-3°C dan baland.

2-jadval.

Ochiq yer uchun koʻchatlarni yetishtirish
(G.I. Tarakanov, N.V. Borisov maʼlumotlari boʻyicha, 2003)

Ekinlar	Urugʻlarni ekish meʼyorlari, g/m ²		Oziqlanish maydoni, sm	Koʻchatlarni urugʻ ekilgandan boshlab yetishtirish davomiyligi, kun	Foydali maydondan chiqadigan yaroqli koʻchat, dona/m ²	1 ga ochiq yerga koʻchat yetishtirish uchun himoyalangan yerga talab, m ²
	pikirovkali	pikirovkasiz				
Karam:						
gul	12-15	3-5	6r	45-60	200-250	200-280
oqboshli:						
ertagi	12-15	3-5	6r	45-60	200-250	200-280
oʻrtagi	-	1,5-2	5r	35-45	250-320	130-180
kechki	12-15	4-5	6r	40-45	250-280	120-170
Pomidor	8-10	1-1,5	8r	50-60	100-125	330-400
Qalampir	10-12	4-5	5r	55-60	170-320	300-400
Baqlajon	8-10	3-4	5r	50-55	170-320	300-400
Bodring	-	4-5	5r	15-20	200-300	250-350

Ko'chatlarni yetishtirish uchun keltirilgan harorat tartiboti doimiy emas. Ko'chatlarni o'stirish jarayonida u o'zgarishi mumkin.

Ochiq yerga ekishga bir necha kun qolganda havoning nisbiy namligi kamaytiriladi. Bu ko'chatlarni qurg'oqchilikka chidamliligini oshirishga imkon beradi.

Ayrim ekin ko'chatlarini yetishtirish xususiyatlari. *Karam* – O'zbekistonda ertagi (dalaga fevral oxiri – mart boshlarida ekiladi), o'rtagi (aprel oxiri – mayning boshi) va kechki (iyun oxiri – iyul boshlari) karam yetishtiriladi. Ertagi karam ko'chatlari yilning eng sovuq vaqtida o'stiriladi, shu bois ular uchun isitiladigan oynavand yoki plyonkali issiqxona yoki issiq parniklardan, o'rtagi karam ko'chatlari isitilmaydigan plyonkali issiqxonalarda, sovuq parnik va ko'chatxonalarda hamda vaqtincha plyonkali pana joylarda, kechki karam ochiq dala egatlari va ko'chatxonalarda yetishtiriladi.

Ertagi va o'rtagi karam ko'chatlari tuvaksiz usulda issiqxonalarda etishtirilganda tuproqqa ishlov berishdan oldin uni 1 m^2 ga: 20-25 *kg* chirindi yoki kompost, unga 25-30 g ammiakli selitra, 50-60 g superfosfat, 15-20 g kaliy sulfat qo'shib solinadi. Tuvakli ko'chatlar uchun issiqxonaning tabiiy eri chopiladi, tekislanadi va unga oziq kubiklari yoki tuvakchalar o'rnatiladi. Parniklarda maysalar uchun tuproq bioyoqilg'i ustiga 10-12 *sm* qalinlikda, ko'chat uchun 15-18 *sm* qalinlikda solinadi.

Ertagi karam ko'chatlarini olish uchun urug' parniklarga dalaga ekishdan 65-70 kun, isitiladigan plyonkali issiqxonalarga esa – 50-55 kun oldin sepiladi. Toshkent va Samarqand viloyatlarida ertagi karam ko'chatlarini olish uchun urug'ni parniklarga 20-30 dekabrda, plyonkali isitiladigan issiqxonalarga yanvar boshlarida ekiladi. Fargona vodiysida 10 kun oldin, Xorazm va Qoraqalpogistonda 20 kun keyin ekiladi. Urug'dan

ungan ko‘chatlarni bir vaqtda pikirovka qilmaslik uchun urug‘lar 10-15 kun davomida ekiladi.

1 ga ochiq yerga ekiladigan karam ko‘chatlari tayyorlash uchun 400 g 1-klass urug‘ ekilishi kerak. Ekishdan oldin urug‘ teshigi 1,0-1,5 mm elakda saralanadi va dorilanadi.

Ertagi karam ko‘chatlari, ko‘pincha, pikirovka qilib o‘stiriladi. Shuning uchun 1 m² dan 2000-2500 maysa olishni mo‘ljallab urug‘lar qalinroq sepiladi. Buning uchun 1 m² issiqxona eriga 10-12 g yoki parnikning 1 rom ostiga 15-20 g urug‘ sepiladi. Urug‘ sochma usulda sepiladi. Urug‘lar ustidan 1 sm qalinlikda tuproq aralashmasi sepiladi.

Urug‘dan ungan maysalar, issiqxonada nihollar paydo bo‘lgach 10-12 kundan keyin va parniklarda 15-18 kundan keyin pikirovka qilinadi. Tanlab olishdan oldin ko‘chatlar yaxshilab sug‘oriladi. Maysalar 6×6, 7×7 sm oziq maydonga yoki shu hajmidagi oziq kubiklariga pikirovka qilinadi. Pikirovkadan so‘ng 2-3 kun qorongilatib havoning namligi yuqori darajada saqlanadi.

Pikirovka qilingan ko‘chatlarni parvarish qilish harorat tartibotini sozlash, muntazam shamollatish, sug‘orish, qo‘shimcha oziqlantirish, kasallik va zararkunandalarga qarshi kurashdan iborat bo‘ladi.

Havoning nisbiy namligi 65-75% saqlanadi. Issiqxonalarda harorat tartiboti isitish va shamollatish orqali parniklarda – matlar yopish va shamollatish orqali sozlanadi. Plyonkali issiqxonalarda, ayniqsa, quyoshli kunlarda haroratga ehtiyot bo‘lish, 20°C dan oshib ketmasligini kuzatib borish kerak.

Ko‘chatlar kam, ammo to‘yintirib sug‘oriladi. Har sug‘orishdan so‘ng shamollatiladi. Ko‘chatlarni asosiy joyiga ekishga 20-25 kun qolganda shamollatish kuchaytiriladi. Ertagi karam ko‘chatlari mineral o‘g‘itlar ertimalari bilan ikki marta oziqlantiriladi. Birinchi oziqlantirish pikirovka qilingandan keyin 10 kun o‘tgach, ikkinchisi – ekishdan 10 kun oldin

o'tkaziladi. Birinchi oziqlantirishda 1 litr suvga 0,5 g ammiakli selitra, 2 g superfosfat va 2 g xlorli kaliy qo'shilgan; ikkinchisida tegishlicha – 1,8 va 4 g eritmasidan foydalaniladi. Eritma 1 m² yerga 6-7 l sarflanadi. Ko'chat oziqlantirilganidan so'ng toza suv bilan to'yintirib sug'oriladi. Mineral azot o'rnida mol go'ngi (1:8) yoki suv aralashtirilgan sharbatdan (1:4) foydalanish mumkin.

Ko'chat pikirovkasiz o'stirilganda qo'shimcha tuproq solishi qo'llaniladi. Ekishga 10-15 kun qolganda ko'chatlarni chiniqtirish boshlanadi. Chiniqtirish avval kunduzi kuchli shamollatishdan boshlab, so'ngra kechasi ham o'tkaziladi. Ko'chat ekilishidan 5-7 kun oldin faqat kunduzi emas, balki kechasi ham ochiq holda qoldiriladi. Buning uchun issiqxonalarda plyonka, parniklarda romlar olinadi hamda sug'orish to'xtatiladi.

O'rtagi karam ko'chatalri isitilmaydigan inshootlarda yetishtiriladi. Ekishdan 20-25 kun oldin qoplamasi olinadi. O'stirish davomiyligi qisqaradi. Shuning uchun ko'chat tannarhi arzon. Odatda u pikirovkasiz, oziq kubiklarsiz o'stiriladi.

Urug'lar ko'chatni dalaga ekishdan 40-45 kun oldin sepiladi. Siyrak ekilish tufayli ko'chatga ehtiyoj kamroq bo'ladi, shuning uchun urug' sarfi 350 g gacha kamaytiriladi. Pikirovkasiz o'stirilganda 1 m² joyga 2-3 g urug' sepiladi. O'rtagi karam ko'chati, ertagi karam ko'chati bilan bir xil parvarish qilinadi.

Kechki karam ko'chatlarini yetishtirish uchun unumdor tuproqli maydonlar tanlanadi va ular oldindan tayyorlanadi. Erta bahorda 1 m² maydonga 40-50 kg chirindi, 15-20 g ammiakli selitra, 30-40 g superfosfat va 20-25 g xlorli kaliy solinadi.

Urug' parnik yoki sabzavot seyalkalari bilan egat yoki marzalarga lentali ko'p qatorli usulda lentadagi qatorlar orasi 6-13 sm, qatordagi o'simliklar orasi 3-8 sm qilib ekiladi. Urug'ni ekish me'yori 2-3 g/m². 1 ga ochiq yerga karam ko'chati yetishtirish uchun 300 g urug' sepiladi.

Pomidor. Ertagi navlar O'zbekistonning markaziy mintaqalarida aprel boshlarida, o'rtagilari – aprel oxirida ekiladi. Ertagi pomidor ko'chatlari ertagi karam maysalaridan bo'shagan, isitiladigan issiqxona yoki issiq parniklarda yetishtiriladi. Ertagi karam ko'chatlaridan bo'shagan isitilmaydigan issiqxona va yarim issiq parniklarga ko'chatlar pikirovka qilinadi.

Mamlakatimizning markaziy mintaqalarida urug'lar isitiladigan issiqxonalarda fevralni o'rtalarida, ekishdan 50-55 kun oldin, parniklarga esa oy boshida (ekishdan 50-65 kun oldin) sepiladi. Pomidor ko'chatlarini yetishtirish uchun karam ko'chati bilan bir xil tuproq aralashmasidan foydalaniladi. 1 m³ tuproq aralashmasiga 40 g ammiakli selitra, 100 g superfosfat va 65 g kaliy sulfat qo'shiladi.

1 ga ochiq yerga ko'chat tayyorlash uchun 300-400 g urug' ekiladi. Ko'chat pikirovka qilib o'stirilganda urug' yashiklarga yoki issiqxona va parnik yeriga ekiladi. Ekish me'yori 8-10 g/m². Urug' sochma yoki qatorlab 1 sm chuqurlikka ekiladi. Urug'lar ekishdan oldin saralanadi va himoyalangan yerlar uchun ko'chatlarni yetishtirish bo'limida izohlangan ekish oldi tayyorgarlik usullarida o'tkaziladi. Urug' ekilgach, nihollarning tez unishi uchun u iliq suv bilan yengil sug'oriladi. O'sishdan orqada qolgan maysalar ammiakli selitra (10 l suvga 5-10 g) bilan qo'shimcha oziqlantiriladi.

Nihollar paydo bo'lgandan keyin 15-18 kun o'tgach, maysalar pikirovka qilinadi. Pikirovka 6x6, 7x7 sm oziqlanish maydoniga qilinadi. Pikirovkadan 10 kun o'tgach va ekishga 10 kun qolganda qo'shimcha oziqlantiriladi. O'g'itlar me'yori birinchi oziqlantirishda (g/l): ammiakli selitra – 0,5; superfosfat – 4,0; xlorli kaliy – 12; ikkinchisida – 1, 8, 4. Bir m² yerga 6-7 l eritma sarflanadi. Keyingi parvarishlash sug'orish, yumshatish, o'toq qilish, shamollatish va qo'shimcha oziqlantirish o'tkazishdan iborat bo'ladi. Ekishga 10-15 kun qolganda chiniqtirish boshlanadi.

Erta hosil olish uchun ko'chatning bo'yi 20-25 sm, poyasi yo'gon, 7-9 barg va 1-2 to'pgulga ega bo'lishi kerak (4-rasm).

4-rasm. Ekishga tayyor, pomidor ko'chati

Baqlajon va qalampir. Bu ekinlarning ildiz tizimi ko'chirib o'tkazilishga moyil emas. Shuning uchun ularning ko'chatlarini oziq kubiklarda urug'ini bevosita unga ekib yetishtirish ma'qul. Ammo o'stirishning boshqa usullari ham qo'llaniladi.

Baqlajon va qalampir ko'chatlari ochiq yerga aprelning oxiri – mayning boshlarida ekiladi. Urug'larning sust unishini nazarda tutib baqlajon va qalampir urug'lari ommaviy ekish muddatlarga rejalashtirilgan pomidor urug'laridan bir hafta oldin (fevral oxiri – mart boshlarida) ekiladi. Urug'ning ko'chat bo'lgunicha 50-60 kun o'tadi. 1 ga ochiq yerga ko'chat olish uchun 600 g baqlajon urug'i va 800-1000 g qalampir urug' talab qilinadi. Pikirovka qilib yetishtirishda urug'ni ekish me'yori: qalampir – 20-25, baqlajon – 15-20 g, pikirovkasiz: qalampir – 5-6, baqlajon – 5 g.

Ko'chat pikirovkasiz o'stirilganda urug' qatorlab ekiladi, ularni oralari 6-10 sm bo'ladi. Qatordagi masofa 1 m² joyga 500 dona qalampir va 350 dona baqlajon ko'chati ketadigan qilib ekiladi. Pikirovkali ko'chatlar yetishtiriladigan bo'linsa, qalampir uchun 5x5 sm, baqlajon 6x6 sm oziq maydoni beriladi.

Qalampir va baqlajon ko'chatlari uchun harorat pomidorga qaraganda biroz yuqoriroq (2-3°C ga) bo'lishligini talab qiladi. Havoning nisbiy namligi 60-75%. Ko'chatlarni chiniqtirish davrida harorat tashqaridagiga yaqin bo'lishi kerak.

Qalampir va baqlajon ko'chatlari pomidorga qaraganda namga talabchanroq, ammo uni ortib ketishini ham yoqtirmaydi. Nihollar paydo bo'lishidan to chiniqtirishgacha sug'orish oldi namlikni 65-70% HB da saqlash kerak. Hammasi bo'lib 5-6 marta sug'oriladi. Sug'orish me'yori 12-13 l/m². Chiniqtirish va ko'chatni tanlab olishdan oldin ko'chat yana bir marta sug'orilib, namlik har bir sug'orishda to'liq dala nam sigimigacha yetkaziladi. O'simliklarning noqulay sharoitlarga chidamliligini oshirish uchun sug'orish suvlariga (10 g suvga 2-3 g) kaliy qo'shiladi.

Ko'chirib o'tkazishga tayyor qalampir ko'chatining balandligi 18-20 sm, 8-9 barg, yer ustki qismini vazni 6-7 g, ildiz vazni 0,6-1 g; baqlajon ko'chatining balandligi 18-20 sm, barglari 5-6 ta, yer ustki qismi vazni 10-12 g, ildizi 0,6-1 g bo'lishi kerak.

Bodring. Bodring ko'chati tunnel tipidagi usti vaqtincha plyonka bilan panalangan yerlarga va ba'zi hollardagina ochiq yerga ekish uchun yetishtiriladi. Ko'chat panalangan joyga mart boshida, ochiq yerga esa – ikki hafta keyin ekiladi. Ko'chat 20-30 kunlik yoshda o'tkaziladi. Qoplama tagiga urug'lar fevral oxiri – mart boshida ekiladi. Ko'chatlar karam ko'chatidan bo'shagan parniklarda, plyonkali yoki oynavand issiqxonalarda yetishtiriladi.

Bodring ko'chati ildiz tizimining zararlanishiga bardoshsizdir. Shuning uchun uning urug'i bevosita oziq kubiklariga ekib o'stiriladi (5-rasm).

Kubiklarni tayyorlashda oziq aralashmasi organik qismining tarkibi boshqa sabzavot ekinlari ko'chatlarini yetishtirishga o'xshaydi. Mineral o'g'itlar aralashmaga quyidagi miqdorda qo'shiladi (1 m³ aralashmaga, kg): ammiakli selitra – 0,5-1,3, superfosfat – 1-6 va kaliy sulfat – 0,5-1,5. Oziq kubiklarining kattaligi 6x6x6 yoki 8x8x8 sm. Undirilgan urug'lar tegishli tayyorgarlikdan so'ng 1-2 tadan kubiklarga ekiladi.

5-rasm. Vaqtincha himoyalangan yerlarga ekish uchun mo'ljallangan bodring ko'chati

Zaif rivojlangan ko'chat to'liq mineral o'g'itlar bilan 2-3 marta oziqlantiriladi. Qo'shimcha oziqlantirishda foydalaniladigan oziq eritmasining aralashmasi 0,5% dan oshmasligi kerak. 1 m² joyga mineral o'g'itlar quyidagi hisobda: 10 g ammiakli selitra, 30 g superfosfat va 10-15 g kaliy xloridni 10 l suvda eritib beriladi. So'nggi marta oziqlantirish ekishga 5-6 kun qolganda o'tkaziladi. Har bir oziqlantirishdan so'ng o'simlik toza suv bilan sug'oriladi.

Agarda bodring ko'chati ochiq yerga ekishga tayyorlansa, uni ekishdan 5-7 kun oldin chiniqtirish boshlanadi. Plyonka ostiga ko'chat 3-4 barg chiqargan bosqichda, ochiq yerga esa 2-3 barg chiqarganda ekiladi.

4-bob. DALA SABZAVOTCHILIGINING AGROTEXNIK ASOSLARI

4.1. Sabzavotlarni joylashtirish va sabzavot ekinlari uchun er tanlash

Bir yerda bir o'simlik surunkali yetishtirilsa, uch yildan so'ng uning hosildorligi 20-40 %gacha kamayib ketadi. Shu sababli har bir sabzavot ekinini eng yaxshi tuproq-iqlim sharoitiga ega bo'lgan yerlarga hamda shu o'simlik uchun o'tmishdosh bo'ladigan sabzavotlardan bo'shagan yerlarga joylashtirish maqsadga muvofiqdir. Almashlab ekishda ayrim sabzavotlarni me'yoridan ko'p ekib, almashlab ekish tartibiga amal qilmaslik shu o'simlikka xos bo'lgan kasallik va zararkunandalarning ko'payishiga sabab bo'ladi. Tuproq tarkibida zararli moddalarning bir tomonlama ko'payishi esa tuproqni «charchash» holatiga olib keladi. Bu, o'z navbatida hosilni keskin kamaytirib, uning sifatini pasaytirib yuboradi.

Poliz ekinlari O'rta Osiyo iqlim sharoitida suv bilan kam ta'minlangan va lalmi yerlarda, sun'iy sug'oriladigan yerlarda yetishtiriladi. Masalan, kartoshka harorati past bo'lgan tog'li tumanlarda yaxshi o'sib, yuqori hosil beradi va aynish kasalliklari bilan kam zararlanadi.

Bir tumanda tuproq tarkibi va yer relefiga ko'ra sabzavotlarning joylashish nisbati ham turlicha bo'ladi. Sabzavot ekinlari organik moddalarga boy, nam va salqin bo'ladigan qayir yerlarda yaxshi o'sadi. O'rta Osiyoda karam, bodring, tomatdoshlar va ko'kat o'simliklari daryolarning bo'ylari va yon bag'irlarida, quyi qismidagi o'tloq, botqoq-o'tloq tuproqlarda mo'l hosil beradi. Bu yerlar bo'z tuproqtarga nisbatan chirindi va azotga boy.

Ular sernam va ko‘p hollarda sizot suvi yuza joylashishi bilan tavsiflanadi. Shuning uchun bu xildagi tuproqlar harorati bo‘z tuproqlarnikidan pastroq bo‘ladi.

Piyoz, ildizmevali o‘simliklar o‘stirish uchun yuqori terrasalarning yEngil soz tuproqli yerlari ancha qulay bo‘ladi. Poliz ekinlari ham yuqori terrasalardagi bo‘z tuproqtarda yaxshi o‘sadi. Bunday yerlarda ular fuzarioz so‘lish kasalligi bilan kam zararlanadi va sershira mevalar beradi. Xorazm va Qoraqalpog‘istonda qovuning mahalliy navlari sizot suvlari yuza joylashgan yerlarda yaxshi yetishtirilmoqda, sizot suvlarining yuza joylashganligi uchun ular sug‘orilmaydi. Poliz ekinlari yangidan o‘zlashtirilgan bo‘z yerlarda, shu jumladan, cho‘l yerlarda ham mo‘l hosil beradi. Janubiy yonbag‘irlar quyosh nuri ta’sirida shimoliy tomonlarga nisbatan yaxshiroq qiziydi, sharqiy va g‘arbiy yonbag‘irlar oraliq holatda bo‘ladi. Shuning uchun issiqlik yetarli bo‘lmagan sharoitda o‘sadigan ertagi sabzavotlar, birinchi navbatda, janubiy yonbag‘irlarga joylashtiriladi. Yozda ekiladigan, ayniqsa, yuqori haroratdan qiynaladigan karam, kartoshka kabi ekinlar shimoliy yoki g‘arbiy yonbag‘irlarda ekilgani ma’qul.

4.2. Yerni ekishga tayyorlash

Haydalma maydonlar yuzasida o‘simlik qoplamalarining doimiy ravishda buzilishi, biomassalarning chiqib ketishi, texnika g‘ildiraklarining bosimlari va ortiqcha yumshatishlar tufayli tuproq strukturasi o‘zgaradi, eroziyaga uchraydi va unumdorligi pasayadi. Shu bois yYerni ekin ekishga tayyorlashning eng muhim vazifasi – bu salbiy oqibatlar keltiruvchi agrotexnikaviy tadbirlar o‘tkazmaslik va tuproq strukturasi saqlab qolishdan iboratdir. Yerni tayyorlash organik qoldiqlarni, mineral va organik o‘g‘itlarni tuproq bilan aralashtirish, begona o‘tlarni yo‘q qilish, zararkunanda va kasalliklarga qarshi kurashish,

urug' o'tkazadigan uskunalarni me'yoriga keltirishlarni o'z ichiga oladi.

Sabzavot ekinlari uchun yYerni ekishga tayyorlash ishlari ham qishloq xo'jaligining boshqa ekinlari uchun Yerni tayyorlashda bajariladigan ishlarga o'xshashdir. Ammo sabzavotlar uchun yYerni ekishga tayyorlash usullari va ularni sifatli qilib bajarilishi o'ziga xos xususiyatlarga ega.

Yerga ishlov berish ishlari yetishtiriladigan ekinning biologik xususiyatini tuproq-iqlim sharoitini hisobga olgan holda tabaqalashtirib amalga oshiriladi. U tuproqqa asosiy, ekishdan oldin hamda o'simliklarning o'suv davrida beriladigan ishlovlarni o'z ichiga oladi.

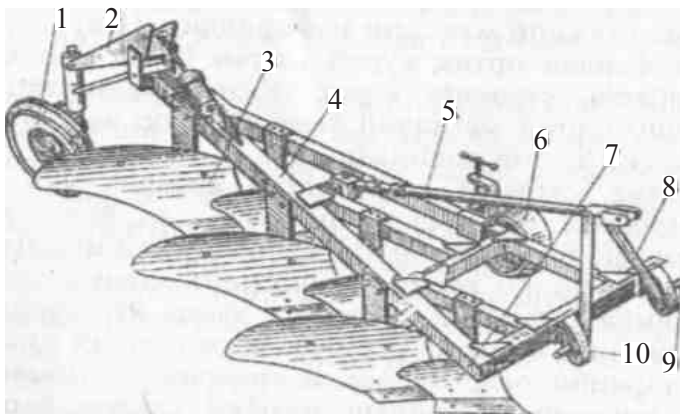
Yerga asosiy ishlov berish. U kuzda kechki ekinlar hosili yig'ishtirib olingandan so'ng o'tkaziladi. Yer shudgorlanishdan oldin o'simlik qoldiqlaridan tozalanib, vaqtincha foydalanilgan sug'orish shoxobchalari tekislanadi. Sug'orish shoxobchalarini tekislash MK-12 va KZU-0,3 markali qishloq xo'jalik qurollari yordamida bajariladi. O'simliklar turli xildagi fuzarioz so'lish, virus kasalliklari (tomatdoshlar) hamda bakterial rak (pomidor) bilan zararlangan bo'lsa, ularning qoldiqlari ildizi bilan birga maydon tashqarisiga chiqarib tashlanishi va yoqib yuborilishi kerak. Hosili erta yig'ishtiriladigan bodring, tomatdoshlar, poliz va dukkakli sabzavotlardan bo'shagan yerlar kuzgi ishlov berishdan 2-3 hafta avval sayoz yumshatiladi, so'ng shudgor qilinadi. Tuproqni sayoz yumshatish diskali gidrofil LDG modifikatsiyali, PPL-10-25 markali pluglar yordamida bajariladi. Mexanik tarkibi og'ir tuproqlarda uni yumshatish BDNT-2,2 va BD-10 markali diskali og'ir boronalar yordamida bajariladi. Bir yillik begona o'tlar bosgan yerlar 6-7 sm, ko'p yillik begona o'tlar bilan ifloslanganlari esa 10-14 sm chuqurlikda yumshatiladi. Kuz fasli quruq kelgan yillarda yer tuproq sayoz yumshatilganidan so'ng sug'oriladi Yerni sug'orish begona o'tlarning ma'lum darajada kamayishiga sabab bo'ladi. Begona

o't bosmagan, hosili kech yig'ishtiriladigan sabzavotlardan bo'shagan yerlar sayoz yumshatilmasdan shudgor qilinadi. Ko'p yillik o'tlar bilan band bo'lgan yerlar shudgorlanishidan 7-10 kun oldin bo'yiga va ko'ndalangiga borona bilan diskalanadi.

Yerlarni ekishga tayyorlash, asosan, kuzgi shudgorlashdan iborat. Bunda yer chimqirqarli yoki ikki yarusli plug bilan 25-35 sm chuqurlikda ag'darib haydaladi. Bu jarayonni imkon boricha erta o'tkazish maqsadga muvofiqdir.

Haydalma qatlami sayoz bo'lgan yerlarda uni tuproqni chuqur yumshatish moslamasi yordamida har yili 3-4 sm ga chuqurlashtirib borish mumkin. Tuproqning haydalma qatlami ostida zarang qatlam hosil bo'lishining oldini olish maqsadida har yili haydali chuqurligi hamda yo'nalishi o'zgartirilib turilishi kerak. Qadimdan dehqonchilik qilinadigan, mexanik tarkibi og'ir tuproqli yerlarni vaqti-vaqti bilan 40-50 sm chuqurlikda haydash ijobiy samara beradi. Bada ekilgan maydonlar, odatda, chimqirqarli moslama o'rnatilgan pluglar bilan haydaladi. Sho'rlangan yerlarga sabzavot ekiladigan bo'lsa, ularning sho'ri yuvilishi kerak. Sho'r yuvish shudgorlashdan oldin yoki keyin o'tkaziladi. Sho'ri yuvilgan yerlar Juda zichlanib ketadi. Shuning uchun uni qayta haydash yoki chizellash kerak. Erta bahorda esa sabzavot ekishni kechiktirmaslik maqsadida sho'r yerlar shudgorlashdan oldin yuvilgani ma'qul. Yozda ekin ekiladigan yerlar sho'ri kuzgi shudgorlashdan keyin yuviladi.

Kuzgi shudgorlash PLN-4-35 markali osma pluglar bilan o'tkaziladi. Yerni PYA-3-35 va PD-4-35 markali ikki yarusli pluglarda (6-rasm) haydash begona o'tlarni ildizi va qoldiqlarini tuproqning ancha chuqur qatlamiga ko'madi. Sershag'al, sertosh yerlar avtomat saqlagich o'rnatilgan GTKU-3-35 va PD-4-35 pluglari yordamida shudgor qilinadi.

6-rasm Ikki yarusli plug PD-4-35:

1 – orqa g‘ildirak; 2 – orqa g‘ildirak mexanizmi; 3 – pastki korpus; 4 – rama; 5 – tortkich qovurg‘a; 6 – oldingi g‘ildirak; 7 – yuqorigi korpus; 8 – osma tirgak; 9 – barmoq; 10 – pasaytkich

Sabzavotchilikda ekinlar ekilishidan oldin yerga ishlov berish o‘ziga xos xususiyatga ega. Bu ko‘pchilik sabzavot urug‘larining mayda bo‘lishi, uzoq vaqt unishi hamda ularning to‘liq unib chiqishi uchun yetarli miqdorda kislorod va namlikni talab qilish bilan bog‘liq. Shuning uchun ham urug‘larga kislorod va namlik yetkazib beradigan chora-tadbirlarni amalga oshirish kerak bo‘ladi. Ko‘pchilik sabzavotlar o‘z mahsulotini (mevasini) tuproqda hosil qiladi, ularni shakli va sifati tuproqning donadorligi va qanday chuqurlikda unga ishlov berilganligiga bog‘liq. Sabzavotlarning yer osti mahsuloti (mevasi) hamda ildiz tizimining yaxshi o‘sib rivojlanishini ta‘minlash uchun tuproqqa ishlov berishning o‘ziga xos tadbirlari qo‘llaniladi.

Tuproqqa ekinlar ekilishidan oldin ishlov berish muddati va uni bajarish usullari sabzavotlarni ekilish vaqti, tuproqning fizik holatiga ko‘ra amalga oshiriladi.

Piyoz, sabzi, lavlagi, ertagi kartoshka va karamni erta muddatda (fevral oxirimart oyining boshlarida) ekishdan oldin yerga BZGS-1,0 markali tishli borona bilan ikki marotaba ishlov

beriladi. Yerni ertagi ekinlar ekishga tayyorlashning eng yaxshi usuli shudgor qilingan yerlar kuzdan boshlab borona qilinib ketma-ket egatlar olinib qo'yiladi. Erta bahorda putalarga urug' yoki ko'chat ekilib, sifatli va yuqori hosil barvaqt olinadi.

Kech ko'klamda (aprel va may oyi boshida) o'rtagi karam va issiqsevar sabzavotlardan bodring, poliz ekinlari, sabzavot qovoqchalari, tomatdoshlar ekiladi. Bu ekinlar ekilishidan oldin yerga ishlov berish tuproqning zichlanib qolish darajasiga ko'ra turlicha bo'ladi. Kech ko'klamda zichlanmaydigan yengil tuproqlar erta bahorda ekin ekish oldidan ikki marotaba boronalanadi, kuchsiz zichlanadigani - tuproq namini saqlash uchun erta bahorda boronalanadi, so'ng ekin ekishdan oldin 16-24 sm chuqurlikda KFG-3,6 kultivatori, yoki CHKU-4,1 markali chizel kultivator bilan yumshatiladi.

May oyida ekin ekiladigan yerlar kuchli zichlashib qolgan bo'lsa, ular ekin ekilishidan oldin PYA-3-35 plugi bilan 22-25 sm chuqurlikda ag'darmasdan haydaladi va ketma-ket borona solinib tekislanadi. Agar sabzavot urug'lari qo'lda sepilsa yoki ekilsa egatlar kultivator yordamida avvalroq olib qo'yiladi.

Asosiy ekinlar yozda (iyun-iyul oylarida) ekiladigan bo'lsa yer toza shudgor holida saqlanib, erta ko'klamda boronalanadi hamda yog'ingarchilikdan keyin hosil bo'lgan qatqaloq va begona o'tlarni yo'qotish maqsadida 1-2 marta (aprel-martda) yoppasiga kultivatsiya qilinadi. So'ngra urug' ekish yoki ko'chat o'tqazish oldidan 20-22 sm chuqurlikda qayta haydalib, keyin boronalanadi. Agar yer qaqrab qolgan bo'lsa, haydashdan oldin sug'oriladi.

Yozda takroriy ekinlar va kuzgi ekinlar (piyoz, sarimsoq) ekilishidan oldin yerlar ertagi ekinlar qoldiqlaridan tozalanib, tuproq namligi yetarli bo'lsa 28-30 sm chuqurlikda ag'darib haydaladi va bir yo'la boronalanib tekislanadi. Agar ertagi sabzavot hosili yig'ishtirib olinganidan so'ng tuproq qaqrab ketgan bo'lsa, u sug'oriladi va etilgan vaqtida haydaladi.

O'suv davrida tuproqqa ishlov berish. Ekin tuproqda o'tiriladi, shuning uchun tuproqda havogaz tartibotini muntazam hosil qilish, namlikni uzoq vaqt saqlash hamda begona o'tlarni yo'qotish uchun uning o'suv davrida qator oralari tez-tez yumshatib turiladi. Ekinlarni qator oralari mexanizaiiya yordamida yumshatiladi, qatordagi o'simliklar orasiga esa turli xildagi moslamalar bilan yoki qo'lda ishlov beriladi.

Qator orasini yumshatish (ishlov berish) har bir sug'orishdan so'ng o'tkaziladi va ekinlarning yer ustki qismi o'sib, egatlar usti yopilgandan so'ng to'xtatiladi. O'simliklar qator orasiga ishlov berish soni ekinlarning o'suv davrining uzun yoki qisqaligiga va sug'orishlar miqdoriga bog'liq. Qator orasiga ishlov berishda osma KOR-4,2, KROSH-2,8A, KRN-2,8, KBN-5,4 va frezali FPU-4,2; KGF-2,8 kabi mashinalardan foydalaniladi.

O'simliklar qator orasiga ishlov berishlarning bir turi Chopiq qilishdir. Chopiq qilingan vaqtda qatordagi o'simliklar orasi yumshatiladi, nihollarning pastki birinchi bargigacha poyalari tuproq bilan qo'mlanadi (ko'miladi), begona o'tlar ko'miladi va natijada madaniy ekinlarning qo'shimcha ildiz hosil qilishiga sharoit yaratiladi. Ekinlar o'suv davrida 1-2, ayrim vaqtlarda 3 marta chopiladi. Chopiq yerda nam yetarli bo'lgan vaqtda o'tkazilib, poyasining pastki qismiga 8-12 sm qalinlikda tuproq bosiladi. Yengil mexanik tarkibli, begona o'tlar bosmagan yerlarda Chopiq qilish egat ochgich mexanizmlari yordamida bajariladi.

4.3. Sabzavotchilikda almashlab ekish

Almashlab ekish tartibi va ahamiyati. Bir xil sabzavotni bir joyga bir necha yil mobaynida ekib, muntazam yuqori hosil olish qo'shimcha sarf-xarajatlar bilan bog'liq bo'lib, u har doim ham o'zini oqlayvermaydi. Bu sabzavotlarni almashlab ekishni taqozo etadigan sabablardan biridir.

Almashlab ekishni to'g'ri tashkil etish ayrim o'simliklarga xos bo'lgan kasallik va zararkunandalarni ko'payib ketishini bartaraf etadi. Shuningdek, bu usul bilan ko'p kasallik va zararkunandalarni maxsus sarf-harajatlarsiz yo'qotish mumkin.

Demak, o'tmishdosh ekin keyin ekiladigan o'simlik hosildorligiga o'z ta'sirini o'tkazishi mumkin. O'tmishdosh ekinlarning ijobiy ta'sirini kuchaytirish maqsadida quyidagi almashlab ekish qoidasiga amal qilinishi zarur:

1. Bir oilaga xos bo'lgan o'simliklarni kasallik qo'zg'atuvchilar va zararkunandalarning tuproqda saqlanish muddati tugallanmaguncha shu dalaga shu oila vakillari bo'lgan sabzavotlar qayta ekilmasligi kerak. Almashlab ekish tizimida bir oilaga mansub o'simliklar salmog'i ko'payib ketsa, ularni shu dalada yetishtirish muddati rotatsiya (almashlab ekish tartibi) mobaynida ular uchun xos bo'lgan kasallik hamda zararkunandalarning kamayishshi ta'minlash uchun ularni shu dalaga qayta ekilish muddatiga yaqinlashtirish kerak.

2. Tuproq ozuqasi va namligiga kam talabchan ekinlarni talabchan ekinlardan so'ng ekish, ildizi Yerning yuza qatlamiga joylashadigan sabzavotlarni ildizi tuproqning chuqur qismiga joylashadiganlardan so'ng ekish lozim.

3. Organik o'g'itlarni qo'shimcha hosilni ko'p tuplash hisobiga xarajatlarni qoplaydigan va shu mintaqa uchun ahamiyatli bo'lgan ekinlarga berish kerak. Yangi organik o'g'it berilganida hosil sifati pasayib, yetilishi kechikib ketadigan, organik o'g'it berilganidan ikki yoki uch yil o'tgach, uning qoldig'idan samarali foydalanadigan ekinlarni ekish tavsiya etiladi.

4. Begona o'tlardan zarar ko'radigan sabzavotlarni dalani ulardan tozalaydigan ekinlardan so'ng ekish zarur. Erta ekiladigan ekinlarni dalani erta bo'shatadigan o'simliklardan so'ng va kech ekiladiganlarini esa hosili kech yig'iladigan sabzavotlardan so'ng ekish darkor.

Turli sabzavot oʻsimliklari oʻzlarining biologik xususiyatlariga koʻra u yoki bu oʻtmishdosh ekinlarga nisbatan turlicha munosabatda boʻladi.

Oʻrta Osiyo iqlim sharoitida kartoshka uchun karam, dukkakli sabzavotlar, bodring, urugʻlik uchun ekilgan ikki yillik sabzavot ekinlari, ildizmevalilar, shuningdek, poliz ekinlari eng yaxshi oʻtmishdosh hisoblanadi. Kechki kartoshka uchun esa turli xildagi oʻtlar ham oʻtmishdosh hisoblanadi. Tomatdosh sabzavotlar uchun koʻp yillik oʻtlar, dukkaklilar, poliz, karam va piyoz yaxshi oʻtmishdoshdir. Begona oʻtlardan qiynaladigan piyoz va ildizmevali sabzavotlar karam, bodring, kartoshka kabi oʻtmishdoshlardan soʻng ekilgani maʼqul.

Almashlab ekish tizimlari va turlari. Iqtisodiy islohotlarni qishloq xoʻjaligiga tatbiq etilishi almashlab ekish tizimini tuzishda yangi talablarni oʻrtaga qoʻymoqda. Dehqon, shirkat va fermer xoʻjaliklari er maydonining katta boʻlmasligi ekinlar turlarini kamaytirish va rotatsiyasi qisqa boʻlgan almashlab ekish tizimini joriy etishni taqozo etmoqda.

Ekinlar ekilgan umumiy maydon tuzilishi tarkibida sabzavot ekinlari salmogʻi oz boʻlishi tufayli ular dala-yem-xashak va sabzavot-yem-xashak ekinlari almashlab ekish tizimiga kiritilmoqda. Sabzavotlarni katta maydonlarda etishtiradigan xoʻjaliklarda ixtisoslashgan sabzavot almashlab ekish usuli qoʻllanilmoqda.

Oʻzbekistonning sabzavotchilik xoʻjaliklarida beda 3 yil Oʻstiriladigan 8 dalali almashlab ekish usuli qabul qilingan. Beda birinchi yili arpaga qoʻshib ekiladi. Bular ham sabzavot, poliz va kartoshka almashlab ekish yoʻnalishlariga ega boʻladi.

Sabzavotchilik yoʻnalishidagi xoʻjaliklar uchun 3:4:1 tizimi tavsiya etilgan boʻlib, shundan uch dalaga beda, 4 dalaga sabzavot va 1 dalaga kartoshka ekiladi; kartoshkachilik xoʻjaliklariga esa – 3:3:1:1 tizimi tavsiya etilgan- bunda 3 dala beda, 3 dala kartoshka, 1 dala sabzavot va 1 dala poliz ekinlari

bilan band etiladi; polizchilik yaxshi rivojlangan xo‘jaliklarga 3:3:1:1 tizimi tavsiya etilgan - bunda uch dalaga beda, 3 dalaga poliz, 1 dalaga sabzavot va 1 dalaga kartoshka ekiladi. Almashlab ekishning har uch tizimida uch dala beda uchun ajratilgan. Almashlab ekishning to‘rtinchi dalasiga sabzavot almashlab ekishda bedapoya o‘rniga o‘rtagi sabzavotlar (tomatdoshlar, bodring) joylashtiriladi.

O‘zbekistonda qo‘llaniladigan almashlab ekish maydoni strukturasi tarkibida takroriy ekin yetishtirilishini hisobga olgan holda uni 11 dalali deb belgilanadi. Turli yo‘nalishdagi xo‘jaliklarda almashlab ekish tizimlari quyidagichadir: sabzavot yetishtirishga ixtisoslashtirilganda – 3 dalaga beda – 27%, 4 dalaga sabzavot + 2 dalaga takroriy ekinlar 55%, 1 dalaga kartoshka + 1 dalaga takroriy ekin – 18%; kartoshka ekishga ixtisoslashtirilganda – 3 dala beda – 27%, 3dala kartoshka + 2 dala takroriy ekin – 46%, 1 dala poliz – 9%, 1 dala sabzavot + 1 dala takroriy – 18%; polizchilikga ixtisoslashtirilgan – 3 dala ko‘p yillik o‘tlar – 27%; 3 dala poliz – 27%, 1 dala sabzavot + 1 dala takroriy – 18%, 1 dala kartoshka – 10%, 2 dala oraliq ekinlar – 18%.

Turli yo‘nalishdagi sabzavotchilik xo‘jaliklari uchun almashlab ekishning taxminiy shakllarida ekinlar quyidagicha navbatlanadi (3-jadval).

Har bir xo‘jalikda bir necha yo‘nalishdagi almashlab ekish shakli tatbiq qilinishi mumkin, tatbiq qilingan U yoki bu almashlab ekish salmogi xo‘jalikning ixtisosiga ko‘ra belgilanadi.

Ekinlarni navbatma-navbat ekilishini iqtisodiy va agronomik nuqtai nazardan asoslash almashlab ekishning negizini tashkil etadi. Sabzavot ekinlarini almashlab ekish ularning turi va salmog‘i, xo‘jaliklarning tuproq-iqlim sharoitlari, suv bilan qay darajada ta‘minlanganligi, mahsulot turi va miqdorini belgilab beradigan reja topshiriqlari, xo‘jalikni ixtisoslashtirishda va

qaysi tur ekinlarni ekish iqtisodiy jihatdan maqsadga muvofiqligi kabi masalalarni hisobga olgan holda aniqlanadi. Ayrim sabzavotlar mahsulotlariga talab va undan foydalanish xarakteri ekin maydoni strukturasiga ta'sir etadi.

3-jadval

O'zbekistonning sabzavot yetishtirishga ixtisoslashtirilgai xo'jaliklari uchun sakkiz dalali almashlab ekish namunasi

№	Sabzavotchilikka ixtisoslashgan xo'jaliklar uchun		Kartoshka yetishtirishga ixtisoslashgan xo'jaliklar uchun		Polizchilikka ixtisoslashgan xo'jaliklar uchun	
	asosiy ekinlarning almashinishi	o'tmishdosh ekinlar	asosiy ekinlarning almashinishi	takroriy ekinlar	asosiy ekinlarning almashinishi	o'tmishdosh ekinlar
1.	1-yilgi beda	-	1-yilgi beda	-	1-yilgi beda	-
2.	2-yilgi beda	-	2-yilgi beda	-	2-yilgi beda	-
3.	3-yilgi beda	-	3-yilgi beda	-	3-yilgi beda	-
4.	o'rtagi sabzavot (pomidor)	-	ertagi kartoshka	kechki kartoshka	poliz ekinlari (qovun)	-
5.	kechki sabzi	ertagi ildizmevalilar	ertagi sabzavotlar	kechki kartoshka	poliz ekinlari	oraliq ekinlar
6.	kechki kartoshka	ertagi sabzavotlar (karam)	poliz ekinlari	oraliq ekinlar	kechki kartoshka	ertagi sabzavotlar
7.	sabzavot (piyoz)	-	kechki kartoshka	-	sabzavotlar (piyoz)	-
8.	kechki sabzavotlar	ertagi kartoshka	ertagi sabzavotlar	kechki kartoshka	poliz ekinlari	oraliq ekinlar

Shahar va sanoat markazlariga yaqin joylashgan xo'jaliklar ekin maydonining ko'pchilik qismi sabzavotlarning mahsuloti yangiligida va ko'k holda iste'mol qilinadigan, tez buziladigan turlari bilan band qilinadi. Aholi talabini Qondirish uchun 15-25

tur sabzavotlar yetishtirilishi kerak. Ammo bir xo‘jalikda turli-tuman o‘simliklarni o‘stirish ularni sanoatlashgan texnologiya asosida yetishtirishni qiyinlashtiradi. Shuning uchun shahar atrofiga joylashgan xo‘jaliklar bir xil bo‘lmagan va kam turdagi sabzavot guruhlarini yetishtirishga ixtisoslashtirilgan. Shaharlardan uzoq joylashgan xo‘jaliklar, odatda, kuz-qish faslida saqlash, ishlatish va qayta ishlashga yaroqli bo‘ladigan ildizmevalilar, kartoshka, karamning kechki navlari, pomidor yoki bodringning tuzlashbop navlarini yetishtiradi. Xo‘jalik iste’molchilardan qanchalik uzoq joylashgan bo‘lsa, u yetishtiradigan sabzavot turi shunchalik kam bo‘ladi.

Konserva zavodlarini xomashyo bilan ta’minlovchi xo‘jaliklarda joriy qilingan almashlab ekishda pomidor, baqlajon, qalampir, bodring, patisson, kabachka, piyoz, sarimsoq achchiq qalampir, ukrop va selderey kabi sabzavotlar umumiy ekin maydonining salmoqli qismini egallaydi.

O‘zbekistonda ertagi sabzavot ekinlari yig‘ib-terib olinganidan so‘ng takroriy ekinlar ekishning quyidagi tartibi qo‘llaniladi:

- ertagi karam + kechki kartoshka yoki kechki sabzi;
- ertagi sabzi + kechki karam, kartoshka, turp, sholg‘om;
- ertagi bodring yoki urug‘lik uchun ekilgan ikki yillik ildizmevalilar va karam + kechki turp, sholg‘om va kuzgi piyoz;
- ertagi kartoshka + kechki karam, sabzi, sholg‘om, bodring va turp;
- ko‘k no‘xat + kechki kartoshka, karam, bodring; barcha ko‘kat sabzavotlar (salat, ismaloq, ukrop va boshqalar) + kechki kartoshka, sabzavotlar va poliz ekinlari.

Ertagi sabzavotlar va kartoshkadan so‘ng iyun oyida takroriy ekin sifatida ertapishar hamda ertagi o‘rtacha pomidor ko‘chatlarini, shuningdek, mevasi qishga saqlanadigan kechki tarvuz va qovun navlarini ekish mumkin. Kechki sabzavotlarni boshqoli ekinlar - bug‘doy va arpadan so‘ng ekish ijobiy natija

beradi. Sabzavot almashlab ekishda makkajo‘xorini silos uchun va tezpishar navlarini donga birinchi va takroriy ekin sifatida ekilsa bo‘ladi.

4.4. Urug‘larni ekish ko‘chat o‘tkazish muddatlari va usullari

Ekish muddatlari. Mamlakatimiz sabzavotchiligida urug‘lar ekish va ko‘chatlar o‘tkazishlar quyidagi asosiy muddatlarda olib boriladi.

Erta bahorda (fevral oxiri mart oyi) sovuqqa chidamli, salqin talab ekinlar: sabzi, piyoz, lavlagi, kartoshka, karam, ko‘katlar, sabzavot no‘xati, ikki yillik ekinlar urug‘lari ekiladi. Bu muddatda ekilgan o‘simliklar rivojlanishning boshlangich davrlari o‘rtacha mo‘tadil haroratlarda, qishki-bahorgi namgarlik va «qora» sovuqlar ham orasira uchraydigan paytlarga to‘g‘ri keladi. Ekinlar rivojining keyingi bosqichlari yog‘in-sochinlarning keskin kamaygan, haroratning ko‘tarilayotgan davrida o‘tadi. Ba‘zan harorat 38-40°C ham yetganida bu hol ekinlarning rivojlanishi va hosil to‘plashlariga salbiy ta‘sir ko‘rsatadi.

Qish oldidan yoki «to‘qsonbosti» muddat noyabr oxiri dekabr boshlariga to‘g‘ri keladi. Bunda erta bahorda ekiluvchi ekinlarning bir qismi sabzi, piyoz, lavlagi, ikki yilliklarning urug‘lari, kartoshka ekiladi va maysalashlari bahorga to‘g‘ri kelishi ko‘zlanadi. Ushbu muddatlardan biroz barvaqt ekishga kirishilsa urug‘lar kuzgi namgarlik va iliq-issiqlardan foydalanib bevaqt maysalab, qishki sovuqlardan nobud bo‘lishi mumkin. Qish oldidan ekilgan ekinlar erta bahorda ekilganlarga qaraganda bir muncha oldinroq unib chiqadi va rivojlanishga jadalroq kirishadi, hosil bir-ikki haftacha barvaqt yetilib, nisbatan mo‘l bo‘ladi.

Bahorda, erta bahordagi «qora» sovuqlar davri tugashi bilan (aprel-may oyi boshlari) – pomidordoshlar, bodring, poliz

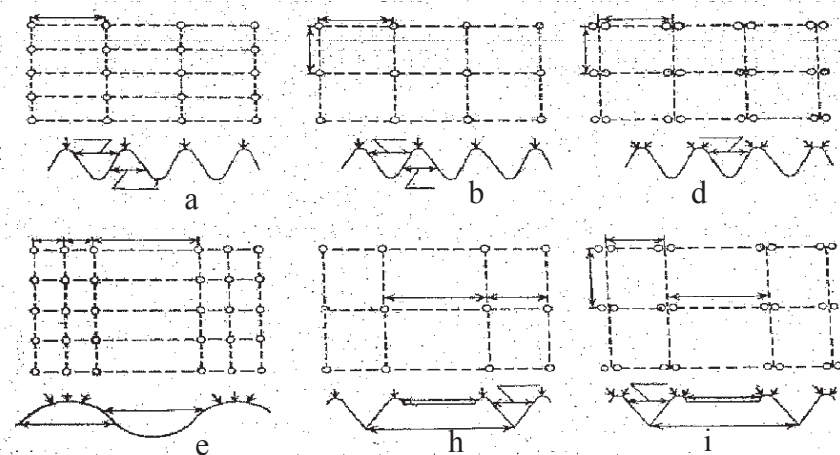
ekinlari, sabzavot qovoqchalari va boshqa issiqtalab ekinlarning urugʻi yoki koʻchatlari ekiladi. Ushbu ekinlarning butun oʻsish va rivojlanish davri yozning ayni jazirama issigʻiga toʻgʻri keladi. Faqat kuzda, yaʼni harorat sezilarli darajada pasayish paytida, odatda, oktyabrda, boʻladigan birinchi kuzgi «qora» sovuqlar tufayli oʻsuv davri tugaydi.

Oʻsuv davri davomi birmuncha qisqa boʻlgan kartoshka, karam, bodring, ildizmevalilar va boshqa ekinlar yozgi muddat (iyun-iyul)da ekiladi. Mazkur muddatda ekilgan sabzavot oʻsimliklari hayotining birinchi yarmi eng yuqori haroratli va havoning nisbiy namligi pasaygan davrga toʻgʻri keladi. Ekinlar rivojlanishining ikkinchi yarmida, aynan hosil toʻplashga kirishish va bu jarayonning jadallashgan paytlarida harorat pasayadi. Oktyabr-noyabr oylarida, yaʼni yigʻim-terimlar davrida kuzatiladigan yogʻingarchiliklar bu ishlarga halaqit ham beradi. Kuzgi muddat (avgust-sentyabr) sovuqlarga chidamli ekinlar – piyoz, sabzi, respublikaning janubida esa karamning savuqbardosh navlari yetishtiriladi. Bunda ekinlar kuzdayoq maysalab, biroz oʻsib-ulgʻayib, ildizlari yaxshigina rivojlanib, qishlovga kiradi. Bahorda ular ancha erta oʻsish va rivojlanishga kirishib, 1-1,5 oy barvaqt (bahorgi ekinga nisbatan) hosil beradi. Ushbu muddat boshlarida (avgust), hosillari qish boshlanishigacha yetiladigan, koʻkat sabzavot va gulkaram kabi ekinlar ekiladi.

Ekish usullari va oʻsimliklarni joylashtirish shakllari. Ochiq maydonlarda sabzavot yetishtirishdagi progressiv mexanizatsiyalashgan texnologiyalarning eng zarur elementlaridan biri oʻsimliklarni tegishli toʻgʻri joylashtirish shakllaridir. Ekin maydoniga bir xil miqdordagi oʻsimliklar turlicha joylashtirilsa, demak ularning oziqlanish maydonlari konfiguratsiyasi (shakli) ham turlicha boʻladi. Shunga koʻra oʻsimliklarning joylanish zichliklarining taʼsiri kuchsizlanishi yoki kuchayishi mumkin. Tashqi muhit omillaridan unumli

foydalanish yo‘llaridan biri o‘simliklarning oziqlanish maydonlarini to‘rtburchak yoki teng tomonli Uch burchakka yaqinroq shaklda bo‘lishini ta’minlashdir. O‘simliklarni yakka-yakka holda joylashtirish uyalanishga (2-3 donadan joylashga) nisbatan yaxshi natija beradi.

Sabzavotchilikda ekish usullarining ayrim shakl o‘zgarishlarining uch xili qo‘llanadi: sochma, qatorli va uyali (7-rasm).

7-rasm Sabzavot urug‘larini ekish usuli:

a – oddiy keng qatorlab ekish; b – punktir chiziq shaklda qatorlab ekish (kvadrat usulda); d – kvadrat uyalar ekish; e – qatorlab lenta shaklida uch chiziqli ekish h – lenta shaklda ikki chiziqli ekish; i – lenta shaklda ikki chiziqli uyalar ekish

Sochma usulda urug‘lar maydon yuzasiga qatorsiz, tartibsiz joylashadi. Ochiq dala sabzavotchiligida bu usul deyarli qo‘llanilmaydi, Chunki parvarish tadbirlarini mexanizatsiyalab bo‘lmaydi. Bu usul himoyalangan joylardagi ko‘chatchilikda va bargli ko‘kat sabzavotlar yetishtirishda qo‘llaniladi.

Qatorli ekishda o'simliklar bir xil masofa oraliqlarida yakkalanib joylashgan qatorlarni hosil qiladi.

O'simliklarning qatorda joylashishlari oddiy, nuqta chiziqli va keng hoshiyali ko'rinishlarda bo'lishi mumkin. Oddiy joylashishda urug'lar qator bo'ylab o'zaro notekis oraliqlarda bo'ladi: punktirlida – o'zaro aniq bir tekis turg'un masofaga tushadi: keng hoshiyalida – bir chiziqqa emas, balki 10-30 *sm* kenglikdagi hoshiyaga ekiladi. Oddiy qatorlab ekishda yosh o'simliklar tez orada bir-birlarini qisa boshlaydi. Bu holat barvaqtroq yaganalashni taqozo qiladi. Urug'larni maxsus aniq punktirlab joylashtiruvchi seyalkalarda ekishda esa o'simliklarni yaganalashga zarurat qolmaydi. Keng hoshiyali ekishda urug' sarflash oddiy qatorlab ekishdagidek keng miqdorda bo'lsa, maysalar oraliqlari keng bo'lishi tufayli o'simliklarni yaganalashga hojat qolmaydi.

Qatorli ekishlar o'simliklarning o'zaro joylanishlariga ko'ra: torqatorli, keng qatorli va lentasimon shaklda bo'ladi. Torqatorlilar orasi 5 *sm* dan 20 *sm* gacha, keng qatorlida – 45-180 *sm* va undan ham ortiqni tashkil qiladi. Lentasimon ekishda o'simliklar o'zaro yaqinlashgan bir nechta qatorlar (chiziqchalar)da joylashadi va bunday lentalar oralig'i egatlar traktor g'ildiraklarining yurishi va parvarish ishlarini olib borishga moslab kengroq qilib olinadi. Qatorda o'simliklarni lentasimon joylashtirish (ekish) turlicha bo'lishi mumkin: ozuqa maydonchalari kichik (sabzi, piyoz, rediska, ko'katlar) ekinlar uchun 20+50 *sm*, 15+15+40 *sm*, 15+15+60 *sm*, 15+15+15+45 *sm* va hokazo; ozuqa maydonlari o'rtachalar (pomidor, bodring) uchun 50+90 *sm*, 60+120 *sm*, 40+100 *sm*, 70+110 *sm* ozuqa maydonlarini katta bo'lishini talab qiluvchilar (qovun, tarvuz) uchun - 90+190 *sm*, 90+270 *sm* va hokazo.

Markaziy Osiyoda keng qatorli oddiy va nuqta chiziqli holda joylashtirish usulida kartoshka, karam, baqlajon,

qalampir, ertapishar pomidor, jo‘xori, dukkakli sabzavotlar ekiladi. Lentasimon ikki-uch chizikli (qatorcha) usulda ya‘ni chiziqlar orasi 10-20 *sm* va lentalar orasi 40-60 *sm* li holatlarda – piyoz, ildizmevalilar, ko‘katlar ekiladi. Pomidor, bodring, poliz ekinlarini keng egatlarda lentasimon ikki chiziq orasi – 50-70 *sm* va lentalar orasi 70-120 *sm*, keng qator oralarida sug‘orish egatlari, shuningdek, poliz ekinlari uchun tegishli 70-90 *sm* va 190-300 *sm* torqatorlararo sug‘orish egatlari bilan joylashtiriladi.

Uyalab ekishda uyada o‘simliklar bir nechta joylashtiriladi. U qatorlab va ikki chizikli lentali usulda bajarilishi mumkin. Qatordagi uyalar ko‘ndalang qatorlar chizig‘iga ilonizi shaklida joylashsa – qator uyali deyiladi. Uyalar kvadrat va to‘g‘ri burchak shakllarida joylashib, ko‘ndalang qatorlar saqlansa – demak, tegishli kvadrat-uyali va to‘g‘ri to‘rtburchak-uyali deyiladi. Uyalar lentaning qatorida (keng egatlarda) joylashsa uyali lenta deyiladi. Qator-uyali, to‘rtburchak va to‘g‘ri burchak-uyali usullarda oddiy keng qatorli tartibda yetishtiriladigan ekinlar, ozuqa maydonchalarni katta bo‘lishini talab qiluvchi va keng egatlarda lentasimon qo‘sh qatorda yetishtiriladigan ekinlar esa uyali lenta tartibida joylashtiriladi.

Uyalab ekish urug‘larning unib chiqib, maysalanishlari uchun qulaylik yaratadi. Bu usulda urug‘lar iqtisod qilinadi, tuproq va o‘simliklarga tegishli parvarishlar uchun ishchi kuchi kamroq talab qilinadi. o‘simliklarning o‘zaro salbiy ta‘sir etish holatlarini kamaytirish uchun uyalarda urug‘larni bir-biridan qochiribroq joylashtirish kerak. Sabzavot ekish tizimi shakllarining turli-tumanligi parvarish qilish va hosilni yig‘ishtirish ishlarida traktor va qishloq xo‘jalik mashinalaridan foydalanish ancha qiyinchiliklar tug‘diradi va ko‘pincha, tegishli moslamalarni qayta-qayta o‘zgartirishga to‘g‘ri keladi. Shuning

uchun har qaysi xo‘jalikda ekish shakllarini iloji boricha ko‘proq universallashtirishga harakat qilish zarur. Traktor g‘ildiraklari izlari oralig‘ini 140 *sm* va agregatni enlama kengligi 280 yoki 420 *sm* bo‘lishi ko‘pchilik sabzavotlarni 70 *sm* li qator oraliqlarida yetishtirish uchun eng qulay sharoit hisoblanadi.

Hozirgi davrda sabzavotchilik uchun chiqarilayotgan mashinalar majmuidagi traktorlar izlararo (koleya) kenglik 1,8 *m* va agregat enlamalari 3,6 va 5,4 dan iborat. Bular uchun sabzavot o‘simliklari qator oraliqlari 60 va 90 *sm*, poliz ekinlari uchun esa 90 va 180 *sm* bo‘lishi kerak.

5-bob. SABZAVOT EKINLARINI SUG‘ORISH

Sabzavot o‘simliklari suvga talabchan ekindir. Bu esa o‘simlik to‘qimalarida suvning ko‘pligi (65-95%), barglar sathining kattaligi, og‘izchalarning ko‘pligi, transpiratsiyaning jadal borishi, ildiz sistemasining tuproqda yuza joylashganligi bilan xarakterlanadi. Sabzavot ekinlarining namga talabi uning naviga va qo‘llanilayotgan agrotexnologik tadbirlarga bog‘liq.

Tez o‘sovchi va jadal hosil to‘plovchi ertapishar navlar, kechpishar navlarga nisbatan sug‘orishni ko‘p talab qiladi. Ko‘chatdan yetishtirilgan karam, pomidor ekinlari, urug‘idan bevosita o‘stirilgan ildizi kuchli va chuqur joylashgan ekinga nisbatan namga talabchan bo‘ladi.

Sabzavot ekinlarining namga talabchanligi turli o‘sish va rivojlanish fazalarida har xil bo‘ladi. Aksariyat sabzavot ekinlari urug‘ning unib chiqishida, tuproqning sernam bo‘lishini talab etadi. Chunki, ko‘pchilik sabzavot ekinlarining urug‘i mayda va yuza ekilishi, maysalar tekis va tez ko‘karishi shuni taqazo etadi.

Ko‘chatlar dalaga o‘tkazilganda ham tuproq nam bo‘lishi shart. Chunki, ko‘chatlarni o‘tkazish vaqtida ildizning bir qismi yuliniq, qolgan qismi o‘simlikni suv bilan yetarli taminlay olmaydi.

Ko‘chat tutib olgach, yoki urug‘ unib chiqib, o‘simliklar ildiz otganda, yetarli barg sathi shakllanganda ham namlik tuproqda ko‘chat bo‘lishi shart. Aks holda, yosh o‘simliklarning fiziologik qarishiga olib keladi. Bu holatda o‘simliklar qurg‘oqchilikka moslasha berib, shaklini, barg hajmini, anatomik tuzilishini va boshqa organlarini o‘zgartiradi, natijada kseromorflikka o‘tib, tez o‘sish xususiyatini yo‘qotadi, hosili keskin kamayadi.

Namlikning gullash hamda meva tugish davrida etishmasligi o‘simlik gul va tugunchalarining to‘kilishiga, ildizmevalar

va kartoshka tuganaklari o'sishining, karam bosh o'rashining kechikishiga hamda hosildorlikning kamayishiga olib keladi.

Biroq sabzavot ekinlar hosilining pishish davrida tuproqning sernam bo'lishi mevalar tarkibidagi suv miqdorini oshiradi. Natijada mevalar yoriladi, quruq modda, qand, kraxmal kamayadi, sifati, saqlanuvchanligi kamayadi va hokazo.

Sug'orishda, albatta, meteorologik sharoitni ham hisobga olish kerak. Erta bahorda ekilgan sabzavot ekinlar, tabiiy namlardan foydalanib, odatda, aprel oxiri, may oyi dastlabki kunlaridan boshlab sug'oriladi. O'simlikning keyingi o'suv davrida harorat borgan sari ko'tarilib, deyarli yoriqsiz sharoitda o'tadi. Shuning uchun bu davrda tez-tez kam normada sug'orish va faqat hosilni yig'ish oldidan to'xtatish lozim.

Yozgi muddatlarda ekilgan sabzavot ekinlari va kartoshka o'suv davrining birinchi yarmi yuqori harorat va yog'ingarchiliksiz o'tadi, hosil etilish davrida esa harorat biroz pasayib, hosil yig'ishda esa keskin pasayadi. Shunga ko'ra, kechki sabzavot ekinlari va kartoshka ekishgacha va ekilgach sug'oriladi. Undan keyin esa yana 1-2 marta urug' suvi beriladi.

Sabzavot ekinlarini o'z vaqtida va me'yorda suv bilan taminlab, muttasil, mo'l hamda sifatli hosil olish ko'p jihatdan sug'orish rejimi va texnikasi (texnologiyasi)ni ishlab chiqish hamda qo'llashga bog'liq.

Sug'orish rejimi deb sug'orish soni, sxemasi, muddati, normasi va mavsumiy sug'orish normasi yig'indisi tushuniladi. Bu ko'rsatkichlar har bir ekin uchun, muayyan tuproq-iqlim sharoiti uchun, hosildan foydalanish yo'nalishiga qarab ishlab chiqiladi. Bu haqda biz har bir sabzavot ekinini o'rganganda batafsil to'xtalamiz.

Sug'orishlar har xil maqsadlarda quyidagicha o'tkaziladi:

1. Yaxob suvi. Tuproqda nam to'plash, ya'ni ekinlarni ekish vaqtida tuproqda nam yetarli bo'lishini taminlash va o'suv

davrida kam sug'orish uchun beriladi. Mexanik tarkibi yengil, yer osti suvlari yuza joylashgan joylarda yaxob suvi gektariga 1000-1500 m^3 , og'ir mexanik tarkibli, sizot suvlari chuqur joylarda esa 2000-2500 m^3 gektariga suv quyiladi.

2. Haydash oldi sug'orish. Kuzgi yoki yozgi haydash oldi tuproqni namiqtirish uchun o'tkaziladi. Bunda gektariga 1000-1200 m^3 suv sarflanadi.

3. Begona o'simliklar urug'ini yoppasiga undirib olish uchun sug'orish. Bahor-yozda begona o'tlar bosadigan dalalarda o't urug'lari unib chiqishini tezlashtirish maqsadida sug'oriladi va qiyg'os unib chiqqach, yer yuzasi yumshatilib yoki kultivatsiya qilinib, o'tlardan tozalanadi.

4. Sho'r yuvish. Sho'rlangan yerlarda bostirib sug'oriladi. Sug'orish normasi tuproqning fizik xossalariga va sho'rlanish darajasiga qarab gektariga 1500-2000 dan 6000 m^3 gacha o'zgaradi. Suvning yerga yaxshi shimilishi uchun yuqoridagi norma, har 3-6 kun oralatib, gektariga 1000-1500 m^3 hisobidan bo'lib beriladi. Sho'r yuvish, odatda, kech kuzda, qishning sovuq bo'lmagan kunlarida yoki erta bahorda o'tkaziladi. Sho'r yuvilgach, darhol tuproq nam yo'qotmaslik va qayta sho'rlanmasligi uchun yer boronalanadi.

5. Urug' ekish yoki ko'chat o'tkazish uchun sug'orish. Sabzavot ekinlari maydonida nam to'plash uchun gektariga 400-600 m^3 hisobida egatlar orqali sug'oriladi.

6. Urug' suvi berish. Ekinlar urug'i ekilgach, qiyg'os undirib olish, ko'chatlar yaxshi tutib ketish maqsadida egatlar orqali gektariga 400-500 m^3 suv beriladi.

7. O'suv davrida sug'orish. Bu ham egatlar orqali, qisman yomg'irnatib amalga oshiriladi. Lekin, sug'orish soni, normasi, tartibi kabilar tuproq-iqlim sharoitiga, ekin biologiyasi ekish muddati va boshqa omillarga bog'liq.

8. Salqinlatish uchun sug'orish. Yozning jazirama issiq kunlari tuproq va havo haroratini pasaytirish, o'simliklar

atrofida mikroiqlim yaratish uchun ekinzorlar sugʻoriladi. Bunga ekinlarni kam normada ($300-400 \text{ m}^3/\text{ga}$) har 3-4 kunda sugʻorib erishiladi. Salqinlatish uchun egatlab sugʻorish kartoshka oʻsimligi atrofidagi havo va tuproq haroratini (10 sm chuqurlikda) $3-5^{\circ}\text{C}$ ga pasaytiradi. Shuning uchun yozgi jazirama issiqni yoqtirmaydigan kartoshka, karam kabi sabzavot ekinlari uchun salqin berish maqsadida tez-tez sugʻorish tavsiya etiladi.

Kartoshka va sabzavot ekinlarini oʻstirishda qoʻllaniladigan sugʻorish usullari egatlab (infiltratsion), yomgʻir latib va yer ostidan sugʻorishlar hisoblanadi.

Asosiy keng tarqalgan usul egatlab yoki infiltratsion sugʻorishdir.

Egatlab sugʻorishda Yerning qiyaligi bilan birga sugʻorish texnikasi, yaʼni sugʻorish egatlarining uzunligi, chuqurligi, egatdagi suvning oqish tezligi tuproqning mexanik tarkibi va suv oʻtkazuvchanligi muhim rol oʻynaydi.

Ekinlarni sugʻorishda sugʻorish vaqti katta ahamiyatga ega. Ekinlar issiq kunlarda sugʻorilganda, baʼzan tuproqning sovishi va shu tufayli suvning oʻsimliklarga sekin oʻtishi natijasida ularda vaqtinchalik soʻlish kuzatiladi. Bunda oʻsimliklar ildizi soʻrib olayotgan suv transpiratsiyaga sarflanayotgan suvdan kam boʻladi. Shu tufayli oʻsimlik soʻlib, fotosintez toʻxtaydi. Tunda, yaʼni transpiratsiya toʻxtaganda, nisbatan sovuq suv bilan sugʻorilganda oʻsimliklar soʻlimaydi. Bundan tashqari, suv bugʻlanishga sarflanmaydi, tuproq yaxshi namiqadi va undan oʻsimlik toʻliq foydalanadi. Biroq, hamma vaqt ham ekinlarni kechasi sugʻorishga imkon boʻlavermaydi, Chunki koʻpchilik hollarda bu ishni tashkil qilishga bogʻliq. Shuning uchun ekinlar kechasiyu-kunduzi sugʻorilishi kerak, ammo uni yozning issiq paytlarida kechki salqinda boshlash lozim.

Yomgʻir latib sugʻorish usuli. Ekinlarni bu usulda sugʻorish qator afzalliklarga ega. Bunda mayda sugʻorish shoxobchalari

olishga ehtiyoj qolmaydi, sugʻorishga sarflanadigan suv ancha (20-40%) tejraladi, nishabligi katta va mikrorelyefi murakkab uchastkalarni ham sugʻorishga imkoniyat yaratiladi. Yomgʻirlatib sugʻorish atrofida mikroiklim yaratib, oʻsimliklar orasidagi havo namligini ancha oshiradi. Bu usulda kasallik - zararkunandalarga qarshi kurashishni, bargdan oziqlantirishni birga qoʻshib oʻtkazish mumkin.

Ekinlarni yomgʻirlatib sugʻorish uchun maxsus DDA-70 markali uzoqqa otar osma qurilma va DDA-100 MA markali ikki konsolli yomgʻirlatgich agregatidan foydalaniladi. YOm gʻirlatib sugʻorish bizda keng tarqalmagan.

6-bob. SABZAVOT EKINLARINI O‘G‘ITLASH VA PARVARISHLASH

Sabzavot ekinlarini o‘g‘itlash. O‘simliklarni makro va mikroelementlar bilan ta‘minlash uchun o‘g‘itlar qo‘llanadi. Mineral oziqlar hosilning yuqori bo‘lishini ta‘minlashlari bilan birga mahsulot sifatini ham oshiradi, ayni vaqtda, o‘simliklarni tashqi muhitning xatarli ta‘sirilaridan ham himoya qilishi mumkin.

Progressiv mexanizatsiyalashgan texnologiyalar asosida sabzavotlar yetishtirish uchun o‘g‘itlash tartibini tuzishda quyidagi omillar: o‘g‘itlar turi, miqdori, qo‘llash muddatlari, hosilni oshirishga qaratilishi bilan bir qatorda, tuproqdagi oziq moddalar muvozanati balansini sozlash, eng kam mehnat va ashyolar sarflab eng yaxshi iqtisodiy samaradorlikka erishish» tuproq sharoiti va o‘simliklar biologik xususiyatlariga muvofiq ravishda organik va mineral makro va mikroo‘g‘itlardan foydalanish, har qaysi ekin turi va dala almashlab ekish maydonlariga xos o‘g‘itlashlar turi, miqdori va muddatlarini belgilash asosiy omil hisoblanadi.

Sabzavotkorlikda o‘g‘itlar yerni haydashdan oldin, asosiy, ekish oldidan yoki ko‘chat o‘tkazishdan oldin solinadi. Asosiy o‘g‘itlash ko‘pincha kuzgi chuqur shudgorlashda organik va mineral (fosforli va kaliyli) o‘g‘itlarni haydov qatlami ostiga solishdan iborat. Kech bahorgi va yozgi takroriy ekinlar uchun shu o‘g‘itlar ekish oldidan haydov ostiga solinadi. Ekish paytida esa o‘g‘itlar urug‘lar oldigagina yoki ko‘chat ildizlari atrofiga solinadi. Bu o‘simliklarni hayotiy davrlari boshidanoq ozuqa bilan ta‘minlaydi.

Vegetatsiya davri davomida o'simliklar oson o'zlashuvchan o'g'itlar bilan oziqlantiriladi. Oziq moddalarga eng talabchan paytlari hayotiy davrining ikkinchi yarmiga to'g'ri keluvchi ekinlar (bodring, pomidor, poliz ekinlari, karam, qisman ko'kat sabzavotlar) uchun bu muddat, ayniqsa, ahamiyatli hisoblanadi. Oziqlantirishlarning aniq muddatlari va ularning tarkibi o'simliklarning biologik xususiyatlari bilan aniqlanadi. Ochiq dala sabzavotchiligidagi 1-3 marotaba oziqlantiriladi. Bularning birinchisi o'simliklarda ikki-uchta barglar shakllangan yoki o'tkazilgan ko'chatlar o'zlarini tutib olib, o'saboshlagan paytda, ikkinchisi mahsulot organlarining shakllana boshlanishlarida, uchinchisi mevalash davri uzun bo'lgan ekinlarning qiygosa mevalash paytlarida o'tkaziladi.

Oziqlantirishlarda mineral moddalarni organik o'g'itlar bilan o'zaro almashtirishlar ham maqsadga muvofikdir. Bunda suv bilan susaytirilgan qoramol shaltogi (1:4), go'ngi (1:6-8), parrandalar axlati (1:15-20) qo'llanishi mumkin. Ba'zan ekinlar paykallarning boshlanish qismi («quloqboshi»)da go'nglarga to'ldirilgan maxsus chuqurlar orqali sug'orish suvlarini «sharbat» usulida oqizish bilan ham oziqlantiriladi.

Sabzavotchilikda ildizlarsiz oziqlantirishlar ham samaralidir. Bu usul o'suv davrining ikkinchi yarmida, avjlanib o'sgan poyabarg to'plamlari egatlar orqali oziqlantirishga yo'l qo'ymaydigan holatlarda qo'llaniladi. Ildizdan tashqari oziqlantirishlar barglarning suvni va undagi erigan oziq moddalarni singdira olish xususiyatlariga asoslangan.

Bular ildiz orqali oziqlanish o'rnini bosmaydi, albatta. Ammo o'simliklarni oziq moddalarga qo'shimcha to'yintiradi. ToshQXI sabzavotchilik kafedrasida o'tkazilgan tajribalaridan birida kartoshka palagini toza suv bilan purkash orqali hosildorlik 140-160 *ts/ga*, superfosforning suvdagi 5 %li eritmasini qo'llash orqali esa 177 *ts/ga* hosil olishga erishilgan.

«Sabzavot va kartoshka ekinlarini o'g'itlar bilan oziqlantirishga oid tavsiyanomalar»da (1980 yil) ko'rsatilishicha, sabzavot ekinlariga o'g'itlar solish bo'z tuproqlarda quyidagi miqdorda belgilangan (ta'sir etuvchi moddalar): azot 100-200, fosfor 100-150, kaliy 40-100 *kg/ga*; o'tloq-botqoqli tuproqlarda azot biroz kamroq solinadi (4-jadval).

Tavsiya etilayotgan o'g'itlar miqdori o'simliklarning holatiga, rejalashtirilgan hosildorlikka, tuproq sharoiti va qo'llaniladigan agrotexnika darajasiga qarab bir oz o'zgartirilishi mumkin. Quyidagi 5-jadvadda ko'rsatilgan fosfor va kaliy o'g'itlari miqdorlari shu oziq moddalar (P_2O_5 va K_2O) bilan kam ta'minlangan tuproqlarga nisbatan hisoblangan. Ularni amalda qo'llash miqdorlari agrokimyo laboratoriyalari tahlillariga ko'ra tuproqdagi mavjud va o'zlashtiriladigan fosfor va kaliylarning mavjud miqtsorlari bilan tabaqalashtiriladi. Buning uchun o'g'itlarning ekinlarga mo'ljallangan yillik miqdorini quyidagi tuzatish koeffitsientiga ko'paytiriladi: juda kam ta'minlangan tuproqlar uchun – 1,25, o'rtacha ta'minlanganlarga – 0,75, yaxshi ta'minlanganlarga – 0,5, yuqori darajadagilar uchun – 0,25.

4-jadval.

Sabzavot, poliz va kartoshka ekinlarini parvarishlashda mineral o'gyatlarni qo'llash miqdorlari (ta'sir etuvchi modla hisobida, *kg/ga*)

№	Ekinlar	Hosil, <i>ts/ga</i>	Bo'z tuproq			O'tloqi, o'tloqi-botqoq tuproqchar		
			N	P_2O_5	K_2O	N	P_2O_5	K_2O
1	kartoshka	120-150	120-150	80-100	60	100-120	120-150	60-80
2	karam	200-300	150-200	100-150	50-100	120-150	120-150	50-60

3	sabzi	150-200	120-150	80-100	40-50	80-100	100-120	50-60
4	pomidor	280-300	180-200	140-150	90-100	140-150	140-150	90-100
5	piyoz	220	200	150	75	160	160	80
6	osh lavlagi	200	120	90	60	100	120	90
7	bodring	150-200	150-200	100-150	50-75	120-150	120-150	60-75
8	turli sabzavotlar	150	150	100	50	100	120	50
9	poliz ekinlari	250-300	250-300	100-150	50	80-100	100-120	50-60

Ertagi va o'rtagi muddatlarda ekiladigan ekinlar uchun rejalashtirilgan kaliy o'g'itining barchasi va fosforning 75% kuzgi shudgorlashda solinadi. Kechki va takroriy ekinlarga shu o'g'itlar yerga ekish oldi haydovini o'tkazishda beriladi. Karam va pomidor ekinlariga kaliyli o'g'itning yarmini Yerni haydashda, ikkinchi yarmini o'suv davridagi ikkinchi oziqlashda azot bilan birga qo'llash ma'qul. Fosforning qolgan 25% ekish paytida qo'llanadi. Pomidordosh sabzavotlarga fosforli o'g'itlarning ozroq qismini vegetatsiya davrida ham qo'llash maqsadga muvofiq. Azotli o'g'itlar ekishda va o'suv davridagi oziqlantirishda ishlatiladi.

Asosiy o'g'itlashda organik va mineral o'g'itlarni tayyorlash, ortish, tashish va sochishlar mexanizatsiyalashtirilgan. Go'ng va kompostlarni ortish, tashish va sochishlar uchun yuklagich buldozer PB-35, yuklagich - PFP-2, PZ-086, PGX-0,5; 2PTS-68526, SHTS-2 - tirkama transport vositalardan; organik o'g'itlarni sochuvchi KSO-9, RTO-4, PPU-4, RPN-4, ROU-5, PRT-10, PRT-16, RUN-15A, RUN-15B kabi mexanizmlardan foydalaniladi. Mineral o'g'itlarni maydalash uchun PSU-4, USU-20, AIR-30, yuklash uchun SZU-20, PGX-0,5 markali

mashinalar ishlatiladi. Mineral o'g'itlarni sochish KSA-3, I-PGM-4, RTT-4,2A, RUM-8, ARUP-8, I-PMT-4 markali mexanizmlarda bajariladi.

Urug'larni ekish paytida bir yo'la mineral o'g'itlarni ham solish SKOSSh-2,8, SKON-4,2, SO-4,2 va boshqa mashinada bajariladi. Ko'chat o'tkazuvchi mashinalar esa bir yo'la eritma holidagi o'g'itlarni solishni ham o'zlari bajaradi. Ba'zan sabzavotlarni ekish oldidan o'g'itlar maydon yuzasiga sochilib, keyin boronalanadi.

Ekinlarni parvarish qilish. Sabzavot ekinlarini parvarish qilish yo'llari nihoyatda xilma-xil bo'lib, u o'simliklarning biologik xususiyatlari va ularni yetishtirish usullariga qarab belgilanadi.

Qatqaloqqa qarshi kurashish. Sabzavotlar erta bahorda yoki kech kuzda ekilganda yog'ingarchilikdan keyin, ko'pincha, qatqaloq hosil bo'ladi, buni vaqtida yumshatilmasa, yerda yoriqchalar paydo bo'lib, tuproqdagi nam shu yoriqchalar orqali bug'lanib isrof bo'ladi. Kartoshka, makkajo'xori, ko'k no'xat kabi urug'i chuqur ekilgan ekinlarni qatqaloq bosganda uni qatorlarga ko'ndalang qilib sixli yoki BS-2, yoxud BSO-4 to'rsimon boronalar bosib yumshatiladi. Agar urug'lar unib chiqqa boshlayotgan bo'lsa, boronalar rotatsion motiga (yulduzcha)lar bilan almashtirilgani ma'qul, shunda maysalar kamroq shikastlanadi. Sabzi, piyoz kabi mayda urug'li va urug'i yuza ekilgan dalalardagi qatqaloq sug'orish, urug' unib chiqqan paykallarda esa qator oralarini kultivatsiya qilish, qatorlari va tup atroflarni motigalar bilan yuza yumshatish yo'li bilan yo'qotiladi.

Qatqaloq hosil bo'lishining oldini olish uchun ekin ekilgandan keyin qator va uyalar ustiga go'ng yoki chirindi sochib mulchalash, ayniqsa, foydaladir.

Yaganalash ekinlarni parvarish qilishdagi eng ma'suliyatli ishlardan biridir. Muddatidan kechiktirib yaganalash o'simlik mevalari (piyozi, ildizmevalari va boshqalar) mayda bo'lib qolishiga, shaklining o'zgarishiga va hosilning keskin kamayishiga sabab bo'ladi.

Sabzavot ekinlari, odatda, 2-3 marta yagana qilinadi, birinchi navbatda nimjon, majmag'il o'simliklar yulib tashlanadi. Ekinlar ko'pincha sug'orilgandan keyin qo'lda yaganalanib, ortiqcha nihollar ildizi bilan sug'urib olinadi. Lekin bunda qoldirilgan o'simliklarning mayda ildizchalari doim shikastlanadi. Shuning uchun shikastlangan ildizlari sekinlik bilan tiklanadigan qovoqdoshlarga mansub sabzavotlarni ildiz bo'g'ziga yaqin joyidan chilpish tavsia qilinadi.

O'toq qilish. Sabzavot ekinlari agrotexnikasida o'toq qilish muhim tadbirlardan hisoblanadi. Piyoz, ildizmevalar kabi past bo'yli va sekin o'sadigan sabzavotlar begona o'tlardan, ayniqsa, qiynaladi, agar ekinlar begona o'tlardan vaqtida tozalanmasa, ular butunlay nobud bo'lishi mumkin.

Ekin qator oralaridagi begona o'tlar kultivatsiya vaqtida yo'qotiladi.

Ekinlar, odatda, sug'orilgandan keyin o'toq qilinadi va bu har 15-20 kun oralatib, 2-3 marta takrorlanadi. Ko'pincha, o'toq qilish yaganalash bilan qo'shib olib boriladi. Qo'lda o'tash, ayniqsa, piyoz, ildizmevalarni o'tash ko'p mehnat talab qiladi, bunda gektariga 30-40 va undan ham ko'proq kishi kuni sarflanadi. Shuning uchun sabzavotchilikda ekinlarni gerbitsidlar yordamida – kimyoviy usul bilan o'toq qilish katta ahamiyatga molikdir.

Sabzavotchilikda begona o'tlarni yo'qotish uchun asosan istiqbolli quyidagi gerbitsidlar ko'p tarqalgan:

1. *Traktor kerosini* – kontakt ta'sir etuvchi geribitsid.
2. *Kalsiy sianamid* – kontakt ta'sir etuvchi geribitsid.

3. *Dixloral mochevina* – sistemali ta'sir etuvchi kukunsimon gerbitsid.

4. *Prometrin* – kukunsimon preparat, tarkibida 50% ta'sir etadigan modda bor.

Mulchalash. *Mulchalash* deb, tuproq betini go'ng, torf, poxol, qog'oz va boshqalar bilan yupqa qilib yopishga aytiladi. Mulchalash begona o'tlarning o'sishiga to'sqinlik qiladi, Yerni qatqaloqlanishdan saqlaydi va suvni kam bug'lantiradi hamda harorat o'zgarishining sutkalik amplitudasini kamaytiradi. Qora mulcha tuproqning yaxshi qizishiga yordam beradi; och tUSDagi mulchal esa quyosh nurini qaytarib, aksincha, tuproqni ortiqcha qizib ketishdan asraydi. Mulchalash natijasida tuproqning suv, havo va harorat rejimi yaxshilanadi, tuproq mikroorganizmlarining faoliyati uchun eng qulay sharoit tug'iladi.

Yerlarni mulchalash, o'toq qilish va o'simliklar atrofidagi tuproqni yumshatishga qilinadigan xarajatlarni kamaytirish bilan birga, ko'p hollarda hosildorlikni sezilarli darajada oshiradi.

Motigalash va Chopiq qilish. Begona o'tlarni yo'qotish va o'simliklar atrofidagi tuproqni yumshatish maqsadida ekin motigalanadi. Motigalash maysalar to'la ko'karib chiqqandan yoki ko'chatlar to'la tutib olgandan keyinroq boshlanib, bu tadbir 2-3 marta takrorlanadi va qator oralari o'simliklar bilan qoplanib, ekinning yoppasiga hosil to'plash davrida to'xtaladi.

Chopiq qilish o'simliklarni past harorat ta'siridan himoya qilish vositasi sifatida xizmat qiladi. Masalan, bahorda qora sovuqlar bo'lishi kutilganda, pomidor va boshqa issiqsevar o'simliklar Chopiq qilinadi. Ba'zan sabzavot ekinlarining kasallik va zararkunandalariga (karam pashshasi yoki qorapochaga) qarshi kurashish maqsadida ham ekin Chopiq qilinadi.

Ortiqcha namiqqan zax yerlarni Chopiq qilish tuproqning

yaxshi shamollashiga va selgishiga yordam beradi. Lekin sug'orilmaydigan qurg'oqchil mintaqalarda ekinni Chopiq qilish tuproqning qurib qolishiga va hosildorlikning pasayishiga olib keladi.

Motigalashdagi singari, Chopiq qilishda ham tuproq albatta, nam bo'lishi kerak, ya'ni u yomg'ir yoqqanda yoki yer sug'orilgandan keyin o'tkaziladi va ekinlarning yoppasiga hosil to'plash davrida to'xtatiladi.

Oziqlantirish. Ekinlar, odatda, ikki yoki uch marta, ya'ni maysalar unib chiqqandan keyin, hosil to'plash oldidan va yoppasiga hosil to'plash davrida oziqlantiriladi. O'g'itlar ildizlarining asosiy qismi joylashgan zonaga solinishi kerak. Shuning uchun birinchi oziqlantirishda o'g'itlar ekin qatorlarining biqiniga 6-8 sm chuqurlikda, ikkinchi va uchinchi oziqlantirishda esa qator oralarining o'rtasiga 10-15 sm chuqurlikda solinadi. O'g'itlar, odatda, ekin sug'orilgandan keyin yer etilishi hamonoq, solinishi kerak.

Sabzavotchilikda *gibberellin* TTS, DTS, NRV va boshqa o'stiruvchi moddalarni qo'llash sabzavot ekinlari hosildorligini oshiradi.

Gibberellin Gibberella fujikuroi nomali zamburug'ning modda almashinish mahsuloti bo'lib, bu modda zavodda tayyorlanadi va o'simlikning yosh o'suvchi organlariga purkaladi. Toshkent davlat agrar universitetining sabzavotchilik kafedrasining tajribalariga qaraganda gibberellinning past kontsentratsiyasi (1 l suvga 20-50 mg hisobida) yangi kovlab olingan kartoshka tuganaklarining ko'karishini tezlashtiradi, karam boshlarining yaxshi o'ralishini va hosildorligini oshiradi. Sabzavot urug'larni va o'simliklarni neftdan tayyorlangan o'stiruvchi moddalar (NRV) ning kuchsiz (0,005%) eritmasi bilan dorilash hosildorlikni oshiradi.

Qora sovuqqa qarshi kurashish. O'rta Osiyoda kech bahorda va erta kuzda bo'ladigan qora sovuqlar sabzavotchilikka jiddiy

zarar etkazadi. Qora sovuqlarning asosiy sababi shimoliy kengliklardan sovuq havo oqimining bostirib kelishidadir. Buning natijasida havo bir necha kun sovib turadi. Bunday sovuqlar bahorda mart-aprelda va hatto may oylarida, kuzda esa oktyabr-noyabr oylarida bo'ladi.

Kuzgi qora sovuqlarga qarshi kurashishning eng oddiy va qulay usuli bevosita sovuq tushishidan oldin ekinni bostirib sug'orishdan iboratdir. Sug'orish natijasida o'simliklarni o'rab olgan havo suv bug'i bilan to'yinadi. Sovuq vaqtda harorat pasayganida suv bug'lari kondensatsiyalanadi, ya'ni suvga aylanadi, bunda shudring tushadi va bug' hosil bo'lgandagi yashirin issiqlik ajralib chiqadi. Kuzatishlar O'rta Osiyo sharoitida yerni qora sovuq tushishidan oldin sug'orish o'simliklar orasidagi havo haroratini 2-3°C oshirishini ko'rsatadi.

Biroq qora sovuqlarga qarshi kurashishda ekinlarni sug'orish kuzda havo va tuproq quruq bo'lgandagina yaxshi natija beradi, namgarchilikda qora sovuqlarga qarshi yerni sug'orish befoydadir.

Qora sovuqlarga qarshi kurashishning sinalgan usullaridan biri tutun chiqaradigan shashkalarni yoki unchalik ahamiyati bo'lmagan organik yonilg'ilar – poxol, begona o't, daraxt shoxlari, ang'iz qoldiqlari, supirindilar va hokazolarni yoqib tutatishdan iboratdir.

Do'l urish oqibatlariga qarshi kurashishi. Bahorda, yoz boshlarida ekinlar ba'zan do'ldan qattiq zararlanadi. Piyoz, sabzi, kartoshka, shuningdek, karam bosh o'rgandan keyin ziyon etsa, tezda qayta o'sadi; poliz ekinlari, tomatdosh va boshqa sabzavotlar do'ldan qattiq zararlanadi, Chunki ularni qayta ekishga to'g'ri keladi. Do'l oqibatlaridan zararlangan o'simliklarni tez ta'sir etuvchi azotli o'g'itlar bilan qo'shimcha oziqlantirish, sug'orish, o'simlik atrofini yumshatish keltirilgan ziyonni tezroq bartaraf etish imkonini beradi.

Sabzavot ekinlarini sho'r yerlarda o'stirish xususiyatlari.

Tuproqda zararli tuzlarning ko'p miqdorda bo'lishi O'rta Osiyo mintaqasi uchun xarakterlidir Bu xildagi tuzlar sabzavot, poliz va kartoshka ekinlarining rivojlanishiga va hosildorligiga salbiy ta'sir ko'rsatadi. Unayotgan uruqqa tuzlar zaharli ta'sir etib, urug'larning ko'karish va unib chiqish energiyasini pasaytiradi, maysalar xato ko'karib ko'chat siyrak bo'lib qoladi, hosildorlik pasayadi.

Tuproqning sho'rlanishiga qarshi kurashishning radikal vositalari sizot suvlarining yer betiga ko'tarilishiga yo'l qo'ymaydigan agromeliorativ tadbirlarni qo'llash hamda sho'rga chidamli navlarini tanlab olish ishlari kiradi. Bundan tashqari urug'larni ekish oldidan NaCl ning 3% li tuzli eritmasida yoki ularning zovur shohobchalaridan chiqqan sho'r suvida ivitish ijobiy natija beradi.

7-bob. KARTOSHKKA EKINI

Halq xo‘jaligidagi ahamiyati va tarqalishi. Taxminiy ma’lumotlarga qaraganda jahonda ishlab chiqariladigan kartoshka yalpi hosilining 10% urug‘lik, 50% iste’molga, 30% chorva mollarini oziqlantirishga va 3-4% kraxmal va spirt olishga ishlatiladi. O‘zbekistonda yetishtiriladigan kartoshka hosili asosan iste’mol va urug‘lik uchun foydalaniladi, bir qismi qayta ishlanadi.

Kartoshka katta iqtisodiy ahamiyatga ega. U ko‘pgina xo‘jalik ekinlari uchun yaxshi o‘tmishdosh hisoblanadi.

Yuqori hosildorligi va ekologik mutanosibligi kartoshkani keng tarqalishiga olib kelgan. Markaziy va Janubiy Amerika kartoshkaning vatani hisoblanadi. U Evrovaga XVI asrning ikkinchi yarmida keltirilgan. Kartoshka XVII asrning oxirlarida Rossiyaga keltirilgan deb taxmin qilinadi, lekin uning keng tarqalishi XIX asrning birinchi yarmiga to‘g‘ri keladi.

Kartoshka O‘zbekistonga birinchi marta 1855-1856 yillarda Sibirdan mulla G‘ubay boshchiligidagi bir guruh tatar qochoqlari olib kelgan.

O‘zbekistonda hozirgi davrda kartoshka 50-52 ming ga maydonda yetishtiriladi. Undan olinadigan yalpi hosil 1,1-1,2 mln. tonnani tashkil etmoqda.

Botanik xarakteristikasi va biologik xususiyatlari. Kartoshka ituzumdoshlar oilasiga mansub ekinlardan biridir. Mo‘tadil iqlimli mamlakatlarda kartoshka tuganaklari qishda tuproqda saqlanmaydi, shuning uchun kartoshka bir yillik ekin sifatida yetishtiriladi. U, odatda, vegetativ yo‘l bilan: tuganaklari, bo‘g‘inlari va qalamchalari orqali ko‘paytiriladi.

Kartoshka to'g'ri yoki yoyilib o'sadi. Barg va poyalari kalta tuk bilan qoplanadi. Gullari gajak tupgullarida to'plangan, kartoshkaning gullashi o'sish sharoitga bog'liqdir. Jano'biy rayonlarda harorat issiq bo'lgani uchun kartoshka ancha ko'chsiz gullaydi va tugishga kirishadi. Kartoshkaning ildizi popuk ildiz bo'lib, ular yerning 60 sm gacha bo'lgan qatlamida joylashadi, lekin ayrim ildizlari hatto 1,5-2 m gacha chuqurlikka kirishi mumkin.

Kartoshka salqin yoz o'simligi deb ataladi. Kurtakchalari harorat 5°C dan oshganda ko'kara boshlaydi. O'sish uchun maqbul harorat 19-23°C. Harorat 5°C dan past yoki 31°C dan yuqori bo'lganda kurtaklarning o'sishi to'xtaydi. Bir necha kun davomida harorat -1 yoki +35°C bo'lganda tuganaklar zararlanadi. Kartoshkaning ildizchalari harorat +7°C dan past bo'lmaganda shakllana boshlaydi. Harorat 17-22°C dan oshganda barglar jadal o'sadi, 5-6°C dan pasayganda yoki 40°C dan yuqori bo'lganda ular o'sishdan to'xtaydi. Haroratning -3°C darajaga to'shishi barglarning nobud bo'lishiga olib keladi.

Tuganaklarning shakllanishi uchun eng qo'lay harorat 18-19°C hisoblanadi. Harorat +6°C dan pasayganda yoki +23°C dan oshganda tuganaklarning o'sishi keskin sekinlashadi, tuproq 28-29°C qiziganda esa tuganaklarning shakllanishi butunlay to'xtaydi.

Kartoshka – yorug'sevar o'simlik. Yorug'lik etishmasa tuganaklarning unib chiqishini sekinlashtiradi. Tuganaklarga unish davrida Yorug'lik yetishmasa oson sinadigan oq o'simtalar paydo bo'ladi. Stolonlar, odatda, yorug'da shakllanmaydi. Yorug' kun uzunligiga nisbatan kartoshka muqobil ekinlardan hisoblanadi.

Kartoshka tuproq namiga talabchan bo'lib, uning so'nga bo'lgan ehtiyoji gullash va tuganak shakllanayotgan davrda sezilarli darajada ko'tariladi. Tuproq nomi 75-85% bo'lganda barg va tuganaklarning o'sishi jadallashadi. Tuproqda nam

etishmaganda poyaning o'sishi sekinlashadi. Hosil miqdori kamayib ketadi. Namning oshib ketishi ildizlarning chirishiga olib keladi, Chunki tuproqda havo etishmaydi.

Ko'plab miqdorda quruq modda to'plashi va uncha rivojlanmagan ildiz sistemasiga ega bo'lgan kartoshka ekini o'zining o'sish va rivojlanishi uchun anchagina oziq moddalar talab qiladi.

Gektaridan 200-250 *ts* dan kartoshka hosili yetishtirish uchun ekin maydoniga 100-125 *kg* azot, 40-45 *kg* fosfor va 140-200 *kg* kaliy solinadi. Demak kartoshka tuproqdagi mineral elementlarga yuqori talabchanligi bilan farq qiladi.

O'pta Osiyo sharoitida kartoshka tez aynaydi. Aynish deganda, noqo'lay iqlim sharoiti va yuqumli virus ta'sirida urug'lik sifatining yomonlashishini tushunish lozim. Bunda uning hosildorligi kamayadi, tuganaklarning oziq va tovar sifati yomonlashadi, ekinning zamburug' kasalliklariga chidamliligi kamayadi va kartoshka keyingi reproduksiyaga yaroqsiz bo'lib qoladi. Kasallangan ekinlardagi viruslar sog'lomlariga hasharotlar yoki jinsiy yo'l bilan o'tadi. Keyingi avlodga viruslar ko'chat qilinadigan ekinlar orqali o'tib boradi.

Virus kasalliklari o'simlikning tashqi ko'rinishinining o'zgarishi va ularning biologiyasi bilan xarakterlanadi. O'rta Osiyoda ulardan eng keng tarqalgani krepchatost yoki oddiy mozaykadir. U bargda sezilarli bo'lmagan oq dog' qoldiradi. Burishgan mozayka kulrang-yashil iz qoldiradi, barg yuzasi burishadi, cheti esa pastga egiladi. Yo'l-yo'l mozayka – bargda jigarrang ko'rinishda bo'lib, uning cheti pastga qarab burilib qoladi.

Barglar buralib qolishibarglarning yuqori qismini burishib qolishi bilan belgilanadi. Gotika kasalligida bargning ma'lo'm qismi buralib qoladi, bargi poyaga o'tkir burchak shaklida birikadi. Kasallangan (buzilgan) ekinlar tuganaklari mayda bo'lib, shakllari ham o'zgaradi.

Yetishtirish texnologiyasi va navlari. Navlar. Madaniy navlarning umumiy soni 2 mingga etadi. Respublikada 45 yaqin nav ekish uchun tavsiya etilgan.

Tezpusharligi bo'yicha kartoshka navlari ertagi (unib chiqishidan yetilishigacha 60-65 kun), o'rtacha ertagi (78-80 kun), o'rtacha (90-100 kun) o'rtacha kechki (110-120 kun) va kechki (130-150 kun) to'rlarga bo'linadi.

Respublikamizda quyidagi navlar rayonlashtirilgan ertagi – Zarafshon, Quvonch1056M, Latona, Fresko, Red Skarlet; o'rtacha ertagi – Baxro 30, Xamkor 1150, Kondor, Marfona, Romona, Kuroda; o'rtacha – To'yimli, Umid, Sante, Redstar; kechki – Aqrab, Mondial, Diamand, Kardinal.

Bahorda yozning yuqori harorati boshlanguncha hosil to'plab ulguradigan ertagi va o'rtacha ertagi navlar, yozda esa ko'proq o'rtacha kechki va kechki navlar ekiladi.

Almashlab ekish joyi va yer tanlash. O'zbekiston sharoitida kartoshka yetishtirish uchun tog' va tog'oldi rayonlari, daryolar pastki terassalari tuproqlari eng maqbul hisoblanadi. Shuningdek, bo'z yerlar va boshqa tur tuproqlar ham kartoshka etishtirish uchun yaroqlidir. Mexanik tarkibi bo'yicha qo'moqli va qumaloq tuproqli yerlar kartoshka yetishtirish uchun mos keladi. Kartoshka uchun karam, bodring, poliz, ildizmevali va dukkakli ekinlar yaxshi o'tmishdosh hisoblanadi.

Kechki kartoshkani sabzavot, boshqli don va silos, uchun ekilgan makkajo'xoridan bo'shagan yerlarga ekish mumkin.

O'g'itlash. Kartoshka barcha o'g'itlarga sezgirdir. Mahalliy sharoitda kartoshka ko'proq azotli va fosforli urug'larni talab qiladi. Hammadan ham bu ikki mineral o'g'itlarga sezgirdir. Organik moddalari kam bo'lgan tuproqlarda kartoshka go'ng va kompostlarga talabchan bo'ladi. Lekin organik va mineral o'g'itlar birga solinganda yaxshi samara beradi.

Respublikamiz yerlarda yetishtiriladigan kartoshka uchun yillik me'yor qo'yidagicha – gektariga kg hisobida; bo'z

tuproqlar va erta pishar navlar uchun 100-120 – azot, 80-100 – fosfor, 60 – kaliy; kechpishar navlar uchun to‘nga muvofiq: 200-225, 150-160 va 90-100; o‘tloq yerlarda ertapishar navlar uchun azot va fosfor bo‘yicha – 100-120, kaliy – 50-60; kechpishar navlar uchun shunga muvofiq – azot va fosfor – 150-180, kaliy – 70-80.

Organik o‘g‘itlarni xo‘jaliklarda qabul qilingan almashlab ekish sxemasiga muvofiq gektariga 20-40 tonnadan solish tavsiya etiladi. Organik o‘g‘itlar solinayotganda azotli va fosforli o‘g‘itlar solish miqdori 20-30% ga kaliyli o‘g‘itlar solish esa 50-70% ga kamayadi.

Tuproqni tayyorlash. Tuproqni tayyorlash, odatda, uni yumshatishdan va kuzgi chuqur shudgordan boshlanadi. Kuzgi shudgorlash 2 yarusli plugda 35-40 sm chuqurlikda amalga oshirilsa sifatli hisoblanadi. Haydov oldidan yerlarga organik mineral o‘g‘itlar solinadi.

Tuproqni bahorgi ekishga tayyorlash maqsadida kuzda kultivator yordamida oldindan pushta olish maqsadga muvofiqdir.

Urug‘likni tayyorlash. Kartoshkadan yuqori hosil olishni ta‘minlashning muhim yo‘li ekiladigan tuganaklarni katta-kichikligi, shakli va boshqa belgilariga ko‘ra saralashdir.

O‘zbekistonda ekilgan yirik tuganaklar bir xilda unib chiqadi. Ular kuchli ko‘p poyalar hosil qilib, sog‘lom va yuqori hosil olish imkonini beradi. Lekin yirik tuganaklarni (80-120 g) ekish katta harajatlar talab qiladi. Shuning uchun uni yuqori agrotexnik sharoitda o‘tkazish kerak. O‘rtacha agrotexnik fondi va uncha ko‘p bo‘lmagan miqdorda o‘g‘it solishga to‘g‘ri kelganda ham zich ekishda o‘rtacha o‘lchamdagi (50-60 g) tuganaklar ekiladi.

Turli kasalliklarga va zarurkunandalarga qarshi kurash hamda siyraklanishining oldini olish maqsadida bahorgi, ayniqsa, yozgi ekiladigan kartoshka tuganaklari ekish oldidan zararsizlantiriladi. Buning uchun 1 t urug‘lik material 3-3,5 kg suvli suspenziyada qo‘llanadi yoki TMDT preparati purkaladi.

Yirik tuganaklarni bo'lish faqat ekish oldidan amalga oshiriladi va TMDT preparatida dezinfeksiya qilinadi. Tuganaklar uzunasiga qirqiladi. Ularni kuzda ham kesish mumkin. Faqat buning uchun qirqilgan tuganaklarda po'kak qatlam hosil bo'lishi uchun nam havoda va qorong'u yerda yuqori, haroratda (5-20) 12-14 kun saqlab to'riladi.

Toshkent davlat agrar universiteti tomonidan oddiy va ancha arzon usul, ya'ni quyosh nuri yaxshi tushadigan ochiq maydonlarda Yorug'lik o'tkazuvchi qopchalarda plyonkalar ostida urug'ni ekishga tayyorlash usuli taklif qilingan. Tuganaklar ekishgacha 2-3 hafta avval to'shamaga yoki yashiklarga 10-15 *sm* qalinlikda joylashtiriladi va ustidan plyonka bilan berkitiladi.

Urug'lik tuganaklarni ekish oldidan tayyorlashning samarali usuli Yorug'likda toblash va chiniqtirish hisoblanadi. Buning uchun tuganak hosil yig'ishtirib olinganda dalaning o'ziga 1-2 *sm* qalinlikda yoyiladi va 10-12 kun davomida qo'yosh tig'ida turishi ta'minlanadi. Toblanayotganda tuganaklar yashil rangga kiradi. Shunday qilinganda tuganaklar yaxshi saqlanadi, turli kasalliklar va zararkunandalarga ancha chidamli bo'ladi, tez o'sadi hamda ekilganda hosil tugishga tez kirishadi.

Bahorgi ekish davrida ekiladigan materialni 20-25 kun davomida yaxshi Yorug'lik tushadigan joyda 8-12°C haroratda undiriladi.

Tuganaklarni yozgi muddatda ekishda ekish oldidan zaruriy ishlov berish usuliga o'simtalarni sindirib tashlash kiradi. Bu ish ikki marta o'simtalar 8-12 *sm* ga etganda qilinadi. Oxirgi sindirish ekishga 1,5-2 hafta qolganda amalga oshiriladi, Chunki ekilayotgan vaqtda tuganaklarda yangi o'simtalar paydo bo'lishi kerak.

Ekish. Issiq kunlarning uzoq vaqt davom etishi O'zbekistonda kartoshkadan 2 marta hosil olish imkonini beradi. Ertagi kartoshka dalaga chiqish imkoni tugilishi bilanoq, ya'ni fevralning oxiri va martning boshlarida ekilishi kerak. Chunki

yozning issiq kunlari boshlanguncha tuganaklar shakllanib olishi lozim. Janubiy viloyatlarda qish iliq kelganda respublikaning markaziy qismlarida ertagi kartoshka ba'zan qishda ham ekiladi. Bunda tuganaklarni sovuq urishdan saqlash uchun ularni tekis maydonlarga 15 sm dan kam bo'lmagan chuqurlikka ketma-ket mulchalash bilan ekiladi.

Odatdagi tuganaklarni ekish uchun SN-46-1, SKS-4 markali kartoshka ekadigan mashinalar, MT3-50 va MT3-80/83 traktorlariga agregatlanadigan SAYA-4 moslamasidan foydalaniladi. 90 sm li qator oralariga ekishni mahsus kartoshka ekadigan KSN-90 mashinasi amalga oshiradi. Yozgi ekishda yirik tuganaklar 15-16 sm, mayda va o'rtalari 10-12 sm chuqurlikda ekiladi.

Kartoshka ekini uchun qator oralari kengligi 70 sm qilib qabul qilingan. Qator oralarini 90 sm qilib kartoshka yetishtirishga qiziqish ortib bormoqda. Bu kartoshkaga oshirilgan tezlikda ishlov berish imkonini beradi. Qatorlarga kartoshka ekish qalinligi ekiladigan materialning hajmiga, naviga va tuproqning unumdorligiga bog'liq. Yirik tuganaklilarni ekishda qatordagi uyalar oralig'i 20-35 sm ni (1 ga yerga 41-47 ming to'p o'simlik joylashishi kerak), o'rtacha tuganaklar oralig'i esa 20-25 sm ni (1 ga yerga 57-71 ming to'p) tashkil etadi.

Ekinlarni parvarish qilish. Kartoshka bahorda ekilganda gektariga 2,5-3 tonna hisobida toshko'mir changi sepib qoraytirish, plyonka bilan yopib mulchalash ekinlarning unib chiqishini va tuganaklar hosil bo'lishini tezlashtiradi, hamda hosildorlikni oshiradi.

Ertagi kartoshkaning nihollari odatda 25-30 kundan so'ng paydo bo'ladi. Bu vaqt ichida bahorgi yog'inlar tufayli tuproq ancha zichlashadi va yovvoyi o'tlar o'sib chiqadi. Qatqaloqni va yovvoyi o'tlarni yo'qotish uchun nihol unib chiqqanda to'rtli (tishli) borona bilan bir vaqtda kultivatsiya o'tkaziladi.

Yozgi kartoshkaning nihollari 10-12 kundan so'ng paydo bo'ladi. Bu qisqa davrda qatqaloq hosil bo'lmaydi, boronalash o'tkazilmaydi. Nihollar yalpi unib chiqqandan so'ng uchinchi kultivatsiya o'tkaziladi. O'suv davrida har bir yomg'irdan so'ng kultivatsiya o'tkaziladi. Bu ish 2-3 marta amalga oshiriladi.

Sug'oriladigan sharoitda ekilgan kartoshkani parvarish qilishning zaruriy usullaridan biri chopishdir. Ertagi kartoshka 1-2 marta, yozgisi esa 2 marta chopiq qilinadi. Bu jarayon ekinida qo'shimcha stolonlarning shakllanishiga hamda tuganaklar uchun eng yaxshi sharoit yaratishga imkon beradi.

Yovvoyi o'tlar bilan kurashishda kartoshka unib chiqishdan, 4-5 kun avval gektariga 20 kg miqdorda dalapon, 1,5-2 kg prometrin va 1,5 ga/ts toluin qo'llaniladi. Eritma 400-600 l suv hisobidan tayyorlanadi.

Kartoshka hosilini oshirishning muhim shartlaridan biri – sug'orishdir. Tuproqning maqbul namligi 75-80%. Yer osti suvlari yaqin joylashgan o'tloq va o'tloqibotqoq tuproqlaridagi kartoshka 5-7 marta, bo'z to'proqlardagisi 8-9 martagacha sug'oriladi. Sug'orish apreldan boshlab tuganaklar shakllanguncha 7-8 kun oralatib, hosil shakllanayotgan bosqichda 4-6 kun oralatib o'tkaziladi. Kechki kartoshkani ekilgandan so'ng darhol sug'orish lozim. Yer osti suvlari yaqin joylashgan tuproqlarda sug'orish soni 7-10, chuqur joylashgan yerlarda 12-15 martagacha yetadi. O'suv davomida sug'orishlar 8-10 kundan so'ng o'tkaziladi. Kechki kartoshkaning hosilini yig'ishtirib olishga ikki hafta qolganda sug'orish to'xtatiladi.

Turli zararkunanda va kasalliklarga qarshi ko'rash. Kartoshka, eng avvalo, kuzgi tunlamdan zararlanadi. Shuningdek, bu ekin tilla qo'ng'iz, shira va chirildoq (hasharot)dan ham birmuncha ziyon ko'radi. Kuzgi tunlamga qarshi kurashish uchun ekin ekish vaqtida gektariga 50 kg 7% granula, xlorofos, vegetatsiya davrida esa 600 l suvda gektariga 3-5 kg dan tayyorlangan 65% li xlorofos eritmasi sepiladi (changlanadi).

O'zbekiston sharoitida kartoshkaning keng tarqalgan kasalliklari fuzarioz so'lish, makrosporioz va halqali chirish kabilar hisoblanadi. Bu kasalliklar bilan kurashishning oldini olish tadbirlariga: almashlab ekish, yuqori agrotexnika, kaliyli o'g'itlar bilan oziqlantirish, ko'karayotgan qoldiqlarni yo'qotish, kasallangan ekinlarni daladan chiqarib tashlash, o'g'itli tuganaklarni saralash va boshqalar kiradi. Bundan tashqari makrosporiozga qarshi 1% li bordoss suyuqligi, 0,3-0,5% mis xloridi eritmasi va 0,5% li sineb suspenziyasi purkaladi.

Urug'lik. O'zbekiston sharoitida kartoshka ayniqsa, uning ertagi navlari tez ayniydi. Shuning uchun urug'lik materiallar mamlakatimizning shimoliy rayonlarida olib kelinadi. O'zoq masofalardan tashib keltirish ishlari ayni vaqtda katta xarajatlar talab qiladi. Shuningdek, olib kelinadigan, kartoshkalar yomon saqlanadi va siyrak unib chiqadi. Shuning uchun shaxsiy urug'chilik tashkilotlarining bazasi mahalliy sharoit uchun foydalidir.

Urug'lik kartoshkani yozgi ekishgacha sun'iy sovutiladigan binolarda saqlagan ma'qul. Kech yozda ekish tuproq va ekinlar o'rtasidagi havo haroratining sovutishi va agrousullar bilan muvofiq holda olib boriladi. Bunga qalin ekish (qatoriga 15-20 sm oraliqda ekish), ekishda tuganaklarni chuqur (12-15 sm) ko'mish uchun oldindan tayyorlash (tuganak shakllanayotgan davrda jadal sug'orish, ekinlarni va tuproqlarni 0,02% li mis sulfat kislotasi qo'shilgan suyuqlik biri bilan oqlash) kiradi. Azot fosfor-kaliyli tuproqda kartoshka yetishtirish, urug'lik kartoshkaning sifatini va uning hosildorligini sezilarli darajada oshiradi.

Azot yuqori miqdorda solingan yili kartoshka hosildorligi oshsada, ammo urug'lik kartoshkaning sifati pasiyib boradi. Ya'ni urug'likni virus bilan kasallanishi oshib, hosildorligi kamayib ketadi. Urug'lik kartoshka qalin qilib ekilgan bir gektar maydonga ertagi navlar uchun – 210-240 kg azot, 140-160 kg

fosfor, 80-90 kg kaliy, kechki navlar uchun shunga muvofiq – 280-300 kg azot, 210-240 kg fosfor, 120-140 kg kaliy solish tavsiya etiladi.

Urug'lik tuganaklar sifatini oshirishda ularni 0,20% li borat kislota va kaliy permanganat eritmasi, 0,001-0,002% li qahrabo kislotasi hamda 0,06-0,1% li TUR preparati eritmasi bilan namlash yoki changlash yaxshi samara bermoqda.

Urug'lik kartoshka yetishtirishdagi zaruriy agrousullardan biri 3 marta tozalash o'tkazishdir. Birinchi tozalash o'tkazish – ekinning bo'yi 15-20 sm ga etganda, ikkinchisi – gullash va o'chinchisi – gullashdan so'ng o'tkaziladi. Bunda barcha aralash, zararlangan va boshqa salbiy ko'rinishdagi o'simliklar yulib tashlanadi.

Erta pishar navlar urug'chiiligidagi ilg'or usullardan biri yangi terib olingan tuganaklarni yozgi ekishdir. Buning uchun Piriskulskiy ranniy, Belorusskiy ranniy va Zarafshon navlaridan foydalanish maqsadga muvofiqdir. Tuganaklar kavlab olingandan so'ng og'irligi 60 dan 120 grammgacha keladiganlari yaxshi pishmagan va unchalik etilmaganlarga saralanadi hamda ajratiladi. Tuganaklar ekilishidan oldin o'stiruvchi stimulyatorlar bilan ishlovdan o'tkaziladi. Ertitmalar to'qimalarga tez singishi uchun tuganaklar oldindan 2-3 bo'lakka bo'linadi. Bo'lishda ko'zchalar-o'simta o'sib chiquvchi nuqtalar teng bo'laklarga taqsimlanishiga ahamiyat berish kerak.

Yangi terib olingan tuganaklarga ishlov berishda tinim davrini olib tashlash uchun MTZ-80 traktoriga osiladigan PXG-2,4 agregatidan foydalaniladi. Bu agregatning rezervuariga 100 l so'ngra 1 kg rodanli kaliy mochevina, 0,5 g gibberallin, 2 g qahrabo kislota va 3 kg TMTD moddalar hisobidagi ishchi eritmalar qo'yiladi. Tiomochevina sovuq suvda yomon eriydi, shuning uchun uni oldindan issiq suvda tayyorlab olish kerak. Gibberallin ham oldindan 20 g spirtga 1 g gibberallin hisobida

tayyorlab olinadi. Bo‘lingan tuganaklar bunday eritmada 30-60 daqiqa ushlab turiladi.

Mayning oxiri iyunning boshlarida yangi terib olingan kartoshkaning tuganaklari ekiladi. Qatorlarga ekish oralig‘i 15-20 *sm*, chuqurligi 8-10 *sm* bo‘lishi kerak. Uyalarga ikkitadan urug‘ joylashtiriladi. Bir oydan keyin maysalar bo‘y ko‘rsatadi. Bu davrda tuproq doimiy nam holda saqlanishi talab qilinadi, bunga esa hap 4-5 kunda sug‘orish o‘tkazish bilan erishiladi. Biroq bunday sug‘orishlar yovvoyi o‘tlarning o‘sishiga sabab bo‘ladi. Shuning uchun Chopiq o‘tkazish yoki gerbitsidlar qo‘llash kerak, qolgan parvarishlar odatdagiday.

2-amaliy mashg‘ulot

Ertagi va kechki kartoshka navlarini o‘rganish

Topshiriqdan maqsadi. Kartoshka o‘simligini morfologik tuzilishini va respublikamizda rayonlashtirilgan navlarini xususiyatlarini o‘rgatish.

Uslubiy ko‘rsatma. Kartoshka (*Solanum tuberosum* L.) tomatdoshlar (*Solanaceae*) oilasiga kiradi. U tabiatiga ko‘ra tuganak hosil qiluvchi ko‘p yillik o‘simlik bo‘lib, palagi har yili qurib qoladi. Ekin sifatida kartoshka bir yillik o‘simlik bo‘lib, har yili tuganaklari kovlab olinib, kelgusi yilgacha omborxonalarda saqlanadi.

Kartoshka 3-5 va undan ham ko‘proq *poya* hosil qilib, tik yoki yotiq holda o‘sadigan o‘simlik, poyalari ham o‘z navbatida shoxlaydi. Poyalar uch yoki to‘rt qirrali, kamdan kam holda yumaloq bo‘ladi, pastki qismining ichi g‘ovak, kartoshka urug‘idan ekilganda bir poyali o‘simlik o‘sib chiqadi. Poyaning qirralarida, ko‘pincha, o‘simtalar – qanotchalar hosil bo‘ladi. Poyasi to‘g‘ri va tizzasimon bukilgan, bo‘yi naviga va yetishtirish sharoitiga qarab 30 *sm* dan 150 *sm* gacha bo‘ladi. Poyasining yer osti qismidagi qo‘ltiq kurtaklardan gorizontal

poyalar – oq ildizlar (stolonlar) rivojlanadi. Uning uchida tugunaklar shakllanadi. Stolonlar uzunligiga ko‘ra farq qiladi: ertagi navlarda kalta, kechki navlarda uzunroq bo‘ladi.

Kartoshka qo‘shimcha popuk *ildiz* sistemasi hosil qiladi. Ildizlari palagining yer osti qismidan bo‘g‘imlardan chiqadi va yerning haydalma qatlamida; ammo ayrimlari 1,5-2 m chuqurgacha kirib boradi. Kartoshka urug‘idan ko‘paytirilganda asosiy ildiz va yon tomonga taralgan qo‘shimcha ildiz chiqaradi.

Bargi uzuq-uzuq, toq patsimon, qirqilgan 3-7 juft barg bandi bilan qo‘shilib ketgan o‘zak, o‘zakchalarda joylashgan qarama-qarshi yon bo‘laklardan iborat. Bargining uchki toq bo‘lagi shakli va yirikligiga ko‘ra yon bo‘laklardan farqlanadi. Bargining bo‘laklari ana shu toq bo‘lakdan boshlab sanaladi. Uchki toq bo‘lakdan keyin joylashgan bo‘laklar 1-juft bo‘laklar, keyingilari 2-, 3- va hokazo hisoblanadi. Ba’zi navlarda uchki bo‘lak bilan birinchi juft bo‘laklar qo‘shilib o‘sadi. O‘zakda bo‘laklar plastinkasining birikmaganligini, bo‘laklarning yarim ochiq kitobcha ko‘rinishida birikishini, bo‘laklarning to‘lqinsimon cheti bilan pastga egilganligini ko‘rish mumkin.

Kartoshkaning *guli* beshta o‘tkir uchli kosachadan, besh pallali tojibarg, beshta changchi va bitta urug‘chidan tuzilgan. Tojibargining rangi gulining eng muhim belgisi hisoblanadi. Turli navlarida gullash energiyasi har xil bo‘ladi. Ba’zi navlarining g‘unchasi to‘kilib ketadi, boshqalari ko‘p gullaydi, ammo hosil tugmaydi. Kam navlaridagina hosil yaxshi tugiladi.

Mevasi ko‘p urug‘li, ikki-uch uyali, sarg‘ish-yashil rangli, rezavor-meva. *Urug‘i* mayda, yassi, sariqpushta rangida bo‘lib, 1000 donasining vazni 0,5-0,6 g bo‘lib, 7-10 yilgacha unuvchanligini saqlaydi.

Tugunagi poya tuzilishida bo‘lib, er osti poya (oq ildiz) stolonlarning yo‘g‘onlashgan uchidir. Oq ildizning tuganakka birikkan qismi – *kindik*, qarama-qarshi tomoni *uchi* deyiladi. Endigina shakllangan tugunaklar tarkibida xlorofill bo‘lmagan

mayda tangachasimon barglari hosil bo‘ladi. Ular qo‘ltig‘ida *ko‘zcha* hosil qiluvchi kurtak bo‘lib, ular o‘sib novda chiqaradi. Tugunakning yuqori qismidagi ko‘zcha eng oldin ko‘karadi, buning sababi shuki, tugunakning uchki qismiga ko‘p miqdorda eruvchi oziq moddalar, ferment hamda auksinlar to‘plangan bo‘ladi. Tugunaklar shaklan yumaloq, cho‘zinchoq va oval bo‘ladi. Bu uch xil asosiy shakl kartoshka naviga, iqlim sharoitiga, tuproqning zichligi va namligiga bog‘liq. Tugunaklarning eti – oq, sariq, qizil va zangori; po‘sti – sariq, pushti, qizil, och zangori yoki ko‘k rangli bo‘ladi. Tugunaklarning po‘sti kartoshka naviga qarab silliq, g‘adir-budur yoki to‘rsimon bo‘ladi.

Tugunak *anatomik* tuzilishi jihatidan poyaga o‘xshaydi. U tashqi tomonidan yupqa po‘st – *epidermas* bilan qoplangan bo‘lib, pishib etilganda u ko‘chadi va to‘kilib ketadi. Tugunaklar mayda teshikchalar – tugunaklar yuzasida to‘q rangdagi mayda dog‘chalar ko‘rinishida tarqalgan *yasmiqcha* yordamida nafas oladi. namlik ortiqcha yoki tuproq zich bo‘lganda yasmiqcha oq bo‘rtmalar - o‘simtalar ko‘rinishida bo‘ladi.

Epidermis ostida po‘st bo‘ladi. U ikki qatlamdan: tashqi g‘ovak (probka) va oqsil moddalari, kraxmal donachalari bilan to‘lgan yirik g‘ovak parenxima xujayralaridan iborat ichki qatlamdan tuzilgan. Po‘st ostida naylar bog‘lami Halqasi ko‘zchaga yaqinlashib, *kurtak ko‘zchasi* yoki *shoxcha izi* deb atalgan bo‘rtma hosil qiladi. U ko‘zchaning ko‘karishida va novda shakllanishida muhim ahamiyatga ega.

Respublikamizda yetishtiriladigan kartoshka navlari *Solanum tuberosum* L. turiga kiradi yoki shu turini boshqa turlari bilan chatishtirishda olingan. Ular qator morfologik va xo‘jalik-biologik belgilari bilan bir-biridan farq qiladi:

Tupini: *shakli* (g‘uj, yuyiq, yarim yuyiq), *bo‘yi* (baland – 60 sm dan ortiq, o‘rtacha – 45-60 sm, past – 45 sm dan past), *serbargligi* (serbarg – poyasi barglari ostida qolgan, kam bargli – poyasi ko‘rinib turadi), *poyalari soni* (kam va ko‘p poyali);

Palagi: *yo‘nalishi* (to‘g‘ri, bukilgan, egri, qavariq), *shoxlanganligi* (kuchli, o‘rtacha, kam shoxlangan), *shoxlanish tipi* (pastki - kechpishar navlarda, yuqoriga - o‘rta va ertapishar navlarda), *pigmentlanishi* (pigmenti bor, yo‘q – poyasi yashil), *qirraliligi* (uch, to‘rt qirrali, yumaloq), *qanotchalari* (to‘g‘ri, to‘lqinsimon, bo‘yalgan, bo‘yalmagan, enli, ensiz), *yo‘g‘onligi* (yo‘g‘on, ingichka);

Bargi: *rangi va yaltirashi* (to‘q va och yashil, yaltiroq, xira), *poyaga nisbatan joylashishi* (o‘tkir burchak ostida, to‘g‘ri burchak ostida), *uchki bo‘lagining shakli* (keng, oraliq, ensiz, tuxumsimon, ovalsimon, teskari tuxumsimon), *uchki bo‘lagi asosining shakli* (yuraksimon, oraliq, ponasimon), *yotib qolishi* (bor, yo‘q), *yon bo‘laklarining kattaligi va shakli* (yirik va mayda bo‘lakli), *bo‘laklar plastinkasining ta‘rifi* (yumaloq, ensiz, oraliq, yassi, o‘rtadagi tomirga to‘plangan, vitsimon etilgan, chetlari pastga yoki yuqoriga qayrilgan), *tomirlanishi* (kuchli va kuchsiz);

To‘pguli: *shakli* (yig‘iq yoylgan), *uzunligi* (uzun, kalta), *tojibargning rangi* (ko‘k, ko‘k-binafsha, qizil-banafsha, sarg‘ish yoki yashil jilvali oq);

Tugunagi: *rangi* (oq, och pushti, pushti qizil, qizil-binafsha va boshqalar), *shakli* (yumaloq, ovalsimon, yumaloq-ovalsimon, cho‘ziq-ovalsimon, turpsimon, bochkasimon, tuxumsimon), *ko‘zchalari* (chuqur, qosh usti bo‘rtma Hosil qiluvchi, yuza, deyarli chuqurcha hosil qilmaydigan), *qoshchasining shakli* (juda egilgan, sezilarli, deyarli to‘g‘ri, kam sezilarli), *po‘stining yuzasi* (silliq, g‘adir-budur yoki to‘rsimon); *po‘stining etining rangi* (oq, sariq, pushti, qizil, och zangori yoki ko‘k rangli);

Tugunagining usimtalari: *rangi* (yashil, qo‘ng‘irsimon ko‘k, ko‘k-binafsha, qizil - binafsha), *asosining shakli* (sharsimon, yarim sharsimon), *tuklanganligi* (ko‘p, o‘rtacha, kam tuklangan, tuklanmagan);

Vegetatsiya davri: ertapishar (60-65 kun), o‘rta-ertagi pishar (70-80 kun), o‘rtagi pishar (90-100 kun), kechki pishar (130-150 kun);

Kasallikka chidamliligi: chidamli, kam chidamli, chidamsiz;

Tugunagining tovarliligi: yuqori, o‘rtacha, past, yaxshi, o‘rtacha saqlanadigan va yomon saqlanadigan;

Ta‘m sifatлари: yuqori, yaxshi, o‘rtacha, past;

Tugunaklari xo‘jalikda ishlatilishiga ko‘ra: xo‘raki, texnik, yarim fabrikat.

Ishni bajarish tartibi. O‘quvchilar topshiriqni bajarishda kolleksiya ko‘chatzorida o‘sayotgan yoki olib kelingan yangi o‘simliklar, tugunaklardan yoxud ularning mulyaji, gerbaryisi, rasmdan foydalanib, kartoshkaning eng muhim morfologik belgilarini tasvirlaydilar. Shundan so‘ng Respublikamizda rayonlashtirilgan navlariga ta‘rif beradilar (1-jadval).

1-jadval

Kartoshka navlariniing ta‘rifi

№	NAV BELGILARI	NAVLAR		
1.	Nav tarixi:			
	kelib chiqish joyi			
	rayonlashtirilgan yili			
	rayonlashtirilgan joyi			
2.	Tupi:			
	shakli			
	bo‘yi (sm)			
	bargliligi			
	poyalari soni			
3.	Palagi:			
	yo‘nalishi			
	shoxlaganligi			
	pigmentlanganligi			
	qirraliligi			
	yo‘g‘onligi (sm)			

4.	Bargi:			
	rangi va yaltiroqlik holati			
	uchki bo‘lagining shakli			
	uchki bo‘lagi asosining shakli			
5.	To‘pguli:			
	tojbargining rangi			
	shakli			
	uzunligi (<i>sm</i>)			
6.	Tugunagi:			
	rangi			
	shakli			
	ko‘zchalari			
	qoshchalarining shakli			
	po‘stining yuzasi			
	etining rangi			
	o‘rtacha vazni (g)			
7.	Vegetatsiya davri			
8.	Kasalliklarga chidamliligi			
9.	Tugunagining tovarliligi			
10.	Ta‘m sifatleri			
11.	Tugunaklarini xo‘jalikda ishlatilishi			

Material va jihozlar: 1. Kartoshkaning rayonlashtirilgan 5-6 ta navining gullash fazasidagi yangi uzib olingan o‘simliklari yoki kolleksiyasi, gerbariysi – 6-8 ta; 2. Rayonlashtirilgan barcha kartoshka navlarining tugunagi – 15-25 ta; 3. Rayonlashtirilgan kartoshka navlarining rasmi va mulyaji – 2-3 ta; 4. Kartoshka navlarining aniqlagichi – 10 ta; 5. Kartoshkaning rayonlashtirilgan navlari katalogi – 10 ta; 6. Texnik tarozi – 2-4 ta; 7. Shtangentsirkul – 10 ta; 8. O‘lchov lineykasi – 10 ta.

8-bob. TOMATDOSH SABAZVOT EKINLARI. POMIDOR

Halq xo‘jaligidagi ahamiyati va tarqalishi. Tomatdosh sabzavot ekinlari guruhiga pomidor, baqlajon va qalampir kiradi. Ulardan eng keng tarqalgani pomidor. Uning mevasi yangi uzilgan holida achchiq-chuchuk ko‘rinishida, tuzlangan, marinadlangan, turli qo‘shimcha holida iste’mol qilinadi. Pomidor hosilining yarmi sharbat, pyure, pasta, sous sifatida qayta ishlanadi. Pomidorning mevasi to‘yimli mazali va shifobaxsh xususiyatlarga ega. Uning tarkibida o‘rtacha 6-5% quruq modda, shu jumladan 3% shakar, 1% oqsil, 0,5 organik kislota, 0,8% biriktiruvchi to‘qima, 0,1% pektin oshyolari, 0,2% quruq yog‘, 0,6% mineral tuzlar, mavjud. Ularning tarkibida kaliy, natriy, kalsiy, magniy, fosfor, temir, oltingugurt, kremniy, xlor bor. Ular C vitamining boy (15-30 *mg/%*, ba‘zan 55 *mg/%*). Bundan tashqari PP, K, karotin, B guruh vitaminlarga ham ega.

Chuchuk qalampirning mevasi yangi uzilgan holida salat tayyorlashda, oshpazlikda, konservalashda ishlatiladi. Achchiq qalampirning mevasi ovqat va konserva tayyorlashda zirashir sifatida ishlatiladi. Tarkibiga qalampir qo‘shilgan dorilardan revmatizm, radikulit, bezgak va boshqa kasalliklarni davolashda foydalaniladi. Chuchuk qalampir tarkibida 10% quruq, shu jumladan 4,93% shakar, 1,30% biriktiruvchi to‘qima, 1,51% oqsil, 0,5% kul mavjud. Kul tarkibida kaliy (50%), natriy, kalsiy, magniy, alyuminiy, temir, fosfor, oltingugurt, xlor, kremniy bor. Achchiq qalampirning asosiy qimmati uning tarkibidagi kapsaitsin (8-25%), chuchugida esa katta miqdordagi C vitamin (yashilida 110-272 *mm%*, pishganida 332-482 *mg%*) mavjudligidadir. Achchiq qalampir mevasi 33-45, *mg%* S

darmondoriga ega. Chuchuk qalampir mevasida shuningdek karotin (0,3-0,5 mg %), rutin (300-450 mg %), V guruhiga kiruvchi vitamin alohida hid taratuvchi uchuvchan efir yogʻ dari ham bor.

Baqalajon mevasi konserva sanoati va oshpazlikda qoʻllanadi. Ovqat uchun urugʻi hali toʻla shakllanib ulgurmagan hamda qotmagan 25-40 kunlik mevasi ishlatiladi. Bunday baqalajon 8-9% quruq moddaga ega, shu jumladan 0,7-1,7% biriktiruvchi toʻqima, 0,5-0,7% pektin, 0,3-1,5% oqsil, 0,1-0,4% yogʻ, 0,4-0,7 kul, 200 mg% dagʻal moddaga ega. Uning tarkibida fosfor, kalsiy, magniy, marganets, temir, allyuminiy, oltingugurt, kremniy, xlor, S (1-10 mg %), PP hamda B gʻuruhiga kiruvchi vitaminlar, karotin bor. Baqalajonning turi uning tarkibidagi delfiddin, achchiq tami solanin glikoakoloid mavjudligi bilan izohlanadi.

Pomidor er yuzining hamma joyida yetishtiriladi. Pomidor Evrovaga XVI asrning oʻrtalarida, Rossiyaga XVIII-XIX asrda keltirilgan.

Oʻzbekistonda ituzumdosh ekinlar XIX asrning oxirlaridan boshlab yetishitirila boshlandi. Hozirgi paytda pomidor respublikaimizda sabzavot ekinlar maydonining 40% ini egallaydi, uning solishtirma hissasi esa yalpi sabzavot hosilining 45-50% ini tashkil qiladi pomidorning oʻrtacha hosildorligi gektariga 25-27 tonnani tashkil qiladi.

Botanik xarakteristikasi hamda biologik xususiyati.

Pomidor, qalampir hamda baqalajon ituzumdoshlar oilasiga kiradi. Baqalajon Hindistondan, pomidor hamda qalampir Janubiy Amerikadan keltirilgan. Bu ekinlarning hammasi bir yillik ekin sifatida oʻstiriladi, biroq tropik mamlakatlarda koʻp yillik sifatida yetishtirilishi mumkin.

Pomidorni, niholining poyasi maysasimon boʻlib, egiluvchan. U oʻsgani sari dagʻallashib, mustahkamlanadi. Ignasimon tuklar bilan qollanadi. Poyasi yotuvchan hamda butoqlanmaydigan

bo'lishi ham mumkin. Pomidor ko'chatining asosiy poyasi barg hosil bo'lgandan keyin tupgulbirinchi shingil bilan yakunlanadi. Shundan so'ng oxirgi bargning qo'ltig'ida ko'rtak hosil bo'ladi. o' bosh poya vazifasini o'taydi hamda tupgul – ikkinchi shingil bilan yakunlanadi. Birinchi butoqning oxirgi bandining qo'ltig'ida, ikkinchi podium hosil bo'ladi. U uchinchi shingil bilan tugaydi va hokazo.

Pomidor o'simligining bargi o'ch xil: oddiy, qatqat burama, kartoshka bargli bo'ladi. Oddiy barg yirik yaproqchalarining o'rtasida kichikroqlari, ularning oralig'ida esa yanayam kichikroqlari joylashgan, toq varsimon, taroq-taroq ko'rinishda.

Pomidorning to'p guli jingalaksimon bo'lib, amaliyotda uni shingil deb atashadi. Oldin shingilning asosiga yaqin joylashgan gullar, keyin esa tepadagilari ochiladi. Pomidorning guli ikki jinsli. Ular oddiy va murakkab bo'ladi. Pomidor mevasi, sersharbatli bo'lib, yarim madaniy pomidor turiga tegishli navlar ikki uyali, madaniy to'riga tegishli navlar esa ko'p uyali. Pomidor mevalari shakli, o'lchami, rangi, yuza ko'rinishi va boshqa belgilari bilan o'zgaruvchandir.

Baqlajonning poyasi yassi, serbutoq bo'lib, asos qismi yorochga aylanadi. Bo'yi 1 *m* va undan baland. Butoqlanishi 5-12 barglar hosil bo'lgandan keyin boshlanadi. Qancha ilgari butoqlansa, meva tugishi shuncha oldin boshlanadi. barglari navbatma-navbat joylashgan bo'lib yaxlit, bandli, yassidan tortib tuxumsimon, cho'zinchoq shaklli, to'q yashildan tortib, to'q binafsha rang. Guli ikki jinsli, 5-7 tutash gultojibargli, yolg'iz yoki 2-5 tupgul jingalagi jamlangan, binafsha tusli hap xil to'qlikda. Hosili meva ko'rinishda bo'lib shakli, o'lchami, tusi bo'yicha o'zgaruvchandir.

Qalampir o'simligining poyasi o'tsimon, biroq asos qismi yorochsimon, balandligi 20-80 *sm* tik ko'ndalang kesimi dumaloqdan besh qirraligacha. Bargi bandli, silliq tuxumsimon yoki nishtarsimon yashil tusli. Guli ikki jinsli, 5-9 gultoji

bargli, tusi oq sariqdan ko'lrang binafshagacha. Hosili ikki uch uyali, ko'p urug'li etli meva, biroq eti suvsiz, shakli, o'lchami kuchli o'zagaruvchan. Qalampirning navi achchiq va chuchuk navlarga bo'linadi. Ular bir qatop morfologik belgilariga ko'ra faqlanadi. Chuchuk navlari ancha butoqlagan yo'g'on poyali to'pga ega. Tupidagi mevalari ko'proq tepaga qarab turadi. Bargi tuxumsimon, yirik, gulkosasi mevasining asosini qoplamaydi. Mevasining shakli qirrali, ko'bsimon, silindr yoki konussimon bo'lib tepa qismi to'mtoq meva bandi mevasiga botib turadi. Achchiq navli qalampirlar mevasi pastga osilib turadigan, qalin tukli poyasi hamda yupqa mayda barglari bilan ajralib turadi. Gulkosasi mevasini o'rab turadi.

Maqbul haroratda hamda namlik yetarlicha bo'lganda pomidor urug'i 3-4, qalampirniki 9-10 va baqalajonniki 7-8 kunda unib chiqadi. Unib chiqqandan 30-40 kun o'tgach, ko'chati shonalay boshlaydi, 40-90 kundan keyin gullaydi, gullaganidan to hosili pishib yetilguncha 45-65 kun o'tadi. Niholi unib chiqqach, gullagunicha 60-100 kun o'tadi. Texnik yetilishi 80-160 kun, fiziologik yetilishi 170-180 kun. Baqalajon niholi urug'i sepilgach 8-10 kunda unib chiqadi. Texnik etilishi ko'chati unib chiqqach 85-100, fiziologik yetilishi 130-180 kundan keyin boshlanadi.

Ituzumdosh ekinlar, ayniqsa, baqlajon issiqqa talabchan. Pomidor hamda qalampir urug'ining unib chiqishi uchun maqbul harorat 20-25°C, eng past harorat esa 10-12°C, o'simligining o'sishi uchun esa maqbul harorat kunduzi 20-24°C, kechasi 16-18°C. Harorat 15°C dan past bo'lganda o'simlik gullamaydi. 10-13°C bo'lganda o'sishdan to'xtaydi gulchangi etilmaydi, tuganaklari to'kilib ketadi. Pomidor niholi va yosh o'simlik ancha past (hatto 0-0,5°C) haroratga ham chidashi mumkin. Biroq 1-2°C covyq pomidor uchun xavflidir. -0,5°C da guli va mevasini sovuq uradi. Qalampir o'simligi 0,3-0,5°C sovuqda halok bo'ladi. Harorat 15°C dan yuqori bo'lganda pomidor

hamda qalampir o'simligining o'sishi og'irlashadi, g'uncha hamda tuganaklari to'kila boshlaydi. Baqlajon urug'ining o'sishi uchun eng past harorat 13-14°C, eng qo'lay harorat 20-30°C. Tupining o'sishi uchun eng qo'lay harorat 20-30°C. 15-20°C da baqlajon o'simligining o'sishi sustlashadi. 10-13°C da esa o'sishdan to'xtaydi. Baqlajon covuqqa o'ta chidamsiz. 5-8 kun davomida harorat 8-10°C bo'lib to'rsa niholi o'ladi. Pomidor, qalampir hamda baqlajon yorug'savar o'simliklar. Ularning ko'pchilik navlari qisqa kunli. Shimoliy navlari neytral.

Pomidor hamda qalampir namlikka o'rtacha talabchan. Qo'rg'oqchilikka esa nisbatan chidamli. Biroq ular uchun yuqori darajada tuproq namligi (taxminan 70-80% NV) va havoning namligi nisbatan pastroq (taxminan 60%) bo'lishi lozim. Baqlajon tuproq namligiga talabchan. Uning uchun eng qo'lay tuproq namligi 80% NV.

Ular sho'rga o'rtacha chidamli. Ituzumdosh ekinlar mineral elementlardan ko'proq kaliy hamda azotni iste'mol qilish bilan birga fosfor o'g'itlarini hamda juda yaxshi singdiradi. Fosforsiz sifatli va yuqori hosil olish juda qiyin.

Navlari. 2016 yil Davlat reestrida O'zbekistonda ekishga tavsiya etilgan pomidor navlari 97 nav atrofida, 18 nav chuchuk hamda 6 nav achchiq qalampir va 12 nav baqlajondir.

Pomidor navlari tepishar (ko'chatlari unib chiqqanidan hosilini pishguncha vegetatsiya muddati 100-110 kun, ko'chat qilib o'tkazganda esa 48-53 kun), o'rtapishar (niholidan 110-120 va ko'chatidan 60-65 kun), kechpishar (niholidan 120-150 kun va ko'chatidan 68-72 kun) navlarga bo'linadi. O'zbekistonda ertapishardan Maykopskiy-urojayniy 2090, Toshkent tongi, Bahodir navlari, o'rtapishardan Vostok-36, Peremoga-165 navlari, o'rta pisharlardan Progressivniy Podarok, butunicha konservalash uchun Novinka Pridnestrovya, o'rta kechpishar Volgogradskiy-5/95 O'zbekiston-176, kechpishar Oktyabr hamda Yusupov navlari rayonlashtirilgan. Konservalash

va kombayn bilan bir marta yig'ishtirib olish uchun ertagi Kolokolchik o'rta ertagi O'zmash, Raketa, o'rtapishar Fakel, Raduga, Polyot navlari istiqbolli deb tan olingan hamda ekishga tavsiya etiladi.

Qalampir navlari o'suv davrining muddatiga qarab, ertapishar (niholi unib chiqqandan urug'i pishguncha 110-120 kun), o'rtapishar (120-140 kun) hamda kechpishar (140 kundan ortiq) turlarga bo'linadi. Jumhuriyatimizda o'rtapishar navlardan achchiq qalampirning Marg'ilon-330 hamda o'rtapishar chuchuk qalampir Pikantiy, o'rta ertapishar Lastochka hamda Dar Tashkenta navlari rayonlashtirilgan. Baqlajon navlari ham ertapishar (ko'chatlari unib chiqqandan hosili texnik etilguncha 110-120 kun), o'rtapishar 120-140 kun) hamda kechpishar 140 kundan ortiq) navlarga bo'linadi. O'zbekistonda o'rta ertapishar Avrora navi hamda o'rta kechpishar Erevanskaya-3 navi rayonlashtirilgan.

Yetishtirish texnologiyasi. Paykalni tanlash hamda o'g'it berish. Ituzumdosh ekinlar uchun eng yaxshi o'tmishdoshlar beda, ertagi ko'kat hamda loviya ekinlari, sarimsoqpiyoz, piyoz, poliz ekinlari, bodring, karam hisoblanadi. Ularni bir maydonda ketma-ket ikki yil yetishtirish hamda o'z o'rniga uch yildan oldin qayta ekish, shuningdek, kartoshkaning o'rnida o'stirish tavsiya etilmaydi.

O'zbekiston sharoitida ituzumdosh ekinlarga qo'yidagi mineral element oziq miqdori tavsiya etiladi. Bo'z tuproqli yerlarda gektariga (kg): $N_{120-200}$, $P_{140-150}$, K_{90-100} , o'tloq hamda o'tloq botqoq tuproqlar uchun $N_{140-150}$, $P_{140-150}$, K_{100} . Ekin beda o'rniga ekilganda azot o'g'itlarining miqdori 20-25% kamaytiriladi. Fosfor hamda kaliy o'g'itlari berish miqdorini Yerning tarkibiga qarab aniqlanadi.

Organik o'g'itlar, yillik fosforning 70% i hamda kaliy o'g'itining 50% i asosiy haydov oldidan berilishi tavsiya qilinadi. Qolgan fosfor va yillik azot miqdorining 25% i birinchi

oziqlantirish vaytida, 50% kaliy esa hosil tuga boshlagan davrda, ikkinchi oziqlantirish paytida beriladi.

Yerni ekishga tayyorlash. Ituzumdosh ekinlar ishlov berilgan yerga, maydon relefiga yuqori darajada talabchan. Bu ekinlar uchun mo'ljallangan yer iloj baricha to'g'ri burchakli bo'lib, haydov uzunligi 200-300 *m*, qiyaligi 5-7°C dan ortmasligi kerak.

Ituzumdosh ekinlar uchun mo'ljallangan yer kuzda shudgor qilinadi hamda joriy tekislanadi. Dala begona o'tlardan toza bo'lsa, kuzgi shudgor yerni yumshatmasdan turib o'tkaziladi. Ko'p yillik begona o'tlar bilan ifloslangan yerlarni esa dalani yumshatishdan oldin BKCSH-8 mashina yordamida ularning ildizidan tozalanadi. Kuzgi shudgordan oldin dalaga gektariga 20-30 t go'ng, 90-120 *kg* fosforli, 70-100 *kg* atrofida kaliyli o'g'itlar solinadi.

Yerga ekish oldidan ishlov berish ekish muddati hamda tuproqning mexanik tarkibiga bog'liq. Pomidor urug'i ertagi muddatda ekilganda yengil tuproqlarda yerni erta bahorda baronalash bilan cheklanadi. Ancha zich tuproqli yerlarda pomidor urug'i kechroq muddatlarda ekilsa, barcha ituzumdosh ekinlar ko'chatidan ekilgandagi singari, erta bahorgi baronalash hamda chizellash o'tkaziladi, og'ir tuproqli yerlarda esa erta bahorgi baronalash hamda chizellash yoki kuzgi shudgor yo'nalishiga kundalang yo'nalishda ag'darmasdan haydov o'tkaziladi. Ekish oldidan o'tkaziladigan chizellash 8-12 *sm* chuqurlikda bajariladi. Ayni vaytda yer baronalab ketiladi. Yerga ishlov berish PLN-5-35 ag'darmasdan haydaydigan plug va unga tutashtirilgan pritsepli barona bilan 25-30 *sm* chuqurlikda amalga oshiriladi. So'ngra yer KZU-0,3 rejalalashtirgich bilan tekislanadi.

Pomidor, qalampir va baqlajon ko'chatlarini yetishtirish oldingi bo'limlarda bayon etilgan.

Gerbitsid solish. Ifloslangan yerlarda pomidor industrial texnologiya asosida yetishtirilganda gerbitsid qo'llanadi.

Toshkent davlat agrar universiteti tadqiqotlari respublikamizda sugʻoriladigan tuproq sharoitida ekinzorlarga urugʻ unib chiqmasdan treflan, nitrofor, difenamid, ram rod hamda zenkor, shuningdek unib chiqqandan keyin zenkor solish yaxshi natija berishini koʻrsatadi. Oʻrugʻ ekilishi yoki koʻchat oʻtkazishidan 4-5 kun oldin erga 7-8 sm chuqurlikda ishlov beriladi va gektariga 0,75-1,0 taʼsirchan modda yoki 3-4 kg preparat miqdorida treflan solinadi. Urugʻ ekishdan yoki koʻchat oʻtkazishdan oldin erga 6-8 sm chuqurlikda ishlov berish bilan birgalikda gektariga 4 kg preparat miqdorida nitrofor solinadi. Ramford koʻchat oʻtkazilishidan oldin yoki urugʻ sepilgandan keyin gektariga 5-6 kg preparat miqdorida beriladi. Zenkorni koʻchat oʻtkazish oldidan yoki urugʻ ekilgandan keyin gektariga 0,5-0,7 kg, yo boʻlmasa 3-4 chinbarg chiqarganda 0,25 kg miqdorda qoʻllash mumkin. Koʻchat unib chiqishidan oldin qoʻllanishda difenamid (2 kg/ga) hamda zenkor (0,25 kg/ga) gerbitsidlaridan biri qoʻllanadi. Ishlatiladigan soʻyuqlik sarfi gektariga 500-600 l.

Koʻchatlarni ekish muddati va tartibi. Koʻchat oʻtkazish 8-10 sm chuqurlikdagi tuproqning qizishi 12-13°C dan oshganda boshlanadi. Respublikaimizning markaziy qismida ertagi pomidor koʻchati odatda 10-20 aprellarda, kechkisi esa 20 apreldan 10 maygacha ekiladi. Janubiy viloyatlarda esa ikki hafta keyin amalga oshiriladi. Erta pishar navlardan kechki muddatlarda mahsulot olish uchun ularning koʻchatini iyunning ikkinchi yarmidan takroriy ekish mumkin. Baqlajon hamda qalampir pomidordan kechroq: Respublikamizning janubida 15-20 aprellarda, markaziy qismida 20-30 aprellarda hamda shimolida 1-10 maylarda ekiladi.

Koʻp marta qoʻlda terib olish hamda yarim mexanizatsiyalashtirilgan terimga moʻljallangan pomidorning navlari 90x40 sm sxemada hamda boshqa baland boʻyli navlar 90x25 -30 sm ekilib, gektariga 37-44 ming koʻchat qalinligida, past boʻyli navlar 90x15-20 sm yoki 70x25 sm tartibda gektariga 55-74

ming ko‘chat qalinligida yetishtiriladi. Ko‘chat o‘tkazish qo‘lda bajariladi, o‘sov davrining boshida yerga ishlov berish hamda sug‘orish barcha qator oralarida, keyin esa har ikkinchi qator oralig‘ida amalga oshiriladi. Kombaynda yig‘ishtirish uchun mo‘ljallab ekilgan pomidor navlari ikki qatorli lentali usulda yetishtiriladi. Raketa turidagi g‘uj o‘sovchi pomidor navlari 90+50 hamda 100+40 sm tartibida, ko‘chat oralig‘i 10-15 sm bo‘lgani holda gektariga 90-140 ming ko‘chat qalinligida yetishtiriladi. “Novinka Pridnestrovya” turidagi o‘rtapishar navlar mazkur tartiblardan tashqari, shuningdek 120-160 sm tartib bo‘yicha ham yetishtiriladi. Barcha hollarda ko‘chat oralig‘i 20-25 sm bo‘ladi. O‘rta bo‘yli navlar uchun ko‘chat qalinligi gektariga 55-71 ming dona.

Baqlajon hamda qalampir oddiy usulda yetishtiriladi. Baqlajon ko‘chati 70x40 sm, qalampir ko‘chati esa 70x25-20 sm tartibida o‘tkaziladi.

Ko‘chat MTZ-80 traktoriga tirkalgan SKN-6 xamda SKN-6A ko‘chat o‘tkazish yordamida ekiladi. Noto‘g‘ri o‘tqazilganlari izma-iz qo‘lda to‘g‘rilab ketiladi.

Paykalning to‘liqligini ta‘minlash maqsadida, ko‘chat o‘tqazilgandan 4-5 kun keyin, so‘lib qolgan ko‘chatlar o‘rniga yangilari o‘tkaziladi.

O‘simlikni parvarishlash. Ituzumdosh ekinlar qator oralig‘iga ko‘chatlar tutgandan keyin ya‘ni ular ekilganidan 8-10 kun keyin birinchi ishlov beriladi. Ishlov berish qator oralariga ayni bir paytda mineral o‘g‘it solish hamda sug‘orish jo‘yaklarini olib ketish bilan birgalikda mexanizatsiya asosida yumshatishdan iborat.

O‘zbekiston tuprog‘i sug‘orilganda ancha zichlashadi, shu boisdan o‘sov mobaynida qator oralari haydalishi bilan bir paytda o‘simliklar atrofi 1-2 marta qo‘lda chopiq qilinadi. Qo‘l chopig‘ini PAU-6 chopiq agregati yordamida qisman mexanizatsiyalashtirish mumkin.

Hosili mexanizatsiya asosida yig'ishtirishga yaroqli pomidor navlari sizot suvlari chuqur joylashgan kulrang tuproqli yerlarda yetishtirilganda gektariga 500-700m³ miqdorda 14-16 marta suv beriladi. Hosili ko'p marta yig'ishtirib olinadigan pomidor navlari, qalampir va baqlajon bunday tuproqli yerlarda yetishtirilganda 18-20 marta suv beriladi. yer osti suvlari yaqin joylashgan o'tloq hamda o'tloq botqoqli yerlarda ituzumdosh ekinlar ancha kam 12-14 marta sug'oriladi, biroq mazkur yerlarada sug'orish miqdori ancha ko'paytiriladi (gektariga 600-800 m³ gacha).

Kasalliklar hamda zararkunandalariga qarshi kurash.

O'zbekistonda ituzumdosh ekinlar kasalligidan stolbur, mozaika, shox chirishi, bakterial rak, zararkunandalardan esa kuzgi xamda paxta tunlami eng ko'p tarqalgan. Virusli kasalliklarning olidini olish tadbirlari hamda ekishdan oldin urug'ga ishlov berish (ikki sutka davomida 50-52°C hamda 1 sutka davomida 80°C isitgan xolda keyin 0.3 % li metil suyuqligi bilan namlash har kilogrammini 6-8 g TMDT preparati bilan purkash,) ko'chatni ekishdan oldin kombinatsiyalangan metil suyuqligi (10 l ga 3g hisobida) va 1% li bardo suyuqligi aralashmasini purkash, ko'chatni dalaga o'tqazgandan 20-25 kun keyin virus tashuvchi hashoratlarga qarshi gektariga 1-1,5 kg BN-58 (rogoda) suyuqligi purkash, o'simlik chirishi kassalligiga qarshi ekishdan olidin urug'ini 0.2% mis kukuni suyuqligida yoki 0.01% kaliy permanganat suyuqligida ishlashdan iborat komplleks tadbirlar qo'llanadi.

Kuzgi tunlamga qarshi kurashishda kartoshkachilikdagi tadbirlar qo'llanadi.

Hosilni yig'ishtirib olish. Pomidor hosili ko'p marta hamda bir marta terib olinishi mumkin. Hosilni ko'p marta yig'ib olish mevasi navbatma-navbat pishadigan navlarga taalluqli. Bunday navlarning mevasi uzoq muddat tupida turishi mumkin emas, Chunki navbatdagi mevalar pishguncha ular o'zining tovarlik

xususiyatini yo‘qotadi. Mazkur navlarning mevasi mavsumda 15-20 marta yig‘ib olinadi. Qurama (yalpi) yig‘ishtirib olish usuli qiyg‘os pishadigan yirik mevali navlar yoki kichik mevali, uncha qiyg‘os pishmaydigan hamda tez pishib o‘tib ketadigan mevali navlarda qo‘llaniladi. Hosili 20-40% pishganda 1-2 qo‘l terimi o‘tkaziladi, qolgan 70-80% ni esa yalpi kombayn terib oladi.

Urug‘chilik. Urug‘lik ituzumdosh ekinlar chetdan changlanmasligi uchun paykali ochiq joyda 300 m, himoyalangan yerda 100 m bo‘lishi kerak. Urug‘chilik paykallari agrotexnikasi odatdagidek bo‘lib, barcha dehqonchilik tadbirlari yuksak darajada bajarilishi lozim.

Birinchi nav tozalash ko‘chat tanlash oldidan ikkinchi tozalash esa meva yetilishi arafasida o‘tkazilib, kasal hamda tegishli nav uchun xos bo‘lmagan mevalarni olib tashlash orqali amalga oshiriladi.

Pomidor urug‘ini ajratish va yuvib olishda VST-1.5 hamda MPP-1.5 mashinalaridan foydalaniladi. Urug‘ni yuvib olish pomidor sharbati ishlab chiqarish bilan birga olib boriladi. Ajratilgan urug‘ idishga joylanadi va u pomidor sharbatiga to‘ldirilib urug‘ sirtidagi yopishqoq parda yemirilguncha achitiladi. Shundan so‘ng quyosh nurida 11 % nami qolguncha quritiladi. Urug‘ning hosildorligi gektaridan 60-80 kg ga to‘g‘ri keladi. 1t chuchuk qalampir navi mevasidan 6-8 kg, achchig‘inikidan esa 10-18 kg urug‘ olinadi. Urug‘ning hosildorligi gektaridan 2ts. Baqlajon urug‘ining hosildorligi gektariga 1-1.5 ts.

№4. Amaliy mashg‘ulot.

Pomidorning rayonlashtirilgan navlarini o‘rganish.

Mashg‘ulotning maqsadi: Pomidor o‘simligi hamda mevasining morfologik belgilarini o‘rganish va mazkur ekinning mintaqada eng ko‘p tarqalgan navlarini tavsiflash.

Topshiriqlar. Tirik va quritilgan o‘simlik, tabiiy yoki konservalangan mevdan foydalanib, o‘quvchilar navning morfologik belgilari bilan tanishishadi, nomi tilga olingan ekinlarning mintaqada rayonlashtirilgan navlarini tavsiflashadi. O‘quvchilar vazifani bajarish uchun 3-4 kishidan zvenolarga bo‘linadi. Navlarni tavsiflash 5-jadvalda ko‘zda tutilgan izchillikda olib boriladi.

5-jadval

Pomidor navlarini tavsiflash

Nav belgilari	Navlar				
1.Tupi: Xili Kattaligi Bargliligi 2.Bargi xili: Barg bo‘linishining xarakteri Barg bo‘lagining soni Barg bo‘lagining tusi Barg bo‘lagining yuzasi 3.Shingili: Xili Uzunligi Tutish balandligi 4.Mevasi: Shakli Tusi Kattaligi, g Yuzasi Bo‘lmaliligi Urug‘ning soni 5.Parvarish davri, kun					

Navlarni tavsiflash paytida quyidagi morfologik belgilar guruhiga amal qilinadi:

O‘simlik tup xili. Poyasining mustahkamligi bo‘yicha oddiy (yotuvchan, sershox sershox poyali) hamda tik o‘sadigan (kam

shoxlaydigan, tik o'suvchi poyali) bo'ladi. Bosh poyaning o'sish uzunligi hamda ko'chatining shoxlanish xarakteriga ko'ra o'simlik determinant hamda indeterminant bo'ladi. Hammasi bo'lib to'rt xil o'simligi ajratib ko'rsatiladi: Odatdagi indeterminant, odatdagi determinant, tik o'suvchi indeterminant, tik o'suvchi determinant.

O'simlik tupining kattaligi: Kuchli o'suvchi, o'rta bo'yli hamda kalta bo'yli (pakana). Bosh poyaning uzunligi odatda 50 dan 200 sm va undan ham ko'proq bo'lishi mumkin.

Tupining bargligi: O'simlik kam bargli yoki ko'p bargli bo'ladi.

Bargining turi: Oddiy taroqlangan bo'laklardan va bo'lakchasidan iborat, bo'lak chetlari yaxlit bo'lakli barg bo'lakchalariga ega bo'lmagan kartoshka bargli.

Barg bo'lagi taroqlanishining xarakteri: Barg bo'lagi yaxlit, kuchli yoki kuchsiz taroqlangan.

Barg bo'lagi va bo'lakchalari soni: Kam (1-3), ko'p (5 dan ortiq) .

Barg bo'lagining tusi – kulrang yashil, och yashil, yashil, to'q yashil xamda sarg'ish yashil.

Barg bo'lagining yuzasi-silliq, kuchsiz burishgan va kuchli burishgan.

Shingilining turi: Oddiy (Mevasi bir o'q bo'ylab joylashgan), yarim murakkab yoki oraliqli (bir marta butoqlagan, mevasi ikki shoxda joylashgan), murakkab (mevasi 3,4 va ko'p marta butoqlagan shoxlarda joylashgan).

Shingilining uzunligi: kalta 12-15 sm, o'rtacha 16-30 sm hamda uzun 30 sm dan ortiq.

Mevasining shakli-yassi (shakl indeksi 0,5-0,65), yassi dumaloq (0,65-0,80) , dumaloq (0,8-1,0), tuxumsimon yoki elipssimon (1,05-1,25), cho'zinchoq tuxumsimon yoki qalampirsimon (1,25-2,2), olxo'risimon (1,35-1,5), noksimon (1,25-1,35).

Pishgan mevasining tusi-qizil, pushti, sargʻish qizil, tillarang, sariq hamda oq.

Mevasining kattaligi. Kichigi 60 g gacha, oʻrtacha 60-100 g hamda yirik -100 g dan ortiq.

Mevasining yuzasi-sillik, sal qovurgʻasimon va kuchli qovurgʻasimon.

Boʻlmaligi-kam boʻlmaligi -2-3, oʻrtacha boʻlmaligi hamda koʻp boʻlmali 7 va undan koʻp boʻlmali.

Material va jihozlar: 1. Pomidorning 5-6 ta, qalampir va baqlajonning 3-4 ta navlarining yangi oʻsimliklari va mevasi – 6-8 ta; 2. Pomidor, qalampir. Baqlajonning 3-4 ta navining gerbariy qilingan oʻsimliklari, konservalangan mevasi va mulyajlari – 3-4 ta; 3. Pomidor shingilining, pomidor, qalampir, baqlajon mevalari shaklining, baqlajon barglarining, pomidor mevasi xonaligining shakllari – 2 ta; 4. Pomidor, baqlajon, qalampirning rayonlashtirilgan navlarining rasmi – 2 ta; 5. Pallali yoki platformali tarozi (toshlari bilan) – 4 ta; 6. SHtangentsirkul, pichoq, lineyka – 25-30 ta; 7. Sabzavot ekinlarining tumanlashtirilgan navlari katalogi – 8-10 ta.

9-bob. QALAMPIR. BAQLAJON

Qalampirning ahamiyati. Bu sabzavot ekinining mevasi tarkibidagi achchiq modda (kapsiatsin – $C_{18}H_{28}O_3$) miqdoriga qarab ikki guruhga: achchiq va shirin (chuchuk) qalampirga bo‘linadi.

Achchiq qalampir mevasi tarkibida kapsiatsin ko‘p (0,2-0,3%) bo‘lib po‘sti yupqa, mayda uzunchoq, konussimon asosan sabzavotlarni sirkalash, tuzlash va konservalashda dorivor sifatida foydalaniladi. Shirin qalampir mevasi yirik, etli, tarkibida kapsiatsinni juda kam (0,015% gacha) saqlaydi. U ovqatga yangiligicha, bundan tashqari turli xil konservalar tayyorlashda ishlatiladi. Tarkibida vitamin C (askorbin kislota) saqlashi bo‘yicha sabzavotlar ichida qalampirlar birinchi o‘rinda turadi. Shirin qalampirlar mevasining biokimyoviy tarkibi 14,5% quruq modda, 1,5% oqsil, 5,4% shakar, 0,95% moy, 1,8% kletchatka, 0,69% kuldan iborat.

O‘zbekistonda yetishtirilgan shirin qalampir texnik pishgan mevasi 54-118 mg%, qizargan, ya’ni fiziologik pishgan mevasida esa 368-535 mg% vitamin S bo‘ladi.

Kelib chiqishi va tarqalishi. Qalampirning vatani Janubiy Amerika. Shu yerdan u Yevropaga, Afrika va Janubiy Osiyoga tarqalgan. Shirin qalampir asosan Ukrainada va Rossiyaning janubida, O‘rta Osiyo, shuningdek Markaziy Yevropa mamlakatlarida va qisman Amerikada ekiladi. Achchiq qalampir Janubiy va Sharqiy Janubiy Osiyo, Afrika, Janubiy Amerika, Markaziy va janubiy Yevropa mamlakatlarining hammasida o‘stiriladi.

Hozirgi vaqtda qalampir dunyoda 1,7 mln. gektar maydonda ekilib, 25 mln. tonna yalpi hosil olinadi. Asosan Xitoy, Meksika,

Turkiya, AQSh, Ispaniyada 70% dan ziyod hosil yetishtiriladi.

Botanik ta’rifi. Qalampir tomatdoshlar (*Solanaceae*) oilasiga mansub bo‘lib, madaniy holda *Sapsicum annuum L.* turi ekiladi. Poyasi o‘tsimon, tik o‘sadi, bo‘yi 25-30 sm dan 80 sm gacha, shoxlanuvchan bo‘ladi. barglari bandli, usti silliq yoki tukli, uzunchoq shaklda. Achchiq qalampir barglari mayda va ingichka, shirin qalampirda esa aksincha, yirik va enli barg.

Gullari ikki jinsli, mayda oq, sariq yoki och binafsha rangda bo‘lib, 9 ta tojbargi bor. Ekilgandan 80-90 kun o‘tgach, iyun-iyul oyida gullaydi va kuzgi sovuq tushguncha davom etadi.

Qalampirlar fakultativ o‘zidan changlanuvchi o‘simlik. Chunki, shirin qalampirda 15% gacha, achchiq qalampirda 25% gacha mevalar chetdan changlanish evaziga hosil bo‘lishi mumkin. Chetdan changlanishda hasharotlar (chumolilar, tripslar va qisman asalarilar) changlatuvchi bo‘lib xizmat qiladi. Ayniqsa, achchiq va shirin qalampirlar bir-biridan uzoq ekilishi shart.

Mevasi 2, 4, 6 kamerali, ko‘p urug‘li rezavor. Achchiq qalampir mevasi yirik emas, shakli cho‘ziq (shoxsimon, xartumsimon, bigizsimon) bo‘lib, po‘sti yupqa etli. Shirin qalampirlar mevalari nisbatan yirik, etli, silindrsimon, kvadratsimon yoki yumaloq shaklda. Pishgan mevalari qizil, sariq yoki to‘q sariq rangda bo‘ladi. Urug‘lari och sariq, yassi-yumaloq, 1000 tasi 4-8 g. Birinchi klass urug‘larining unuvchanligi 80%. Ildiz sistemasi yuza, asosiy qismi 20-30 sm chuqurlikda joylashgan.

Biologik xususiyati va navlari. Tropik sharoitda qalampir ko‘p yillik, mu’tadil va subtropik sharoitlarda bir yillik o‘simlik. Qalampirlar (achchiq, shirin) – issiqsevar, o‘suv davri (o‘simlik ko‘kargandan mevalari pishguncha) – 120-160 kun. Qulay harorat 18-25°C bo‘lib, 11-13°C haroratda o‘simliklar o‘sishdan to‘xtaydi va – 0,5-1°C sovuqdan nobud bo‘ladi.

Haroratning 30°C dan yuqori bo‘lishi o‘simlikning o‘sish va rivojlanishiga salbiy ta’sir ko‘rsatadi. Achchiq qalampir

nisbatan issiqqa chidamli. Urugʻlari juda sekin, 8-12 kunda unib chiqadi. Qalampir Yorugʻsevar, qisqa kun oʻsimligi. Tuproq namligiga talabchan. Shuning uchun tuproqdan namning 70-80% boʻlishini talab etadi. Nam yetishmasa gul va mevalari toʻkiladi, mevalarining tovar sifati pasayadi.

Hozir ekiladigan qalampir navlari mayda (1-2 sm), achchiq, etli mevalari bilan xarakterlanadigan yovvoyi tropik qalampirlaridan kelib chiqqan. Madaniylashtirish jarayonida qalampir mevalari yiriklashib, tarkibidagi achchiq modda (kapsiatsin) kamayib borgan.

Qalampirlarning janubiy formasidan hozirgi achchiq qalampirlar kelib chiqqan. Qalampirlarning navlari morfologik belgilaridan tashqari tezpisharligi, hosildorligi, mazasi, tarkibidagi shakar va vitaminlar miqdori boʻyicha farq qiladi.

Qalampirni yetishtirish texnologiyasi. Odatda koʻchat-xonalarda amalga oshirilib, urugʻi gektariga 800-1000 g hisobida fevral oxiri mart birinchi yarmida sepiladi. Koʻchat parvarishi boshqa koʻchat ekinlaridan farqlanadi. Koʻchatlar 40-60 kundan soʻng 4-5 chinbarg chiqarganda aprel oyi oxirida dalaga oʻtqazish uchun tayyor boʻladi.

Yer tanlash. Tuproq unumdorligiga talabchan. Shuning uchun oziq moddalarga boy, mexanik tarkibi yengil qumoq, shoʻrlanmagan barcha tuproqlar yaroqli.

Almashlab ekishdagi oʻrni. Ildizmevali ekinlar, piyoz, poliz ekinlari, karam eng yaxshi oʻtmishdosh.

Oʻgʻitlash. Pomidor singari boʻlib, boʻz tuproqlarda gektariga azot 120-200, fosfor – 140-150, kaliy 90-100 kg; oʻtloq va oʻtloq-botqoq tuproqlarda azot 140-150, fosfor 140-150, kaliy 100 kg hisobida solinadi. Goʻng gektariga 20-30 tonna fosfor yillik normasining 50% i, kaliy yillik normasining 50% i shudgor tagiga, fosforning 25% i bilan azotning 15-20% i egat olishda beriladi. Qolgan azot va kaliy normalari aralashtirilib, teng yarmi

ko‘chatlar tutib olganda, qolgan ikkinchi yarmi esa meva tugish davrida solinadi.

Yerni ekishga tayyorlash. Pomidor bilan bir xil bo‘lib, xuddi shunday mashina va qurollar yordamida amalga oshiriladi. Ko‘chatlar oldindan olib qo‘yilgan, sug‘orilgan jo‘yatlarga ekiladi.

Ekish muddati va usuli. 4-5 bargli ko‘chatlar aprel ikkinchi yarmidan 10 maygacha qator orasi 60, 70 va 90 *sm* qilib, o‘simliklar orasi 25-40 *sm* qilib o‘tqaziladi.

Parvarishlash. Ko‘chatlar dalaga o‘tkazilgach, tutib olgach, darhol birinchi kultivatsiya va chopiq qilinadi. Oradan bir oy o‘tgach, ekin qator oralariga ikkinchi marta ishlov berish va opiq o‘tkaziladi. O‘suvi davrida tuproq namligi dala nam sig‘imiga nisbatan 75-80% dan kam bo‘lmasligi shart. Respublikada tuproq sharoitlariga qarab har 7-12 kunda bir marta, jami chuchuk qalampirni 14-15, achchiq qalampirni – 12-13 marta, har safar 600-700 *m³* ga normada sug‘orish zarur.

Hosilni yig‘ish. Meva tukkach, chuchuk qalampir hosili 35-45 kunda texnik yetiladi. Bunda u normal yiriklikda va yashil rangda bo‘lib, xushbo‘y hid va mazaga ega bo‘ladi, hosil har 4-5 kunda teriladi. Achchiq qalampir esa, mevasi to‘la qizarib pishganda 2-3 marta terib olinadi. Shirin qalampir har geklardan 100-120 *ts*, achchiq qalampir esa 20-30 *ts* dan (quritilgan) hosildorlikni ta‘minlaydi. Ilg‘or xo‘jaliklarda 1,5-2 marta ziyod hosil olinmoqda.

Baqlajonning ahamiyati. Baqlajon mevasi tarkibida oziq-moddalar va vitaminlar ko‘p emas. Mevasining biokimyoviy tarkibi 6-11% quruq moddalar, 2,5-4% shakar, 0,6-1,4% oqsil va 0,2-0,4% moylardan iborat. Uning tarkibidagi vitamin «S» miqdori 1,5-7 *mg%* atrofida o‘zgarib turadi.

Baqlajon pishmagan barra mevalari mazaliligi uchun oziq-ovqatga ishlatiladi va konserva sanoatiga xomashyo hisoblanadi.

Pishgan urugʻi qotgan mevalarida solanin M, yaʼni melongen deb atalanuvchi taxir modda alkaloid toʻplanib, uni isteʼmolga yaroqsiz qilib qoʻyadi.

Tarqalishi. Baqlajon Gʻarbiy Yevropaning janubiy qismida, AQShda, Uzoq Sharqda, Yaqin Sharq mamlakatlarida, Oʻrta Osiyoda, Ukraina, Zakavkaze va Shimoliy Kavkazda keng tarqalgan.

Botanik taʼrifi. Baqlajon ham tomatdoshlar (*Solanaceae*) oilasiga mansub boʻlib, *Solanum melongena* L. turi madaniy holda ekiladi. Uning poyasi baland boʻyli (100 sm va ziyod) tik oʻsuvchi va shoxlanuvchan. Barglari yirik, oval yoki ovalchoʻziq boʻlib, qalin tuklar bilan qoplangan. Gullari yirik yoki tupgul boʻlib, 4-8 ta gultojbargli, ikki jinsli, yirik, och yoki toʻq binafsha rangda. Baqlajon fakultativ oʻzidan changlanuvchi oʻsimlik. Chunki, uning gullari asosan oʻzidan, qisman hasharotlar yordamida chetdan ham changlanishi mumkin.

Mevasi yirik (0,5 kg gacha) rezavor har xil shaklda, toʻq binafsha rangli, pishganda qoʻngʻir-sargʻish yoki kul rang-yashil rangga kiradi. Uning oq, qizil va sariq rangdagi botanik formalari ham uchraydi.

Urugʻi mayda, yassi-yumaloq, kulrang-sariq, tuksiz, 100 tasining ogʻirligi 3,5-4,0 g. 1-klass urugʻning unuvchanligi 85%, 3-5 yilgacha unuvchanligini saqlaydi. Lekin, 1-2 yil saqlangan urugʻ unuvchanligi yaxshi boʻladi.

Ildiz sistemasi nihoyatda shoxlangan boʻlib, asosan yerning 40-50 sm, qatlamigacha kirib oʻsadi.

Biologik xususiyati va navlari. Vatani Hindiston boʻlib, qalampir va pomidorga nisbatan issiqsevar oʻsimlik. Oʻsuv davri ham birmuncha uzun harorat 13-14°C va namlik yetarli boʻlganda urugʻlar 4-5 kunda unib chiqadi. Oʻsimlikning oʻsish va rivojlanishi uchun qulay harorat 20-30°C hisoblanadi. Harorat 20°C dan pasaysa gullarning urugʻlanishi va mevalarning oʻsishi toʻxtab, 15°C da esa gul va meva tugunchalar yoppasiga

to'kiladi. Minus 0,5°C sovuqdan o'simliklar nobud bo'ladi. baqlajon Yorug'sevar, qisqa (10-12 soat) kun o'simligi. Shu bilan birga u tuproqdagi namga va oziq elementlarga talabchan. Boshqa tomatdosh sabzavot ekinlari singari ko'chati orqali yetishtiriladi.

Baqlajonni yetishtirish texnologiyasi. Yer tanlash, almashlab ekishdagi o'rni, ko'chat yetishtirish, o'g'itlash, yerni ekishga tayyorlash, ekish muddati va usuli, parvarishlash pomidor va qalampir ekinlaridek amalga oshiriladi.

Hosilni yig'ish. Baqlajon mevasi texnik pishganda yirik, po'sti to'q binafsha, yaltiroq, taxirsiz, urug'i qotmagan holda uziladi. Pishib ketgan mevasining rangi oqara boshlaydi. Har 5-7 kunda teriladi. Sovuq oldidan hosilning hammasi, jumladan mayda, pishmaganlari ham terib olinadi.

Baqlajon mevasini uzoq saqlab bo'lmaydi, issiqda u ayniqsa tez buziladi. Shuning uchun u uzilgach 2-3 kun ichida sotilishi va qayta ishlanishi lozim. Hosildorligi har gektaridan 200-300 ts va ziyodni tashkil etadi.

10-bob. BODRING VA QOVOQCHALI SABZAVOT EKLAR (KABACHKA, PATISSON)

Halq xo‘jaligidagi ahamiyati va tarqalishi. Bodring, qovoqcha va kulcha qovoq ovqatga tuganaklari hamda mevasi ishlatiladigan oziq-ovqat sabzavotlariga kiradi.

Bodring mevasi asosan 7-10 kunligida yangi o‘zilgan holida iste’mol qilinadi. Marinadlab va konservalab ishlatiladi. 5 *sm* gacha bo‘lgan 2-3 kunlik hamda 5-9 *sm* uzunlikdagi 4-5 kunlik barra bodringlar marinadlanadi. Bodring kaloriyaliligi jihatidan ko‘pchilik sabzavotlardan keyin turadi. Biroq u yuqori mazaliligi hamda parhez xususiyati bilan yer yuzida keng tarqalgan. Bodring mevasi 4-5% quruq moddaga, shu jumladan, 2% atrofida shakar, 1% oqsil, 0,1% yog‘, 0,7% biriktiruvchi to‘qima, 0,4% kulga ega. Uning tarkibidagi kul asosan kaliy va fosfordan iborat.

Bodring mevasi ishtahani ochadi hamda boshqa ovqatlarni hazm qilishga yordam beradi.

Qovoqchalarning 7-10 kunlik hosili yig‘ib olinib qovurish va ikra tayyorlashda foydalaniladi. Diametri 3-5 *sm* bo‘lgan 2-4 kunlik kulcha qovoqchalar marinadlash uchun, diametri 6-10 *sm* bo‘lgan 5-10 kunliklari esa, tuzlash uchun ishlatiladi. Qovoqcha va kulcha qovoqchalarning pishgan hamda pishib o‘tib ketgan mevalari chorvaga oziq sifatida ishlatiladi.

Qovoqcha hamda kulcha qovoq 5-6% quruq moddaga, 2-3,5% shakarga, 20-40 *mg%* S vitamininga ega. Shuningdek pektin moddalariga boy. Ular parhez mahsulotlar sifatida katta ahamiyatga ega.

O‘zbekistonda bodring umumiy sabzavot ekinlari maydonining 4,3-4,8% (11-12 ming *ga*) ini egallaydi.

Respublikamizda bodring o'rtacha hosildorligi uncha yuqori bo'lmay gektariga 10,5-11 tonnani tashkil qiladi. Biroq ilg'or xo'jaliklar ancha yuqori hosildorlikka erishmoqda.

Qovoqcha, ayniqsa, kulcha qovoqlar asosan mamlakatimizning janubiy rayonlarida uncha katta bo'lmagan maydonlarda yetishtiriladi. Ular erta yozda hosilga kirib, tezpishar serxhosil ekin sifatida qimmatlidir (8-rasm).

1

2

8-rasm. Qovoqcha (1) va patisson (2)

Botanik xarakteristikasi hamda biologik xususiyati. Bodring, qovoqcha hamda kulcha qovoq oshqovoqlar vatani Janubiy hamda Markaziy Amerikadir.

Bodring palagining asosiy poyalari to'rt qirrali, yer bag'irlagan, palak otuvchi, tayanch qo'yilsa tik holda o'saveradi. Bosh poyasi naviga hamda yetishtirish sharoitiga qarab 0,5-3 m hamda undan ham uzunroq bo'ladi. Barg shapalog'i yaxlit, chetlari kungiarali, beshburchakli.

Bodringning ildiz sistemasi 1 m chuqurlikka etib boradigan o'q tomir hamda juda ko'p yon tomirlardan iborat, yontomirlar ishlangan tuproq bo'ylab o'sadi.

Bodring va sabzavot qovoqchalari ayrim jinsli, bir uyli o'simlikdir. Urg'ochi gullari ko'proq 2-3 tartib novdalarda shakllanadi. Erkak gullar shingilga o'xshash 5-7 tadan to'pgul yoki gul shaklida to'plangan. O'rg'ochi gullari barg qo'ltiqida 2-3 tadan yolg'iz holda joylashgan. Erkak guli 5 ta otaliqqa ega

bo'lib, ulardan 4 tasi qo'shib ketgan. Urg'ochi guli 3 tumshuqli, bitta ustunchaga ega tuguni pastda bo'lib, 3 bo'lmali.

Bodring, qovoqcha hamda kulcha qovoq qulay sharoitda yetishtirilganda jadal o'sadi 4-8 barg chiqarganda yon novdalari paydo bo'ladi. Gullashi (naviga qarab) ko'chati unib chiqqach 30-60 kundan keyin boshlanadi. Ko'chati o'ngandan birinchi hosil yig'iguncha bodringda 37-60 kun, qovoqchada 40-60 hamda kulcha qovoqda 45-85 kun o'tadi. Fiziologik yetilishi uchun bodringga 70-100, qovoqcha hamda kulcha qovoqqa 100-120 kun kerak. Meva tugish davri naviga qarab 20-90 kun davom etadi.

Bodring, qovoqcha hamda kulcha qovoqcha issiqsevar ekinlar. Bodringning urug'i 12-13°C, kulcha qovoqchaniki 13-14°C hamda qovoqchaniki 8-10°C da unib chiqq boshlaydi, biroq bunday sharoitda ko'chatning unishi juda sekin kechadi. Mazkur ekinlarning urug'i unib chiqishi uchun eng qo'lay harorat 25-30°C. Bunday haroratda nihol 4-6 kundan keyin unib chiqadi. O'simlikning normal o'sishi uchun zarur harorat 25-27°C bo'lishi kerak. Harorat 15°C dan past bo'lganda, o'simlikning rivojlanishi sekinlashadi. 8-10°C da kasallanadi, 3-4°C da esa 3-4 kundan keyin halok bo'ladi. qovoqcha haroratning +6-10°C ga pasayishiga o'zoq vaqt chidaydi. Bu ekinlar hatto salgina sovuqni ham ko'tara olmaydi.

Bodring tuproq hamda havo namligiga juda talabchan. Tuproqning eng qo'lay namligi rivojlanish namligiga qarab 70-80%, HB hamda havoning nisbiy namligi 70-85% bo'lishi lozim. Tuproq namligining 100% ko'tarilishi ham, 60% pasayishi ham hosildorlikning kamayishiga olib keladi. qovoqcha nisbatan quruqqa chidamli ekin, biroq sug'orishni yaxshi qabul qiladi. Kulcha qovoq qovoqchaga nisbatan so'nga talabchanroq.

Bodring, qovoqcha hamda kulcha qovoq Yorug'sevar o'simliklar. Ular qisqa yoki uzun kunga neytral.

Navlar. Bodring navini yetilish muddatiga qarab qo'yidagi to'rt gypygga bo'lish mumkin: ertapishar, o'rtapishar, o'rta kechpishar hamda kechpishar. Ko'chatining unib chiqqanidan birinchi hosil yig'ib olinguncha tezpishar navlarda – 40-50, o'rtapisharlarida – 50-60, o'rta kechpisharlarida – 60-70 hamda kechpisharlarida – 70 kun va o'ndan ortiq vaqt o'tadi.

Respublikamizda bodringiing tezpishar navlaridan “Ertagi 645” “O'zbekiston-740” va “Hosildor gibridi”, kechpisharlaridan “Marg'iloni-822”, to'zlanadiganlaridan “O'zbekiston to'ng'ichi-265”, “Qo'yliqi-267”, “Parad” hamda “Konkurent” lar ekiladi.

Respublikamizda qovoqchanning bitta “Grechiskiy-10” va kulcha qovoqchanning “Oq” navi rayonlashtirilgan.

Yetishtirish texnologiyasi. Bodring hamda oshqovoqlar uchun sho'r bosmagan unumdor yerlar zarur. Mazkur ekinlar chim yerlarni haydab, qo'riq hamda ang'izlarga ekilganda yaxshi hosil beradi. Kartoshka, karam, sabzi hamda lavlagi yetishtirilgan paykallarga ekish yaxshi natijalar beradi. Ularini poliz va ituzumdosh ekinlar o'rniga ekish maqsadga muvofiq emas.

Yerga ekishdan oldin ishlov berish ekish muddatiga qarab belgilanadi. Bahorgi ekish vaqtida erta bahorgi baronalash, chizellash yoki baronalash bilan bir vaqtda ag'dapmacdan haydaladi. Yozgi muddatda asosiy ekin sifatida bodring yetishtiriladigan dalalarni ekishdan oldin ishlash; erta bahorgi baronalash, aprel-mayda bir-ikki yalpi kultivatsiya qilish hamda ekishdan oldin uncha chuqur qilmasdan (20-22 sm) baronalashdan iborat.

O'g'it berish. Gektariga 180-200 ts bodring hosil olish uchun: bo'z tuproqli yerlarga – $N_{150-200}$, $R_{100-150}$, K_{50-75} , o'tloqli hamda o'tloqli botqoq tuproqli yerlarga $N_{120-150}$, $R_{150-190}$, K_{60-75} miqdorida o'g'it beriladi. Organik o'g'itlarni solish miqdori gektariga 20-

40 t. Organik o'g'itlar qo'llanganda azot hamda fosfor o'g'itlari miqdori 20-40% kamaytiriladi, kaliy o'g'iti berilmaydi. Fosfor va kaliyning tavsiya etilayotgan miqdori tarkibida va shu o'g'itlar kam bo'lgan tuproq uchun mo'ljallangan. Mazkur o'g'itlarni solish ularning tuproqdagi miqdoriga qarab belgilanadi.

Bodring va qovoqlar ekiladigan yerga o'g'itlar qo'yidagi muddatlarda beriladi. Asosiy xaydov paytida organik, 75% fosfor hamda kaliy o'g'iti to'la miqdorda solinadi. Ekishdan oldin fosforning qolgan miqdori (25%) va gektariga 25-30 kg azot solinadi. Azotning qolgan miqdori uch marta teng qismdan beriladi: 2-3 chinbargi paydo bo'lganda, yalpi gullaganda va 2-3 marta tanlab hosil yig'ilgandan keyin.

Ekish. Bodring hamda kulcha qovoqni 5 sm chuqurlikdagi tuproq 13-15°C isiganda eka boshlasa bo'ladi. Bu muddat janubiy rayonlarda aprelning boshiga, shimoliy rayonlarda esa aprelning oxiriga to'g'ri keladi. qovoqcha ekishni bir hafta oldin tuproq 10-11 isigan paytda boshlash mumkin. Aholini yangi uzilgan bodring bilan uzluksiz ta'minlab turish maqsadida u apreldan to iyulning boshlarigacha bir necha muddatda ekiladi. Tuzlash uchun yetishtiriladigan bodring urug'i yerga 15 iyundan 10 iyulgacha ekiladi.

Hosili ko'p marta yig'ib olishga mo'ljallangan, hosil berishi cho'ziladigan bodring navlari keng qatopra lentali ikki yo'lli qilib, sug'orish jo'yagi keng qatop oralig'idan olinib, 110+70x40sm tartib bo'yicha har bir uyaga niholni joylashtirib ekiladi.

Urug' $\frac{70+70}{4} + 40\frac{70+70}{4} + 40$ sm tartibda ikki qatorlab ekilganda ham yaxshi natija beradi. Mazkur tartiblar bo'yicha ekilganda gektariga 27 ming uya yoki 54 ming o'simlik joylanadi. Shu tartibda har bir uyaga 56 tadan urug' jamlansa, ekiladigan urug' miqdori gektariga 5 kg ni tashkil qiladi.

Kulcha qovoq va qovoqcha xuddi shu tarzda, keng qatorlab ekiladi. Biroq o'simlik oralig'i ancha ochiq (60-70 sm) olinadi hamda har bir uyaga bir o'simlik qoldiriladi. Kulcha qovoq urug'ining ekish miqdori gektariga 3-4 kg, qovoqchaniki gektariga 4-5 kg.

O'simliklarni parvarishlash. To'laonli ko'chat olish uchun kech bahor va yozgi ekishdan so'ng ko'chat suvi beriladi. Ertagi ekish paytida parvarish qatqaloqni yo'qotishdan boshlanadi. Ko'chat unib chiqqandan keyin o'sha zahoti har bir uyada 3-4 o'simlik qoldirilib, yaganalash o'tkaziladi. Uni chiqmagan uyalarga esa nihollar ko'chat qilib ekiladi.

2-3 chinbarg paydo bo'lganda kultivator bilan qator oralig'i 6-8 sm chuqurlikda ishlanadi, uning ortidan qo'lda chopiq o'tkaziladi, hamda uyada 1-2 bodring, qovoqcha hamda bittadan kulcha qovoq niholi qoldirilib ikkinchi –oxirgi yaganalash o'tkaziladi. Yaganalash paytida o'simlik yulib olinmasdan chimdib tashlanadi.

3-4 barg paydo bo'lganda 8-10 sm chuqurlikda ikkinchi kultivatsiya va ikkinchi chopiq o'tkaziladi.

Zararkunandalar hamda kasalliklarga qarshi kurash. Bodring hamda sabzavot oshqovoqlari, ko'pincha, oqqirov kasalligi bilan kasallandi, zararkunandalardan esa poliz shirasi hamda o'rgimchakkana ularga eng ko'p zarar yetkazadi. Oqqirov kasalining oldini olish uchun hosil yig'ishtirib olingandan keyingi qoldiqlari yo'q qilinadi. O'simlik oltingugurt kukunini namlovchi 80% li suspenziyasi (gektariga 800-1000 l suvga 7 kg hisobida) yoki oltingugurt kalloidining 0,5-0,6% suyuqligi bilan purkalishi kerak. Bu kasallikning oldini olish tadbiri hisoblanadi. Oqqirov kaalligi paydo bo'lganda o'simlikka ishlov berish 10-15 kundan keyin takrorlanadi. Shiraga qarshi BI-58 yoki antioning 0,15-0,20% li suyuqligi bilan purkaladi, o'rgimchakkanaga qarshi quyidagi preparatlardan biri qo'llaniladi: 0,15-0,20% keltan, 0,3% xlorofos 0,15% akreks, 0,15% BI-58.

Hosilni yig'ishtirib olish. Bodringning dastlabki hosilini u gullay boshlagandan keyin 8-11 kun o'tib terib olsa bo'ladi. Bodring ko'chatini unib chiqqandan 40-60 kun keyin hosilni yig'ishtirish mumkin. Meva tugishining boshlanish paytida hosil 3-5 kunda, keyin bundan qisqaroq muddatda, kunora yoki har kuni terib olinadi. Umuiy terim soni 15-20 ga yetdi. Hosilni terib olishning kechikishi bodringning sarg'ayib qolishiga sabab bo'ladi va yangi mevalar tugilishiga to'sqinlik qiladi. Hosil o'z vaqtida yig'ishtirib olinib turilganda bir tup bodring palagi 20-30 va undan ko'proq bodring beradi.

Qovoqchalar 7-10 kunligida uziladi. Kulcha qovoq esa marinadlash uchun 2-3 kunligida, tuzlash hamda qovurish uchun esa 5-7 kunligida uziladi. Terib olishga tayyor mevalar bandini barmoq bilan siqish yoki qaychi bilan kesish orqali uzib olinadi.

Bodring, qovoqcha hamda kulcha qovoqni qo'lda terish juda sermehnat jarayon. U mazkur ekinlarni yetishtirishga sarflanadigan xarajatning 60-70 %ini o'zida jamlaydi. Mehnat sarfini 1,2-1,5 barobar kamaytirish uchun qo'l terimidan POU-2 terim platformasi, sabzavotni teruvchi ATS-1 va keng qamrovli TShP-25 transportyorini qo'llash orqali erishish mumkin.

$$\left(\frac{70+70 \times 10}{2} \text{Ba} \frac{90+50 \times 10}{2} \right) \frac{70+70 \times 10}{2} \text{Ba} \frac{90+50 \times 10}{2}$$
 va "Parad" hamda "Konkurent" navlaridan foydalanilganda bodringning konservalanadigan navlarini yetishtirish intensiv texnologiyasi 4-5 kun oraliqda transportyor platformasi yordamida qo'l terimini o'tkazish, ikkinchi qo'l terimidan keyin 7-9 kun o'tkazib, 5-10% meva sarg'ayganda bir marta yalpi kombayn terimini o'tkazishni ko'zda tutadi. Hozirgi vaqtda yalpi terimida OP-1,5 bodring terish mashinasi tavsiya etiladi.

Urug'shunolik. Bodring, qovoqcha hamda kulcha qovoqni urug' uchun yetishtirganda qo'llanadigan dehqonchilik tadbirlari

ularni oziq-ovqat maqsadida yetishtirgandagidan farq qilmaydi. Urug'lik hosilni yetishtirish uchun 3-4 oy zarur. Shu boisdan ularni yozda yetishtirib bo'lmaydi. Urug'lik ekin mayning boshlarida ekiladi.

Urug'lik changlanishdan qochish maqsadida havo izolyatsiyasi ochiq joyda kamida 1000 m hamda himoyalangan yerda 500 m bo'lishi kerak. Urug'chilik maydonlarida nav saralashi gullash boshlanganda, keyin esa ikki, uch marta yashil mevasi yig'ishtirib olingandan keyin o'tkaziladi.

Urug'lik tanlab teriladi yoki MOP-1,4 terim mashinasi, PT-3,5 platformasi yordamida bir yo'la yalpi yig'ishtirib olinadi. Bodring urug'i to'la pishib yetishtirilgandan keyin SOM-2, IBK-5A mashinasi yoki LBS-20 t liniyasida ajratib olinadi. Ajratib olingan hamda yuvilgan urug' 9% namlikda quritiladi, qovoqcha hamda kulcha qovoq urug'i qo'lda olinadi.

3-amaliy mashg'ulot.

Bodringning rayonlashtirilgan navlarini o'rganish.

Mashg'ulotning maqsadi: Bodring o'simligi hamda mevasining morfologik belgilarini o'rganish. Maskur ekinning rayonlashtirilgan navlarini tavsiflash.

Topshiriqlar. Vazifani bajarish uchun o'quvchilar 3-4kishidan zvenolarga bo'linadi. O'quvchilar tirik o'simlik, tuganak, ko'k bodring va urug'lik bodringdan foydalanib, bodringni morfologik belgilarining o'rganishadi hamda rayonlashtirilgan navlari asosiy nav belgilari bo'yicha tavsiflanadi. Nav belgilari xarakteristikasini hisobotga kiritishadi (1-jadval).

Bodring navlarini tavsiflash haqida hisobot

Nav belgilari	Navlar					
1.Palagining uzunligi.						
2.Barg shapalog'ining shakli va o'lchami.						
3.Tugunchasi – tuklanish xarakteri-tukining tusi.						
4. Ko'k mevasi:- uzunligi, sm shakl indeksi – shakli –yuzasining xarakteri-yuzaning tusi- yuzadagi tasvir- ko'ndalang kesimi.						
5.Urug'lik mevasi:- tusi- to'lanishi.						
6.O'sish davri kun hisobida.						
7.Foydalanish usuli.						

Bargning shakli – yuraksimon, yuraksimon yapaloq shakllarga bo'linadi.

Tugunining tuklanishi - oddiy, murakkab hamda aralash.

Tuklanishning tusi – oq, qora hamda jigarrang.

Ko'k mevasining shakli – sharsimon, tuxumsimon, teskari tuxumsimon, urchuqsimon, yassi dumaloq, silindrsimon, barmaqsimon yoki asosi cho'zinchoq, o'roqsimon, ilonsimon.

Ko'k mevasining o'lchami – 8 sm gacha mayda, o'rtacha – 8-12 sm yirik – 12-18 sm hamda juda yirik – 18 sm dan katta.

Yangi tukkan mevalarining tashqi ko'rinishi.

Ko'k mevasi yuzasining xarakteri – silliq, yaltiroq, mayda bo'rtliqli, yirik bo'rtliqli.

Ko'k mevasining tusi – oq sutrang, ko'k sarg'ish, och yashil hamda to'q yashil. Ko'k mevasining yashil tusi sariq yoki havorang tovlanishi mumkin.

Yashil mevasi ustidagi tasvir

1. Ko'k mevasi asosiy tusidan keskin chegaralangan aniq oqish yo'li;

2. Asosiy fonga qo'shilib ketgan tasma yo'li; 3. Ko'k mevasining tepasida oq dog'li;

4. Mevasining uzunligi bo'yicha joylashgan to'g'ri burchakli, gardishli (chitsimon);

5. Tasvirsiz.

Ko'k mevasining kundalang kesimi-dumaloq, uch qirrali hamda keskin uch qirrali.

Urug'lik mevasining tusi-sutsimon oq, oq yashil, to'q sariq, jigarrang, bo'g'iq qizg'ish.

Material va jihozlar. 5-6 rayonlashtirilgan bodring navining yangi uzilgani, ko'k va urug'lik mevasi yuzasi, yuzasidagi tasvir, uning shakli, tuganagining tuklanish shkalasi, urug'lik mevasining turlanishi, rayonlashtirilgan navlarning katalogi.

Chizg'ichlar, shtangentsirkullar, oshpichoqlar.

№	NAV BELGILARI	NAVLAR			
1.	Nav tarixi:				
	kelib chiqish joyi				
	rayonlashtirilgan yili				
	rayonlashtirilgan joyi				
2.	Poyasining uzunligi				
3.	Barg plastinkasining shakli va kattaligi				

4.	Tugunchasi:				
	tuklanganligi				
	tuklarining rangi				
5.	Barrasi:				
	diametri (<i>sm</i>)				
	uzunligi (<i>sm</i>)				
	shakli indeksi				
	shakli				
	yuzasi				
	fonining rangi				
	shakllari (rasmi)				
	ko'ndalang kesmi				
6.	Urug'ligi:				
	rangi				
	to'ri				
	asosining shakli				
7.	Vegetatsiya davri				
8.	Kasalliklarga chidamliligi				
10.	Ta'm sifatleri				
11.	Ishlatilishi				

Material va jihozlar: 1. 5-6 ta rayonlashtirilgan bodring navining yangi uzilgani, ko'k va urug'lik mevasi yuzasi, yuzasidagi tasviri, uning shakli, tugunagining tuklanish shkalasi, urug'lik mevasining to'rlanishi – 2 ta; 2. Sabzavotchilikka oid spravochnik va o'quv qo'llanmalar – 12 ta; 3. Rayonlashtirilgan navlarning katalogi – 12 ta; 4. Chizg'ichlar, shtangentsirkullar, osh pichoqlar, lupalar – 25 ta.

11-bob. KARAM O‘SIMLIKLAR

Halq xo‘jaligidagi ahamiyati hamda tarqalishi. Karam o‘simliklariga karamning turli botanik turlari kiradi. Eng ko‘p halq xo‘jalik ahamiyatiga ega hamda keng ravishda tarqalgan karam turi oq boshli karam hisoblanadi. U ikki yillik o‘simlikdir.

Boshqa turlar boshli karamga nisbatan ancha kam tarqalgan. Ularning ichida gulkaram ko‘proq ekiladi. Gulkaramning ozuqa organi kuchli darajada butoqlangan, tig‘iz gulto‘plamidan iborat bo‘ladi. Mazkur karamning boshi yashildan tortib qopdeq oppoq tusgacha bo‘ladi. U bir yillik o‘simlik. “Brokkol” karam ham shu turga kiradi. U odatdagi gulli karamdan karam boshining tuzilishiga qarab farq qiladi. Uning karam boshi yashil yoki siyoh rang tusli g‘unchadan iborat. “Brokkol” karamining tarqalishi juda chegaralangan.

O‘zbekistonda cheklangan maydonlardagina ba’zi xavaskor dehqonlar tomonidan “Savvoy”, “Bryussel”, “Kolrabi”, “Bargli”, “Xitoyi”, hamda “Pekin” karamlari yetishtiriladi (19-rasm). “Savvoy” karami boshi tuguvchi hamda oq bosh karamga nisbatan bujmaygan g‘ijimli bargi bilan farq qiluvchi ikki yillik o‘simlik. Bryussel ikki yillik o‘simlik bo‘lib balandligi 70-80 sm, barglari orasida 20-30 dona mayda boshchalar tugadi. “Kolrabi” karami birinchi yili poyasimon yoki yassi shaklli meva tugadi. U ikki yillik o‘simlik. Uning mevasi birinchi yili iste’mol qilinadi. “Bargli” karam birinchi yili ovqatga ishlatiladi. U butoqlaydigan yoki butoqlamaydigan bargli poya hosil qiluvchi ikki yillik o‘simlik. “Xitoyi” karam birinchi yili achchiq tuzlamalarni tayyorlashda ishlatiladigan pukak bosh tugadigan

ikki yillik. o'simlik. "Pekin" karami - bosh tugmaydigan bir yillik o'simlik bo'lib, himoya qilingan erda qishda ko'kat olish uchun yetishtiriladi.

Boshli karam yil davomida yangiligicha va qayta ishlab iste'mol qilinadi. Uning tarkibida o'rtacha 8,5% qyppyq modda, shu jumladan 4,2% shakar, 1,44% oqsil, 1,6% biriktiruvchi to'qima, 0,2% yog', 0,64% ko'l mavjud. Boshli karam inson uchun zarur vitaminlarga boy. Uning tarkibida C vitaminsi o'rtacha 31,9 mg%, kaarton 2 m%g ni, K – 4 mg% ni, PP – 2,7 mg% ni, B₁ – 0,7 mg% ni, B₂ – 0,6 mg% ni, tashkil etadi. Folevkislotsi, B₁, P, E, D, I, hamda boshqa vitaminlar ham yetarli miqdorda mavjud. Unda kalsiy, kaliy, fosfor, magniy, temir, oltingugurt, yod hamda boshqa tuzlar juda ko'p. Boshli karam parhez hamda davolash xususiyatiga ega. Uni yuragi kasallar, semiz odamlar, kasalga duchor bo'lganlar iete'mol etadilar. Sharbati oshqozon yallig'lanishini davolashda qo'llanadi.

Pekin

Bryussel

Kolrabi

Brokkoli

19-rasm. Karam turlari

Gulli karamni qaynatib va qovurib iste'mol qilinadi. Shuningdek undan konservalar tayyorlanadi. Unda o'rtacha 9,6% quruq modda, shu jumladan 3,1% shakar, 1,43% kul bor. Boshli karamga nisbatan S vitamini (60 mg%) va mineral

tuzlarga ancha boy. Karamni insoniyat juda qadim zamonlardan beri iste'mol qilib keladi: Uni yetishtirish O'rta dengiz, keyinroq esa Farbiy Yevropada boshlangan. MDH hududida karam yetishtirtish X asrda, oldin Kavkaz ortida keyin esa Kiyev rusida boshlangan.

O'zbekistonda karamning sabzavot ekinlari o'rtasidagi solishtirma hissasi ekin maydoni bo'yicha 12% hamda yalpi mahsulot bo'yicha 14% atrofida.

O'zbekistonda oddiy karamning o'rtacha hosildorligi yilning kelishiga qarab gektariga 22-27 tonna atrofida o'zgarib turadi.

Oqboshli karamning botanik xarakteristikasi hamda biologik xususiyati. Oqboshli karamning vatani O'rta Yer dengizi atroflari hisoblanadi. U birinchi yili vegetativ organ – bosh, ikkinchi yili esa reproduktiv organlar va urug' hosil qiladi. U ikki yillik o'simlik.

Poyasi birinchi yili kalta, yo'g'on (20-50 sm) , barg bilan qalin qoplangan ko'rinishda bo'ladi. Odatda uni o'zak deb atashadi. Ikkinchi yili u 1-1,5 m balandlikda vegetativ poya hosil qiladi. Bargi yirik, tepa qismidagilari to'plangan, pastkilari esa bandli, tarvaqaylagan bo'ladi. Uning shakli yuzasi, o'lchami, tusi va boshqa belgilari navi va yetishtirish sharoitiga qarab o'zgarib turadi. Karam boshi juda katta ko'rinishdagi dumaloq va yassi sharga o'xshaydi. Boshining shakli konussimondan yassi ko'rinishgacha o'zgarib turadi.

Bargi o'sishi va rivojlanishi bilan bir paytda karam boshining shakllanishi ham boshlanadi. U uchki kurtaklari o'sishi va asta-sekin yangidan paydo bo'lgan barglarning unda to'plana boshlashi evaziga kattalashadi. Boshga to'planayotgan barglarning ko'payishi va o'sishiga qarab karam o'lchami ham kattalashadi. Karam boshining to'liq shakllanishi navining

tezpisharligiga qarab, niholi unib chiqqandan keyin 65-180 kun o'tib tugallanadi. Oq boshli karam o'zoq muddat (40-70 kun) musbat harorat (2-5°C) da saqlangandagina gullash bosqichiga tayyor bo'lishi mumkin. Tegishli muddat saqlangan urug'lik karam ekilgandan keyin gul butog'ining bosh poyasi, yon butoqlari o'sa boshlaydi, Funchasi shakllanadi, gullash urug'lanish, o'sish hamda qo'zog'i hosil bo'la boshlaydi. urug'ning pishib yetilishi urug'lik karam ekilgach, 3,5-4 oydan keyin boshlanadi.

Oq boshli karam issiqqa uncha talabchan emas, sovuqqa chidamli. Urug'i 2-3°C da o'sa boshlaydi, biroq u 5-6°C da ommaviy unib chiqadi. Harorat 11°C bo'lganda niholi 10-12 kunda, 18-20°C bo'lganda esa 3-4 kunda unib chiqadi. Nihollar 2-3 li qisqa muddatli, birinchi chin bargi chiqqanda esa hatto 5-6°C li sovuqqa ham chidashi mumkin. Karam o'simligi 5-8 dan yuqori haroratda o'stiriladi. Ko'chat qilib o'tkazilganda esa eng qo'lay harorat 15-18°C. Harorat 25°C dan oshib ketishi karam boshi shakllanishiga salbiy ta'sir etadi. O'sishni sekinlashtiradi, o'sish davrini o'zaytiradi, bosh tugmaydigan o'simliklar sonining o'sishiga olib keladi. Oq boshli karam tuproq namligini yuqori darajada talab qiladi. tuproqning maqbul namligi NV ga nisbatan 80%, havoning maqbul nisbiy namligi 60-80%.

Uzun kun (17-18 soat) o'simlikning o'sishi va rivojlanishini, assmilyatsiya apparatining shakllanishini, gulining hosil bo'lishini tezlashtiradi.

Oqboshli karam tuproqdan juda yuqori miqdorda mineral moddalarni oladi. Gektaridan 80 tonna hosil yetishtirganda 214 kg azot, 79 kg fosfor hamda 200 kg kaliy olinadi. Barg apparati shakllanishida u ko'proq azotni, boshi shakllanishida esa fosfor

hamda kaliyni iste'mol qiladi. Oq bashli karam sho'rxokka o'rtacha chidamli, neytral hamda kuchsiz sho'rlangan tuproqlarda yaxshi o'sadi.

Oqboshli karamni yetishtirish texnologiyasi. Navlari.

Karam navlari birinchi yilda yetilish muddatiga qarab tezpishar, o'rtapishar, kechpisharga bo'linadi va odatda ularni ertagi, o'rtagi hamda kechki deb atashadi. Ertagi karam urug'idan ekilganda texnik yetilishigacha 100-120, ko'chatidan ekilganda eea 55-65 kun o'sish davrini talab qiladi.

O'zbekistonda erta muddatda ekish uchun ertapishar navlardan "Nomer perviy Gribovskiy-147", "Iyunskaya" hamda "Navro'z", o'rta muddatda ekish uchun o'rtapishar "Toshkent-10" va "Apsheron kuzgisi", kechki muddatda ekish uchun "O'zbekiston-133", "O'zbekiston sudyasi" hamda "Saratori", qishdan oldin ekish muddati uchun – ertapishar yaxshilangan "Mahalliy derbend" hamda o'rta-ertagi "Apsheron kuzgisi" navlari ekiladi.

O'tmishdosh ekinlar hamda yerni ekishga tayyorlash.

Karam uchun sabzavot almashlab ekishda eng yaxshi o'tmishdosh ekinlar, kartoshka, bodring, poliz ekinlari hamda loviyadosh ekinlar hisoblanadi. Kechki karam chim o'tlar o'rniga ekilganda ham yaxshi o'sadi. Karamni o'zining o'rniga qayta ekish maqul emas. Uni o'z o'rniga kamida 2-3 yildan keyin ekish mumkin. Ertagi karam bedaning o'rnida yaxshi o'smaydi. Chunki u ekiladigan paytda bedaning ildizlari yaxshi chirib ulgurmaydi. Yozgi karam odatda kartoshka hamda ildiz mevali ekinlar hosili yig'ishtirib olingandan keyin takroriy ekin sifatida ekiladi.

Karam ekiladigan erga ishlov berish boshqa sabzavot ekinlarini yetishtirishdagi o'xshashdir (haydash, kuzgi shudgor, joriy rejalashtirish).

Ekishdan oldin erga ishlov berish ekish muddatiga bog'liq. Erta bahorgi ekish paytida dala erta bahorda baronalanadi hamda ekishdan oldin egatlar olinadi. Ertagi hosil yetishtirish maqsadida bu ishlar kuzda bajariladi, bahorda dalaga chiqish imkoniyat paydo bo'lishi bilan ko'chatlar o'tkaziladi. Kechki karamni ekish paytida ham ekish oldidan xuddi shunday ishlov beriladi.

Karam urug'idan ekilganda kuzgi shudgor, erta bahorda namni saqlash uchun baronalash o'tkaziladi. Ekishga ozroq qolganda er chizel yordamida yumshatiladi yoki ag'darilmasdan xaydaladi. Agar yozgi karam asosiy ekin sifatida yetishtiriladigan bo'lsa, kuzda shudgorlangan dala erta bahorda boronalanadi, 2-3 marta yalpi kultivatsiya o'tkaziladi va bevosita ekish oldidan er xaydaladi. Birinchi ekin hosili yig'ishtirib olingandan keyin takroriy ekin ekish oldidan yer ag'darib haydaladi, keyin esa boronalanadi.

O'g'it berish. O'zbekistonning bo'z tuproq yerlarida oqboqli karamdan gektaridan 529 *ts* hosil yetishtirilganda 227 *kg* azot, 68 *kg* fosfor hamda 252 *kg* kaliy solinadi. Gektaridan 25-30 tonna hosil olish uchun quyidagi miqdorda mineral o'g'itlar solish tavsiya etiladi: bo'z tuproqli yerlarga – 150-200 *kg* azot, 100-150 *kg* fosfor hamda 75-100 *kg* kaliy, o'tloq hamda o'tloq-botqoqli yerlarga 120-150 *kg* azot, 120-150 *kg* fosfor hamda 60-100 *kg* kaliy. Imkoniyatga qarab oqboqli karam yetishtiriladigan dalaga gektariga 20 tonna go'ng solib, azot, fosfor hamda kaliyning tegishli miqdorda kamaytirish mumkin.

O'g'it berishning quyidagi muddatlari tavsiya etiladi: asosiy haydash paytida - organik o'g'itlarning, hammasi fosforli o'g'itlarning 70-75% i va kaliyli o'g'itlarning yarmi; ekishdan oldin fosforli o'g'itning qolgan qismi (25-30%) va azot yillik normasining 20-25%; ko'chatlar tutgandan keyin birinchi

oziqlantirish paytida azot miqdorining 25-40%, bosh tugish arafasida (ikkinchi oziqlantirishda) azotning 35-40% hamda kaliyli o'g'itning yarmi beriladi.

Ekish usullari va muddati. O'zbekistonda karam quyidagi to'rt muddatda yetishtiriladi.

1. Ertagi – faqat ertagi navlar yetishtiriladi. “Nomer perviy Gribovskiy-147” hamda “Iyunskeya”. Ekish fevralning oxiri – martning boshlarida o'tkazish yo'li bilan amalga oshiriladi. Hosil mayning oxirlarida yetila boshlaydi va iyun oyi ichida to'la yig'ishtirib olinadi.

2. O'rtagi karam – ko'chatidan o'tkaziladi yoki bevosita dalaga urug'idan ekiladi. Ko'chati aprelning. o'rtalaridan 10 maygacha bosqichma-bosqich o'tkaziladi, urug'ini dalaga ekish esa martning ikkinchi va uchinchi o'n kunligida amalga oshiriladi. Hosili iyunning oxirlarida chiqaboshlaydi hamda avgust va sentabrning boshlarida to'la yig'ishtirib olinadi.

3. Kechki karam – 15 iyundan 15 iyulgacha ko'chatidan o'tkaziladi. Kechki muddatli ekinda hosil oktabr oyining ikkinchi yarmi noyabr oyining boshlarida yig'ishtirib olinadi. Kechki ekin sifatida o'rtapishar “Toshkent-10” navi, o'rtakechpishar “O'zbekiston-133” va “O'zbekiston sudyasi” navlari yetishtiriladi.

4. Qish oldidan ekiladigan karam ko'chati 4-5 barg chiqargan bo'lishi kerak. U noyabrning boshlarida o'tkaziladi. Sentabrning oxirlari oktabrning boshlarida dalaga ypyg'idan ham ekish mumkin. Respublikamizning markaziy mintaqasida qishki karam Yorug'likni yaxshi o'tkazadigan plyonka bilan bekitilishi lozim. Bunday qilish janubda ham foydalidir. Qish arafasida ekilgan karam erta bahorda ekilgan karamga nisbatan janubda bir oy oldin, respublikamizning markaziy qismida esa ikki hafta oldin yetiladi. Qish oldidan karamning “Derbend mahalliyasi” va kuzgi “Apsheron” navlarini ekish lozim.

O'zbekistonda barcha karam navlari qatop oralg'ining kengligi 70 *sm* bo'lgan holda yetishtiriladi. Bu ularni ekish hamda qatop orasiga ishlov berishda 1,4 *m* izli traktordan foydalanishga imkon beradi. Biroq o'simliklar oralg'idagi masofananing tezpisharligiga qarab turlicha bo'ladi, ya'ni: ertapisharlari uchun 25-30, o'rtapisharlari uchun 40 va kechpisharlari uchun 50 *sm*.

Karam SKN-6 va SKN-6A ko'chat o'tqazuvchi mashinalar yordamida ekiladi. Bahorda yerdagi nam yetarli darajada bo'lganda ertagi karam ko'chatlari sug'ormasdan turib o'tqaziladi. O'rtagi va ertagi karam ko'chatlari o'tqaziladigan paytda Yerning namligi yetarli bo'lmaydi. Shu boisdan ko'chat o'tqazishdan oldin paykalni albatta surorish, ko'chat esa kunning salqin paytida o'tqazilishi lozim.

Kuzgi tunlamning oldini olish maqsadida ekish paytida – 0,5% li xlorofos suyuqligini har bir uyaga 0,5 *l* hisobida solish tavsiya etiladi. Ko'chat o'tkazib bo'lingach, o'sha zaxoti suv berilishi kerak. Kechki ekishda ko'chat tutishi uchun 2-3 marta suv beriladi. 3-4 kundan keyin o'tkazilgan ko'chatlar tekshirib ko'riladi va qurib olganlari o'rniga yangilari o'tkaziladi.

O'simlikni parvarishlash. Ko'chat tutishi bilan dastlabki kompleks ishlov o'tkaziladi. U qatop oralarini chopiq qilish, ko'chatlar atrofidagi tuproqni qo'lda yumshatish hamda mineral o'ritlar berishdan iborat. Keyin 1-2 marta sug'oriladi. Tuproq etilishi bilan yana shunday kompleks ishlov o'tkaziladi, faqat bu gal erga chuqurroq ishlov beriladi. Navbatdagi surorishda qanoti kengaytirilgan chopiq traktorlari bilan egat olinadi. Bu tadbir ikkinchi oziqlantirish (ammiakli selitra hamda kaliy, oltingugurt kislotasi berish) bilan birgalikda olib boriladi. Odatda ikkinchi oziqlantirish karam bosh tuga boshlagan paytda o'tkaziladi.

Ertapishar navlarda ikkinchi oziqlantirishdan keyin o'simlik kattalashadi hamda o'simliklar o'zaro tutashib ketadi. Shu

boisdan bu vaqtga kelib qator oralariga ishlov berish to'xtatiladi. Kechpishar navlar ekilganda esa, ular ancha uzoq muddat o'sishi tufayli yana bir-ikki qo'shimcha chopiq va ba'zan uchunchi oziqlantirish o'tkaziladi.

Sug'orish. Yuqori hosil yetishtirish uchun tuproq namligi ertagi karamda HB ga nisbatan 80-90%, kechki karamda 80% dan pastga tushmasligi kerak. Sug'orishni taqsimlash paytida karam bosh o'ray boshlaguncha 1-2 marta sug'orilsa etarli. Karam bosh tugishi davrida sug'orish har 6-8 kunda takrorlanib turadi. Sizot suvlari chuqur joylashgan yerlarda 8-9, yaqin joylashgan yerlarda esa 5-6 marta suv beriladi.

Sug'orish ayniqsa karam bosh tuga boshlagan paytda tez-tez amalga oshirilib, har 5-6 kunda takrorlanib turadi. Ertagi karam sizot. suvlari yaqin joylashgan yerlarda esa 11-12 marta sug'oriladi. Yozgi jazirama paytida sug'orish orasida 3-4 marta yomg'ir latib sug'orish mashinasidan foydalaniladi.

Kechki karamni sug'orish sizot suvlari chuqur joylashgan yerlarda oldiniga har 7-8 kunda, kuzgi salqin paytiga kelib esa har 10-12 kunda o'tkaziladi. O'sish davomida 12-13 marta sug'oriladi. Sizot suvlari yaqin joylashgan yerlarda esa 7-9 marta sug'oriladi.

Zararkunandalar hamda kasalliklarga qarshi kurash. Karam O'zbskistonda bakterioz, soxta oqqirov kasali bilan kasallanadi va karam shirasi, kuyasi, karam kapalagi hamda burgacha zararkunandalari bilan zararlanadi. Bakteriozning oldini olish uchun urug'ga TMDT preparati purkaladi Soxta oqqirovning oldini olish maqsadida urug'ni 48-50°C haropatda namlab isitiladi. Shiraga qarshi ko'chat o'tqazilishidan oldin unga BI-58 suyuqligi purkaladi (1 m² ga 1 l hisobidan). Dalada zararkunanda paydo bo'lganda esa BI-58 preparatining 0,15-0,20% li suyuq ligi yoki 70% antio, gektariga 0,6-1,0 kg

hisobidan 3 kg dan solinadi. Barcha. zararkunandalarga qarshi bir yo‘la ku rashish uchun esa gektariga 3-5 kg dan xlorofos purkaladi. Ishlov berishni hosilni yig‘ishtirib olishga 20 kun olganda mutlaqo to‘xtatish kerak.

Hosilni yig‘ishtirib olish. Karam boshining zichlashib qattiq holga kelishi uning pishganligidan darak beradi. Bu paytga kelib u naviga xos kattalikka ega bo‘ladi. Pishib o‘tib ketgan karam boshlari yorilib ketadi hamda tovarlik xususiyatini yo‘qotadi. Ayniqsa, pishish muddati cho‘zilib ketadigan, bir tekis pishmaydigan ertapishar navlar yorilib ketishga ko‘proq moyil bo‘ladi. Qish oldidan o‘tkazilgan ertagi va o‘rtagi tezpushar hamda o‘rtapishar karam navlari boshining yetilishiga qarab uch-to‘rt marta yig‘ishtirib olinadi. Bunga aprelning oxirida kirishilib mayning oxirida tugallanadi. Bahorda ekilgan karam hosili esa mayning oxiridan iyunning oxirigacha yig‘ishtirib olinadi. Kechpushar navlar kamroq yoriladi. Shuning uchun ular bir-ikki terishdayoq yig‘ishtirib olinadi.

Karam hosili qo‘lda yoki PSO-2,0 universal pritsepli sabzavot platformasi yoki keng qamrovli TSHP-25 transportyori qo‘llanishi qo‘l mehnatini ancha Yengillashtiradi.

Kechki karam hosili 3-5°C sovuq tushishi arafasida oktyabrning oxirlari va noyabr oyining boshlarida bir yo‘la yig‘ishtirib olinadi. Katta maydonlarda yetishtirilganlari potok usulda yig‘ishtirishda ikki qatorli MKP-2, UKM-2, UKM-4,2 karam yig‘ishtiruvchi mashinalar. hamda LDK-306, ASK-20 navlarga ajratish liniyalari qo‘llanadi.

Urug‘chilik. O‘zbekistonda o‘rtapishar hamda kechpushar navlarning urug‘i yetishtiriladi. Ertagi navlarning urug‘i esa mamlakati bizning boshqa mintaqalaridan keltiriladi. Karamning urug‘i ikki yil ichida yetishtiriladi. Birinchi yili onalik o‘simligi o‘stiriladi. Keyingi yili esa u gullab urug‘ tugadi. Urug‘lik

karamni parvarishlash qoidasi ham oziq-ovqat yetishtiriladigan karamniki singari. Biroq urug‘lik karam yozgi muddatda yetishtirilishi shart. Hosilni yig‘ishtirishga kirishishdan oldin aralash o‘tkaziladi. Urug‘lik uchun boshi zich tugilgan sog‘lom, tipik nav belgilarini o‘zida yaxshi ifoda etgan karamlar tanlanadi. Sara karamlar ildizi bilan kovlab olinib, ularning yashil barglari 3-4 *sm* band qoldirib kesib tashlanadi.

Onalik karam qish oldidan noyabrda yoki fevralning oxirida ekiladi. Bahorda ekiladigan onalik karamlar sabzavot omborlarida panjara so‘rilarda +1°C haroratda saqlanadi. Uncha chuqur bo‘lmagan xandaqlarda ildizini pastga qaratib bir qatop qilib terib ustini tuproq bilan yopib ham saqlash mumkin.

Urug‘lik karamni qatop oralari 70 va 90 *sm* bo‘lgan egatlarga tup oralig‘ini 60-70 *sm* qilib ekiladi.

Urug‘lik karam 5-7 marta sug‘oriladi, qovjiragan barglari olib tashlanadi, qatop oralari 3-4 kultivatsiya qilinadi, 1-2 marta ko‘chat bo‘g‘izi yumshatiladi, chopiq qilinadi, ko‘chat o‘sish paytida va gullaganda 1-2 oziqlantiriladi (gektariga 20-30 *kg* azot va fosfor hisobidan).

Urug‘ iyun-iyul oylarida pisha boshlaydi. O‘simlikdagi urug‘ bir tekis pishmaydi, pishgan qo‘zoqlar yorilib, urug‘ to‘kilib ketadi. Shu boisdan hosil qo‘zoq sarg‘ayib, urug‘ dumbul bo‘lib pishganda bir-ikki sidra yig‘ishtirib olinadi. O‘simlik tupidan kesib olinadi, dasta qilib bog‘lanib, 8-10 kun qurib pishishi uchun qo‘yiladi. Yanchishi odatdagi yanchgichlar yoki qayta jixozlangan SK-5A, SKD-5, SKD-6A kombaynlari yordamida amalga oshiriladi. Urug‘ ZPA-1 30000 mashinasida dastlabki tarzda tozalanib, “Petkusgigant”, K-531/1, “Petko‘sselektra” urug‘ tozalagich pnevmatik kolonkasida ekish uchun tayyor holatgacha ishlovdan o‘tkaziladi. Urug‘ 94 foizdan yuqori bo‘lmagan namlikkacha quritiladi. Karam urug‘ining hosildorligi gektariga 5-7, ilg‘or xo‘jaliklarda esa 10-12 *ts*.

Gulkaram yetishtirishning o‘ziga xos xususiyatlari

Biologik xususiyatlari. Gulkaramning upugi 5-6°C haroratda unib chiqqa boshlaydi, biroq uning unib chiqishi uchun eng maqbul harorat 18-20°C hisoblanadi. 8-12°C da boshi jadal shakllanadi. ammo bunday haroratda u sekin o‘sadi, boshi zich bo‘lsada, kichik tugadi. 15-18°C da boshi ancha yirik va yumshoq tugadi. Bunday yuqori haroratda tez tugsada, kichik bo‘lib yoyilib ketadi, 35-40°C da umuman bosh tugmaydi, poyasi 45-50 *sm* ga cho‘zilib ketadi. 15°C gulkosasi hosil bo‘lmaydi. Gulkaram -2-5°C covuqqa bardosh bera oladi.

Gulkaram unumdor tuproqqa va o‘g‘itlarga talabchan. o‘shish paytida o‘nga albatta azot, fosfor va kaliy berish zarur. U namlikka ham ancha talabchan. nam yetishmasligi muddatidan oldin chala rivojlangan boshchalarning tugilishiga sababchi bo‘ladi. Gulkaram o‘zak bashli karamga nisbatan Qo‘yosh no‘riga kam talabchan. Nihollik paytida nurga ko‘proq intiladi. Quyosh nuri ostida rivojlangan karam boshi hamda qoramtir tusga o‘tib. iste’mol uchun yaroqsiz bo‘ladi.

Yetishtirish texnologiyasi. O‘zbekistonda gulkaramning erta ekiladigan navlaridan o‘rta yertagi “Otechestvennaya” navi va Gudman F₁, Fargo F₁ duragaylari rayonlashtirilgan.

Gulkaram ham oqboshli karamlar singari o‘tmishdosh ekinlar o‘rniga ekiladi. Yerga ishlov berish usuli ham o‘xshash. Gulkaram erta bahorda va yozda yetishtiriladi. Ertagi ekin hosili may-iyunda, kechkisi oktyabr va noyabr oylarida yig‘ishtirib olinadi.

Bahorda ekiladigan gulkaramning bosh tugishi qattiq issiq boshlanadigan paytga to‘g‘ri kelib qolmasligi uchun u iloji boricha erta - fevralning oxiri, martning boshlarida ekiladi. Kechki karam iyulning oxirlari avgustning boshlarida ekiladi. Gul karam ko‘hati qo‘lda 70x30 *sm* sxemada ekiladi.

Gulkaram o'g'itlarga, ayniqsa organik o'g'itlarga moylidir. Shu boisdan uni yetishtirishda gektariga 20-30 tonna go'ng, 4-5 *ts* ammiakli selitra, 5-6 *ts* superfosfat hamda 1-2 *ts* kaliy sulfat solinadi. Go'ng, kaliy o'g'itlari hamda fosfor o'g'itlarining yarmi ekishdan oldin, qolganlari esa keyin beriladi. Gulkaram rivojlanishining dastlabki bosqichlarida azot oziqasi, bosh tuga boshlangandan keyin esa azotfosforli o'g'itlar solinadi. Oziqlantirish ko'chat ekilgandan keyin 1-2 hafta o'tib boshlanadi.

O'simlikni parvarishlash, sug'orish qatop oralarini kultivatsiya qilish hamda chopiqdan iborat. Bahorgi gul karam sizot suvlar, chuqur joylashgan yerlarda 7-8 martacha, kechki ekinda esa sug'orish 8-10 martaga etkaziladi. Sug'orish o'suv davrida har 8-10 kunda o'tkaziladi.

Gulkaram yetishtirishda bajarilishi shart bo'lgan tadbirlardan biri uning boshini quyosh nuridan pana qilishdir. Aks holda quyosh nurida kuyib qoladi. To'silmagan karam boshlari rangini, iste'mol sifatini hamda mazasini yo'qotadi, muddatidan oldin to'kilib ketadi.

Gulkaram hosili tanlab uziladi, zero uning bosh tugishi bir tekis kechmaydi.

Gulkaram yozda ekilganda uning bir qismi bosh tugishga ulgurmay qoladi. Diametri 4-5 *sm* karamlar boshi kuzda, sovuq tushishi arafasida bargi va ildizi bilan birga qazib olinadi hamda go'ngdan tozalangan parnik yoki plyonka bilan yopilgan issiqxonalarga o'tkaziladi. Ko'chat tik xolatda ekilib, birinchi bargigacha tuproq bilan ko'miladi. 1 *m* erga boshining yirikligiga qarab saralangan 30-40 o'simlik (bir parnik qolipiga 45-70 o'simlik) o'tkaziladi. Issiqxonalar isitiladi. Qo'shimcha o'stirish paytidagi maqbul harorat +2+4°C. Bunday haroratda karam me'yorida, tig'iz bosh tugadi. Qo'shimcha o'stirish muddati karam boshining o'lchami, harorat sharoitiga qarab 1,5-

3 oy. Ana shu muddat ichida karam boshi o'ldhami 3-4 barobar kattalashib, yanvarda 250-300 g ni tashkil qiladi.

4-amaliy mashg'ulot **Oqboqli karamning rayonlashtirilgan** **navlarini o'rganish**

Topshiriqdan maqsad. O'quvchilarni O'zbekistonda rayonlashtirilgan oddiy karam navlarini morfologik belgilari hamda bu navlarni birini ikkinchisidan farq qiladigan asosiy belgilari bilan yaqindan tanishtirish.

Uslubiy ko'rsatma. Oddiy karam hayotining birinchi yili hosildor qismi, vegetativ organ – karambosh o'raydi, ikkinchi yili reproduktiv organlar va urug' hosil qiladi. *Poyasi* hayotining birinchi yili kalta (20-50 sm), yo'g'on, barglar bilan qalin qoplangan bo'ladi. U, odatda, *o'zak* deb ataladi. Hayotining ikkinchi yili o'simligi bo'yi 1-1,5 m, shoxlanadigan poya chiqaradi. *Barglari* yirik, bandining uzunligi 5-15 sm va undan uzun. Barg plastinkasi seret, qalin tomirlagan bo'ladi.

Karamboshi katta bo'lib o'sib ketgan yopiq uchki kurtakdir. Ertapishar navlari kichikroq, diametri 10-20 sm, kechpisharlarniki yirik 25-40 sm bo'ladi. *To'pguli* cho'ziq shingil, egilgan va egilmagan, uzunligi 60-80 sm. *Guli* ikki jinsli, o'rtacha yirik. gulkosabargi va tojbarglari to'rttadan, tugunchasi ustki, ikki uyali. *Mevasi* 5-13 sm uzunlikdagi, silindrsimon yoki yassi silindrsimon qo'zoq. *Urug'i* qo'zoq ichidagi pardaga birikkan, yumaloq, kam xonali, rangi jigarrangdan qoragacha, o'racha yirik bo'ladi.

Karam navlari vegetativ (o'zagi, barg plastinkasi, to'pbargi) va hosil organlari (karam boshi)ning qator morfologik beligllari bilan bir-biridan farq qiladi. Shuning uchun navlarni o'rganishda nav belgilari kompleksidan foydalanish shart:

Tashqi o'zagining bo'yi: past (16 sm gacha), o'rtacha (16-20 sm), katta (20 sm dan baland);

To'pbargining katta-kichikligi: mayda (diametri 60 sm gacha), o'rtacha (60-80 sm), yirik (80 sm dan ortiq);

To'pbargida barglarni joylashishi: gorizontaal, yarim ko'tarilgan, ancha baland ko'tarilgan va yuqoriga yo'nalgan;

Barg plastinkasining tipi: yaxlit, bandsiz, yaxlit bandi, hoshiyali, plastinkasi pastga qaragan, kuchsiz lirasimon va lirasimon;

Bandining uzunligi: bandsiz, kalta bandli (4-10 sm), o'rtacha bandli (10-15 sm). uzun bandli (15 sm va undan ortiq);

Barg plastinkasining shakli: 1) **cho'ziq platsinkali:** keng lantsetsimon, ovalsimon, yuqoriga va pastga yo'nalgan, teskari tuxumsimon, enli teskari tuxumsimon; 2) **yumaloq plastinkali:** yumaloq va ko'ndalang-ovalsimon; 3) **keng plastinkali:** ko'ndalang-ovalsimon va kurtaksimon;

Barg plastinkasining katta-kichikligi: mayda (25-40 sm), o'rtacha (40-50 sm), yirik (50 sm) Hamda undan yirik;

Barg plastinkasining yuzasi: yassi, botiq, bir oz botiq, ancha botiq, qoshiqsimon botiq, do'ng, asosiy tomir bo'yicha bir oz do'ng, chetlari pastga egilgan, asosiy tomir bo'ylab kuchli bo'rtgan va pastga osilib tushadi;

Barg to'qimasining yuzasi: silliq, burishgan;

Bargining cheti: tekis, kuchsiz to'liqinsimon, to'liqinsimon, kuchli to'liqinsimon, pistasimon ilonizi, shokilali;

Barglarining rangi: och-yashil, yashil, to'q-yashil, kulrang-yashil, ko'kish-yashil. Yashil-binafsha, ola-chipor, ko'k-yashil, qizil-banafsha;

Barglaridagi mum g'uborligi: kam, o'rtacha, ko'p;

Karamboshining shakli va indeksi: yassi (indeksi 0,4-0,7), yumaloq-yassi (0,7-0,8), yumaloq (0,8-1,1), konussimon (0,8-1,4), ovalsimon (1,4-2,1);

Karamboshining katta-kichikligi: mayda, oʻrtacha, yirik;
Oʻrtacha vazni va zichligi: mayda (0,5-1,5 kg), oʻrtacha (1,5-2,5 kg), yirik (2,5 kg dan ortiq);

Ichki oʻzagining uzunligi: qisqa, uzun;

Karamboshining rangi: turli darajada oq, yashilsimon oqish;

Vegetatsiya davri: ertapishar (urugʻidan ekilganda texnik yetilishigacha 100-120, koʻchatidan ekilganda esa 55-65 kun), oʻrtapishar (urugʻidan 130-150 kun, koʻchatidan 75-80 kun), kechpishar (urugʻidan 170-180 kun, koʻchatidan 110-120 kun).

Ishni bajarish tartibi. Talabalar yangi oʻsimliklardan yoki sabzavot omborlarida saqlanayotgan ekinlardan foydalanib, karamning morfologik belgilari bilan tanishadilar va respublikamizda rayonlashtirilgan navlarini 1-jadval boʻyicha taʼriflaydilar.

1-jadval.

Karam navlarini taʼrifi

№	NAV BELGILARI	NAV LAR		
1.	Nav tarixi:			
	kelib chiqish joyi			
	rayonlashtirilgan yili			
	rayonlashtirilgan joyi			
2.	Tashqi oʻzagining boʻyi:			

3.	Barglari:			
	to'pbargining kattaligi			
	to'pbargida joydashi			
	barg plastinkasining tipi			
	bandining uzunligi			
	shakli			
	katta-kichikligi			
	plastinkasining yuzasi			
	barg to'qimasining yuzasi			
	cheti			
	rangi			
	mum gubori			
4.	Karamboshi:			
	bo'yi (<i>sm</i>)			
	diametri (<i>sm</i>)			
	shakl indeksi			
	shakli			
	o'rtacha vazni (<i>g</i>)			
	zichligi			
	ichki o'zagining uzunligi			
	rangi			
	mazasi			
5.	Vegetatsiya davri (<i>kun</i>)			
6.	Saklanuvchanligi			
7.	Yorilishga moyilligi			

Material va jihozlar: 1. Rayonlashtirilgan 5-6 ta navining to'pbargi va tashqi o'zagi bo'lgan yangi o'simliklari – 6-8 ta; 2. O'lchov lineykalari, plyonkali lenta, shangentsirkul — 2-3 ta; 3. Pichoq, qalam – 25-30 ta; 6. Pallai taroz - 4 ta; 4. Bo'yi va diametri har xil bo'lgan karambosh hajmining tablitsalari – 2 ta; 5. Bargning shaklini, yuzasini va tomirlanishini, karamboshining shakli va zichligini aniqlash uchun jadval-sxemasi – 2 ta; 6. Rayonlashtirilgan navlarini rasmlari – 2 ta; 7. Rayonlashtirilgan navlar katalogi – 8-10 ta.

12-bob. ILDIZMEVALI SABZAVOT EKINLAR

O‘zbekistonda ildizmevali sabzavotlardan sabzi, lavlagi, turp, sholg‘om va rediska yetishtiriladi, mamlakatning boshqa mintaqalarida bulardan tashqari pasternak, petrushka, selderey, oryukva, sikoriy, skrotsiner ham o‘stiriladi.

Sabzini yangiligida va pishirib iste‘mol qilinadi, konservalanadi va quritiladi. Sabzi sharbati bolalarga oziq sifatida beriladi. Kamqonlikda, qonbosimi kasalliklarida dorivor sifatida foydalaniladi. Sabzi urug‘idan efir moyi, liker tayyorlashda va atir-upa – kosmetika sanoatida ishlatiladi.

Nostandart va ezilgan sabzilar chorva mollarga oziqa sifatida beriladi. Sabzi ildizmevasi qandga boy, ayrim navlarda u 12% ga etadi. Unda kraxmal, kletchatka, pektin va azotli moddalar bor. Ildizmevasi kulida kaliy, natriy, kalsiy va barcha mikroelementlar mavjud. Sabzida ferment va vitaminlar, ayniqsa, karatin (5-10 mg%) ko‘p.

Lavlagi oziq-ovqat sifatida yil davomida ishlatiladi, bahorda ovqatga yosh barglari va ildizlari, yozda va kuzda mevasi foydalaniladi.

To‘yimliliigi jihatdan lavlagi bir qator sabzavotlardan ustun turadi. Uning ildizmevalarida 18-20% quruq moddalar, shu jumladan 8-12% qand, 1,3-1,4% oqsil, 0,1% lipid, 0,7-0,9% kletchatka bor. Shuningdek, 30 mg% gacha C, PP guruhidagi B₁ va PP vitaminlarga ega. Organik kislotaga boy sabzavotlar orasida lavlagi fosfor va kaliy saqlash bo‘yicha birinchi o‘rinlarda turadi. U shuningdek, juda ko‘p boshqa minerallarni o‘zida saqlaydi.

Sholg‘om ildizmevasi xomligicha, qovurilgan, dimlangan va qiymalangan holda iste‘mol etiladi, shuningdek, chorvaga beriladi. U uglevodlar, oqsillar, vitaminlar va mineral tuzlarga nihoyatda boy.

Sabzini qadimgi greklar va rimliklar eramizdan 2 ming yil oldin iste‘mol etganlar. Rossiyada u XIV-XV asrlarda keng tarqaldi. Lavlagi 3 ming yildan ortiq vaqtdan beri ma‘lum.

Ildizmevali sabzavotlar yer sharining hamma yerida yetishtiriladi. Ulardan eng ko‘p tarqalgani sabzi.

MDH da ildizmevali sabzavotlar barcha tuproq iqlim zonalarida yetishtiriladi. Bizning mamlakatimizda sabzi 18-19 ming ga erda yetishtiriladi. Uning o‘rtacha hosildorligi gektaridan 13-15 t.

Botanik xarakteristikasi va biologik xususiyati. Ildizmevali sabzavotlar turli xil botanik oilalarga: sabzi soyabongullilar, xo‘raki lavlagi – sho‘ragullilar, turp sholg‘om va rediska – butsimongullilar oilasiga mansub. Bularning ko‘pchiligi O‘rta dengiz atroflaridan kelib chiqqan. Shu bilan birga sabzi, turp va sholg‘omning mahalliy O‘rta Osiyo turlari ham bor. Old Osiyo sabzi va lavlagining, Yaponiya va Xitoy turp, rediska va sholg‘omning ayrim shakllarini bergan. Rediskadan boshqa barcha ildizmevali sabzavotlar ikki yillik bo‘lib, 1-yili bargi va ildizmevasi, 2-yili urug‘i tarkib topadi.

Ildizmeva shaklini tashkil topishida uning alohida o‘svu qismlarining qay darajada qatnashishi bilan belgilanadi.

Sabzi. Barglari uch besh karra patsimon qirilgan. Rangi och yashildan to‘q yashilgacha, ba‘zida kulrang yoki gunafsha tusgacha bo‘ladi. Bargining shakli va kattaligi navi hamda yetishtirish sharoitiga qarab kuchli o‘zgarib turadi. Ildizmevasining shakli – dumaloqdan uzunchoqqacha. Ildizmevasi hajmi va yetishtirish sharoitiga qarab 30 dan 200

g gacha va undan yuqori o'zgarib turadi. Ildizmevasi shakli, yuzasi, rangi, navi, yetishtirish sharoitiga ko'ra turlicha bo'ladi.

Gulpoyasi 1 m va undan yuqori bo'ladi. Tupi kam va yon tomonga tarvaqaylagan ko'p poyali. Har bir poyasi zontiksimon murakkab gulto'pi bilan tugallanadi. Mevasi ikki urug'li. 1000 dona urug'ining og'irligi 1,0-2,8 g. Sabzi urug'i ekilganidan 10-15 kun o'tgandan so'ng, past haroratda esa 25-30 kundan so'ng o'sib chiqadi. Unib chiqqanidan 10-15 kundan so'ng birinchi haqiqiy barg paydo bo'ladi. Ildizmevasi urug' minib chiqqandan so'ng 50-70 kunda paydo bo'ladi, to'liq rivojga esa 80-140 kundan so'ng erishiladi.

Sabzi gullashi va hosil berishi uchun 60-100 kun davomida 0+2°C harorat ta'sir etishi zarur. Urug'lik ekilgandan so'ng gulpoyasi 30-35 kundan so'ng paydo bo'ladi, gullashi 50-80 kundan va urug'lik pishishi 100-120 kundan so'ng bo'ladi.

Lavlagining guli mayda, ko'kish, ba'zan qizil yoki sariq, otalıkları 5 dona. Otalıkları onalikdan ikki-uch kun oldin ochiladi. Lavlagining 2-3 dona gullari qo'shilib o'sib, qo'shaloq meva hosil qiladi. Har bir qo'shaloq mevada 2-3 dona urug' bo'ladi. 1000 dona urug' og'irligi 10-22 g.

Lavlagi urug'i sharoit yetarli bo'lganda ekiladiganidan so'ng 8-, 10- kuni ko'karib chiqa boshlaydi. Oradan 6-10 kun o'tgach esa birinchi haqiqiy barg chiqaradi. O'sib chiqqanidan so'ng ildizmevasi bog'lab etilishi 20-25 kundan so'ng, to'liq rivojlanishi – 80-100 kundan keyin ro'y beradi.

Turp va rediska urug'i ekilgach 4-6 kundan keyin chiqadi. 1-2 barg chiqargandan keyin ildizmevasi kattalasha boshlaydi. Ildizmevasining jadal rivojlanishi o'sib chiqqanidan keyin turpda 55-120 va rediskada 30-60 kundan so'ng boshlanadi. Urug'lik turp ekilgach 35-40 kundan so'ng gullaydi. Urug'i 100-110 kundan keyin yetiladi. Rediskada gullash urug'lik ekilgach 70-100 va urug'ining yetilishi 140-170 kun o'tib bo'ladi.

Sholg'om maqbul sharoitda sepilganidan so'ng 4-5 kun o'tgach chiqadi. Ildizmevasining shakllanishi urug'i unib chiqqanidan 60-80 kun o'tgach tugaydi. Urug'lik o'simlikning gullashi ekilganidan 15-20 kun o'tgach boshlanadi va 25-30 kun davom etiladi.

Ildizmevali sabzavotlar sovuqqa chidamli o'simliklardir. Sabzi urug'i 3-5°C da, lavlagi 5-6°C, turp va rediska 1-2°C una boshlaydi. Turp, lavlagi va rediska urug'i unishi uchun maqbul harorat 20-25°C, sabzi uchun 25-27°C.

Sabzining ildizmevasi shakllanishi va o'sishi uchun 20-22°C, turp, rediska va sholg'om uchun 18-20°C, lavlagi uchun 15-25°C harorat zarur. Unib chiqqan ko'chatlar – 2-3°C, katta yoshdagi o'simliklar – 5-6°C ga chidaydi.

Ildizmevali sabzavotlar – uzun kun o'simliklari. Turp, sholg'om va ayniqsa rediskada ildiz sistemasi kuchsiz rivojlangan bo'ladi. Bu ularning tuproq namligiga talabchanligini oshiradi. Namlik yetarli bo'lmaganda ular shakli buzuq va iste'molga unchalik yaramaydigan ildizmeva beradilar. Sabzi va lavlagi nisbatan qurg'oqchilikka chidamli o'simliklar. Biroq ular yuqori hosilni butun o'suv davrida namlik bilan yetarli ta'minlanib turganlaridagina beradilar. Ular uchun tuproq nam sig'imi 70% bo'lishi zarur. Tuproq namligiga talabchanlikni urug' unib chiqayotganda va ildizmeva shakllanayotganda oshiradilar.

Turp, rediska va sholg'om tuproqning unumdorligi va uning mexanik tarkibiga talabchan. Sabzi va lavlagi ildiz sistemalari yaxshi rivojlanganligi va o'suv davri nisbatan uzoq davr davom etishi bilan ajralib turadi. Shu tufayli tuproqqa nisbatan kam talabchandirlar. Biroq ular mineral o'g'itlarni yaxshi qabul qiladilar, mexanik tarkibi yengil tuproqlarda ko'p hosil beradilar. Yangi organik o'g'itlar ildizmevalarining shoxlanishiga sabab bo'ladilar. Shu sababli saqlanish muddati qisqaradi.

Navlar. O‘zbekistonda sabzini – 13, lavlagini – 6, turpni – 4, rediskani – 7, sholg‘omni – 3 navlari ekishga tavsiya etilgan.

O‘zbekistonda sabzining uch xil mahalliy navlari rayonlashtirilgan – ertapishar «Mushak-195», o‘rta ertapishar, «Sariq Mirzoyi-304», o‘rtapishar «Qizil Mirzoyi-228» va ikkita yevropa o‘rtapishar navlari – «Shantane-2461», va «Nantskaya-4». Respublikaning barcha viloyatlarida lavlagining bitta «Bordo-237» (100-110 kun) va turpning ertapishar “Kuz xadyasi” (50-60 kun) «Marg‘ilon» (80-70 kun) navi rayonlashtirilgan.

Sholg‘omning ertapishar «Namangan mahalliysi» va «Samarqand mahalliysi» va “Miyassar” navlari rayonlashtirilgan. Rediskaning o‘rtagi ertapishar «Saksa» va «Ertapishar», o‘rtapishar «Qizil-oq uchli», «Krasniy velikan», «Mahalliy mayskiy», «Tashkentskiy beliy» mahalliy navlari rayonlashtirilgan.

Yetishtirish texnologiyasi. Ildizmevali sabzavotlar organik moddalarga boy o‘tloq, o‘g‘itlangan qumoq yoki soz tuproqlarda yaxshi o‘sadi. Lavlagi boshqa ildizmevalarga qaraganda og‘ir soztuproqlarga chidamli va kamsho‘rlangan yerlarda ham muvaffaqiyatli yetishtirilishi mumkin. Ildizmevali sabzavotlar juda sekin o‘sadi, shu sababli begona o‘t bosgan dalalarda osonlikcha yovvoyi o‘tlar orasida qolib ketishi mumkin. Shu tufayli ularni begona o‘tlardan tozalangan maydonlarga o‘tmishdoshlariga qarab joylashtirish zarur. Ildizmevalilarni kartoshka, karam, pomidor va bodring ekilgan yerlarga ekish maqsadga muvofiqdir. Ildizmevalilarni yozda ikkinchi ekin sifatida ertagi kartoshka va sabzavotlar yig‘ishtirib olingach ekiladi.

Tuproqni asosiy ishlash boshqa sabzavot ekinlarida qanday bo‘lsa shunday o‘tkaziladi. Ko‘pgina ildizmevalilarning urug‘i juda mayda, ular ekish paytida tuproqqa chuqur kirmasligi kerak.

Shu sababli ekish oldidan erga ishlov berganda tuproq yuzasi tekis, mayda, donador qilib yumshatilgan bo‘lishi zarur. Bunga tuproqni bevosita ekish oldidan boronalash va yumshatish bilan erishiladi.

O‘g‘itlash. Boshqa sabzavotlarga solishtirganda ildizmevalilar oziqaga u darajada nisbatan talabchan emas. Biroq o‘suv davri davomida oziqqa nisbatan talabchan bo‘ladilar.

O‘zbekiston sharoitida gektaridan 100 *ts* dan hosil beradigan sabzi tuproqdan 25-29 *kg* azot va 11-14 *kg* fosfor oladi.

Gektaridan 150-200 *ts* hosil olish uchun o‘g‘itlarni quyidagi miqdorda solish tavsiya etiladi: (*kg/ga*): bo‘ztuproqli erga 120-150 azot, 80-100 fosforli, 40-50 kaliyli. Fosforli o‘g‘itlar (yillik miqdorining 70-75% i) va kaliyning hammasi asosiy haydashdan so‘ng, fosforli o‘g‘itlarning qolgan qismi – ekish oldidan solinadi. Azotli o‘g‘itlar o‘suv davrida ikki bo‘lib beriladi: yaganadan so‘ng, 2-3 ta haqiqiy bargi chiqqanida va ildizmevalari shakllana boshlaganda.

Ekish usullari va muddati. O‘zbekistonda ildizmevali sabzavotlarni quyidagi muddatlarda yetishtiriladi:

1. Erta bahorgi – respublikatning janubiy va markaziy mintaqalarida dalaga chiqish mumkin bo‘lgan birinchi damlarda – fevral oxiri mart boshida, shimoliy mintaqada martning ikkinchi yarmida. Bunda sabzi va lavlagi yetishtiriladi. «Bordo-237» va sabzining «Mushak-195» navlari ekiladi.

2. Kuzgi-qishki – 15 noyabrdan 10 dekabrgacha, ya’ni muntazam sovuqlar boshlanishi oldidan o‘tkaziladi. Bunda faqat chidamli yevropa navlari: sabzining «Nanskaya-4», «Shantane-2461» va lavlagining «Bordo-237» navlari ekiladi. Hosili may oxiri va iyunda yig‘ishtirib olinadi.

3. Yozgi – bunda sabzi, lavlagi, turp va sholg‘om yetishtiriladi. Lavlagi va sabzi 15 iyundan 10 iyulgacha, turp va sholg‘om

esa iyulning ikkinchi yarmidan avgustning birinchi oʻn kunligi orasida ekiladi. Hosil oktyabrning oxiri noyabrning boshida, sovuq kunlar tushishi oldidan yigʻishtirib olinadi. Bu davrda sabzining «Sariq Mirzoyi-204», «Qizil Mirzoyi-228» navlari ekilsa yaxshi natijaga erishiladi. Shuningdek, boshqa rayonlashtirilgan navlarini ham ekish mumkin.

Rediskani, odatda, bahorda bir necha kun oralatib, shuningdek kuzdasentyabr oyida ekiladi.

Ildizmevalilar urugʻi odatda ivitmasdan ekiladi. Ayrim hollarda, ekish kech qolganda, sabzi urugʻi ikki sutka mobaynida, boshqa ildizmevalilar urugʻi 18-24 soat namlab qoʻyiladi. Namlangan urugʻ sepilishi oson boʻlishi uchun quritiladi. Erta bahorda sepilgan sabzi urugʻi tez unib chiqishi uchun uni sepmasdan oldin 1-2 kecha-kunduz davomida hoʻllash va nam holida uy haroratida (2-3 kun) 0-3°C da saqlash tavsiya etiladi.

Ildizmevali sabzavotlar qatorlab, lentasimon, kengqatorlab ekiladi. Ekilayotganda urugʻ toʻliq qatorlab joylashtiriladi. Lavlagi va turp ildizmevasi katta boʻlgani uchun 60 *sm* qator oralab, qatorlab va ikki qator lentasimon qilib 50+20 *sm* sxemasi boʻyicha ekilishi mumkin. Oʻsimliklar oraligʻidagi kerakli masofa unib chiqqandan soʻng belgilanadi.

Ildizmevali sabzavotlar osma SKOB-4,2 sabzavot seyalkasida yoki sugʻorish arigʻi ochadigan, keng qatorli soshnik va boshqa moslamalar ulanganlari bilan ekiladi. Yozda va kuzda ekin ekilayotgan vaqtda sugʻorish egatlari ochib ketiladi va ekib boʻlingach, oziqlantirish uchun sugʻoriladi.

Oʻzbekistonda bir gektar erga 15-16 *kg* lavlagi, 5-6 *kg* turp va sabzi, 15-20 *kg*, rediska va sholgʻom urugʻlari – 2 *kg* ekiladi. Lavlagini 2-4, sabzi va qolgan ildizmevalilar 1-2 *sm*, Yengil qumoq tuproqlarda esa 3 *sm* chuqurlikka ekiladi.

Ekinlar parvarishi. Erta bahorgi va kuzgi-qishki ekishda qatqaloqqa qarshi ekib boʻlish bilan 1,5-2 *sm* chirigan goʻng solib maydon mulchalanadi, shuningdek, mexanik usulda

yoki Yengil to'rsimon borona bilan qatqaloq yumshatiladi, shuningdek tuproqni yumshatish uchun uzoq muddatli sug'orish amalga oshiriladi.

Qator orasidagi begona o'tlarga qarshi kurash kultivatsiya o'tkazish orqali amalga oshiriladi. Uni o'simlik to'liq unib chiqqandan va har bir sug'orishdan so'ng 4-5 marotaba yoki kun oralatib o'tkaziladi. Begona o'tlar qo'l kuchi yordamida ham yo'qotiladi. Ularni yulish o'simlik unib chiqqandan so'ng amalga oshiriladi va 2-3 marta takrorlanadi.

Sabzi ekilgan maydonidagi begona o'tlarni yo'qotishda gerbitsidlar bilan ishlov beriladi. O'zbekiston sharoitida sabzi unib chiqishga qadar treflandan gektariga 0,5-0,75 kg miqdorida sepish tavsiya etiladi (8-10 sm qilib tuproq ostiga solinadi). Prometrinni gektariga 3 kg miqdorida eritma holda (ekilgandan so'ng, sabzi unib chiqquncha) solinadi.

Urug' ekilgandan so'ng unib chiqquncha gektariga 2,5-3 kg linuron va propazin preparatlarini ham qo'llash mumkin. Sabziga 1-2 bargi chiqqanidan keyin gektariga 3 kg prometrin bilan ishlov beriladi. Lavlagiga ekilgandan unib chiqquncha atsetlurom (9,3-13,9 kg/ga) va 1-2 haqiqiy barg chiqargach betonolom (6-8 kg/ga) bilan ishlov beriladi. Mahsulotlarni realizatsiya qilish dozanek, linuron bilan ishlov berilgandan so'ng oradan 4 oy o'tgach ruxsat etiladi.

Tajribalar ko'rsatadiki, respublikada sabzini maxsus qog'oz ostida yetishtirilsa katta samara beradi, u bir yillik o'tlarni butunlay bartaraf etadi, tuproqning suv va oziqlanish rejimini yaxshilaydi, hosildorlikni oshiradi. Bu usulni qo'llash maxsus texnikani talab etadi. U bir vaqtda ekishni amalga oshiradi va shu bilan birga qog'ozni yoyadi hamda uni ustiga tuproq to'kadi.

Ildizmevalilarni parvarishida yaganalash majburiy jarayon hisoblanadi, uni, odatda, begona o'tlarni tozalash bilan birgalikda o'tkazadilar.

O'simlik juda zich bo'lmasa, 3-4 chin barg chiqargandan keyin bir marta yagana qilish bilan cheklaniladi. Lavlagining birinchi yaganasi unib chiqqanidan so'ng 8-10 kun o'tgach amalga oshiriladi. Boshqa ildizmevalilarni yaganalash esa unib chiqqandan so'ng 12-15 kun o'tgach amalga oshiriladi. Hamma ildizmevalilarda ikkinchi yagana birinchisidan 2-4 hafta o'tgach o'tkaziladi. Birinchi yaganada o'simliklar orasida masofa 2-3 *sm*, ikkinchi yakunlovchi yaganada – sabzida 5-7 *sm*, lavlagi va sholg'omda 8-12 *sm* va turpda 10-15 *sm* qoldiriladi. Lavlagi va sabzini ikkinchi marta yagana qilganda undan ko'kat sabzavot sifatida foydalanish mumkin. Lavlagi, turp, sholg'omning birinchi yaganasini qisman mexanizatsiyalashtirish mumkin. Bunda kultivator g'ozpanjasidan yoki lavlagini yagana qiluvchi moslamadan foydalaniladi.

O'zbekiston sharoitida ildizmevalilarni sug'orish majburiy hasoblaniladi. Qoniqtirib sug'orilmaganda hosildorlik pasayadi va oziqlik qimmati yomonlashadi. Ildizmevalilarni yetishtirishda tuproqning samarali namligi dala nam sig'imiga nisbatan 70-80% bo'lishi kerak. Sabzi va lavlagini erta bahorda ekilganda sug'orishni odatda apreldan, barcha o'simliklar o'sib chiqqandan so'ng boshlanadi. Avvaliga 10-12 kun o'tkazib sug'orib turiladi. May oyi boshidan o'simlik ildizmevasi jadal shakllana boshlanganda sug'orish oralig'ini 7-10 kunga qisqartiriladi, may oyining oxiri va iyunda har 5-6 kunda sug'oriladi. Sug'orishning umumiy soni 8-9 taga etadi. Sizot suvlari yaqin joylashgan tuproqlarda sug'orish bir muncha kamaytiriladi va uning umumiy soni 5-6 tani tashkil etadi. Xuddi shunday rejim kuzgi-kechki mavsumda ekilgan o'simliklarga nisbatan qo'llanadi. Erta bahorda yetishtiriladigan rediska sug'orilmaydi yoki 1-2 sug'orish amalga oshiriladi.

Yozda ekilgan ildizmevali ekinlar unib chiqquncha tuproq namligini saqlab turish uchun har 3-4 kunda sug'orish o'tkaziladi.

Unib chiqqanidan so'ng ham 8-10 kunda, pishib etilayotganda esa har 12-15 kunda sug'oriladi. Kechki ildizmevalilarni yig'ib olishdan 2-3 hafta oldin sug'orish to'xtatiladi. Sizot suvlari yaqin joylashgan yerlarda sug'orish oralig'i uzayadi va sug'orishning umumiy soni 6-8 tani tashkil qiladi.

Zararkunandalar va kasalliklarga qarshi kurash. Ildizmevali sabzavotlar unshudring, o'simlik biti bilan kuchli zararlanadi. Ularga qarshi kurash boshqa sabzavot ekinlarinikiga o'xshashdir. Lavlagi uzun oyog'i, lavlagi kapalagi, lavlagi burgasi bilan zararlanadi. Bu zararkunandalarga qarshi 0,4-0,5% li xlorofos eritmasi yoki 0,7% li kremneftorli natriy eritmasi purkalganda yaxshi natija beradi.

Hosilni terib olish. Kuzgi, kuzgi-qishqi, erta baqorgi qilib ekilgan sabzi va lavlagini ikki marta terib olinadi. Avvaliga erta bahorgi hosilni ko'kat o'simlik sifatida qo'lda terib olinadi.

Yozgi muddatlarda ekilgan ildizmevalilarni bir marta oktyabr oxiri noyabr boshida yig'ishtirib olinadi. Terim surunkali yomgir va kuchli sovuq tushguncha tugatiladi. Lavlagini boshqa ildizmevalilarga nisbatan ertaroq yig'ishtirib olish kerak, Chunki issiqqa ko'proq talabchan, uning ildizmevasi tuproq ustiga ko'proq chiqib turadi va sovuqdan kamroq himoyalangan bo'ladi.

Ildizmevalilarni kavlab olish SNU-30, SNSH-4, SNS-2M va OSHKSH-1,4 kavlagichi, shuningdek kartoshka kavlagich va kartoshkani yig'ib oluvchi kombayn yordamida amalga oshiriladi.

Ildizmeva poyasi kesilayotganda, barg bandi uzunligi 2 sm dan ortiq qoldirilmaligi kerak. Poyasi tagidan taqab yoki uzun qoldirib kesilsa saqlash davomida chirib ketishi mumkin. Ildizmevalilarni kesish qazib olingan kunda o'tkazilishi kerak, ayniqsa, yozda. Chunki poyasi kesilmagan ildizmevalar o'zidan ko'p namlikni yo'qotadi, tez so'lib qoladi va yomon saqlanadi.

Urug‘lik. Ildizmevalilar urug‘i, rediskadan tashqari, ikki yil davomida yetishtiriladi. Urug‘lik ildizmevalilarni yetishtirish usuli birinchi yili oziq-ovqat uchun mo‘ljallab yetishtirilayotgan bo‘lak ildizmevalilardan farq qilmaydi.

Ildizmevalar yetishtirib olinganidan so‘ng poyalari qirgiladi, barg tubidan 1-2 *sm* qoldiriladi, so‘ngra urug‘lik maqsadlar uchun tanlanadi, bunda ildizmevalilar yirik, o‘rtadan katta bo‘lishi kerak. Ildizmevalar janubda qish arafasida, respublikaning boshqa mintaqalarida esa erta bahorda fevral oxiri – mart boshida o‘tqaziladi. Ildizmevalar bahorda ekiladigan bo‘lsa qish oyida transheya yoki burtlarda, sabzavot omborxonalarida ustiga nam qum sepib saqlanadi. Saqlashga qo‘yishdan oldin ildizmevalilarga 50% li TMDT (8 *kg/t*) bilan ishlov beriladi.

Urug‘lik ildizmevalar fevral-mart oylarida qator oralarini 70 *sm* va qator orasida sabzida 25-30 *sm* va bo‘lak ildizmevalilarda 50-60 *sm* qilib ekiladi: Kuzda ekilgan tugunaklarning usti 12-15 *sm*, bahorda ekilganlarining usti esa 5-6 *sm* tuproq bilan bektiladi. Urug‘lik ekinlar 4-6 marta sug‘oriladi. 3-4 kultivatsiya qilinadi, qator oralari qo‘lda yumshatiladi. Ular tugunak o‘sib chiqqanidan so‘ng ikki marta oziqlantiriladi, gullay boshlanganda gektariga 1-1,5 *ts* ammiakli selitra va har bir oziqlantirishda superfosfat beriladi.

Yetishtirish sharoitiga qarab sabzi urug‘ining hosildorligi 3-5 *ga/ts*, lavlaginiki 8-10 *ga/ts*, turpniki 5-6 *ga/ts* va sholg‘omniki 3-4 *ga/ts* ni tashkil etadi.

5-amaliy mashg'ulot

Sabzining rayonlashtirilgan navlarini o'rganish

Topshiriqdan maqsad. O'quvchilarni O'zbekistonda rayonlashtirilgan sabzi navlarini morfologik-biologik va xo'jalik belgilari bilan tanishtirish.

Uslubiy ko'rsatma. O'zbekistonda ildizmevalilardan sabzi, osh lavlagi, sholg'om, rediska va turp ko'p ekiladi.

Boshcha – ildizmevaning yuqori qismi bo'lib, unda to'p-barglar, vegetativ kurtaklar va qurigan barglar qoldig'i joylashadi. U o'simtaning palla usti poyasidan hosil bo'ladi.

Bo'yincha – ildizmevaning o'rta qismi bo'lib, u ostki poyadan hosil bo'ladi. U urug'pallalar birikkan joyda boshcha bilan yakka ildizchalar hosil bo'lgan joydan birmuncha pastda ildiz bilan chegaradosh.

Haqiqiy ildiz – ildizmevaning pastki qismi bo'lib, juda ko'p tarmoqlangan. U o'simtanig birlamchi ildizida hosil bo'ladi. Ildizmevaning shakli u maysaning qaysi qismidan hosil bo'lishiga bog'liq. Agar ildizmevaning ko'p qismi palla ustki poyadan, ostki poyadan hosil bo'lsa, yassi va yumaloq, agar birlamchi ildizdan hosil bo'lsa, uzunchoq ildizmevalar shakllanadi.

Sabzi (*Daucus carota* L.) seldereysimonlar – *Apiaceae* oilasiga kiradi. Madaniy sabzi juda xilma-xil bo'lib beshta: o'rta dengiz, osiyo, yaponiya, misr va kilinkiysk tur xiliga bo'linadi. O'rta Osiyoda ekiladigan navlari o'rta osiyo, o'rta dengiz tur xillariga kiradi.

Barglari uch-besh karra patsimon qirqilgan. Rangi yashildan to'q-yashilgacha, ba'zan kulrang yoki binafsharang jilvali bo'ladi. To'pbargining shakli, kattaligi naviga va o'stirish sharoitiga ko'ra tez-tez o'zgarib turadi. *Ildizmevasi* yumaloqdan uzunchoq shaklgacha bo'ladi. Shakli, yuzasi va rangi naviga, o'stirish sharoitiga ko'ra o'zgarib turadi.

Sabzi hyotining ikkinchi yili yerga ekilganda, bo'yi 1 m gacha etadigan va undan uzun gulpoya chiqaradi. Tupi kam va ko'p poyali, yon tomoniga shoxlaydi. Sabzi *guli* ikki jinsli, tugunchasi ikki uyali, pastki ikkita ustunchasi bor. Tojbarglari oq, kosachabarglari beshta bargli. Gullari chetdan changlanadi, Chunki changchi va urug'chi jinsiy organlari bir vaqtda etilmaydi. Changlar tumshuqcha ustunchasidan bir kun ilgari yetiladi. *Mevasi* qo'sh pistacha, etilganda ikkita pallaga ajraladi. *Urug'i* tarkibida efir moyining ko'pligidan o'ziga xos hidga ega va u juda sekin bo'rtib, unib chiqadi. Sabzi urug'ining unuvchanligi, odatda, 70-80% bo'lib, 3-4 yilgacha saqlanadi. Urug'ining absolyut og'irligi 1,1-1,5 g. *Ildizi* o'qildiz tipida bo'lib, erga 2 m chuqurlikka kiradi va 25-30 sm atrofiga yoyiladi.

Sabzi navlari bir qator morfologik belgilari bilan bir-biridan farq qiladi:

To'pbargining shakli: tik, yarim ko'tarilib o'sgan va yoyiq;

To'pbargining katta-kichikligi: mayda (6-9 ta bargli), o'rtacha (10-15 ta bargli) va yirik (15-20 ta bargli);

Barglarining rangi: yevropa navlarida och-yashil, yashil va to'q-yashil, osiyo navlarida kulrang-yashil, ko'k-yashil va binafsha-yashil;

Bargining qiraliligi: o'rta dengiz formalarida ko'p qiriyilgan, to'g'ri lantsentsimon va lantsentsimon segmentli; osiyo formalarida kam qiriyilgan, sigmentlari o'tkir qirrali va bo'lma barg shaklda;

Barg bandining tuklanganligi: o'rta dengiz formalarida barg bandi tuklanmagan (ochiq) yoki siyrak dag'al va qalin dag'al tuklangan bo'ladi; osiyo formalarida siyrak yumshoq va qalin yumshoq tuklangan;

Ildizmevasining po'stining rangi: o'rta dengiz formalarida och va to'q sariq, och sariq, sariq, intensiv-sariq, sariq-to'q sariq, oq; osiyo formalarida sariq, binafsharangi, och qizil;

Ildizmevasining uzunligi: kalta (10 sm gacha), o'rtacha (10-20 sm), uzun (20 sm dan uzun);

Ildizmevasining diametri: ingichka (3 sm gacha), o'rtacha (3-5 sm), yo'g'on (5 sm dan ortiq);

Ildizmevasining shakli: yumaloq, yuraksimon, kalta-konussimon, uchi to'mtoq konussimon, silindrsimon, cho'ziq-konussimon, uchi to'mtoq konussimon, uzun konussimon, o'tkir uchli konussimon;

Ildizmevasining indeksi: VIR shkalasi bo'yicha ildizmevalari juda kalta (shaklining indeksi 1 ga yaqin), kalta (2-3), yarim uzun (3-5), cho'ziq (5-8), uzun (8 dan ortiq). Ertapishar navlar uchun ildizmevalarning kalta shakli xos.

Ildizmevasining o'rtacha vazni: mayda (100 g gacha), o'rtacha (100-150 g), yirik (150 g dan og'ir);

Boshchasining shakli: tekis yoki yassi, bir oz yoki ko'proq botiq, do'ngsimon yoki ko'tarilgan;

Boshchasining kattaligi: katta, o'rtacha va kichik;

Etining rangi: sarg'ish, to'q sariq, pushti-to'q sariq, to'q sariq, to'q sariq-qizil;

O'zagining rangi: sarg'ish-oq, sariq, sarg'ish-to'q sariq, to'q sariq, pushti-to'q sariq, to'q sariq-qizil, qizil;

O'zagining kattaligi: kichik, yarimdan kichik, o'rtacha-yarimgacha teng, katta-yarimdan katta. O'rta Osiyo sabzi navlarining o'zagi kichik bo'ladi;

O'zagining shakli: yumaloq, yumaloq-qirrali, qirrali, yulduzsimon;

Ildizmevasining mazasi: besh balli shkala bo'yicha baholanadi: juda mazali - 5, mazali - 4, o'rtacha - 3, mazasiz - 2, juda mazasiz - 1 ball;

Vegetatsiya davri: ertapishar (urug'i sepilgandan ildizmevasi yetilguncha 70-110 kun), o'rtapishar (110-130 kun), kechpishar (130-200 kun).

Ishni bajarish tartibi. O‘quvchilar yangi uzib keltirilgan o‘simliklar, tabiiy ildizmevalilar mulyajlari, morfologik belgilari shkalasidan va amaliyot darsligidan foydalanib sabzining asosiy nav belgilari bilan tanishadilar hamda ekinlarning rayonlashgan navlariga 1-jadval bo‘yicha ta’riflaydilar.

1-jadval

Sabzi navlarini ta’rifi

№	NAV BELGILARI	NAVLAR		
1.	Nav tarixi:			
	kelib chiqish joyi			
	rayonlashtirilgan yili			
	rayonlashtirilgan joyi			
2.	To‘pbarglari:			
	shakli			
	katta-kichikligi			
3.	Barg plastinkasi:			
	rangi			
	qir qilganligi			
	bandining tuklanganligi			
4.	Ildizmevasi:			
	po‘stining rangi			
	uzunligi (sm)			
	diametri (sm)			
	shakli			
	shaklining indeksi			
	o‘rtacha vazni			
	boshchasining shakli			
	boshchasining kattaligi (%)			
	etining rangi			
	o‘zagining rangi			
	o‘zagining kattaligi (%)			
	o‘zagining shakli			
	mazasi			
5.	Vegetatsiya davri (kun)			

Material va jihozlar: 1. Sabzining 3-4 ta navlarining yangi o'simliklari va ildizmevasi – 10-12 ta; 2. Rayonlashtirilgan navlar bargining gerbariysi, konservalangan ildizmevasi va mulyajlari – 14-16 ta; 3. Po'stining va etining rangini ifodalaovchi rangli shkalalar, ildizmevalar shaklining, o'zagining kattaligi va shakli, sabzi boshchasi shaklining shkalasi – 2 ta; 4. Ildizmevalarning rayonlashtirilgan navlarining rasmi – 2 ta; 5. Pallali yoki platformali tarozi (toshlari bilan) – 4 ta; 6. Shtangensirkul, pichoq, lineyka – 25-30 ta; 7. Sabzavot ekinlarining tumanlashtirilgan navlari katalogi – 8-10 ta.

13-bob. PIYOZ O'SIMLIKLARILAR

Piyoz ekinlarining tarqalishi va halq xo'jaligidagi ahamiyati. Piyoz ekinlariga boshpiyoz, porey piyozi, shalot piyozi hamda ko'p yillik batun, xushbo'y ko'pqavatli piyoz, shuningdek sarimsoqpiyoz kiradi. Ulardan hammasi piyoz guldoshlar oilasiga mansub. Ulardan boshpiyoz hamda sarimsoqpiyoz keng tarqalgan. Boshpiyoz piyoz ekinlarining 95% maydonini egallaydi. Porey, batun, shalot turlari kam ekiladi. Boshqa turlari ham juda kam tarqalgan.

Shalot piyozi ikki yillik o'simlik bo'lib, vatani Shimoliy Afrika. Bitta uyada uncha yirik bo'lmagan 5-20 bosh piyoz tugadi.

Porey piyozi ikki yillik rivojlanish sikliga ega bo'lib, O'rta Yer dengizi bo'yidan kelgan. Bir-biriga qarama-qarshi joylashgan 6-15 lentasimon bargli bo'ladi.

Ko'p yillik piyozlar Sibirning Janubiy rayonlari, Mo'g'iliston hamda Xitoydan kelib chiqqan. Ularning hammasi sovuqqa chidamli bo'lib, namga talabchan.

Slizun piyozi yo'g'on uzunchoq bargli bo'lib, urug'idan ko'payadi. Ko'p yillik piyozlarning boshqa turlari quvursimon bargli bo'lib, urug'i hamda kichik meva tugunidan ko'payadi.

Piyoz o'simligining barcha turlari, eng avvalo, ishtahani ochuvchi hamda ovqat hazm qiluvchi suyuqlik ajralib chiqishi va qon aylanishini yaxshilovchi, maza beruvchi sabzavot hisoblanadi. Bundan tashqari ular shakar, oqsil, biriktiruvchi to'qima, mineral moddalar, efir yog'lari hamda ancha miqdordagi (C, B₁, B₂, PP) darmondorilarga ega. Ayniqsa, batun piyozi bu moddalarga boy.

Porey piyozi ovqat hazm qilish organlariga ijobiy ta'sir etadi, jigar hamda o't pufagi faoliyatini yaxshilaydi.

Piyozda va sarimsoqpiyozning oziq qimati ularning tarkibidagi uglevodlar va azotli moddlar bilan izohlandai. Boshpiyozning turlari navlari 7-21% quruq moddaga, shu jumladan 4-16% uglevodlarga ega. Bu ko‘rastkich sarimsoqpiyozda 30-35 va 20-25% ga teng. Boshpiyoz uglevodi tarkibida shakra (2,5-14%), biriktiruvchi to‘qima (0,5-0,8%), pektin (0,5-0,6%), gemitselyuloza (0,1-0,6%) mavjud. Azotli moddalar boshpiyozda 1-4%, sarimsoqpiyozda 6,7% ni tashkil qiladi.

Boshpiyoz tarkibida kaliy, kalsiy, fosfor, natriy hamda boshqa elementlar mavjud va 1% kul bor. Piyozlar tarkibidagi efir moyi ularga o‘ziga xos maza va hid beradi. Piyoz avitaminoz, turli shamollash jarayonlarini, yuqumli kasalliklarni davolash vositasi hisoblanadi, seretsiya faoliyatiga ijobiy ta’sir etadi. Sarimsoqpiyoz qadimdan aterosklerozda, tomoq shamollashi, bo‘g‘ma, sil, ovqat hazm qilish faoliyatining buzilishi hamda gijja kasalliklarini oldini olishi vositasi sifatida qo‘llanib kelinadi.

Boshpiyoz qadimiy sabzavot ekini. Osiyo mamlakatlarida miloddan 4 ming yil avvl ham ma’lum edi. U Eron va Afg‘oniston orqali avval Misr, so‘ngra Gretsiya va Rimga o‘tgan.

O‘zbekistonda boshpiyoz sug‘oriladigan maydoni hamda olinadigan hosilining miqdori jihatidan sabzavot ekinlari ichida pomidordan keyingi o‘rinda turadi. Respublikamizda uning sabzavot ekinlari orasidagi solishtirma hissasi ekin maydoni bo‘yicha 23-24% va yalpi mahsulot bo‘yicha 18-19%. Piyozning o‘rtacha hosildorligi gektaridan 16-18 t, sarimsoqpiyozniki 5,3-6,1 t. Ilg‘or xo‘jaliklarda hosildorlik ancha yuqori.

Boshpiyozning botanik xarakteristikasi va o‘ziga xos biologik xususiyati. Boshpiyoz ikki yillik o‘simlik bo‘lib, urug‘idan ekilganda birinchi yili bosh tugadi, ikkinchi yili esa urug‘ beradi.

Piyozning ildiz sistemasi bosh ildizga ega. Uning kuchsiz rivojlangan ildizlari haydalgan tuproqda jamlangan. Ba’zi

ildizlari 40-60 *sm* chuqurlikda va 40-50 *sm* yon tarafga tomir otadi. O'ta kalta poyasi "tub" deb ataladi. Unga quvursimon barglari tutashgan bo'lib, qo'ltig'ida murtak tugiladi. Har bir navbatdagi barg oldingisining ichidan chiqib murakkab poya hosil qiladi. Barg qini asosida ehtiyot moddalar to'planadi. Keyinchalik ular yupqalashib piyoz boshini hosil qilishadi. Quvursimon barglar ko'pincha mumg'ubor qatlam bilan qoplangan, ularning tusi turli tovlanishda yashil.

Piyoz o'simligi madaniylashgan darajasiga qarab ikkinchi yoki uchinchi yili 1-1,8 *m* uzunlikda gul o'zagi – to'pgul chiqaradi. Guli olti gultojibargli, oq yoki ko'kish oq, ikki jinsli. Mevasi uchqirrali ko'sakcha, to'liq urug'lantirganda 6 ta urug'i bo'ladi. Urug'i uchqirrali bo'lib, burishiq yuzali, qora tusda. Urug' massasi 2,5-5 g.

Piyozning sirtmoqsimon nihollari urug' ekilgach, 8-18 kundan keyin paydo bo'ladi.

Piyozning o'sishi va rivojlanishi birinchi davrda juda sekin kechadi. Bir oy davomida bor-yo'g'i 4-5 juda mayda chinbarg hosil bo'ladi. Keyin uning o'sishi tezlashib 25 va undan ham ko'proq barg hosil qiladi. Haddan ziyod qalin bo'lganda, noqulay sharoitda piyoz bargining o'sishi va shakllanishi to'xtaydi, hamda piyoz boshi va poya hosil bo'la boshlaydi (hatto 2-3 bargligidayoq). Piyoz boshining pishishi barg yotganda keyin boshlanadi. Barg bo'g'izi qurib, quriq po'stloq hosil bo'ladi, ular piyoz boshini to'la qoplab, unga naviga xos rang beradi. Ayni paytda, piyoz boshlari o'sish xususiyatini yo'qotib, uzoq muddat saqlanish xususiyatini kasb etadi. Turli navlarning uyqudagi holati 1-5 oyga cho'ziladi.

Boshpiyoz sovuqqa chidamli o'simlik. Uning urug'i 2-3°C da unib chiqqa boshlaydi. Lekin uning yaxshi unishi uchun eng qulay harorat 18-20°C. Niholi – 3-5°C ga ta'sirchan. Etuk o'simligi esa -1-3°C sovuqqa ham chidaydi. Bargi 18-25°C da yaxshi o'sadi,

ildizi uchun harorat tuproq yuzasidagi haroratga nisbatan pastroq bo'lishi mumkin. Ildizi 2-3°C rivojlana boshlaydi. 20°C yoki undan yuqori haroratda esa uning o'sishi sekinlashadi.

Boshpiyoz tuproq namligiga talabchan. Ayniqsa, o'suv davrining birinchi yarmida bargining kattalashishi va boshining shakllanishi ana shu jarayonda piyozning namga talabchanligini yanada oshiradi. Piyoz boshining pishishi paytida namlikning oshib ketishi bargining yotishi hamda uning yetilishi sekinlashtiradi.

Boshpiyoz uzun kun o'simlikdir. Shimoldan kelib chiqqan navlari kun uzunligi 15-18 soat bo'lganda, janubiy navlari esa kun uzunligi 13-15 soat bo'lganda yaxshi o'sadi.

Bosh piyozning ildiz sistemasi nimjon bo'lganligi tufayli, u tuproq unumdorligiga talabchan. Sho'rga o'rtacha chidamli, neytarl yoki kuchsiz sho'rlangan yerlarda yaxshi o'sadi (pH – 7-6,5).

Boshpiyozning yetishtirish texnologiyasi. *Navlar.* Boshpiyoz ekilgach, maysalashdan to mahsulotbop piyoz boshi shakllanish davri davomiga ko'ra tezpishar (etilishi 150 kun), o'rtapishar (150-180 kun) va kechpishar (180 kundan ortiq) navlarga ajratiladi. Oziq-ovqatlilik mazasiga ko'ra achchiq, yarim achchiq va chuchuk (shirin) piyoz guruhlariga ham bo'linadi. Piyozning achchiqligi undagi efir yog'lari tarkibi bilan bog'liq. Quruq moddalar qanchalik ko'p to'plansa, efir yog'lari ham shunchalik ko'proq to'planadi va piyoz shunchalik achchiq bo'ladi. O'zbekistonda yetishtirilayotgan chuchuk va yarim achchiq piyoz navlari tezpishar va o'rtapishardir.

Qishloq xo'jalik ekinlari davlat reestrda O'zbekiston Respublikasi hududida ekish uchun 2008-yilda tavsiya qilinganlar qatoriga piyozning quyidagi navlari: o'rtapishar,

yarim achchiq “Istiqbol”, “Qoratul”; kechpishar yarim achchiq “Kaba 132”, “Ispanskiy-313”, “Samarqand qizili-172” va kechpishar chuchuk “Marg‘ilon tuxumi” navi kiritilgan.

Respublikada rayonlashtirilgan piyoz navlari orasida ikkitasi – “Qoratul” (Qozog‘iston dehqonchilik ITI) va “Ispanskiy-313” (Rossiyaning Biryuchikut sabzavotchilik tajriba stantsiyasida) xorijiy mamlakatlar selektsiyasi navlaridir.

“Marg‘ilon tuxumi” piyozi halq selektsiyasi yaratgan mahalliy navdir. Piyozning “Istiqbol”, “Kaba-132”, “Samarqand qizili-172” navlari O‘zbekiston sabzavotchilik, polizchilik va kartoshkachilik ITI tomonidan yaratilgan.

“Kaba-132” va “Qoratul” navlari mamlakatning barcha viloyatlari, “Marg‘ilon tuxumi” navi Farg‘ona vodiysi, “Istiqbol” navi esa Andijon va Toshkent viloyatlari, “Samarqand qizili-172” navi – Surxondaryo, Sirdaryo va Xorazm viloyatlari, “Ispanskiy-313” navi – Andijon, Buxoro, Navoiy, Sirdaryo va Toshkent viloyatlari uchun rayonlashtirilgan.

O‘tmishdosh ekinlar hamda yerni tayyorlash. Boshpiyoz uchun mexanik tarkibiga ko‘ra soz tuproqli hamda qumoqtuproqli yerlar eng maqbul hisoblanadi. Ayniqsa, u qo‘riq yerlarda yetishtirilganda yaxshi natijalarga erishiladi. Piyoz sho‘rlangan hamda botqoq yerlarda yomon o‘sadi.

Piyoz uchun eng yaxshi o‘tmishdosh ekinlar dalani begona o‘tlardan tozalovchi karam, kartoshka, pomidor, bodring hisoblanadi. Almashlab ekishda piyoz haydalgan beda o‘rniga ikkinchi yoki uchinchi yili, yoki dalaga go‘ng solingandan keyin ekiladi. Beda o‘rniga birinchi yili piyoz ekilganda begona o‘tlar va zararkunandalardan zarar ko‘radi, bosh tugishi cho‘zilib ketadi. Piyozni o‘zining o‘rniga va ildizmevali sabzavotlar o‘rniga ekish tavsiya qilinmaydi.

Boshpiyozni kuzda va erta bahorda ekkanda unga boshqa sabzavot ekinlaridagi singari ishlov beriladi: yerni yumshatish,

kuzgi shudgor, joriy rejalashtirish. Kuzgi va bahorgi ekish muddatlarida ekishdan oldin yerga ishlov berish, baronalash, kichikroq paykallarga qoʻlda ekilganda egat olishdan iboratdir. Bahorda ekilganda piyoz uchun egatni kuzda olgan maʼqul.

Kuzgi piyoz ertagi sabzavot hamda kartoshkadan boʻshagan dalaga ekiladi. Shuning uchun yerni ekishga tayyorlashda haydashdan oldin yerni sugʻorish, soʻngra haydash hamda mola bosish, baronalash lozim. Kuzgi ekish muddatida paykalning begona oʻtlar bilan ifloslanishining oldini olish maqsadida oʻtmishdosh ekin yigʻishtirib olingach, paykal haydalib, sugʻorish joʻyagi olinadi va sugʻoriladi. 8-10 kun oʻtgach, yer chizel bilan yumshatilib, unib chiqqan begona oʻt nihollari yoʻq qilinadi.

Oʻgʻit berish. Piyoz ildizi yer yuzasida joylashganligi uchun tuproq namligi va oziqasiga talabchan. Bir tonna hosil olish uchun tuproqda 10,6 kg azot, 7,3 kg fosfor, 3,6 kg kaliy solish zarur. Boʻz tuproqlarda gektariga 200 kg azot, 150 kg fosfor, 75 kg kaliy; oʻtloq va oʻtloqbotqoq tuproqlarga 160 kg azot, 160 kg fosfor, 80 kg kaliyli mineral oʻgʻitlarni berish lozim. Fosfor yillik normasining 75% hamda kaliyning hammasi shudgorlash oldidan, fosforning qolgan 25% esa ekisholdi yoki ekishda beriladi. Azotli oʻgʻitlar 50% oʻtoqdan soʻng 1-2 chinbarglik davrida, qolgan 50% esa piyozboshlar shakllanish davrida solinadi.

Ekish usullari va muddati. Oʻzbekistonda boshpiyoz uch muddatda: erta bahorda, qishda (“toʻqsonbosti”) va yozkuzgi qilib ekiladi. Erta bahorda ekish keng tarqalgan boʻlib, u dalaga chiqish imkoniyati paydo boʻlgan zahoti – fevral oxiri va martning boshlarida boshlanadi. Ekish kechikib ketganda nihol siyrak unib chiqib, hosildorlik kamayadi. Bahorgi piyoz odatda sentabrlarda pishib yetiladi va qish davomida yaxshi saqlanadi. Shuning uchun qishda saqlash uchun foydalaniladi.

Kechki ekish doimiy sovuq kunlar boshlanishidan oldin noyabrning oxirlari hamda dekabrning boshlarida amalga oshiriladi. Urug‘ qishda unmaydi, erta bahorda kunlar isiy boshlagandagina ko‘karib chiqadi. Agar juda ham erta ekib yuborilsa, qishning iliq kunlarida ham unib chiqib, sovuq urib ketishi mumkin. Shu boisdan qish oldidan ekishga unchalik ishonib bo‘lmaydi. Qish oldidan ekilgan piyoz avgustda pishib, bahorgi muddatda ekilganiga nisbatan 10-15% ko‘p hosil beradi.

Yozgi-kuzgi ekin avgust-sentyabrda ekiladi. Avgustda ekilgan piyoz oktyabr-noyabrdayoq yaganalanadi va ko‘k barra piyoz hosili olinadi. Mart oyida esa takroriy siyraklashtirish o‘tkazilib, ikkinchi ko‘kpiyoz hosili olinadi, iyunda esa pishib etilmagan boshi yig‘ishtiriladi. Piyoz sentyabrning birinchi yarmida eilganda kuzda 8-10 *sm* ga yetadi. U chinbargga hamda yaxshi rivojlangan ildiz sistemasiga ega bo‘ladi, qishni yaxshi o‘tkazadi. Ekish bundan ancha kechikkanda ham piyoz kuzda unib chiqishga chiqadi-yu, biroq niholi yomon tutib, ko‘pincha sovuqda halok bo‘ladi. Kuzgi piyoz kuchli darajada o‘zaklaydi, boshi saqlash paytida chirib chiqitga chiqib ketadi, shu boisdan qishga saqlashga yaramaydi.

Piyoz CKOH-4,2 markali seyalkasida ekiladi. Ekish paytida boshqa sabzavot yoki don ekuvchi seyalkalarni ham ishlatish mumkin.

Urug‘ni ekish miqdori bahorgi ekinda gektariga 10-12 *kg*, yozgi-kuzgi va qish oldidan ekilganda esa 14-16 *kg*. Ekish paytida urug‘ 2-3 *sm* chuqurlikka tashlanadi. Yaxshi tekislangan, begona o‘tlardan yaxshilab tozalangan dalalarda qator oraliq‘i 20-30 *sm* qilib to‘rt qatorlab ekish ham mumkin. Sug‘orish mayda olingan egatlar yoki bostirib sug‘orish orqali amalga oshiriladi. Maydon birligiga ko‘p miqdorda o‘simlik to‘g‘ri kelishi, tez-tez sug‘orish hamda yuqori miqdorda o‘g‘it berilishi tufayli mazkur ekish usulida yuqori piyoz hosili yetishtiriladi.

Odatda, piyozning urug‘i quruq holida ekiladi.

O‘simlikni parvarishlash. Qish oldidan va erta bahorda ekilgan ekin qishkibahorgi yog‘in-sochin nomi evaziga unib chiqadi. Kuzda ekilgan niholni undirib olish uchun paykalga urug‘ suvi berib turiladi. Urug‘ suv har 3-4 kunda beriladi va nihol unib chiqquncha davom etadi.

Dastlabki yaganalash piyoz ekinni parvarishlashdagi majburiy usullardan hisoblanadi. Piyoz begona o‘tlarni o‘toq qilish bilan birga 2-3 marta siyraklashtiriladi. Bahorda va qish oldida ekilgan piyoz paykallarini yaganalash birinchi marta 1-3 barg chiqarib, bo‘yi 5-6 *sm* bo‘lganda, ikkinchi marta bo‘yi 15-20 *sm* ga etganda, ya‘ni o‘simligi barra piyoz yoshiga etganda o‘tkaziladi. Birinchi yaganalashda nihollar oralig‘i 3-5 *sm*, ikkinchisida esa 7-8 *sm* qilib qoldiriladi. Kuzda ekilgan piyoz ba‘zan kuzda yaganalanmaydi, balki bu ish erta bahorda o‘tkaziladi. O‘toq qilish esa kuzda boshlanadi.

Piyoz paykallarida begona o‘tlarga qarshi kurashish maqsadida gerbitsidlar qo‘llanadi. Ko‘p yillik begona o‘tlarga qarshi kurashish uchun shudgordan oldin gektariga 40 *kg* dan dalapon preparatining 80% li eritmasi sepiladi. Bir yillik begona o‘tlarni yo‘qotishda quyidagi gerbitsidlardan birini qo‘llash tavsiya qilinadi: diktal (tatal) gektariga d.v. – 12 *kg*, mezorani dorisi gektariga – 3 *kg*.

Qator oralig‘idagi begona o‘tlar o‘suv davrida 4-5 marta kultivatsiya o‘tkazish yo‘li bilan yo‘q qilinadi. Sug‘orishdan oldin sug‘orish jo‘yarlari tiklanadi. Piyozning ildiz sistemasiga ziyon yetkazmaslik uchun mayda chopiq qilinadi. O‘simlikni tuproq bosib qolishiga yo‘l qo‘ymaslik kerak, zero bu piyoz boshining yetilishini sekinlashtiradi. Qator oralig‘idagi tuproq o‘suv davomida 1-2 marta qo‘lda yumshatiladi. Kuzgi ekinda o‘zak paydo bo‘lganda, ularni qayirib qo‘yish kerak.

Piyoz uchun eng maqbul tuproq namligi HB ga nisbatan 74-80%. Ayniqsa, tuproqda urug‘ unib chiqadigan hamda piyoz

boshi shakllanayotgan paytda namlik yetarli bo'lishi kerak. Bahorda ekilgan piyoz ekini yomg'irlar to'xtagandan keyin aprel oyidan boshlab sug'orilishi mumkin. May-iyun oyida sug'orish har 7-8 kunda, keyin 5-6 kunda o'tkaziladi va hosilni yig'ishtirib olishga 3-4 hafta qolganda to'xtatiladi. Bahorda ekilgan piyozning umumiy sug'orish miqdori sizot suvlar chuqur joylashgan yerlarda 18-20, sizot suvlar yaqin joylashgan yerlarda esa 12-14 martani tashkil etadi.

Kasallik va zararkunandalar. Soxta un shudring kasalligi (peronosporoz)sariq g'ubor paydo bo'lib, barg va gulpoyalar sarg'ayib so'lib qolish bilan ifodalanadigan kasallik. Kurash choralari – o'simlikka 1% li bordos suyuqligi, tsineb (0,7-1%), kaptan (0,5-0,7%), Tilt, Topaz-100, fundazol (0,2-0,6%) purkaladi.

Bo'yin chirish zamburug' kasalligi, piyozni saqlash vaqtida zararlantiradi. Bunda piyozbosh bo'yni yumshab qoladi, so'ngra esa chiriydi. Kurash choralari: piyozboshlar 10-12 soat davomida 35-40°C da havoda (issiqda) quritiladi.

Zang kasalligiga qarshi kurash tadbirlari sifatida 1% li bordos suyuqligi purkash tavsiya etiladi.

O'suv davrida piyozga tamaki tripsi katta zarar yetkazadi. Unga qarshi o'simlikka arrivo, detsis (0,3-0,4 kg/ga) va boshqa peretroidlar sepiladi.

Piyoz pashshasiga qarshi urug' ekish oldidan 10% li geptaxlor dusti bilan dorilanadi, o'simlikka namlanadigan 30% li xlorofos poroshogining 0,1-0,2% li suspenziyasi purkaladi.

Hosilni yig'ish va saqlash. Bahorda va kech kuzda ekilgan piyozlar sentabr-oktabr boshlarida, avgustda ekilganlari esa iyul-avgust boshlarida yig'ib olinadi.

Piyoz KTN-2B, KST-1,4 markali kovlagichlar bilan yoki qo'lda bir marta yig'ishtiriladi. Uni to'la mexanizatsiya yordamida yig'ishtirish uchun LKG-1,4 va PML-6 markali mashinalardan foydalaniladi.

Qurigan piyoz barglari kesiladi va piyoz yirikligiga, yetilish darajasiga qarab sortlarga ajratiladi. Barglarni piyozbosh uchidan 3-4 *sm* qoldirib kesish kerak. Agar barglar pastdan kesilsa, piyozboshning ichiga turli bakteriya kiradi hamda saqlash vaqtida piyozning ko'pi chiqitga chiqib ketadi.

O'zbekistonda har gektar piyozdan o'rtacha 180-200 *ts* dan hosil olinadi. Piyoz quruq, yaxshi shamollatib turiladigan xonalarda 20-40 *sm* qalinlikda yoyilgan holda yoki sig'imi 10-15 *kg* li yashiklarga solingan holda saqlanadi. Katta yashiklarda, qoplarda esa piyoz yaxshi saqlanmaydi.

Iste'molga ishlatiladigan piyozlarni saqlash uchun qulay harorat 0,5-1°C, havoning nisbiy namligi esa 75-80% hisoblanadi.

Odatdagi, sun'iy usulda sovitilmaydigan sabzavot omborlarida kuzgi-qishki-bahorgi davrda (oktabrdan-aprelgacha) saqlashda vazni kamayishidan 7-10% gacha, shuningdek, chirish va haddan tashqari o'sib ketishidan saqlash rejimiga va saqlash oldidan piyozlar holatiga qarab, 3-4% dan to 20% gacha va undan ham ko'prog'i nobud bo'ladi. Bundan tashqari quruq qobiq holidagi chiqindilar (0,05-2,5%) ham chiqishi mumkin.

Urug'chilik. Boshpiyoz urug'chiligida birinchi yili onalik piyoz yetishtirilib, ikkinchi yili undan urug' olinadi. Onalik piyozni yetishtirishdagi dehqonchilik tadbirlari oziq-ovqat uchun piyoz yetishtirishdagi singaridir.

Ko'paytirish maqsadida nav uchun tipik bo'lgan yaxshi pishgan quriq tig'iz po'stloqli yirik va o'rtacha o'lchamli piyoz tanlab olinadi. Ular kuzda ekiladi yoki bahorgacha quriq omborlarda so'rilarida, 15-20 *sm* qalinlikda 2-3 ostida hamda 70-80% havo namligida saqlanadi.

Urug'lik piyoz ekiladigan paykalga kuzgi shudgor oldidan chirigan go'ng yoki gektariga 3-5 *ts* superfosfat va 2-3 *ts* kaliy

tuzi beriladi. Bahorgi boronalash paytida gektariga 1-1,5 *ts* ammiakli selitra solinadi.

Bahorda ekiladigan boshpiyozning bo‘g‘izi etlik qavati uchigacha kesib tashlanadi. Kuzda ekiladiganini kesilmasdan ekiladi va kuzgi sovuq boshlanguncha tomir otib ulguradi, erta bahorda o‘sa boshlaydi. Kuzda ekilgan piyoz urug‘i bahorda ekiladiganiga nisbatan 15-20 kun oldin etiladi. Boshpiyoz kuzda ekilsa hosildorlik yuqori bo‘ladi, biroq uni saqlanishiga qarab saralab bo‘lmaydi. Shuning uchun urug‘lik piyoz asosan bahorda, fevralning oxirlari martning boshlarida ekiladi.

Urug‘lik piyozni ekishda himoyalangan kenglik ochiq joyda 2 *km*, himoya qilingan yerda esa 600 *m* bo‘lishi kerak. Piyoz qator oralari 70Ч15-20 *sm* sxemada ekiladi. Boshpiyoz 4-5 *sm* qalinlikda tuproq bilan ko‘miladi. Boshpiyozni ekish miqdori gektariga 4-8 *ts*. Boshpiyozni ko‘chat ekuvchi mashinalar yordamida ekish mumkin.

Urug‘dan yetishtiriladigan piyoz 5-7 marta sug‘oriladi, 3-4 marta kultivatsiya qilinadi. Mexanizmlar yordamida 2 marta chopiq o‘tkaziladi. 2 marta oziqlantirib, gul o‘zagi hosil bo‘lishi oxirida gektariga 1 *ts* ammiakli selitra, 1,2-1,5 *ts* superfosfat beriladi.

Urug‘ iyunning oxiri-iyulning boshlarida notekis holda pishib etiladi. Shu boisdan u 2-3 marta yig‘ib olinadi. Pishgan urug‘ boshlari gul o‘zagining yuqori qismidan 20-30 *sm* uzunlikda yoki butun o‘zagi bilan kesib olinadi, so‘ngra ularni xirmon qilib quritiladi va yetiltiriladi.

Urug‘ odatdagi yanchgichlarda yoki kombaynlarda ikki marta o‘tkazilib yanchiladi Urug‘ “OVA-1”, “Petkusgigant”, K-531/1, “Petkusselektra” K-218/1, pnevmatik stollarda va kolonkalarda tozalanadi hamda saralanadi. O‘rtacha urug‘ hosildorligi gektariga 3-4 *ts*.

6-amaliy mashg'ulot

Boshpiyozning rayonlashtirilgan navlarini o'rganish

Topshiriqdan maqsad. Oddiy piyozning morfologik xususiyatlariga ko'ra respublikamizda rayonlashtirilgan navlarini o'rganish.

Uslubiy ko'rsatma. Oddiy piyoz (*Allium cepa* L. piyozguldoshlar – *Liliaceae* oilasidan) eng ko'p tarqlagan tur. Iqlim sharoitiga ko'ra piyoz ikki yillik (urug'idan) yoki uch-to'rt yillik ekin sifatida (no'ldan) ekib o'stiriladi.

Piyoz *ildiz* sistemasining asosiy ildizi bo'lmaydi. Uning mayda tukchalar bilan qoplangan kuchsiz rivojlangan ildizlari haydalma qatlamda joylashadi. Ayrim ildizlari 40-60 sm gacha chuqur kirib boradi va yon tomonga 40-50 sm gacha taraladi. Piyozning qisqarib ketgan poyasi *tubi* deyiladi. Bu barglar qo'ltig'ida kurtaklar shakllanadi. Har bir navbatdagi barg oldingi bargning maxsus teshigi ichidan chiqadi. Natijada *soxta poya* hosil bo'ladi. Barglar novi asosida zapas oziq moddalar to'planadi, ular yo'g'onlashib piyozboshi hosil qiladi.

Barglari naysimon bo'lib, ko'pincha, mum g'ubor bilan qoplangan, rangi har xil jilvali yashil. Piyozboshi pastki quriydigan *tovon* deb ataladigan tubdan, quruq va sersuv (ochiq va yopiq) qobiq, murtak va bo'yin qismlardan tuzilgan. *Bo'yin* – bu bir-biriga zich yondashgan barglardir. *Piyozboshi* ning shakli yassidan to sigarasimongacha bo'ladi. Yirik-maydaligi ekishga va parvarish qilishga bog'liq. Quruq qobig'ining rangi oq, sariq, jigarrang va har xil jilvali binafsha rangda bo'ladi. Hayotining birinchi yilida shakllangan murtaklar ikkinchi yili no'sh qilinganda uyada har xil sonda (bitta tupida) – ikkitadan o'ntagacha piyoz hosil qiladi. Piyoz ikkinchi yoki uchinchi, to'rtichi yili bo'yi 1-1,8 ga etadigan *gulpoya* chiqaradi. Ular 200 dan 800 tagacha guli bo'lgan sharsimon to'pgul – soxta soyabon bilan tugaydi. *Guli* oltita tojibargli, oq yoki och yashil-oq, ikki jinsli. *Mevasi* uch qirrali ko'sakcha, to'liq changlanganda oltita

urug‘ Hosil qiladi. *Urug‘i* uch qirrali. Yuzasi burishgan, qora rangda.

Oddiy piyoz navlari bargi va piyozboshining qator morfologik belgilariga ko‘ra bir-biridan farq qiladi:

Barglarining katta-kichikligi: yirik, o‘rtacha, mayda;

Barglarining rangi: och-yashil, yashil, to‘q yashil;

Barglarining mum g‘uborligi: ko‘p, o‘rtacha, kam bo‘ladi yoki bo‘lmaydi;

Barglari soni: ko‘p, o‘rtacha, kam;

Ildizmevasining shakli va indeksi: yassi (indeksi 0,6), yumaloq-yassi (0,65-0,8), yumaloq (0,85-1,0), ovalsimon (1,5), uzunchoq-ovalsimon (1,25-2,0), sigarasimon (2,0 dan ortiq);

Piyoboshining o‘rtacha vazni: mayda (50 g gacha), o‘rtacha (50-120 g), yirik (120 g dan ortiq);

Tashqi quruq qobig‘ining rangi: och sariq, jigarrangi. To‘q jigarrang, pushti jigarrang, Har xil binafsharang, oq, oq-yashil

Sersuv qobig‘ining rangi: oq, oq-yashilroq, oq-sariq jilvali, oq-binafsha jilvali;

Sersuv qobig‘ining qalinligi: qalin, o‘rtacha, yupqa (o‘rta osiyo navlarida sersuv qobig‘i qalin bo‘ladi);

Murtaakliligi: kam – 2 ta, o‘rtacha – 2-3 ta va ko‘p – 3-5 ta hamda undan ko‘p murtagli;

Uyaliligi: kam (uyasida 1-2 ta piyozboshi bo‘lgan), o‘rtacha (2-3), kup (4-6 ta uyasi bo‘lgan);

Piyozning mazasi: shirin, bir oz achchiq, yarim achchiq, achchiq;

Vegetatsiya davri: ertapishar (maysa chiqargandan to piyozi etilguncha 150 kun), o‘rtapishar (150-180 kun), kechpishar (180 kundan ortiq).

Ishni bajarish tartibi. O‘quvchilar yangi uzib olingan o‘simliklar, ya’ni piyoz va mulyajlardan foydalanib, oddiy piyozning morfologik belgilari bilan tanishadilar, respublikamizda rayonlashtirilgan navlarini 1-jadval bo‘yicha ta’riflaydilar.

Piyoz navlarining tasnifi

№	NAV BELGILARI	NAVLAR		
1.	Nav tarixi:			
	kelib chiqish joyi			
	rayonlashtirilgan yili			
	rayonlashtirilgan joyi			
2.	Bargi:			
	katta-kichikligi			
	rangi			
	mum gubori			
	soni			
	ko'ndalang kesimidagi shakli			
3.	Piyozboshi:			
	uzunligi (<i>sm</i>)			
	diametri (<i>sm</i>)			
	shakl indeksi			
	shakli			
	o'rtacha vazni (<i>g</i>)			
	quruq qobig'ining rangi			
	sersuv qobig'ining rangi			
	sersuv qobig'ining qalinligi			
	murtakligi			
	uyaligi			
	mazasi			
4.	Vegetatsiya davri (<i>kun</i>)			
5.	Saqlanuvchanligi			

Material va jihozlar: 1. Oddiy piyozning rayonlashtirilgan 5-6 ta navining yangi uzilgan o'simliklari va piyozi – 10-15 ta; 2. Piyozboshlar shakli va rangining shkalasi hamda ularni ifodalovchi jadval – 2-3 ta; 3. Piyozboshi tuzilishi sxemasining jadvali – 2 ta; 4. Oddiy piyozni rayonlashtirilgan navlarining rasmi – 2 ta; 5. Pichoq, qalam, chizg'ichlar – 25-30 ta; 6. Pallali taroz – 4 ta; 7. Rayonlashtirilgan navlar katalogi – 8-10 ta.

14-bob. SARIMSOQ EKINI

Biologik xususiyatlari. Sarimsoqpiyoz vegetativ ko‘payadigan bir yillik o‘simlik sifatida ekiladi. Barcha onalik organlari birinchi yilgi rivojlanish davridayoq so‘nadi. Sarimsoqpiyoz pallasidan ko‘payadi. U juda kam urug‘ beradi. Poya qismi qisqa keng piyoztupli ko‘rinishda bo‘lib, tepa qismida ustma-ust joylashgan barg hosil bo‘ladi, pastki qismida esa tomir o‘sib chiqadi. Bargi yassi, chiziqli, silliq, to‘q yashil yoki mumg‘ubori tufayli ko‘kimtir tusli. Bargining tub qismi quvursimon, yuqori qismi novsimon. Navbatdagi har bir barg oldingisining ichidan soxta poya hosil qilib o‘sib chiqadi. Bargining asosida kurtakpalla rivojlanadi. YAngi barglarning o‘sishi to‘xtashi bilan soxta poya po‘kak bo‘lib qoladi, barg va poya egilib yotib qoladi.

Dastlabki palla 7-9 bargning orasida paydo bo‘ladi. Pallalar oziq moddaga to‘yingan bo‘lib, po‘stloq bilan qoplanadi. Pallaning suvli mag‘iz qismi rangsiz, qurug‘i esa oq yoki binafsha tusli bo‘lishi mumkin. Sarimsoqpiyoz boshi murakkab tuzilishli bo‘lib, turli miqdordagi pallalardan iborat. Ustki qismidan u birinchi barglaridan hosil bo‘ladigan quruq qobiq bilan qoplangan.

Sarimsoqpiyoz, ayniqsa, uning kuzgi navlari sovuqqa chidamli. Ildizi 0°C o‘sa boshlaydi, 3-5°C yaxshi o‘sadi, 6-8°C esa ko‘chatlari unib chiqadi. Pallasining shakllanishi 15-20°C, pishib etilishi esa 20-25°C da kechadi.

Sarimsoqpiyoz turli iqlim sharoitiga tez moslashadi. U quruq issiq iqlimli mintaqada ham, shuningdek, namchil subtropik va mo‘‘tadil mintaqada ham yaxshi o‘sadi. Sarimsoqpiyozning

aksariyat navlari yozgi-kuzgi va kuzgi (qish oldidan ekiladigan) hisoblanadi, biroq bahorda ekiladigan yaxshi rivojlanadigan navlari ham mavjud. Kuzgi navlar ko‘proq serhosil, biroq yaxshi saqlanmaydi. Ularning ildiz sistemasi kuchsiz rivojlanadi va bahorgi navlarga nisbatan suvni ko‘proq talab qiladi.

Yetishtirish texnologiyasi. O‘zbekistonda sarimsoqning ikki navi-Janubiy “Mahalliy pushti” va “Mayskiy VIR” rayonlashtirilgan. Har ikkala nav ham kuzgi, o‘zaklovchi “Mayskiy VIR” navi ertapishar, “Janubiy pushti” kechpishar.

Sarimsoqpiyoz bodring, poliz ekinlari, qovoqcha, kulcha qovoq, ertagi karam hamda kartoshkadan keyin ekilsa maqsadga muvofiqdir. Chunki bu ekinlardan keyin dala begona o‘tlardan holi bo‘ladi. Sarimsoqpiyoz ekishdan oldin erga ishlov berish kuzgi piyozga tayyorlash singaridir. Beriladigan gerbitsidlar ham bir xil. Sarimsoqpiyozga organik va mineral o‘g‘itlar quyidagi miqdorda tavsiya etiladi: qurigan go‘ng gektariga 20-30 t, azot gektariga 200 kg, fosfor – 140-160 kg, kaliy – 60-75 kg. Yerga chirimagan go‘ng solish tavsiya etilmaydi, u hosilning etilishi va saqlanishiga salbiy ta’sir etadi. Organik, 75% fosforli hamda kaliyli o‘g‘itlarning yillik miqdori haydashdan oldin solinadi. Fosforli o‘g‘itning qolgan qismi va gektariga 30-40 kg azot ekish paytida beriladi. Azotli o‘g‘itlarning qolgan qismini ikki bo‘lib: erta bahorda, birinchi o‘toqdan keyin va shundan so‘ng 2-3 hafta o‘tib beriladi.

Sarimsoqpiyozni 1 ts dan 15 ts gacha ekan ma’qul. Bundan kechroq muddatda ekilganda sarimsoqpiyoz yaxshi tomir otib ulgurmaydi. Shu boisdan past harorat hamda turli kasalliklarga chalinuvchan bo‘ladi. Bu hosildorlikning kamayishiga olib keladi.

Sarimsoqpiyoz asosan pallasidan ekiladi. Ekishdan uch-to‘rt kun oldin sarimsoqpiyoz pallalarga ajratiladi, saralanadi; kasallangan, ezilgan va maydalari ajratib

tashlanadi. Sarimsoqpiyozni pallalarga ajratilishi Qozog‘iston kartoshkachilik va sabzavotchilik ilmiy tadqiqot instituti ishlab chiqqan maxsus mashinada amalga oshiriladi. Bu mashina SAIME hamda O‘zbekiston sabzavotpoliz ekinlari hamda kartoshkachilik ilmiy tadqiqot instituti tomonidan zamonaviylashtirilgan. Mazkur mashinaning 7 soatlik ish kunidagi ish unumdorligi 3-5 *t*.

Ekayotganda pallalarning og‘irligi 1-2 g dan kam bo‘lmasligi kerak. Pallalarni ekish miqdori gektariga 8-14 *ts*. Ayni paytda, sarimsoqpiyozning urug‘donasini ham eksa bo‘ladi. Bunda ekish miqdori gektariga 50-100 *kg*. Urug‘donasini ekilganda birinchi yili bir pallali sarimsoqpiyoz olinadi. Ikkinchi yili esa ko‘ppallali sarimsoqpiyoz olinadi.

Sarimsoqpiyoz lentasimon ikki va uch qatorlab ekiladi. Lentaning va qator oralarining kengligi (sug‘oriladigan egat markazidan) 70 *sm* bo‘lishi kerak, bu qator oralarini asosiy izi 1,4 *kg* bo‘lgan mexanizmlar yordamida ishlov berishga imkon yaratadi. Uch qatorlab ekilganda ular oralig‘i 15 *sm*, ikki qatorlarda esa 20 *sm* bo‘ladi. Qatordagi o‘simliklar oralig‘i har qanday holatda ham 6-8 *sm* qoldiriladi. Shunday qilib; ekish quyidagi sxemalar bo‘yicha amalga oshiriladi: ikki qatorlab 50+20 45-6 *sm*, 40+15+15 47-8 *sm*. 1 *ga* yerda o‘simlikning soni 450-600 ming donani tashkil etadi.

Kichik uchastkalarga sarimsoq qo‘lda ekiladi, bunda yirik pallalar 6-9 *sm*, kichik pallalar esa 3-4 *sm* chuqurlikka qadaladi. Sarimsoqni mexanizatsiya yordamida ekish uchun eksperimental ekuvchi apparat bilan qayta jihozlangan SLN-8 markali piyoz ekiladigan seyalkadan foydalaniladi.

Begona o‘tlarga qarshi va tuproq yuzasini yumshatish uchun sarimsoq ekilgan yer ko‘chat ekkuncha va chiqqandan so‘ng ZBP-0,5 engil borona bilan borona qilinadi yoki BSO-4 borona

bilan ekin atrofi yumshatiladi. Unib chiqquncha o'tkaziladigan berona o'tlar ko'rinishi, yomg'irdan so'ng va tuproq yuzida qatqaloq paydo bo'lishi, ikkinchi boronalash – sarimsoqning birinchi-ikkinchi bargi ko'rinishi bilan amalga oshiriladi. O'suv davrida 4-6 marta kultivatsiya o'tkaziladi (har bir sug'orishdan so'ng). Birinchi kultivatsiyani 4-6 *sm* chuqurlikda o'tkaziladi, keyingilarida chuqurlikni astasekin 8-10 *sm* ga etkaziladi.

Bahorda sarimsoq bargi chiqishi bilan qo'lda begona o'tlardan tozalanadi va o'simlikni yengil chopiq qilinadi, mineral o'g'itlar bilan oziqlantiriladi.

Qishga kirish oldidan kuzda sarimsoq ko'chatlari 2-3 marta sug'oriladi. Bu o'simlikning tuproq osti va usti qismini jadal o'sishiga yordam beradi va, o'z navbatida, sarimsoqning sovuqqa chidamliligini oshiradi. Bahorda o'suv davrining birinchi yarmida tuproq namligini dala nam sig'imiga nisbatan 75-80%, sarimsoq pallalari shakllanayotganda esa 70-75% miqdorida saqlash zarur. Hosilni terib olishga 2-3 hafta qolganda sug'orishni to'xtatish kerak, bu sarimsoqni saqlashga chidamliligini oshiradi. Bahorda hammasi bo'lib, 4-5 marta sug'oriladi.

O'zbekiston sharoitida sarimsoq zararkunandalardan piyoz pashshasi, kasalliklardan soxta unshudring kasallagi bilan zararlanadi. Buning oldini olish uchun o'simlik yoppasiga chiqa boshlaganda 0,2% li texnik xlorofos yoki 0,2% li BI-58 eritmasi purkaladi, 2,5 *ml* metafosni gektariga 15-20 *kg* dan sarflab changlatiladi. Soxta unshudring kasalligini oldini olish maqsadida 1% li bordo suyuqligi purkaladi. Purkash sarimsoq barglari yoppasiga chiqqanida o'tkaziladi va har 70 kunda sarimsoq hosili changlanguncha takrorlab turiladi. Hosilni yig'ishtirishga 20-30 kun qolganda dori purkash to'xtatiladi.

Sarimsoq pishib etilganligini gulpoyasining sarg'ayishi,

po'stlog'ining yupqalashishi va qurishidan bilish mumkin. Sarimsoq barglarining yarmi qurib qolganda va mevasi po'sti nav uchun xos bo'lgan rang olgandan so'ng yig'ishtirish kerak. Pishib o'tib ketganda sarimsoq alohida pallalarga ajralib ketadi. Bu sarimsoqning tovarlik sifatini pasaytiradi va qishga saqlash imkoniyatini cheklaydi. Hosilni yig'ish muddati - iyun-iyul oylari.

Sarimsoqni lavlagi, kartoshka va piyozni kavlaydigan LGK-1,4 va boshqa mashinalar bilan kavlab olinadi. Quyosh nuridan saqlash uchun ular uyib qo'yiladi, piyozning barglari bilan berkitiladi. Sarimsoq uyumda 10-15 kunda etiladi. Quritilgan sarimsoqning novdasi 3 *sm* qoldirilib kesiladi sarimsoq hosilini yig'ishda, sortlarga ajratishda mexanik shikast yetkazishga yo'l qo'yib bo'lmaydi, Chunki ularning tovarik sifati pasayadi va yomon saqlanadi.

15-bob. KO‘KAT, DUKKAKLI VA KAM TARQALGAN SABZAVOT EKINLAR

Bargli ko‘kat sabzavot ekinlarini ahamiyati va foydalanilishi. Bargli sabzavot ekinlarining ko‘k barglari iste‘mol uchun yetishtiriladi. Ular turli xil botanik oilalarga tegishli. Ular biologik holatlari, foydalanish va o‘stirish bo‘yicha farqlanib quyidagi uch guruhga ajratiladi: **1.** Salatlilar uchun, ular xom holda eyiladi. **2.** Ismaloqlar, qaynatilgan holda iste‘mol etiladi. **3.** Ziravorlar, turli xil ovqatlarga solinadi, shuningdek, tuzlama va konservalashda foydalaniladi. Salatli sabzavot ekinlaridan bog‘ salati (latuk), sikor salati-endiviy va eskarpol, vitluf sikor salati, bargli va Pekin karami; ismaloqlardan – ismaloq, Yangi Zelandiya ismalog‘i, mangold, semiz o‘t, bog‘ olabutasi, rams, gazanda va boshqalar; ziravorlardan - kressalat, bargli xantal, petrushka va selderey, ukrop, rayhon, bodring o‘ti, kashnich, tog‘rayhon, so‘zanak, anis, drakotsefyalyum keng tarqalgan. Ko‘kat ekinlar yuqori hosildorligi, tezpishishi va issiqqa nisbatan talabchan emasliklari bilan ajralib turadilar.

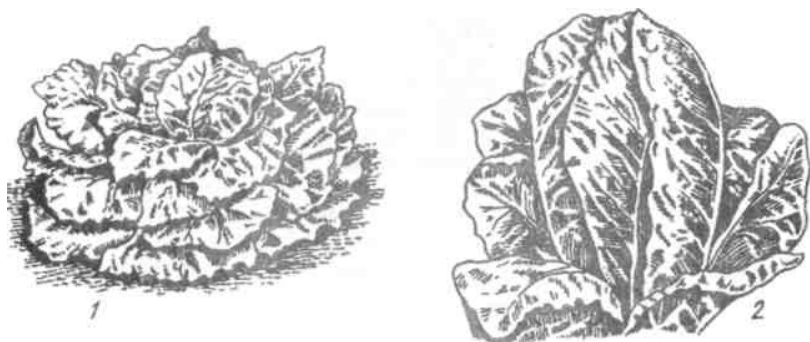
Ko‘katsabzavot ekinlarining qadrlanishiga ularda darmondorilarning, ayniqsa, askorbin kislotasi, mineral tuzlar (kaliy, natriy, kalsiy va boshqalar), xushbo‘y moddalarning mavjudligidir, ular ovqat ta‘mini yaxshilab, ishtahani ochib, ovqat hazm bo‘lishiga yordam beradilar. Ularda oqsil, uglevodlar va organik kislotalar mavjud. Ulardan ko‘plari dorivorlik xususiyatiga ega.

Botanik ta‘rifi. O‘zbekistonda ko‘katsabzavot ekinlarining turlari kam. Ulardan ko‘plari seldereylar (ukrop, petrushka, selderey, kashnich) oilasiga mansub. Boshqa oilalardan bu

yerda rayhon (labguldoshlar), salat va ekstragon (murakkab guldoshlar), ismaloq (shoʻradoshlar), shovul (toronguldosh), kressalat (karamguldoshlar) va boshqalar yetishtiriladi.

Turli botanik oilalarga mansub bu ekinlar morfologik belgilari boʻyicha bir-biridan sezilarli farq qiladi.

Salatning bir necha xili mavjud: bargli salat toʻpbarg hosil qiladi, u tez yetilishi bilan (ekilganidan pishguncha 40 kun) ajralib turadi. Bargli salat barglari yarim koʻtarilgan toʻpbargni yoki diametri 10-15 sm li gʻovak boshni hosil qiladi, u yo dumaloq yoki dumaloq-yapaloq shaklga ega boʻladi. Karam boshining pishib etilishi naviga qarab, ekilganidan soʻng 60-80 kunni talab etadi: salat romen – yirik, yuqoriga qaragan toʻpbargga ega. Toʻpbarg ichida choʻzilgan-ovalsimon shakldagi gʻovak boshni hosil qiladi. Oʻsuv davri 70-100 kun. Oʻzbekistonda rayonlashtirilgan navlari yoʻq. Lekin boshqa navlariga qaraganda “Moskovskiy parnikovniy” (bargli), “Mayskiy”, “Kamennaya golovka jeltaya” (boshli), “Parijskiy zelenniy” (romen) koʻp tarqalgan (9-rasm).

9-rasm. Salatbosh (1) va romensalat (2)ning tur xillari

Kressalat — bir yillik oʻsimlik, barglari yuqoriga qaragan toʻpbarg hosil qiladi, soʻngra gulli poya chiqaradi. Poyasi toʻgʻri. Poyasi va barglari tuksiz.

Ovqatga yosh barglari ishlatiladi. Ular 6-10 *sm* balandlikdan kesib olinadi. U achchiq xantal ta'mini beradi, askorbin kislota (130 *mg%*) ga, V guruhi darmondorilari, karotin, rutin, yod, temir va boshqa mineral tuzlariga boy. Kressalat yangiligida eyiladi va sho'rvalarga ziravor sifatida solinadi. Erta bahordan kech kuzgacha ko'kat olish uchun har 15-20 kunda urug'ini sepib turish kerak. Tarqalgan navlari: kengbargli, gul poya chiqarishga chidamli va ingichka bargli – nisbatan chidamsiz.

Ismaloq – bir yillik o'simlik, 7-10 ildiz bo'g'zi barglaridan to'pbarg va tik poya hosil qiladi. Ismaloqning oziqlik qismi yosh barglari hisoblanadi, u unib chiqqanidan so'ng 20-30 kunda etiladi. Otalik o'simlikning biologik etilishi 50-60 kundan so'ng ro'y beradi, urug'i 90-100 kun o'tgandan keyin pishadi. Toshkent atrofida yetishtirilgan ismaloq 110 *mg%* gacha C darmondorisini saqlaydi. Ismaloq bargi karotin, E, P va B guruh darmondorilariga boy. Ular oqsil, temir, yod, kalsiy tuzlarini saqlaydi. Pishib yetilishi jihatidan ismaloq ertapishar (14-22 kun), o'rtapishar (22-30 kun), kechpishar (30 kundan ortiq) turlariga bo'linadi. O'zbekistonda rayonlashtirilgan navlari yo'q, lekin bu yerda ertapishar «Rostovski» va kechpishar «Viktoriya» navlari yetishtiriladi.

Shovul – ko'p yillik o'simlik, uch-to'rt yillik ekin sifatida yetishtiriladi. Ildiz bo'g'zi yonidagi barglari butun, uzunchoq, silliq yoki g'adir-budur, barg bandi turli uzunlikda. Poyasi tik 1 *m* uzunlikkacha yetadi, bir yillik, har yili qayta o'sadi.

Gullari mayda, qizilsariq, guli dasta shaklida. O'simlik bir uyli, kam holda ikki uyli. Mevasi uch qirrali, jigarrang yaltiroq tuguncha. Ovqatga yosh barglari ishlatiladi. Ularda ko'plab darmondorilar olma va limon kislotasi mavjud. Shovul kislotasi kam bo'ladi. Ta'mi bo'yicha kuchli nordon va nordon navlariga bo'linadi. Toshkent atrofida yetishtirilgan shovul

barglari 60 mg% C darmondoriga ega, unda karotin, PP va B guruh darmondorilar, temir, kaliy. kalsiy, magniy tuzlari va 93 miqdorda oqsil mavjud. O'zbekistonda mahalliy navlari va «Bolvilskiy» (10-rasm) va «Maykopskiy-10» navlari tarqalgan.

10-rasm. Otquloq Belvilskiy navi

Ukrop – bir yillik o'simlik, poyasi va barglari yashil, kuchli hidga ega. Barglari 100 mg% gacha C darmondorisini, 4-5 mg% karotin va o'ziga xos hid beruvchi efir moyini saqlaydi. Poyasi tik turadi, sershox, usti tekis, tuksiz, balandligi 0,3-1,2 m. Bargi patsimon, shakli tuxumsimon, pastki barglari, bandi kalta. Soyabonchasi 10-60 gulpoyadan iborat. O'suv davri – tovar sifatidagi mahsulotni olguncha 25-30 kunni tashkil etadi, urug'i 80-90 kunda pishadi.

O'zbekistonda ukropning «Uzbekskiy-243» navi rayonlashtirilgan. Ukrop – bir yillik o'simlik, yuqori qismi dumaloq, sershox, poyasi to'g'ri, balandligi 1 m va undan ortadi.

Kashnich. Bargi och yashil ildiz bo'g'zidan chiqqan bandi uzun, yuqori qismi ko'pdan ko'p mayda bo'lakchalarga bo'lingan. Mevasi shirin o'ziga xos ta'mga ega. Unda efir (0,25-1 %), moy (20%) shuningdek, kraxmal, qand va boshqalar bor.

Ulardan qandolatchilik, atir-upa va meditsina korxonalarida foydalaniladi. Ovqatga yosh o'simlikning barglari to'pbarg bo'lish davrida navdalar paydo bo'la boshlaganda ishlatiladi. U o'zida 200-210 mg % C vitamini saqlaydi. Unib chiqqanidan so'ng 30-40 kun o'tgach barglari yetiladi, urug'i 90-100 kun o'tgach olinadi (11-rasm).

11-rasm. Kashnich (korrandr)

Rayhon - bir yillik o'simlik, balandligi 20-70 sm. Poyasi to'rt qirrali yoki dumaloq, asosi yalang'och bo'lib, sershox, yuqorisi sadasifat yumshoq, rangi qizg'ish aralash yashil. Barg bandi tuxumsimon, mayda, katta barglilari uzunchoq va bir muncha chetlari kemptikli, rangi turli xil – yashil, yashilbinafsha, binafsha rang. Binafsha rang poyalarida, bandida, barglarida to'pgulida ham kuzatiladi. Gullari oq, pushti yoki binafsha rangda, poya uchida to'pgul hosil qiladi. Oddiy rayhon yaxshi hidga va ta'mga ega, shu sababli qadimdan O'rta Osiyoda ziravor sifatida ishlatiladi. Barglari va yuqori yon shoxlari yangiligida yoki

quritilgan holda turli ovqatlarga, konservalarga, tuzlamalarga solinadi (12-rasm).

12-rasm. Rayxon (oshramxon)

Barglarida 0,08% gacha efir moyi, shuningdek, 9 mg% karotin, 150 mg% rutin, 10 mg% C vitamini bor. O'zbekistonda rayhonning mahalliy navlari – rayhon, sadarayhon, yirik bargli rayhon va mayda bargli sadarayhon yetishtiriladi.

Shovul va estragon sovuqqa yoki qishga chidamli o'simliklardir. Ikki yillik – petrushka va selderey hamda bir yillik ko'katlar ham sovuqqa chidamli o'simliklar hisoblanadi. Ularning urug'i 3-5°C da o'sib chiqa boshlaydi. Bunday haroratda sekin bo'lsada yosh ko'katlar ham o'sadi. Urug'ning unib chiqishi va o'simlikning rivojlanishi uchun maqbul harorat 15-20°C hisoblanadi. Yuqori haroratda (25-30°C atrofida) o'sishini to'xtatadi, gulpoyalarining chiqishini tezlashtiradi bunda barglari dag'allashadi, oziqligi, ta'mi va tovarlik xususiyati pasayadi. Esh o'simliklar 3-4°C, kattalari sovuqqa chidamli. Shovul, estragon, kariandr, petrushka va selderey qisqa muddatli – 10°C sovuqni ko'tara oladi.

Barcha ko‘kat ekinlar Yorug‘likka talabchan, biroq ularning talabi mevali sabzavotlarga qaraganda pastroqdir. Haddan tashqari qalin ekilganda yoki soya joyda o‘simlik ingichka, nozik bo‘lib qoladi, hosildorlik pasayadi va oziqlik qimmati, ayniqsa vitaminlarni saqlashi pasayadi. Bargli ko‘kat o‘simliklar, rayhondan tashqari uzunkun va qisqakunli hisoblanadi. 9-10 soatlik kun generativ organlarining shakllanishini orqaga suradi. Uzunkunda gullash erta boshlanadi. Bir yillik bargli ko‘kat o‘simliklar tuproq yuzasida kuchsiz rivojlangan ildiz sistemasiga ega bo‘ladi, shu sababli ular tuproq va havoning namligiga talabchan, ayniqsa, barglari shakllanayotgan paytda.

Bu o‘simliklarni yetishtirayotganda tuproq namligini dala nam sig‘imining 80-85% idan kam bo‘lmagan miqdorda saqlash talab etiladi.

Bargli ko‘kat o‘simliklar tuproqning unumdorligiga juda talabchan. Bu ularning ildiz sistemi tuproq yuzasida joylashganligi va tuproqdan sutkasiga o‘rtacha oladigan oziq moddalari bilan belgilanadi.

Qisqa o‘suv davrida ular tuproqdan katta miqdorda mineral oziqlarni oladilar. Ular uchun yuqori unumdor, biroq mexanik tarkibiga ko‘ra yengil va o‘rtacha tuproqlarni tanlash maqsadga muvofiqdir. Ular organik va mineral o‘g‘itlarga ham juda talabchan.

Ishlov berish texnologiyasi. Ko‘pchilik sabzavot ekinlariga agroteknik ishlov berish usuli o‘xshash. Qishda ularni issiqxona yoki parnikda, ko‘pincha, pomidor va bodring oraliqlarini to‘ldiruvchi ekin sifatida, qish oxiri va bahorda esa parnikxona oldidagi ochiq maydonda yoki vaqtinchalik plyonka ostida yetishtiriladi. Ekishni vaqti-vaqti bilan takrorlab, butun bahor, yoz va kuz oylarida mahsulot olishni ta‘minlab turish mumkin. Biroq, yozda barcha asosiy sabzavot ekinlari pishgach, ko‘kat ekinlarga talab kamayadi va shu sababli ularni ekish ham qisqaradi.

Ko'kat ekinlar uchun hosildor, go'ng bilan yaxshi oziqlantirilgan yangi, havo va suv o'tkazuvchi tuproqli uchastkalar ajratiladi. Albatta azot, fosfor va kaliy kabi ko'kat o'simliklarning rivojlanishiga katta yordam beruvchi mineral o'g'itlar solinadi.

Vaqtinchalik plynka ostiga ekish qishning iliq kunlarida o'tkaziladi. Oziq maydonga barcha ko'kat ekinlarni (rayhondan tashqari) fevralning ikkinchi yarmidan, dalaga chiqish imkoniyati bo'lishi bilan ekiladi. Rayhonni aprelning ikkinchi yarmidan yoki jumhuriyatning janubida – mart oyining oxiridan ekiladi. Odatda, ko'kat ekinlar urug'dan ayrimlari esa (salat, rayhon, selderey, estragon va boshqalar) gohida ko'chat qilib ekiladi. Ko'kat ekinlar urug'ini 2 va 3 qatorlab, lentasimon usulda sepiladi. Lenta orasi 45-50 *sm*, qator orasi esa 10-15 *sm* bo'ladi. Urug' sepishning miqdori uning hajmi va ekish usuliga qarab *ga/kg*: salat – 3, ismaloq – 40, kressalat – 8, shovul – 3, kashnich – 12-16, rayhon – 5, petrushka – 8, ukrop – 20-25, selderey (ko'chat) – 0,8 ni tashkil qiladi.

Ko'pgina ko'kat sabzavotlar urug'i sekin unib chiqadi. Shu sababli ekish oldidan ularni ho'llash yoki undirmoq lozim.

Ko'chat ekin zararkunandalari va kasalliklarining oldini olit maqsadida urug'lar dorilanadi. Bu urug'larni sepishda va ekishda zaharli ximikatlardan foydalanishni qat'iy ta'qiqlaydi. Ko'kat ekinlarni, o'z vaqtida, yig'ishtirib olish katta ahamiyatga ega. Ko'kat ekinlarning hosildorligi turlicha: kressalat – 50-70 *ts/ga*; salat hosildorligi – 100-120 dan 250 *ts/ga* gacha; ukrop – 80-100 dan 200 *ts/ga* gacha; shovul va ismaloq – 100-130 *ts/ga*; petrushka – 150-200 *ts/ga*; rayhon – 100-200 *ts/ga*.

Dukkakli sabzavot ekinlarini ahamiyati va foydalanilishi. Dukkakli sabzavotlarga no'xat, loviya, sparja (sarsabilsimon ko'kat), no'xat, loviya (xitoy loviyasi, sigir burchog'i) va dukkaklilari yoki ko'k no'xat (yetilmagan doni) kiradi.

Yetilmagan dukkaklilar va sabzavot dukkaklilar tarkibida juda ko'p uglevodlar, C, A, H, PP vitaminlari bor. Dukkaklilar oqsil moddalarining ko'pligi va kaloriyaliligi jihatidan boshqa sabzavot ekinlaridan farq qiladi. Yetilmagan no'xat va loviya urug'i tarkibida 47% quruq modda, 11-13% uglevod, 5-6% oqsil, 1% kletchatka bor. Ularda qand miqdori 5% ni tashkil etadi. Yangi terib olingan ko'k no'xatning ta'mi juda yaxshi bo'lib, ular yangiligida iste'mol etiladi. Quruq ko'k no'xat olish uchun ular muzlatiladi yoki quritiladi. Dukkakli sabzavot ekinlarining poyasi mollar uchun to'yimli oziqdir. Almashlab ekishda dukkakli sabzavotlar tuproqni azot bilan boyitishi tufayli qimmatli o'tmishdosh bo'lishi mumkin. Ko'k no'xat va loviyada 0,7% kul bo'lib, uning tarkibida kaliy, kalsiy, fosfor, mis, temir, oltingugurt, natriy va boshqa moddalar bor.

Botanik ta'rifi va biologik xususiyatlari. Barcha dukkakli sabzavotlar bir yillik o'simlik bo'lib, dukkakdoshlar oilasiga mansub. O'zbekistonda asosan loviya va sarsabilsimon no'xat yetishtiriladi. No'xatning poyasi o'tsimon, tik turuvchi (shtambli) yoki yotuvchi (oddiy) yolg'iz yoki shoxlagan, balandligi 25 dan 250 *sm* gacha boradi. Gullari oq, binafsharang, barglar qo'ynida shakllanadi. Ko'k no'xat ikki turga ajratilib, bir turi pergament qavati bo'lib, dukkagi dag'al, dumbul doni ovhatga solinadi, ikkinchi turi shirin no'xat, bu ekinning dukkagi tomirsiz, eti qalin va pergament qavati bo'lmaydi. No'xat navlari unib chiqishidan urug'i yig'ishtirilguncha ertapishar (65-85 kun) o'rtapishar (75-90 kun), kech o'rtapishar (90-105 kun), kechpishar (100 kundan ortiq) turlarga bo'linadi.

Loviyaning poyasi o'tsimon, asos qismi kuchsiz yo'g'onlashadi, sershox, rangi yashil, kulrangsariq, pushti va binafsha rangli. Barglari uch bo'lakli, yirik, ko'pincha egilgan, rangi yashildan antotsian ranggacha (13-rasm).

13-rasm. Loviya

Guldoni barg qoʻltigʻida joylashgan, har birida 2-8 ta guli bor, rangi oq, pushti va binafsharang, mevasi turli shakl va ranglarda boʻladi. Dukkaklilar shakarli, yarim shakarli va doni uchun yetishtiradigan guruhlariga boʻlinadi. Urugʻlari turli-tuman shaklda, hajmda va ranglarda boʻladi. Oʻsuv davrining uzunligi boʻyicha loviyalar tezpishar (30-60 kun, texnik pishishigacha, biologik pishishga 80-100 kun), oʻrtapishar (90-60 kun va 95-120 kun), kechpishar (60-75 kun va 120 undan ortiq).

Sarsabilsimon noʻxatning ovqatga yetilmagan dukkaklari ishlatiladi. Poyasi 2 metrgacha yetadi, shoxlangan. Oʻtchil oʻsimlik. Dukkaklilar uzun (30-60 sm gacha), pishish davrida (12-14 kunligida) ogʻirligi 20-25 g, pergament qavati yoʻq. Urugʻi yirikmas, turli ranglarda, usti yaltiramaydi. Noʻxot sovuqqa chidamli oʻsimlik. Urugʻi 1-2°C da una boshlaydi. Urugʻining unib chiqishi oʻsimlikning oʻsish va rivojlanishi uchun maqbul harorat 10-17°C, koʻpchilik navlari 4-6°C sovuqni koʻtaradi. Gullash va meva tugish davrida haroratning yuqori va havoning quruq boʻlishi changlanishini qiyinlashtiradi va

hosildorlikni keskin tushiradi. No‘xat qisqa vaqtli qurg‘oqchilik va ortiqcha namlikni ko‘tara oladi. U tuproq namligiga talabchan. O‘zbekiston sharoitida yuqori hosildorligini ta‘minlash uchun sug‘orish zarur.

Loviya va sarsabilsimon no‘xat – issiqsevar uzun kunli o‘simliklardir. O‘simlikning normal o‘shish va rivojlanishi uchun sutkalik o‘rtacha harorat 20-25°C bo‘lishi zarur. Bundan past harorat o‘simlik o‘shishini susaytiradi va zamburug‘li kasallik bilan zararlanishini kuchaytiradi. -1-2°C da o‘simlik halok bo‘ladi. Loviya yorug‘sevar, qisqa kun o‘simlik. Unumdor tuproqni yoqtiradi, sho‘rlangan botqoq va nordon tuproqlarni xohlamaydi. Sarsabilsimon no‘xat loviyaga nisbatan tuproq sharoitiga kam talabchan va atmosferaning quruqligi hamda yuqori haroratga bardoshliroq. Ularning ham ikkalasi – namga talabchan o‘simliklar, ayniqsa, gulto‘p chiqarganda va mevasi shakllanayotganda, nam yetarli bo‘lmasa ular tushib ketadi.

Navlari va yetishtirish texnologiyasi. O‘zbekistonda sabzavot loviyaning faqat «Oltin» navi rayonlashtirilgan, sabzavot no‘xati va sparja loviyasi bu yerda rayonlashtirilmagan.

Rayonlashtirilgan «Oltin» navi bilan birga loviyaning «Saksa tolasiz 6-15», «Sanava-3» navlari ham yetishtiriladi. Sabzavot no‘xati navlaridan shakarli «Neistoshimmy-195», «Jegalova-112», «Ranniy konservnsh – 20-21» va «Pobeditel - 1/33» yetishtiriladi.

No‘xat fevralning oxiri – martning boshida ekiladi. Tik o‘suvi navlar qator oralarini 25-30 *sm*, yotuvchi navlar keng qatorli lentasimon usulda, qator oralig‘ini 54-60 *sm* qilib ekiladi. Mayda urug‘li navlarni ekish miqdori gektariga 80-170 *kg*, yiriklariniki esa 17-200 *kg*, ekish chuqurligi 7-10 *sm* bo‘lishi lozim. SHirin no‘xat navi no‘xatlari diametri 6-7 *mm* bo‘lganda 4-8, pergament qavati bo‘lgan ko‘k no‘xat 5-6 *mm* bo‘lganda, bir necha marta terib olinadi.

Sabzavot loviyasi va sparja loviyasi aprelning oxiri, mayning boshlarida qatorlab ekiladi. Bunda qator oralig'i 60-70 *sm* ni tashkil etadi. Urug'ni ko'mish chuqurligi 3-5 *sm* bo'lib, gektariga loviyaning mayda urug'li navidan 70-80 *kg*, yirik urug'dan 90-120 *kg*, sparja loviyasi 35-40 *kg* ekiladi.

Ekin o'suv davrida 5-6 marta sug'oriladi. Shuningdek qator oralari kultivatsiya qilinadi. Gullash oldidan gektariga 30 *kg* dan ammiakli selitra bilan oziqlantiriladi. Yagana qilinganda ham 10-15 *sm* da bir dona o'simlik qoldiriladi.

Ko'k dukkagi tuganak tukkanidan keyin 8-10 kun o'tgach olinadi. Yig'ishtirish ishlari har 6-8 kunda takrorlaniladi. Loviya hosildorligi gektariga 70-100 *ts* ni, sparja loviyasi 120-180 *ts* ni tashkil etadi.

Sabzavot makkajo'xori. Makkajo'xori sabzavot o'simligi sifatida doni mumpishiqlik davriga kelganda foydalaniladi (14-rasm). Shirin makkajo'xori donida shoxsimon endosperm bo'lmaydi va pishish davrida usti burishib qoladi. Yangi terib olingan yoki tezda muzlatilgan so'tasi qaynatib iste'mol etiladi. Shirin makkajo'xori yetilmagan paytda darmondorilarga, qand (5% atrofida) va yaxshi mazaga ega bo'ladi.

14-rasm. Shirin makkajo'xori Sherzod navi so'tasi va donining ko'rinishi

Makkajo‘xori bir yillik uzun poyali o‘simlik, yirik barglarga ega, ayrim jinsli o‘simlik. Otalik gullari (ro‘vagida) poyaning o‘zida, onalik gullari (so‘tagida) barg qo‘ltig‘ida joylashadi. Gullash davrida onalik gullari so‘ta uchiga chiqadi. Ildiz sistemasi popuksimon, 2 *m* va undan ortiq chuqurlikka kirib boradi. Ildizning asosiy qismi yuqori qavatda joylashadi. Poyaning pastki qismida qo‘shimcha ildizlar tashkil topadi, bu o‘simlikni chopiq qilish imkonini beradi.

Sabzavot makkajo‘xorisida qurg‘oqchilikka chidamli. Uning urug‘i 10°C da unib chiqa boshlaydi. Urug‘ining unib chiqishi, o‘sishi va rivojlanishi uchun maqbul harorat 25-30°C hisoblanadi. Bundan past harorat o‘simlikning o‘sishini sekinlashtirib qo‘yadi, +10°C dan past haroratda o‘sishi to‘xtaydi. 2-3°C sovuqda esa makkajo‘xori halok bo‘ladi. Tropik o‘lkadan chiqqan makkajo‘xori Yorug‘sevar, qisqa kunda tez rivojlanadi.

Makkajo‘xori qurg‘oqchilikka chidamli ekin, lekin u namga ayniqsa, so‘tasi shakllanayotganda talabgor bo‘ladi. Ildiz sistemasi yaxshi rivojlangani uchun makkajo‘xori tuproq ozuqasiga boshqa sabzavot ekinlariga nisbatan kam talab qo‘yadi. Biroq o‘g‘itlarni ham yaxshi qabul qiladi.

Turli navlardagi shirin makkajo‘xorining unib chiqishidan sut pishiqligigacha 60-100 kun, fiziologik pishishiga 115-190 kun o‘tadi. O‘zbekiston sharoitida shirin makkajo‘xorining o‘rtapishar «Kubanskaya konservnaya-148» va kechpishar «Smena-144» navlari o‘zining yuqori hosildorligini ko‘rsatdi. Sabzavot makkajo‘xorisining har gektariga 90-120 *kg* azot va fosforli hamda 45-60 *kg* kaliyli o‘g‘itlar solish tavsiya etiladi. Azotli o‘g‘itlarni ekishgacha va o‘suv davrida, fosfor va kaliyli o‘g‘itlarni esa ekishgacha solinadi.

Shirin makkajo‘xori aprel-may oylarida yoki ertagi sabzavotlar yig‘ishtirib olingach, iyunning ikkinchi yarmida – iyul boshida ekiladi. Makkajo‘xorining quruq yoki ho‘llangan

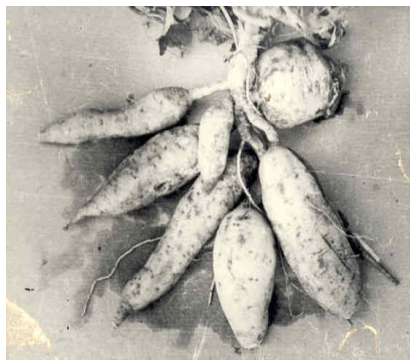
urug'i ekiladi, bunda gektariga 15-20 kg urug' sarflanadi. Qator oralarini 70 sm va o'simlik oralari 30 sm qilib ekiladi.

O'suv davrida sabzavot makkajo'xorisi yaganalanadi, sug'oriladi, qator oralariga ishlov beriladi va chopiq qilinadi. Yaganalash, makkajo'xori 3-4 chinbarg chiqargach amalga oshiriladi. Yer osti suvi chuqur bo'lgan bo'z va o'tloq tuproqlarda sabzavot makkajo'xorisi 4 tadan 6-7 martagacha sug'oriladi, ayniqsa, gullash davrida sug'orish miqdori ko'paytiriladi.

So'talarini donining sut pishiqligidan mum pishiqligiga o'tish paytida yig'ishtirib olinadi.

Kam tarqalgan sabzavot ekinlari. Yuqorida nomlari qayd etilgan ko'kat va dukkakli sabzavot o'simliklaridan tashqari O'zbekistonda pechakguldoshlar va gulxayridoshlar oilasiga mansub bo'lgan – batat, bamiya, pasternak, xren va katran kabilar ham keng tarqalgan.

Batat – ko'p yillik tropik o'simlik, bizning sharoitda bir yillik o'simlik sifatida o'stiriladi (15-rasm). Batatni iste'mol etiladigan tuganagi uchun yetishtiriladi, u kraxmal (32%) va qandga (6% gacha) boy. Toshkent sharoitida yetishtiriladigan batat tuganagida o'rtacha 31% quruq modda, shu jumladan 6,4% azotsiz moddalar, 1,7% azotli moddalar, 1,4% kletchatka, 1,2% kul bor.

15-rasm. Batat Xua-bey 519 navi tupining hosili

Azotsiz ekstraktiv moddalar – 14,3-6,6% kraxmal va 1,4-1,6% qandan iborat. Oʻzida kraxmal va qand saqlashi tufayli batat shirin kartoshka nomini olgan.

Batat tugunagi pishirilgan va qovurilgan holda isteʼmol etiladi, uni shuningdek, quritiladi, konservalanadi, kraxmal sanoatida ishlatiladi. Batat chorva uchun oziqa sifatida ham ishlatiladi. Uning palagi silos qilinadi, tugunagi yangiligida bugʻda pishirib silos qilinadi va chorvaga beriladi.

Batat uzun (6 m gacha) poya, uzun bandli barg va trubasimon gullarga ega. Ildizi 20-25 sm chuqurlikda yoʻgʻonlashgan tuganak hosil qiladi. Ular har xil shaklda, rangda va hajmda boʻlishi mumkin. Oʻrtacha ogʻirligi 0,2-0,5 kg va kattalarida tugunagi 5-6 kg. Koʻpgina navlarida tugunagi shirin mazaga ega, lekin shirin boʻlmagan kartoshka navlari ham uchraydi. Eti boʻyicha navlari – nam etli (qaynatilgan yoki pishirilganda yumshoq holga keladi) va quruq etli (quruq unsimon boʻlib qoladi) turlarga boʻlinadi.

Batat Yorugʻlikka talabchan. Oʻsimlikning oʻsishi va rivojlanishi uchun maqbul harorat 30-35°C. U 0°C da halok boʻladi, +15°C da oʻsishdan toʻxtaydi. U Yorugʻsevar, qisqa kunlik oʻsimlik. Tuproqning namligiga va ozuqaga juda talabchan. Kaliyli oʻgʻitlarni ham xush koʻradi. Organik oʻgʻitlar unib oʻsgandan soʻng solinadi. Batatning oʻsuv davri 5-6 oy davom etadi.

Batatning shirin navlari boshqalariga qaraganda koʻproq tarqalgan. «Dissertniy» yarim shirin «Pervenets» va «Virovskiy» navlari shular jumlasidandir.

Batat tuganagidan va qalamchadan koʻpayadi. Tuganak 1,5-2 oy davomida 50 tagacha va undan ortiq novda chiqaradi. Novdalar ildiz chiqaradi va tuproqqa oʻtqazilganda tezda koʻkarib ketadi. Tuganaklarni koʻpaytirish uchun (200-250 g ogʻirlikda) fevral-mart oylarida ular iliq xonalarda nam qumda

o‘stiriladi. Tuganagi nish urib 15 *sm* ga etganda va 4-5 halqa hosil qilganda tuganakchalar ajratiladi va chirindili tuproqqa ekiladi. Tuganakdan tuganakchalarni ajratib olish mayning o‘rtalarigacha davom etadi. O‘stirish uchun qo‘yilgan 1 *ts* tuganakdan 10-15 ming dona ko‘chat olish mumkin. Aprel oxiri may boshida tuganakchalar va qalamchalar dalaga ekiladi.

Batatning qator oralari 70-90 *sm* va qator orasidagi masofa 30-40 *sm* bo‘lishi lozim. Ekin parvarishi qator oralarini yumshatish, 2 marta oziqlantirish va 12-14 marta sug‘orishdan iborat. Hosili sentabr-oktabrda yig‘ishtirib olinadi. Yig‘ishtirish oldidan poyalari kesiladi, tuganakchalar terib olinadi va ehtiyotlik bilan yashiklarda omborxonaga tashiladi. Hosilni isitiladigan iliq xonalardagi tokchalarda yoki xandaqlarda ustiga quruq tuproq sepib saqlanadi. Batat gektariga 20-30 *t* hosil beradi.

Bamiya – bir yillik o‘simlik, vatani Afrika. Ovqatga faqat 3-4 kunlik dukkak mevalari qovurilgan, qaynatilgan yoki konservalangan holda ishlatiladi. Yetilgan urug‘lari sun‘iy kofe sifatida ishlatiladi, poyasidan dag‘al tola olinadi.

Toshkent atrofida yetishtirilgan bamiyaning yosh tugunaklarida 14% quruq modda bo‘ladi. Shu jumladan 3,8% azotli moddalar, 2,15% qand, %, 13% organik tuzlar, 22 *mg%* S darmondorisi bor. Bamiyada katta miqdorda shilliq modda bo‘lib, u oshqozon kasali bilan og‘riganlarga juda zarurdir.

Bamiya bo‘yi 30-200 *sm* ga etadigan to‘g‘ri, sershox poyaga ega. Gullari ikki jinsli, o‘z-o‘zidan changlanmaydi, katta sariq gultojga ega, mevasi uzun quticha shaklida. Urug‘i dumaloq shaklda, to‘q yashil yoki kulrang.

Bamiya Yorug‘sevar va issiqsevar o‘simlik, tashqi muhitga talabchan, bu jihati g‘o‘zaga o‘xshaydi.

Bamiya aprelning oxiri mayning boshida qitor oralig‘ini 70 *sm* va o‘simliklar oralig‘ini 20-30 *sm* qilib ekiladi. Gektariga

10-15 kg urug' sarflanib, 3-4 sm chuqurga tashlanadi. Har 12-15 kunda sug'oriladi, qator oralari va o'simlik yonlari yumshatilib turiladi. Tuganaklarni yig'ishtirish iyunda, ularni etilishiga qarab har 3-5 kunda o'tkaziladi. Yosh tuganaklarning hosildorligi gektariga 10-12 t.

Xren – ildiz sistemasi qishlovchi ko'p yillik o'tsimon o'simlik va har yili ildiz yonidagi barglari va poyalari qayta ko'karuvchi bir yillik o'simlik.

Ildiz va barglarida mineral tuzlar, darmondorilar (30-50 mg %) C vitamini va xrenga o'tkir ta'm beruvchi glyukozid minerali bor. Xren ildizida 30-35% quruq modtga, 14-16% kraxmal, 10-11% qand mavjud. Qirg'ichdan o'tkazilgan ildizi ovqatga ziravor sifatida solinadi, yashil barglari tuzlashda va sabzavotlarni konservalashda foydalaniladi. Xren oshqozon kasalliklari va og'riq qoldiruvchi vosita sifatida ishlatiladi. Xrenning «Vilkovski» navi yetishtiriladi.

Xren – sovuqqa chidamli o'simlik, namga talabchan. U unumdor, organik moddalarga boy, yengil tuproqlarda yaxshi o'sadi. O'g'itlarga nisbatan talabchan. Xren ekishga mo'ljallangan uchustkalariga kuzda gektariga 30-40 t go'ng va 5-6 ts superfosfat, bahorda 1,5-2 ts ammiakli selitra chiqariladi. Xren ekishdan oldin yerga juda chuqur (30-40 sm) ishlov berilishi shart. Xren ekiladigan yer tuprog'i chuqur qilib haydaydigan mexanizm yordamida amalga oshiriladi.

Xren ildizining vegetativ qismidan ko'payadi. Yon tomonlaridagi ildizlari kesib olinadi va uzunligi 25-30 sm qilib qirg'iladi. Bunday qalamchalar qishda xandaqlarda yoki podvaldagi qumga ko'mib saqlanadi. Fevral oxirimart boshida qalamchalarni egatlarga tik holda ekiladi. Bunda qator oralari 80-90 sm, o'simliklar oralig'ini esa 25-30 sm qilib ekiladi. Xren o'suv davrida 8-10 marta sug'oriladi, qator oralari 3-4 kultivatsiya va 1-2 chopiq qilinadi.

Xrenning yirik qalamchalari ekilganda hosilini birinchi yiliyoq, kuzda, maydasi ekilganda esa ikkinchi yili olish mumkin. Yig'ishtirib olish ishlari oktabr-noyabr oyida ildizni plug yoki lavlagi qazgich yordamida kavlash yo'li bilan amalga oshiriladi. Bir yillik xrenning hosildorligi gektaridan 8-10 *t*, ikki yilliginiki esa – 15-20 *t*. Xren barglari va ildizini tashish uchun yashiklar va polietilen qopchalardan foydalaniladi. Ularga barglarni zich qilmasdan, ildizini esa zich qilib joylashadi. Xrenni sabzavot omborxonalarida ustiga qum sepib saqlanadi.

Keyingi yillarda yangi sabzavot o'simligi o'stirila boshlanadi. Bu cho'l qatroni bo'lib, u o'zining morfologik ko'rinishlari, ximiyaviy tarkibi, tashqi muhitga munosabati bilan xrenga juda yaqin turadi. U ko'p yillik o'simlik, xren kabi karamsimonlar oilasiga mansub. Qatron xrenga o'xshab yetishtiriladi va foydalaniladi.

16-bob. POLIZ EKINLARI

Polizchilikning qishloq xo‘jaligidagi o‘rni. Polizchilik – qishloq xo‘jaligining muhim tarmog‘i. U fan sifatida poliz (tarvuz, qovun va qovoq) ekinlari morfologiyasi, biologiyasi va ulardan yuqori hosil olish texnologiyasining nazariy va amaliy usullarini o‘rganadi.

Tarvuz, qovun va qovoq issiqlikka, Yorug‘likka, tuproqning yumshoqligiga va tarkibidagi oziq moddalar miqdoriga nihoyatda talabchanligi bilan xarakterlanadi.

Poliz ekinlari yer sharining tropik, subtropik va mo‘‘tadil iqlimli mintaqalarida 6,2 mln. gektar maydonga ekilib, 142,4 mln. tonna yalpi hosil yetishtiriladi. Poliz mahsulotlari ishlab chiqaruvchi davlatlar – Xitoy, Turkiya, Hindiston, AQSh, Eron, Misr, Ispaniya kabilar hisoblanadi. O‘zbekistonning tuproq-iqlim sharoiti ekinlar yetishtirish uchun qulay bo‘lgani uchun, qadimdan o‘stirilgan. Ayniqsa, qovun mevasining oziqaligi va mazasi yuqori bo‘lganligidan qadimdan Markaziy Osiyo xalqlarining eng muhim va sevimli mahsuloti bo‘lib kelgan.

O‘zbekiston qovunlari faqat mazasi yaxshi bo‘libgina qolmasdan, uzoq masofalarga tashuvchanligi va saqlanuvchanligi bilan ham boshqa ekinlaridan ajralib turgan.

Qovun vatani Markaziy va kichik Osiyo. Xalq seleksionyerlari qovunning bir-biridan keskin farq qiladigan ko‘plab tur xillari va mahaliy navlarini yaratdilar. Ayniqsa, O‘zbekistonda Xorazm, Buxoro, Toshkent va Farg‘ona viloyatlari qadimdan qovunchilik rivojlangan markazlar hisoblanadi. Lekin, 1991 yillargacha O‘zbekistonda polizchilikni qishloq xo‘jaligining ikkinchi darajali sohasi sifatida qaralgan. Poliz ekinlari uchun unumdorligi past bo‘lgan yoki boshqa qishloq xo‘jalik ekinlari

o‘stirish imkoniyati bo‘lmagan yerlar ajratilgan, ularning maydonlari kichik bo‘lib, tarqoq joylashgan. Natijada ilg‘or texnologiyani qo‘llash imkoniyati bo‘lmagan yo‘qola boshlagan.

Hozirgi kunga kelib, respublikamiz qishloq xo‘jaligida bo‘layotgan o‘zgarishlar tufayli, polizchilikka ham e‘tibor kuchaydi. Ayniqsa, bozor iqtisodiyoti davrida, oziq-ovqat muammo bo‘lib turganda qimmatbaho ekinlaridan bo‘lgan tarvuz, qovun va qovoq yetishtirishni ko‘paytirish ham taqozo etilmoqda.

O‘zbekistonda mavjud poliz ekinlari maydoni 52-55 ming gektar hosildorligi – 120 *ts* atrofida bo‘lsa, yaqin kelajakda bu ko‘rsatgichni 60 ming gektarga va yalpi hosilni 1,5 mln. tonnaga etkazish ko‘zda tutilmoqda. Buning uchun O‘zbekiston polizchiligi oldida quyidagi vazifalar turadi:

- yo‘qolayotgan va kam ekilayotgan nodir qovun navlarini tiklash va maydonini kengaytirish;

- ixtisoslashgan xo‘jaliklarda, zamonaviy texnologiyani qo‘llash evaziga poliz ekinlari hosildorligini oshirish;

- polizchilik sohasida selektsiya ishlarini kuchaytirish va urug‘chiligini yaxshilash;

- poliz mahsulotlari saqlash va qayta ishlash usullarini takomillashtirish.

Poliz ekinlarining ahamiyati. Poliz ekinlari mevasidan iste’molda yangiligicha va sanoatda qayta ishlash uchun xomashyo sifatida, chorvachilikda shirali oziqa sifatida foydalaniladi. Bundan tashqari ularning davolash ahamiyati qadimdan xalq tabobatida ma’lum.

Poliz ekinlari mevasi tarkibida inson organizmi yaxshi o‘zlashtirilgan uglevodlar mavjud. Xo‘raki tarvuzning shirin bo‘lishiga sabab mevaning tarkibida fruktozaning ko‘p bo‘lishidir (glyukoza va saxaroza kam miqdorda bo‘ladi). Ko‘pchilik xo‘raki tarvuz mevasining tarkibida 13-14% gacha quruq modda, shundan qand miqdori 10-12% bo‘lib, shirinligi

jihatidan ayrim qovun navlaridan ham ustun turadi. Xashaki tarvuz mevasida esa 3-5% quruq modda, 1-3% gacha qand saqlanadi.

Qovun mevasi, odatda, poliz ekinlari ichida eng ko'p miqdorda qand moddasini saqlaydi, ayrim qattiq etli yozgi qovunlarda 18% gacha qand moddasi bo'lib, asosan saxaroza holida uchraydi (glyukoza va fruktoza miqdori esa teng bo'ladi).

Qovoq mevasining tarkibida (ayrim mevali qovoq navlarida) quruq modda – 26,8% gacha bo'lib, qand miqdori esa – 13,8% gacha bo'ladi.

Bundan tashqari poliz ekinlari mevasining tarkibida har xil vitaminlar (B_1 – tiamin, B_2 – riboflavin, PP – nikotin kislotasi), kul elementlari va organik kislotalar (olma, qahrabo, limon va boshqa) uchraydi.

Poliz ekinlari mevasini qayta ishlab har xil mahsulotlar tayyorlanadi. Masalan, tarvuz mevasidan asal, murabbo, konfet va har xil shirinliklar tayyorlash mumkin. Qovun mevasidan ham asal (shinni), qovun qoqi tayyorlanadi.

Poliz ekinlari urug'ning tarkibida ko'p miqdorda (tarvuz va qovun urug'ida – 25-30, qovoq urug'ning tarkibida esa – 50% gacha) moy saqlaydi. Agarda, bir gektar yerdan o'rtacha 22 tonna qovun hosili olinganda, moy chiqishi 90-100 kg/ga boradi. Asosan qovoqning, qisman qovun va tarvuzning urug'idan moy olinadi. Qovoqning po'sti yumshoq silliq urug'li navlari ekilganda gektaridan 600-700 kg moy olish mumkin.

Poliz ekinlari mevasining tabobatga ham ahamiyati katta. Markaziy Osiyo xalq tabobatida qovun mevasidan sil va bronxit, kamqonlik va bodni, yurak, nerv, ateroskleroz va jigar kasalliklarini davolashda qadimdan foydalanib kelingan.

Tarvuzning eti va suvini kamqonlikni davolash, yallig'lanishga qarshi turish va o't suyuqligini haydash xususiyati kuchli, jigar va yurak tomir sistemasi kasalliklarini davolashda undan foydalanish tavsiya etiladi.

Qovoq mevasi eti tarkibida oson hazm bo'ladigan qand bo'lib, u buyrak, jigar va yurak-tomir kasalliklarini davolashda ishlatiladi. Qovoqning eti yallig'lanishga qarshi, urug' qaytnomasi gijjani haydab chiqaruvchi vosita sifatida ham ishlatiladi.

Poliz ekinlari yem-xashak sifatida ham katta ahamiyatga ega. Xo'raki poliz mevalarning xom va ezilgan-yorilganlari, shuningdek, tarvuz va qovoqning qish bo'yi yaxshi saqlanadigan xashaki navlari shirali oziq sifatida chorva mollariga beriladi.

Poliz ekinlarining agrotexnika ahamiyati ham katta. Ular tuproq tanlamaydi, yerning relefiga talabchan emas, qurg'oqchilikka, sho'rga chidamli, sug'orilmaydigan lalmi sharoitda ham (ayniqsa tarvuz va qisman qovunni) o'stirish mumkin.

O'zbekistonda kam miqdorda ekilsa ham qovoqning ba'zi turlari – idish qovoq, nos qovoq, chilim qovoq, toshqovoq singari po'sti qattiq navlari mevasidan idish, nos idish, chilim, turli xil o'yinchoqlar va lyuffa (qozon yuvgich)dan har xil ro'zg'or maqsadlarida foydalanish mumkin.

Botanik ta'rifi. Poliz ekinlari qovoqdoshlar (*Cucurbitaceae*) oilasiga mansub bir yillik o't o'simlik. Poliz ekinlari o'q ildizli bo'lib, ular asosiy va yon tartib ildizlardan tashkil topgan. Tuproqning 15-40 sm chuqurligida asosiy ildizdan ikkinchi va uchinchi tartib yon ildizlar chiqadi.

Tarvuzning o'q ildizi 1 m gacha chuqurlikka kirib borishi mumkin, lekin asosiy yon ildizlar tuproqning 20-25 sm li haydalma qatlamida taralib o'sadi. Tarvuzning ildizlari o'z tarqalishi bilan tuproqning 7-10 m³ hajmigacha band qilishi mumkin.

Qovunning ildizlari ham tarvuzniki singari tuzilgan va joylashgan bo'lib. Faqat nisbatan kuchsiz rivojlangan bo'ladi. Asosiy ildizlari 60-100 sm gacha chuqurlikka kirib borishi mumkin. Qovunning kechpishar navlarida erta va o'rtapishar navlariga nisbatan ildiz sistemasi kuchli rivojlangan bo'ladi.

Qovoq ildizlari, tarvuz va qovun ildizlariga nisbatan kuchli rivojlangan bo‘ladi. Qovoqning asosiy ildizlari 2 *m* gacha chuqurlikka kirib boradi, yon ildizlari tarqalish radiusi 2-5 *m* gacha yetadi.

Olingan ko‘pchilik ma’lumotlarga ko‘ra, asosiy ildizlarning umumiy uzunligi bir tup tarvuzda – 57,5 *m*, qovunda – 32 va qovoqda 171,5 metrgacha yetadi.

Poliz ekinlarida dastlabki o‘sov fazalarida ildizlari yer ustki qismlariga nisbatan kuchli rivojlanadi. Shuning uchun, ular ko‘chirib yoki ko‘chatidan ko‘paytirilmaydi.

Umuman, poliz ekinlarida ildizlarining o‘shishi, rivojlanishi va tarqalishi tuproq tipiga, mexanik tarkibiga va sizot suvlarining joylanish chuqurligiga bog‘liq bo‘ladi.

Taniqli olim K.I. Pangalo o‘zining «Poliz ekinlarining kelib chiqishi va taraqqiyot yo‘li» asarida poliz ekinlarini eng dastlabki avlodlari liana (chirmashib) o‘sovchi ko‘p yillik o‘simliklar bo‘lgani haqida yozadi. Hozirgi vaqtda poliz ekinlari ichida butasimon va o‘tchil shaklda o‘sovchilari bor. Lekin, ko‘pchilik madaniy turlari asosan o‘tchil holda o‘sadi.

Poliz ekinlarining ko‘pchilik turlarida poyalari ingichka va uzun bo‘ladi, faqat qovoqda (ayniqsa yirik mevalisida) poyalari yaxshi rivojlanib, yo‘g‘on va baquvvat bo‘ladi.

Qovoqda ayrim o‘simliklarda asosiy poyaning hatto yon poyalarning uzunligi 10 *m* dan oshadi. Tarvuzda asosiy poya uzunligi 4-5 *m* va O‘rta Osiyo qovunlarida 1,5-2 *m* gacha bo‘ladi.

Poliz ekinlari ichida palak yozmaydigan tur va navlari ham uchraydi. Masalan, kabachka, patison, qattiq po‘stli qovoq, qovunning Taxmi, Bush navlarida va tarvuzning Kustovoy, Desertniy korol navlari kabilar.

Poliz ekinlari tur va navlari barg shakli, yirikligi va rangi bilan farq qiladi. Lekin, hamma poliz ekinlarida barg yuzasi juda yirik bo‘ladi. Masalan, bir tup tarvuzda barg soni 2000 ta

bo'lishi mumkin, bir tup qovoqning barg yuzasi 30-32 m^2 ga yetishi mumkin.

Tarvuz barglari kulrang-yashil rangda bo'lib, barg bandi uzun, chuqur kesilgan, 3 yoki 5 qirqimli, yosh barglari esa zich tukchalar bilan qoplangan bo'ladi. Tarvuzda barglari boshqa poliz ekinlari singari navbatlashib joylashgan.

Qovunda ham barg bandlari uzun bo'lib, atroflari unchalik chuqur kesilmagan, tukchalar bilan qoplangan, yumaloq yoki buyraksimon shaklda bo'ladi.

Qovoqda barglari yirik, bandlari uzun bo'lib, tur va navlariga qarab shakli, rangi va tuklanishi har xil bo'ladi.

Poliz ekinlari gullarining tiplari, joylanish xarakteri, changlanish va urug'lanish usullari bilan farq qiladi. Tarvuzda 3 tipdagi gullar uchraydi, erkak, urg'ochi va germafrodit.

Ko'pchilik navlarida erkak va germafrodit gullar uchraydi, ayrim navlarida esa erkak va urg'ochi gullar uchraydi. Bunday gulli o'simliklar bir uyli, ayrim jinsli deyiladi.

Qovunning ko'pchilik navlarida urg'ochi gullari ikki jinsli bo'ladi. Ayrim qovun navlarida alohida ham urg'ochi, ham erkak gullari uchraydi. Yirik mevali tarvuz va qovun navlarida germafrodit tipidagi urg'ochi gullar uchraydi, uzunchoq mevali navlarda esa alohida ayrim jinsli gullar uchraydi.

Qovoqda asosan ayrim jinsli gullar uchraydi, faqat ayrim hollarda ikki jinsli gullar uchrab, ular meva bermaydi yoki meva bergan taqdirda ham ular urug'siz bo'ladi.

Tarvuzda erkak va urg'ochi gullar alohida-alohida joylashib, erkak gullari urg'ochi gullarga nisbatan yirik bo'ladi.

Qovunda erkak gullari bir nechta to'p-to'p bo'lib, urg'ochi gullari esa alohida joylashadi. Qovunda 250-500 ta erkak gul, 20-25 tagacha ikki jinsli gul hosil bo'ladi. Urg'ochi gullari asosan yon poyalarda erkak gullar esa asosiy poyada hosil bo'ladi.

Poliz ekinlari unib chiqqandan 25-35 kun o'tgach, gullay boshlaydi. Avval erkak gullari, 5-10 kundan so'ng urg'ochi

gullari ochiladi. Keyinchalik erkak va urg'ochi gullari bir vaqtda ochilaveradi. Erkak gullari bir kun, urg'ochi gullari 2-3 kun ochilib turadi (ertalab ochilib, kechqurun yopiladi). Ular chumoli, trips, asalari va boshqa hasharotlar yordamida changlanadi. Urg'ochi gullarning ko'pi to'kilib ketadi va palakda pishib etiladigan 2-5 ta meva bo'ladi.

Poliz ekinlar mevasi – ko'p urug'li soxta-rezavor meva, ya'ni qovoqcha bo'lib, ularning og'irligi bir necha o'n grammdan 80 kg gacha bo'ladi.

Poliz ekinlarining naviga qarab mevasining yirikligi, shakli, rangi har xil bo'ladi. Qovun va qovoq mevasining ichida bo'shliq (uya) bo'lib, u yerdagi urug'lar ipchalar (platsentalar) yordamida urug'donga birikadi. Qovoqning platsentalari quruq, qovunniki nam yoki quruq bo'ladi. Tarvuzning platsentalari birikib ketgan, suvli, etli bo'ladi va mevaning devori bilan qo'shilib o'sadi. Binobarin, qovun va qovoqning meva eti, tarvuzning qo'shilib o'sgan seret platsentlari eyiladi.

Poliz ekinlarida mevalarning paydo bo'lishi, o'sishi va soni naviga va o'stirish sharoitiga bog'liq. Urug'lanishdan so'ng meva tugunchalari tez o'sa boshlaydi, ularning jadal o'sishi hosil bo'lgandan keyin darrov kuzatiladi. Shu davrda mevalar kunduzi va kechasi ham o'sadi, keyinchalik mevalarnig o'sishi sekinlashib, asosan kechalari o'sadi.

Poliz ekinlari mevasining o'sish va rivojlanishini ikki bosqichga bo'lish mumkin: birinchi – meva tugunchalarining paydo bo'lganidan uning shakllanish bosqichi; ikkinchi – mevalar o'sishdan to'xtab to'la pishishigacha bo'lgan bosqichi.

Tarvuz navlarida pishish muddatiga qarab, tuganchalar paydo bo'lgandan mevalarning pishishigacha 30-45 kun, qovunda navlariga qarab – 20-70 kun va qovoqda – 46-68 kun ketadi.

Poliz ekinlarida mevalar pishishi bilan o'sishdan to'xtab, ularning biokimyoviy tarkibi o'zgaradi. Tarvuzda ham, qovunda

pishganda qand miqdori ortadi va uning tarkibidagi uglevodlar nisbati o'zgaradi.

Poliz mevalar yig'ib olingandan keyin urug'i etiltirilmaydi, Chunki mevadan yangi ajratilgandan keyin tez unib chiqqa oladi. Meva o'ta pishib ketsa, urug'i meva ichida unib, yashil rang urug'palla barglar chiqaradi. Odatda po'sti och rangli mevalarda ana shunday holni ko'rish mumkin. A.I.Filov (1969) ma'lumotiga ko'ra, bakteriyalar urug'ni o'rab turgan shilliq qavatni buzishi tufayli ularga havo tegadi, natijada urug' unadi, meva devorlaridan Yorug'lik o'tishi sababli urug'pallalari rangga kiradi.

Biologik xususiyatlari. Poliz ekinlarining hammasi janubdan (qovun – Markaziy va Kichik Osiyodan, tarvuz – Afrikadan, qovoq – O'rta va Janubiy Amerikadan) kelib chiqqanligidan issiqsevardir. Ularning o'sishi, rivojlanishi, tezpisharligi va hosildorligi tuproq va havo haroratiga, namligiga, Yorug'likka va uning spektr tarkibiga, mineral oziqlanishiga va tuproq sharoitiga bog'liqdir. Lekin, har qaysi poliz ekinining yuqoridagi tashqi muhit omillariga munosabati, ya'ni talabchanligi, chidamliligi va ta'sirchanligi har xildir.

Poliz ekinlaridan tarvuz va qovun tuproq va havo haroratiga talabchandir. Qovoq esa tarvuz va qovunga nisbatan sovuqqa chidamli. Tarvuz va qovunning urug'i tuproq harorati 14-16°C da, qovoqniki 9-10°C da una boshlaydi. Harorat bundan pasayganda urug'lar yerda chirib qoladi, siyrak unib chiqadi. Shuning uchun poliz ekinlarini juda erta – tuproq qizimasdan ekish maqsadga muvofiq emas.

Urug'ning unib chiqishi uchun qulay harorat 20°C hisoblanadi. Shunday haroratda urug' ekilganidan keyin 5-6 kunda o'simlik ko'rina boshlaydi. Haroratning pasayishi o'simliklarning ko'karishini kechiktiradi.

Tarvuz va qovunning o'sishi va rivojlanishi uchun qulay harorat 25-30°C hisoblanadi, qovoq ancha past (20°C) haroratda

ham yaxshi o'sadi. Harorat 12-15°C gacha pasaysa, ekinlarning guli to'kilib ketadi, ular o'sishdan to'xtaydi va sekin-asta qurib qoladi. Havo harorati 0°C yoki -1°C da poliz ekinlari maysalarini yoppasiga nobud qiladi yoki 3-5°C ga tushib qolsa, voyaga etgan o'simliklar ham zararlanadi.

O'zbekiston sharoitida olib borilgan tajribalar shuni ko'rsatdiki, havo harorati juda ko'tarilib ketsa ham poliz ekinlariga salbiy ta'sir ko'rsatadi. Tarvuz sug'oriladigan yerlarda o'stirilganda barglarida oqsil 60-62°C da, lalmi sharoitda o'stirilganda esa 64-69°C da ivib qoladi. Qovun barglarida oqsil 60°C da, xashaki tarvuz barglarida 58°C, qovoq barglaridagi oqsil 65-70°C da iviydi. Biroq tarvuzda transpiratsiya protsessi nihoyatda jadal borganligidan o'simlik sovib qoladi. Bu hol ma'lum darajada uning issiqqa chidamliligini oshiradi.

Poliz ekinlari qisqa kun o'simliklardir. Ular 10-12 soatli kunda eng tez o'sib rivojlanmaydi. Poliz ekinlari, ayniqsa, qovun va tarvuz juda Yorug'sevar o'simliklardir. Soyada ular yaxshi rivojlanadi va natijada hosildorligi pasayib ketadi. Shuning uchun ularni soyalab qo'yadigan o'simliklar bilan birga yoki mevali bog'lar qator oralariga ekish tavsiya etilmaydi.

Poliz ekinlari hammasi – qurg'oqchilikka chidamli. Ularning qurg'oqchilikka chidamligi faqat suvning kam sarflashiga emas, balkim baquvvat ildizlari orqali tuproqdan o'zlashtirib olayotgan suv miqdoriga ham bog'liq.

Bundan tashqari poliz ekinlarining yo'g'on sersuv poyalari va mevalaridagi suvni suv eng tanqis bo'lgan vaqtlarda ularning hayotchanligini saqlash uchun sarflanishi ham qurg'oqchilikka chidamliligini oshirishga sabab bo'ladi.

Tarvuz va qovun, qovoqqa nisbatan ham qurg'oqchilikka chidamli. Chunki qovoqni barg yuzasi katta bo'lib, ko'p suv bug'latadi (ayniqsa, kuchli o'sish davrida). Poliz ekinlarida transpiratsiya koeffitsienti juda yuqori, ayniqsa qovoqda – 834,

qovunda – 621 va tarvuzda 600 ga teng, bu ko‘rsatkich eng namsevar ekinlardan bo‘lgan karamda 539, kartoshkada 636 va makkajo‘xorida 368 ga teng.

O‘zbekiston sharoitida poliz ekinlaridan yuqori hosil olish uchun, tuproq namligi ma’lum darajada bo‘lishi talab etiladi. Masalan, qovun navlari uchun, tuproq namligi dala nam sig‘imiga nisbatan 65-70, tarvuz navlari uchun o‘rtacha 70-80 % va qovoq uchun 80% dan kam bo‘lmasligi talab etiladi.

Poliz ekinlari tuproq tipiga unchalik talabchan emas, ayrim boshqa ekinlarni o‘stirishga yaramaydigan tuproqlarda ham ularni o‘stirish mumkin. Lekin, hamma poliz ekinlari unumdor, mexanik tarkibiga yengil tuproqlarda yaxshi o‘sib, yuqori hosil beradi. O‘zbekistonda uchraydigan bo‘z, o‘tloq tuproqlar va yangidan o‘zlashtirilgan yerlar poliz ekinlari uchun yaroqli hisoblanadi. Tuproq eritmasida pH – 6,5-7,5 ga teng bo‘lsa qulay hisoblanadi.

Poliz ekinlarining turi va naviga qarab mineral va organik o‘g‘itlarga talabchanligi har xil. Hamma poliz ekinlari organik o‘g‘itlarga talabchan. Lekin, juda ko‘p miqdorda organik o‘g‘itlar berish (ayniqsa yangi, chirimagani) ham ekinlarni rivojlanishini sekinlashtiradi, kasalliklarga chidamliligini kamaytiradi va mevasining sifati buziladi.

Mineral o‘g‘itlar bilan oziqlantirish ham katta ahamiyatga ega, ayniqsa, poliz ekinlari, birinchi navbatda, fosforli o‘g‘itlarga talabchan, keyin azotli va kaliyli. Ayniqsa, o‘suv davrining boshida poliz ekinlari fosforiga talabchan bo‘ladi. Lekin, o‘simliklarni o‘sishi, shakllanishi va generativ organlarining paydo bo‘lishi uchun azot ham zarur. Normadan ortiq. Ayniqsa kechiktirilib azotli o‘g‘itlarni berish mevalarning sifatini buzib, nitratlar ko‘payadi, qanddorligi pasayadi, saqlanishi yomonlashadi. Kaliy poliz ekinlarida modda almashinuvini yaxshilashda, rivojlanishda va generativ organlarning paydo bo‘lishida katta ahamiyatga ega. Kaliy tuproqda yetarli bo‘lganda

urg‘ochi gullar paydo bo‘lishi, ayniqsa, ildiz sistemasiga yaqin joylarda ortadi. Agarda, kaliy fosfor bilan birga berilsa mevalarning sifati yaxshi bo‘ladi va qand miqdori ortadi.

Tavsiya qilingan mineral o‘g‘itlar normasini hammasini birga qo‘shib organik o‘g‘itlar bilan berilsa samaradorligi, faqat bir o‘g‘it turi berilganda nisbatan yuqori bo‘ladi.

Poliz ekinlarining guruhlanishi. Qovoqdoshlar (*Cucurbitaceae*) oilasiga yer sharining tropik va subtropik iqlimli mintaqasida o‘sadigan 100 ta avlod va 1100 ga yaqin o‘simlik turlari kiradi. Bular ichida eng ahamiyatlisi xo‘raki tarvuz (*Citrullis edulus Pang.*), qovun (*Cucumis melo L.*), qovoqning uchta turi, yirik mevali qovoq (*Cucurbita maxima L.*), qattiq po‘stli qovoq (*Cucurbita pepo L.*) va muskat qovoq (*Cucurbita moschata L.*) hisoblanadi.

Bu oilaga kam tarqalgan va katta ahamiyatga ega bo‘lmagan quyidagi turlar ham kiradi:

Lyuffa yoki (qozonyuvgich) (*Luffa Mill.*) – tropik va subtropik iqlimli sharoitlarda o‘stirilib, yangi yosh mevalari ko‘kligicha qovurilib va pishirilib iste’mol qilinadi. To‘la pishgan mevalaridan hammom uchun yuvingichlar tayyorlash mumkin.

Chayot yoki meksika bodringi – (*Sechium edule*). Bu ekin janubiy va Markaziy Amerika, Afrika va Osiyoning tropik zonalarida ko‘p yillik ekin sifatida o‘stiriladi. Mevasining mazasi kabachkaga, tuganagining sifati kartoshka tuganagi sifatiga o‘xshab iste’molda ishlatiladi.

Ilonsimon bodring (*Trichosanthes anguina*) Hindiston va Shri-Lanka orollarida keng tarqalgan bo‘lib, yosh meva tuganaklari yangiligicha va pishirilib iste’mol qilinadi.

Idish qovoq (*Lagenfsia siceraria*) Hindiston va Markaziy Osiyoda keng tarqalgan. Yosh meva tugunchalari pishirib iste’mol qilinadi, to‘la pishgan mevalari esa idish sifatida ishlatiladi.

Tarvuz – keng tarqalgan poliz ekinidir. Uning bir qancha turlari bo‘lib, eng ahamiyatlisi xo‘raki va xashaki tarvuzdir. Bundan tashqari, taxir mazali kolotsint – (*C. colocynthis*), gajjaksiz (*C. ecirrhosus*) va Nozena (*C. naudinianus*) yovvoyi turlari bo‘lib, ular selektsiya maqsadlarida, issiqqa, qurg‘oqchilikka va kasalliklarga chidamli navlar yaratishda foydalaniladi.

T.B. Fursa xo‘raki tarvuz jahon kolleksiyasi namunalarini o‘rganib, ularni o‘nta ekologo-geografik guruxlarga bo‘ladi: Rus, Kichik Osiyo, O‘rta Osiyo, Hindiston, Amerika, Kavkazorti va G‘arbiy Yevropa.

O‘zbekiston ekiladigan tarvuz navlari O‘rta Osiyo ekologo-geografik guruhiga mansub bo‘lib, ular morfologik belgilari, biologik va xo‘jalik xususiyatlari bilan bir-biridan farq qiladi.

A.I. Filov *Cucumis melo* qovun turini 7 ta ekologo-geografik guruhga yoki kenja turga bo‘ladi: shundan madaniy qovunlar 3 ta – Yevropa, O‘rta Osiyo va Kichik Osiyo qovunlari; yarim madaniy qovunlar 3 ta – ilonsimon, xitoy va hidli qovunlar va yovvoyi bitta kenja tur – begona o‘t holida o‘suvchi qovunlar.

Qovun – poliz ekinlari ichida eng keng tarqalgan bo‘lib avlodiga mansub. Bu avlodga 40 ga yaqin tur kirib, ular ichida madaniylashgani ekiladigan qovun (*Cucumis melo L.*) va bodringdir (*Cucumis sativus L.*).

O‘zbekistonda ekiladigan qovun navlari O‘rta Osiyo kenja turiga mansub bo‘lib, ular ham o‘z navbatida 5 xilga bo‘linadi.

1. Handalaklar.
2. Yozgi eti yumshoq qovunlar.
3. Yozgi eti qattiq qovunlar.
4. Kuzgi qovunlar.
5. Qishki qovunlar.

O‘zbekistonda ekiladigan qovoq navlari quyidagi uchta turga mansub: qattiq po‘stli yoki oddiy qovoq – *Cucurbita pepo*; yirik mevali – *Cucurbita maxima* va muskat qovoq – *Cucurbita moschata*.

Qovoqning – *Cucurbita* avlodiga kiruvchi 27 turi bo‘lib, shundan faqat 6 turi madaniylashgan, qolganlari esa yovvoyiy holda uchraydi.

Qattiq po‘stli qovoq turi 3 ta kenja turga bo‘linadi: palak yozadigan; palak yozmaydigan va mayda mevali.

Yirik mevali qovoq turi 4 ta kenja turga bo‘linadi: Yevropa-Osiyo, Janubiy Amerika, Xitoy va yovvoyiy holda o‘sovchi xillari.

Muskat qovoq turi esa 6 ta kenja turga bo‘linadi: Turkiston, Yapon, Hindiston, Meksika, Kolumbiya va Gvatemala qovoqlari.

Poliz ekinlari navlari. Markaziy Osiyo madaniy qovunlar kelib chiqqan markaz hisoblanadi. Bu yerda qovun eramizga qadar IV asrlarda ham yetishtirilgan. Tengri yo‘q darajadagi sershira, uzoq muddat saqlanadigan, uzoq masofaga tashishga chidamli, eti qattiq yozgi va asosan, kuzgi hamda qishki qovun navlarimiz o‘rta asrlarda ko‘pchilik xorijiy davlatlarga tijorat qilingan.

Qovun O‘zbekistonning turli vodiy va vohalaridagi sug‘oriladigan dehqonchilikning katta maydonlarida qadimdan yetishtirib kelinmoqda. Bu kengliklarda tabiiy va maqsadli tanlashlar natijasida qovunning biologik va xo‘jalik jihatidan bir-biridan farqlanuvchi turli shakllari va o‘ziga xos navlari yuzaga kelgan. Hozirgi paytda mamlakatimizda qovunning 160 ga yaqin navi yetishtirilmoqda. Amudaryoning quyi qismida qovunning Kichik va O‘rta Osiyo kenja turi, boshqa mintaqalarda esa faqat O‘rta Osiyo turi yetishtiriladi.

O‘zbekistonda yaratilgan qovun navlari jahonda o‘zining biologik va xo‘jalik belgilari jihatidan eng takomillashgan, yaxshilangan va madaniylashtirilgan deb tan olinadi. Qovun genofondi o‘zbek xalqining milliy boyligi va iftixoridir.

«O‘zbekiston Respublikasi hududida ekish uchun tavsiya etilgan qishloq xo‘jalik ekinlari Davlat reestri»da (2009 y)

qovunning 40 navi ekishga tavsiya etilgan: ertapishar (nihol-lari unib chiqqanidan birinchi mevasi 65-80 kunda pishib etiladigan) – «Handalak ko‘kcha-14», «Sariq handalak», «Ko‘kkallapo‘sh», «Rohat», «Bo‘rikalla», «Dagbedi», «Obinovot», «Toshloqi-862», «Zarchopon-F₁»; o‘rtapishar (81-100 kun) – «Asati-3806», «Cho‘gari 944», «Baytqo‘rg‘on», «Oqurug‘ 1157», «Shakarpalak 554», yirik mevali «Ichqizil», «Ko‘ktinni-1087», «Ko‘kcha-588», «Aravakash 1219», «Gurvak», «Lazzatli», «Oltintepa», «Oltin vodiyy»; kechpishar (110 kundan ko‘p) – «Gurlan», «Sariq gulobi», «Qo‘ybosh-476», «Umrboqiy 3748», «Olahamma», «Bishak», «Sayli», «Qorapo‘choq 3744», «Qoraqand», «Amudaryo» va «To‘yona» va boshqalar.

2007-2008 yillarda qovunni yangi Amal F₁, Goldi F₁, Karamel F₁, Saxovat nav va duragaylari rayonlashtirilgan.

Lekin shuni ham ta’kidlash kerakki, keyingi davrda respublika polizchiligida tarvuz o‘zining nisbatan serhosilligi va kasalliklarga chidamliligi bilan asta-sekin qovunni ishlab chiqarishdan chetlashtirayotgani kuzatilmoqda. Shu sababli qovun ekadigan maydon 30-35% ga qisqarib, buning ustiga uning ba’zi navlari yil sayin kamayib, ayrim navlari esa umuman yo‘qolib ketmoqda. Bu jarayonning oldini olish uchun respublika polizchiligi oldida qovunchilikning yo‘qolib borayotgan qadimgi shuhratini va navlarini tiklash va saklashdek muhim vazifa ham mavjud.

O‘zbekistonda tarvuzning 25 ta navi rayonlashtirilgan, «O‘zbekiston Respublikasi hududida ekish uchun tavsiya etilgan qishloq xo‘jalik ekinlari Davlat reestiri»ga (2001 y) tarvuzning quyidagi 13 navi kiritilgan: ertapishar (85 kunda pishadigan) – «O‘zbekiston 452», «O‘rinboy», «Chipor», «Olmos», «Manzur», «Surxon tongi», «Krisbi F₁ o‘rtapishar (86-110 kun) – «Karol Kuba 92», «Marmar», «Dilnoz»; kechpishar (110 kundan ko‘p) – «Qo‘zivoy-30», «Haitqora», «Guliston» navlari.

2001-2009 yillarda Vasko F₁, Granit F₁, DP-148 F₁, Krimstar F₁, Krimson svit, Ledi F₁, Matiesa F₁, Kelson F₁, Paladin F₁, Topgun F₁, Farao F₁ resstrga kiritilgan.

O'zbekistonga so'nggi yillarda Gollandiya va boshqa davlatlardan tarvuzning tezpishar hamda yuqori hosilli duragay geterozis navlari keltirilib, ochiq yerda va himoyalangan joylarda muvaffaqiyat bilan yetishtirilmoqda.

O'zbekistonda qovoqning uch turi bo'yicha xilma-xil navlari yetishtiriladi. Xo'jaliklarda va tomorqa maydonlarida qovoqning 140 ga yaqin nav namunalari uchraydi. Shulardan 57 tasi muskat, 45 tasi yirik mevali, 38-tasi qattiq po'stli qovoqlardir. Ularning ko'pchiligi Zarafshon (50), Amudaryoning quyi qismi (39) va Farg'ona (29) vohalarida yetishtiriladi.

«Davlat reestri»ga (2000 y) qovoqning faqat 5 navi: muskat qovoqlaridan – «Qashqar-1644» va «Palov kadi-268»; yirik mevalilardan «Ispan-73» va «Stofuntovka»; qattiq po'stli – «Nonkadi» kiritilgan.

«Ispan-73» navi – kechpishar, qolganlari esa o'rtapishardir (111-120 kun). Barcha qovoq navlari yaxshi saqlanuvchan bo'lib, yirik mevalari oddiy omborlarda 1-2 bahorgacha saqlanishi mumkin. Qovoqning «Nonkadi» navi faqat Samarqand viloyatida, qolgan navlari esa respublikaning barcha viloyatlarida rayonlashtirilgan.

7-amaliy mashg'ulot

Poliz ekinlarining botanik tasnifi va morfologiyasi
Topshiriqdan maqsad. Qovoqdoshlar oilasiga mansub ekinlarning morfologik, biologik-xo'jalik belgi va xususiyatlarini o'rganish.

Uslubiy ko'rsatma. Qovoqdoshlar (Cucurbitaceae) oilasiga mansub o'simliklarning 130 ga yaqin turkumi va 1200 dan ortiq turi mavjud. Ularning ko'pchiligi tropik va subtropik mintaqalarda o'sadi.

Qovoqdoshlar oilasiga mansub o'simliklar asosan yerga yoyilib yoki palak yozib o'suvchi bir yillik yoki ko'p yillik o'tsimon o'simliklardir. Yarim buta yoki butalar va daraxtsimon shakllari juda kamdan-kam hollarda uchraydi. Ko'pchilik turkumlariga mansub o'simliklarning xarakterli belgisi ularda jingalaklar borligidir, mevasi – ba'zan haddan tashqari katta bo'ladigan qovoqmeva.

Qovoqdoshlar oilasiga mansub o'simliklarning taxminan 20 turi madaniy ekin sifatida ekiladi va ular to'rt guruhga ajratiladi: poliz ekinlari, qovoqdosh sabzavotlar, texnik qovoqdosh ekinlar va manzarali qovoqdoshlar.

Poliz ekinlari, bularning yetilgan mevalari oziq-ovqatga ishlatiladi. Bu guruhga dunyo bo'yicha keng tarqalgan va O'zbekistonda ommaviy ravishda ekiladigan beshta turga mansub o'simliklar kiradi: qovun (*Melo L.*), tarvuz (*Citrullus lanatus (Thunb.) Matsum. et Nakai*), qattiq po'stli qovoq (*Cucurbita pepo L.*), yirik mevali qovoq (*Cucurbita maxima Duch.*) va muskat qovoq (*Cucurbita moschata Duch.*)

Qovoqdosh sabzavotlar, bularning shakllanayotgan, pishib etilmagan mevalari oziq-ovqat sifatida iste'mol qilinadi. Bu guruhning eng keng tarqalgan vakiliga bodring (*Cucumis sativus L.*) turi misol bo'ladi. Bodringdan so'ng kabachki yoki qovoqcha (*Cucurbita pepo var. giraumonas Duch.*), patisson yoki kulcha (*likobcha*) qovoq (*Cucurbita pepo var. melopepa Duch.*), kruknek yoki qiyshiq bo'yin (*Cucurbita pepo var. subverrucosa L.*) keng tarqalgan. Nisbatan kam tarqalgan qovoqdosh sabzavotlarga G'arbiy Hindiston bodringi yoki Anguriya (gerkin) (*Cucumis anguria Forsk.*), tarrak yoki ilonsimon qovun (*Cucumis flexuosus Linn.*), chayot yoki meksika bodringi (*Sechium edule (Jacq.) Sw.*), momordika yoki sariq (*Hind*) bodring (*Momordica charantia L.*), fitsifoliya yoki malabar qovog'i (*Cucurbita ficifolia Bouche*), trixozant yoki ilon bodring (*Trichosanthes*

anguina Linn.), tladiana yoki qizil bodring (*Thladiantha dubia* Bunge), siklantera yoki peru bodringi (*Cyclanthera edulis* Naud. ex Huber), yovvoyi bodring (*Ecballium elaterium* (L.) A.Rich.), telfayriya (*Telfairia pedata* Hook.), sikana yoki paxta qovun (*Sicana odorifera* Naud.) va takako (*Sechium tacaco* (Pitt) C.Jeffrey) kabi o'simliklar misol bo'ladi.

Texnik qovoqdosh ekinlar, bularning yetilmagan mevalaridan uy-ro'zg'or buyumlari tayyorlash uchun foydalaniladi, ba'zan manzarali o'simlik sifatida ham ekiladi. Bu guruhga O'zbekistonda qadimdan ekib kelinadigan lagenariya (tomosha qovoq yoki idish qovoq) (*Lagenaria vulgaris* Ser.) misol bo'la oladi. Bundan tashqari, texnik mahsarlarda (misol uchun sham ishlab chiqarishda) beninkaza yoki mum (Hind) qovoq (*Benincasa hispida* (Thunb.) Cogn.) alohida o'ringa ega. Bu ekinning yana bir xususiyati uning po'st qavatini mum qubor bilan qoplanganligidir. Shu qubor tufayli etilgan beninkaza mevalari 2-3 yilgacha saqlanishi mumkin.

Respublikamizda texnik jihatdan qimmatli silindrsimon lyuffa (qozonyuvqich) (*Luffa cylindrica* (L.) M.Roem.) va qirrali lyuffa (*Luffa acutangula* (L.) Roxb.) shaxsiy tomorqalarda havaskor sabzavotkorlar tomonidan ekiladi. Bu qovoqdosh ekindan turli xil mochalka, po'kak, savat va shunga o'xshash jihoz va buyumlar tayyorlanadi.

Manzarali qovoqdoshlar, bularga mevalari va tashqi ko'rinishi jihatidan go'zal manzara hosil qiladigan ekinlar kiradi. Bu qovoqdoshlar yordamida ayvonlar, supalar va dahlizlar yuqori estetik did bilan bezatilsa, ular ushbu o'stirilayotgan joylarni yanada ko'rkam va shinam qilib ko'rsatadi. Xalq tilida burnoqi (exinotsist) (*Echino-cystis lobata* Torr. et A.Gray) deyiladigan o'simlik yaxshigina manzara hosil qilish bilan birga, xushbo'y asal to'plovchi o'simlik hamdir. Mamlakatimizning cho'l quduqlarida o'sadigan endemik tur tarvuz palak (brioniya) (*Bryonia melanocarpa* Nabiev) va oq tarvuz palak (*Bryonia*

alba Linn.) lar manzaraligi bilan exinotsistdan qolishmaydi va shifobaxshlik xususiyati bilan undan ustun turadi. Uni ildizidan maxsus dorilar ishlab chiqiladi. Amaliy gulchilikda esa alohida klumba, rabatka va miksborderlarni bezashda ishlatiladi.

Yuqorida keltirilgan bo‘linishlar shartli bo‘lib, ekin ko‘proq bizning mamlakatimizda qanday ishlatilsa, shu o‘rinda keltirilgan. Ko‘pchilik qovoqdosh ekinlarni uy-ro‘zg‘orda pishib etilgan mevalari ishlatiladi, shu bilan birga, ularning etilmagan (dumbul) mevalari sabzavot sifatida iste‘mol qilinadi.

Qovoqdosh o‘simliklar hatto bir tur ichida ham morfologik belgilari juda xilma-xilligi bilan farq qiladi. Ayniqsa, mevasining shakli, rangi, katta-kichikligi va boshqa belgilari turlicha bo‘ladi. Turlarini bir-biridan farq qiladigan o‘nlab belgilari mavjud.

Qovoqdosh o‘simliklar poyasining (palagining):

– **shakli:** o‘rmlab o‘sadigan (lyuffa, lagenariya, momordika, chayot va hokazo), yerga yoyilib o‘sadigan (qovun, bodring, qovoq va tarvuzning ko‘p turlari) va to‘planib o‘sadigan (qovoqcha, patisson, tarvuz, qovun va qovoqning ba’zi turlari);

– **ko‘ndalang kesimi:** yumaloq (yirik mevali qovoq, qovun, bodring), besh qirrali (tarvuz, qattiq po‘stli qovok, lyuffa, lagenariya), qirrali yassilangan besh burchakli (muskat qovoq) bo‘ladi;

– **uzunligi:** o‘rmlab o‘suvchi barcha turlarning, shuningdek, qovunning 1,5-3 m gacha, ho‘raki tarvuzning 3-5 m ga, yirik mevali va muskat qovoq, hashaki tarvuzning palagi 5 m gacha yetadi va undan ham oshadi. Tuplanib o‘sadigan qovoqdosh o‘simliklarning poyasi ancha qisqa bo‘ladi.

Qovoqdosh o‘simliklari barg plastinkasining:

– **shakli:** yumaloq yoki buyraksimon (qovun, yirik mevali qovoq), mayda yoki o‘tkir uchli (bodring, qovoq, qovoqcha, patisson, lyuffa), bir necha marta qirqilgan (tarvuz, momordika) bo‘ldi;

– **tukliligi:** juda qattiq (qovoq, qovoqcha, patisson, lagenariya), o‘rtacha (yirik mevali qovoq, lyuffa), yumshoq (muskat qovoq, bodring, tarvuz, qovoq) bo‘ladi;

– **mum g‘uborligi:** tarvuz, qovoq va beninkazaning po‘sti mum g‘uborligi bilan qoplangan bo‘ladi.

Qovoqdoshlar pishgan mevasining:

– **urug‘bo‘shlig‘i:** tarvuz, anguriya, bodringda alohida urug‘ bo‘shlig‘i bo‘lmaydi;

– **yorilishi:** momordika va yovvoyi bodring mevasi pishganda yorilib ketadi va urug‘ini sochib yuboradi.

Ishni bajarish tartibi. O‘qivchilar yangi uzilgan o‘simlik, belgilab olingan gul va mevalardan, gerbariy, rasm, ma‘lumotnoma (spravochnik), adabiyotlardan foydalanib qovoqdoshlar oilasiga mansub o‘simliklarning botanik, morfologik va xo‘jalik belgilarini o‘rganadilar. So‘ngra har bir o‘qivchi qovoqdoshlar oilasiga mansub ekinlarga ta‘rif beradi (1-jadval).

1-jadval

Qovoqdosh ekinlari turining tarkibi

	Ekinning nomi:					
	o‘zbekcha					
	lotincha					
	Poyasi:					
	shakli					
	ko‘ndalang kesimi (sm)					
	uzunligi (sm)					
	Barg plastinkasi:					
	shakli					
	tukliligi					
	mum g‘uborligi					

	Mevasi:					
	urug' bo'shlig'i					
	yorilishi					
	Islatilishi:					

Material va jihozlar. 1. Qovoqdosh ekinlarning meva tugish fazasidagi kolleksiyasi yoki gerbariysi – 8-10 tadan. 2. Poliz ekinlarining mevasi yoki konservasi – 4-5 ta. 3. Qovoqdosh o'simliklarning rasmi. 4. Qovoqdoshlar oilasiga kiruvchi o'simliklarning botanik tasnifi ko'rsatilgan jadvallar. 5. O'lchov chizg'ichlari.

8-amaliy mashg'ulot

O'zbekistonda rayonlashtirilgan qovun navlari tasnifi

Topshiriqdan maqsad. Qovunning rayonlashtirilgan navlarini yer ustki qismi va mevasining morfologik belgilarini o'rganish.

Uslubiy ko'rsatma. Qovunlar turkumiga 15 tur o'simliklar kiradi. Ularning 13 tasi madaniy o'simliklardir. Shulardan 4 tur vakillari – *Melo chandalak*, *Melo ameri*, *Melo zard* va *Melo cassaba* O'zbekistonda keng ekiladi. Begona o'simlik sifatida uchraydigan *Melo agrestis* – itqovun ham keng tarqalgan.

Qovunlar chiqib kelishi va tarqalishiga ko'ra uch guruhga ajratiladi: O'rta Osiyo, Kichik Osiyo va Yevropa.

O'rta Osiyo qovunlari boshqa qovun guruhlaridan shirinligi bilan farq qiladi. Palagi uzun, dag'al tuk bilan qoplangan. Yirik-maydaligi, etining xarakteriga ko'ra mazkur guruhga uchta tur qovunlar kiradi: *handalaklar* (*Melo chandalak* var. *chandalak*), *eti yumshoq qovunlar* (*Melo chandalak* var. *bucharica*), *yozgi amiri qovunlar* (*Melo ameri*), *kuzgi* va *qishki zard qovunlari* (*Melo zard*).

Kichik Osiyo qovunlari ikkinchi o'rinda turadi. Bu qovunlarning shirasi 12% ga etadi. O'simligi o'rtacha, poyasi ingichka, mayin tukli. Barglari yuza o'yilgan, o'rtacha, bandi ancha katta bo'ladi. Mevasi yumaloq yoki ovalsimon, ko'pincha mevabandi tomonida o'sig'i bor. Eti tig'iz, lekin sersuv, saqlanganda ta'mi yaxshilanadi. Mevasi ichida urug'xonasi bo'lmaydi, butunlay platsenta va urug' bilan to'la bo'ladi. Mazkur kenja tur uchta tur xiliga bo'linadi: *yozgi kassobi* (*Melo cassaba* var. *zagara*), *kuzgi-qishki kassobi* (*Melo cassaba* var. *hassanbey*), *gurbek* (*Melo cassaba* var. *gurbek*).

Evropa qovunlari bargi o'yikli, o'rtacha, kalta, ko'pincha, yerga yotgan mevabandli bo'ladi. Mevasining shakli va yirik-maydaligi juda xilma-xil. Eti kamsuv, pishganda kartoshka tugunagi etiga o'xshab qoladi. O'rtacha shirin (shirasi 4,5-8%). Mazkur kenja turga beshta tur xili kiradi: *rus ertapishar* (*Melo adana* var. *praecox*), *yozgi* (*Melo adana* var. *duripulposus*), *qishki* (*Melo adana* var. *hiymalis*), *kan-talupalar* (*Melo cantalupa* var. *cantalupa*) va *amerika* (*Melo cantalupa* var. *rakkiford*).

Nav xususiyatlari: respublikamiz hududida qovunning 500 dan ortiq navi ma'lum bo'lib, ulardan 160 ga yaqini ekib kelinadi. Ekib kelinadigan qovun navlarining 36 tasi (2006 y.) rayonlashtirilgan. Qovun navlari o'zaro bir qancha morfologik va xo'jalik belgilari bilan bir-biridan farq qiladi:

– *palagining uzunligi:* *uzun* (asosiy palagi 1,5 m dan uzun), *kalta* (0,4-1,0 m), *tik o'suvchi* (0,4 m dan kalta) bo'ladi;

– *barg plastinkasining o'lchami (bandsiz):* *yirik* (18 sm dan uzun), *o'rta-cha* (14-18 sm), *mayda* (14 sm dan kichik) bo'ladi;

– *barg plastinkasining shakli:* *buyraksimon* (bo'yi eniga teng yoki bir oz kalta, yuqorigi cheti yumaloq – yassi), *yuraksimon* (bo'yi eniga teng, yuqorigi cheti uzun), *uchburchak*, *besburchakli* bo'ladi;

– *barglarining qirqilganligi:* *qirqilmagan*, *kam qirqilgan*, *juda*

ko'p qirqilgan yoki parrakli (qirqim barg plastinkasi radiusining yarmiga teng) bo'ladi;

– *barg bandining uzunligi: uzun* (20 sm dan ortiq), *o'rtacha* (12-20 sm) va *kalta* (12 sm dan kam) bo'ladi;

– *mevasining o'lchami*: yumaloq yoki yassi shakllarida – *yirik* (22 sm va undan ortiq), *o'rtacha* (15-22 sm), *mayda* (15 sm gacha); cho'zinchoq shakllarda – *yirik* (30 sm va undan ortiq), *o'rtacha* (25-30 sm), *mayda* (25 sm gacha) bo'ladi;

– *mevasining shakli*: mevalarning shakli indeks 1 raqamiga ko'ra aniqlanadi (masalan, qovunning mevasining uzunligi 30 sm, aylanasi uzunligi 15 sm, shunda indeks $30:15=2$ ga teng). *Yalpoq* (1 dan kam), *dumaloq* yoki *sharsimon* (1 ga teng), *kalta ovalsimon* (1,0 yoki 1,25), *ovalsimon* (1,3 yoki 1,5 ga teng), *urchuqsimon* (ikkala uch tomoni ingichkalashib ketgan), *tuxumsimon*, *silindrsimon* (1,5 dan yuqori) bo'ladi;

– *mevasining yuzasi (qo'l bilan paypaslab aniqlanadi)*: *silliq*, *notekis*, *segmentli*, *burishgan*, *chuqur segmentlangan*;

– *to'rlash xili*: *mayda yoriqlar*, *yirik yoriqlar*, *yulduzsimon yoriqlar*, *kam bog'langan to'rlar*, *bir-biriga bog'langan siyrak to'rlar*, *bog'langan to'rlar* (siyrak, dag'al siyrak), *bog'langan qalin to'rlar*, *dag'al to'r*;

– *po'stining rangi*: *oq*, *malla rang*, *zarg'aldoq*, *jigarrang*, *och jigarrang*, *sariq-yashil*, *to'q yashil*, *ko'k-yashil*, *yashil*;

– *po'chog'ining qattiqligi*: *yumshoq* (barmoq bilan bosilsa, chuqurcha bo'lib qoladi), *qattiq* (ezilmaydi), *o'rtacha*;

– *etining qalinligi*: *qalin* (mevasi bir tomoni etining qalinligi urug' uyasining radiusidan ortiq), *o'rtacha qalin* (urug' uyasining radiusiga teng), *yupqa* (urug' uyasining radiusidan kichik);

– *etining rangi*: *sarg'ish qizil*, *oq yashil*, *yashil*, *oq*. Bu ranglar ham quyuq, ham nimtatir bo'lishi mumkin. Agar qovunning eti po'stiga yoki urug' uyasiga yaqin joyda boshqa rangda bo'lsa, uni alohida belgi sifatida yozib qo'yish kerak;

– *etining konsistentsiyasi: kartoshkasimon, qarsillagan, mo‘rt, og‘izda eruvchan, ko‘p tomirli, o‘rta va kam tomirli bo‘ladi;*

– *etining shirinligi: juda shirin, shirin va bemaza bo‘ladi;*

– *xushbo‘yligi: kuchli, o‘rtacha va hidsiz bo‘ladi;*

– *urug‘ bo‘laklarining (platsentasi) xili va holati: yarim yoyilib ketadigan, yoyilib ketadigan, qo‘shilib o‘smagan quruq, qo‘shilib o‘sgan quruq, quruq ichki tomoni ochiq;*

– *urug‘ bo‘laklarining soni: uzun mevali qovun navlarida 2-3 ta, yumaloq shakldagi qovunlarda 3 ta, yapaloq shakldagi qovun navlarida esa 1 dan 5 gacha bo‘ladi;*

– *urug‘ bo‘laklarining xarakterli joylashishi: urug‘lar usti yupqa parda bilan qoplangan, urug‘lar xo‘l, urug‘lar ochiq holatda, urug‘ bo‘laklari juftlashib o‘sib ketgan bo‘ladi;*

– *urug‘ bo‘shlig‘ining to‘laligi: urug‘ bo‘shlig‘ini to‘latadi, yarmini to‘latadi, yarmidan kamini to‘latadi;*

– *mevasining yorilib ketishi: yuqori – 4 dan ko‘p bo‘lsa, o‘rta – 1 va umuman yorilmaydi;*

– *o‘suv davri (kun): ertapishar (maysalari unib chiqqandan keyin 55-80 kunda pishadi), o‘rtapishar (81-110 kun) va kechpishar (110 kundan uzoq) bo‘ladi;*

– *iste‘mol qilish vaqti: yozgi (yozda iste‘mol qilinadi), kuzgi (yoz-kuzda iste‘mol qilinadi) va qishki (qishda saqlanib iste‘mol qilinadi) xillariga bo‘linadi;*

– *hosil berish davri: qisqa vaqt (10-20 kun), o‘rtacha uzoq (20-40 kun) va uzoq vaqt (40 kundan ortiq) hosil tugadi;*

– *saqlanuvchanligi: uzoq (3 oydan ortiq), qisqa (5-20 kun) va juda qisqa vaqt (5 kungacha) saqlanadigan bo‘ladi.*

Ishni bajarish tartibi. O‘quvchilar O‘zbekistonda ekiladigan qovunning madaniy 4 turining botanik tasnifi bilan tanishgandan keyin rayonlashtirilgan navlarini ta’riflashga kirishadilar

(1-jadval). Buning uchun ular yangi uzilgan ekinlardan, gerbariy va mevalardan foydalanadilar. Shuningdek, qovun navlari tasvirini chizadilar.

1-jadval

Qovun navlarini ta' rifi

№	NAV BELGILARI	NAVLAR			
1.	Nav tarixi:				
	Kelib chiqish joyi				
	Rayonlashtirilgan yili				
	Rayonlashtirilgan joyi				
2.	Tupi:				
	Palagining uzunligi				
	Barg plastinkasining o' lchami				
	Barg plastinkasining shakli				
	Barglarining qirqilganligi				
	Barg bandining uzunligi				
3.	Mevasi:				
	O' lchami (<i>sm</i>)				
	Shakli				
	Yuzasi				
	To' rlash xili				
	Ustining rangi				
	Po' chog'ining qattiqligi				
4.	Eti:				
	Qalinligi				
	Rangi				
	Konsistentsiyasi				
	Shirinligi				
	Xushbo' yligi				
5.	Urug' bo' laklari:				
	Xarakteri				
	Joylashishi				
	Urug' bo' laklarining xili va holati				
	Urug' bo' laklarining soni				
	Urug' bo' shlig'ining to' laligi				

6.	Xo'jalik belgilari:				
	Mevasining yorilib ketishi				
	O'suv davri (<i>kun</i>)				
	Iste'mol qilish vaqti				
	Kasallikka chidamliligi				
	Tashishga chidamliligi				
	Saqlanuvchanligi				

Material va jihozlar. 1. Botanik klassifikatsiya jadvali – 2 ta. 2. Har xil qovun navlarining rasmlari – 2 ta. 3. Qovun o'simliklari, gerbariylari, 7-8 ta qovun navlari mevalari – 2-3 ta. 4. Pichoq, lagan, chizg'ich va shtangentsirkul – 8-10 ta. 5. Rayonlashtirilgan navlar katalogi.

9-amaliy mashg'ulot

O'zbekistonda rayonlashtirilgan tarvuz navlari tasnifi

Topshiriqdan maqsad. Tarvuzning rayonlashtirilgan navlarini yer ustki qismi va mevasining morfologik belgilarini o'rganish.

Uslubiy ko'rsatma. T. B. Fursa (1982) tasnifi bo'yicha tarvuz – *Citrullus Schrad.* turkumi to'rtta turga bo'linadi:

1. **Oddiy tarvuz** (*Citrullus lanatus* (Thunb.) Matsum. et Nakai) ham ho'raki, ham hashaki navlarni o'z ichiga oladi;
2. **Kolotsint** (*Citrullus colocynthis* (L.) Schrad.);
3. **Tumshuqchasiz tarvuz** (*Citrullus ecirrhosus* Cogn.);
4. **Noden tarvuzi** (*Citrullus naudinianus* Hook. f.).

Tarvuzning ho'raki va hashaki xillari eng ko'p tarqalgan. Qolgan uch turi yovvoyi holda o'sadi va faqat selektsiya ishlarida ahamiyatga ega.

Ho'raki va hashaki tarvuz morfologik belgilari bo'yicha bir-biridan kam farq qiladi. Hashaki tarvuzning palagi ancha uzun bo'lib, kam shoxlanadi, urug'i tishchasiz, mevasining eti dag'al, och yashil-oq, bemaza bo'ladi.

Ho'raki tarvuzning palagi uzun, sershox, yerga yotib o'sadigan bo'lib, uzunligi 4-5 m ga yetadi. Barglari oddiy, qirqilgan, barg bandi uzun, kulrang – yashil bo'ladi. Bir tup o'simlikda 2000 ta va undan ortiq barg bo'ladi. Barglari qo'ltig'idan mo'ylar chiqadi.

Tarvuz bir uyli ikki jinsli o'simlik hisoblanadi. Tarvuzning mevasi har xil shaklda bo'lib, po'chog'ining rangi va qalinligi bilan ham farq qiladi. Eti parenximadan iborat bo'lib, yupqa devorli yirik hujayralardan tashkil topgan. Etida po'chog'i bilan qo'shilib o'sgan platsenta bo'ladi.

Nav xususiyatlari: Respublikamizda tarvuzning 17 ta nav va duragaylari rayonlashtirilgan bo'lib, ulardan 11 tasi istiqbollidir. Tarvuz nav va duragaylari o'zaro bir qancha morfologik va xo'jalik belgilari bilan bir-biridan farq qiladi:

– **palagining uzunligi:** *uzun* (asosiy palagi 2 m dan uzun), *o'rtacha* (1,2-2 m), *kalta* (1,2 m dan kalta) bo'ladi;

– **bargining o'lchami (barg bandi o'lchamidan tashqari):** *yirik* (18 sm dan ortiq), *o'rtacha* (13-18 sm), *mayda* (13 sm dan kichik) bo'ladi;

– **bargining tuzilishi:** *juda ingichka* (barg bo'laklari orasiga shunday bo'laklardan yana ikkitasi joylashishi mumkin), *ingichka* (bitta bo'lakcha sig'adi), *o'rtacha* (bir-biriga zo'rg'a tegib turadi), *barg plastinkasi qirqilmagan*;

– **mevasining kattaligi:** yumaloq va ellipssimon navlarda – *yirik* (mevasi 22 sm dan uzun), *o'rta* (18-22 sm), *mayda* (18 sm dan kichik); silindrsimon navlarda – *yirik* (35 sm dan uzun), *o'rta* (30-35 sm), *mayda* (30 sm dan kichik) bo'ladi;

– **mevasining shakli:** *yapaloq* – indeks 1 dan kichik; *yumaloq* – indeks 1; *to'mtoq-ellipssimon* – indeks 1,1-1,25; *tuxumsimon* (mevaning uchi tomoni ozgina cho'zilgan, meva band tomoni to'mtoq), *noksimon* (mevaning uchi to'mtoq, meva band

tomoniga ozgina choʻzilgan), *silindrsimon* (bir oz choʻzinchoq) – indeksi 1,3 dan yuqori. *Yapaloq*, *tuxumsimon* va *noksimon* shakldagi mevalar kam uchraydi;

–*mevasining shakli: silliq, oz segmentlangan* (meva uzunasi boʻylab tilim-tilim), *notekis, bir oz gʻadir-budir, tomirsimon boʻrtgan* boʻladi;

–*meva poʻstining rangi: oq, och yashil, sariq yashil, zargʻaldoq, toʻq yashil*;

–*mevasi yuzasidagi rasmi: yoʻl-yoʻl, yoʻllari toʻrsimon, tikansimon, yirik mozaikali, mayda mozaikali, dogʻli*;

–*mevasi rasmining rangi: och yashil, koʻkish yashil va qora yashil*;

–*poʻstining qalinligi (etiga rang kirguncha): qalin* (1,5 sm dan qalin); *oʻrtacha* (1-1,5 sm), *ingichka* (1 sm dan kam) boʻladi;

–*etining rangi: pushti, toʻq pushti, qizil, sargʻish-qizil, toʻq qizil, malina rang, oq, och sariq, apelsin rang sariq*, ikki xil rangli (etining har xil joyi turlicha rangda) boʻladi;

–*etining konsistentsiyasi: tomirlashgan, qumoq-qumoq va ogʻizda eruvchan* boʻladi;

–*etining taʼmi: juda shirin, shirin, bemaza*;

–*etining suvliligi: yuqori, oʻrta, kam*;

–*etining tiniqligi: tiniq* (0,5-1 sm chuqurlikdagi urugʻlar yoki tomirlar koʻrinadi), *tiniq emas* (hech narsa koʻrinmaydi);

–*mevasining yorilib ketishi: yorilmaydi* (polizdagi tarvuzlar yoki uzoq masofaga olib borilganda 2% dan kami yorilsa) va *yoriluvchan* (2% dan koʻpi yorilsa);

–*oʻsuv davri: ertagi* (maysa chiqargandan birinchi mevasi uzilguncha 85 kun oʻtadi); *oʻrtagi* (85-110 kun) va *kechki* (110 kundan uzoq) boʻladi;

–*hosil tugish davri (birinchidan oxirgi uzishgacha): qisqa* (20 kun), *oʻrtacha uzoq* (20-40 kun) va *uzoq* (40 kundan uzoq) boʻladi;

–**saqlanuvchanligi: uzoq** (2 oydan ortiq), **oʻrtacha** (1-2 oy) va **qisqa vaqt** (1 oydan kam) saqlanadigan xillarga boʻlinadi.

Ishni bajarish tartibi. Oʻquvchilar yangi uzilgan oʻsimliklardan yoki gerbariy va mevalardan foydalanib, tarvuzning morfologik belgilari bilan tanishadilar. Rayonlashtirilgan navlarining ayrim xususiyatlarini tasvirini chizadilar va taʼriflaydilar (1-jadval).

1-jadval

Tarvuz navlarini taʼrifi

№	NAV BELGILARI	NAVLAR			
1.	Nav tarixi:				
	Kelib chiqish joyi				
	Rayonlashtirilgan yili				
	Rayonlashtirilgan joyi				
2.	Tupi:				
	Palagining uzunligi				
	Bargining oʻlchami				
	Bargining tuzilishi				
3.	Mevasining:				
	Kattaligi				
	Shakli				
	Yuzasi				
	Rangi				
	Rasmi				
	Rasmning rangi				
	Poʻstining qalinligi (sm)				
4.	Eti:				
	Rangi				
	Konsistentsiyasi				
	Taʼmi				
	Suvliligi				
	Tiniqligi				

5.	Urug'i:				
	Shakli va yirik-maydaligi				
	Rangi				
	Rasmi				
	Yuzasi				
6.	Xo'jalik belgilari:				
	O'suv davri				
	Hosil tugish davri				
	Mevasining yorilib ketishi				
	Saqlanuvchanligi				
	Kasallikka chidamliligi				
	Tashishga chidamliligi				

Material va jihozlar. 1. Rayonlashtirilgan 5-6 ta navning 2-4 tadan mevasi, o'simlik tupi yoki gerbariysi. 2. Plakat va nav rasmlaridan – 2 ta. 3. Rang aniqlovchi rasimli shkala – 2 ta. 4. Rayonlashtirilgan navlar katalogi. 5. Pichoq va lagan – 7-8 ta. 6. Chizg'ich va shtangensirkul – 7-8 ta.

10-amaliy mashg'ulot

O'zbekistonda rayonlashtirilgan qovoq navlari tasnifi

Topshiriqdan maqsad. Qovoqning rayonlashtirilgan navlarini yer ustki qismi va mevasining morfologik belgilarini o'rganish.

Uslubiy ko'rsatma. Qovoq A. I. Filov (1982) klassifikatsiyasi bo'yicha 21 turni o'z ichiga olgan *Cucurbita* L. Turkumiga mansub bo'lib, shulardan 5 tasi madaniy hisoblanadi. Mamlakatimizda ekiladigan navlari asosan quyidagi uchta turga kiradi: **qattiq po'stli** (oddiy) **qovoq**, **yirik mevali qovoq** va **muskat qovoq**.

Qattiq po'stli yoki oddiy qovoq (*Cucurbita pepo* L.). Mevalarining shakli va rangi jihatidan juda xilma-xil bo'lib o'z ichiga 4 ta kenja turni birlashtiradi:

– **Uzun palakli qovoq** (*ssp. pepo*). Uzun palakli qovoq navlari bilan uzun palakli qovoqcha navlarini birlashtiradi. 7 ta tur-xilga: tuxumsimon qovoq, ochiq urug‘li qovoq, sabzavot qovoq, tsilindrsimon qovoq, dumaloq qovoq, yassi mevali qovoq va segmentlangan qovoqlarga bo‘linadi;

– **Tupli qovoq** (*ssp. brevicaulis*). Mevalari yetilmagan holda ovqatga ishlatiladigan kalta palakli formalarni birlashtiradi. 5 ta tur-xilga: qovoqcha, patisson, qiyshiqbo‘yin (kruknek), yirik mevali qovoq, Fordchul qovoqlariga bo‘linadi;

– **Manzarali qovoq** (*ssp. polymorpha*). Yovvoyi va madaniy shakllarni duragaylash natijasida kelib chiqqan. Mevalari mayda (50-300 g), juda xilma-xil shaklda, yeb bo‘lmaydi, po‘sti yog‘och-langani. Mevalari turlicha notayin shaklda bo‘lgani uchun bu qovoqni tur-xillarini faqat taxminiy qilib ajratish mumkin;

– **Yovvoyi holda o‘sovchi qovoq** (*ssp. texana*). Yovvoyi holda o‘sovchi shakllari teksana, egachi, birodar degan uchta tur-xilini birlashtiradi.

– **Yirik mevali qovoq** (*Cucurbita maxima* Duch.) to‘rtta kenja turga bo‘linadi:

– **Eski dunyo qovog‘i** (*ssp. maxima*). O‘zbekistonda keng ekiladigan, mevasi yassi, dumaloq, tuxumsimon va cho‘zinchoq shaklda bo‘ladi. 8 ta tur-xilga bo‘linadi: qishki qovoq (Ispan 73 navi), oq mevali, tuxumsimon, kulrang mevali qovoqlar, mamont qovog‘i, golland qovog‘i, kitsimon, mayda mevali qovoqlar shular jumlasidandir;

– **Amerika qovog‘i** (*ssp. americana*). Bir muncha kechpishar, palagi uzun, juda qattiq tuklar bilan qoplangan. 7 ta tur-xilga bo‘linadi: pildiroqsimon qovoq, chili, boliviya, peru, braziliya qovoqlari, banansimon qovoq va tupli qovoq shular jumlasidandir;

– **Xitoy qovog‘i** (*ssp. turbankurbus*). Kuchsiz o‘sadigan

o'simliklar bo'lib, mevasi mayda va o'rtacha kattalikda, sallasimon shaklda. 4 ta tur-xilga bo'linadi: yirik sallasimon, o'rta sallasimon, mayda sallasimon qizil qovoq va mayda mevali yashil qovoq;

– **Yovvoyi holda o'suvchi qovoq** (*ssp. andreana*). Mevalari juda may-da (100-200 g) va achchiq bo'ladigan o'simliklardir.

Muskat qovoq (*Cucurbita moschata* Duch.). Uzun palakli shakllarni birlashtiradi, meva bandi qirrali bo'lib, mevasi tomon kengayib boradi. Mevalari katta-kichikligi, rangi va shakli jihatdan har xil, eti qattiq, hidli va olovrang tusda bo'lib, o'z ichiga 6 ta kenja turni birlashtiradi:

– **Turkiston qovog'i** (*ssp. moschata*) mevalari cho'ziq shaklda sal segmentlangan. 6 ta tur-xilga: barmoqsimon, ingichka bel qovoq (Palov kadi, Qashqar 1644 navlari shu kenja turga kiradi), xi-toy qovog'i, noksimon qovoq, ko'zasimon qovoq, neopolitan qovoqlariga bo'linadi;

– **Shimoliy Amerika qovog'i** (*ssp. boreali americanika*). Asosan mevalari dumaloq va yassi bo'ladigan shakllarni birlashtiradi. 5 ta tur-xilga: ellipssimon, dumaloq, yassi qovoq, seminal, Kanada qovoqlariga bo'linadi;

– **Yapon qovog'i** (*ssp. japonica*) mevalari chuqur-chuqur segmentlashgan, juda burishgan yoki g'adir-budir. Bu kenja tur kuchsiz o'sadigan o'simliklardan iborat. Ertapisharligi bilan ajralib turadi. 4 ta tur-xilga: yassi qovoq, etli g'altaksimon qovoq, kan-talupasimon qovoq, pakana qovoqlarga bo'linadi;

– **Hind qovog'i** (*ssp. indica*) barglari yirik va mevalari dumaloq hamda tuxumsimon shaklda bo'ladigan, uzun palakli kechpishar qovoq xillarini birlashtiradi. 3 tur-xilga bo'linib: yassi yirik mevali, dumaloq mevali, tuxumsimon mevali qovoqlar shular jumlasidandir;

– **Meksika qovog'i** (*ssp. mexicana*) uzun palakli kechpishar qovoq xillarini birlashtiradi. Mevalarining po'sti qalin,

yog‘ochlangan, eti unsimon, shirin bo‘ladi. 7 ta tur-xilni: bosiq, yassi-so‘galli qovoq, shishasimon qovoqlarini o‘z ichiga oladi;

– **Kolumbiya qovog‘i** (*ssp. columbiana*) palagi ingichka uzun, barglari mayda va mevalari barmoqsimon bo‘ladigan kechpishar qovoq xillarini birlashtiradi. 4 ta tur-xili: cho‘zinchoq, barmoqsimon, tuxumsimon, dumaloq yassi qovoqlarini birlashtiradi.

Nav xususiyatlari: mamlakatimizda yetishtiriladigan qovoq navlari 141 ta bo‘lib (jumladan, muskat qovoqning 57 ta, yirik mevali qovoqning 45 va qattiq po‘stli qovoqning 38 ta navlari mavjud), ulardan faqat 6 ta nav rayonlashtirilgan. Qovoq navlari o‘zaro bir qancha morfologik va xo‘jalik belgilari bilan bir-biridan farq qiladi:

– **palagining uzunligi:** *uzun* (asosiy palagining uzunligi 3 m dan ortiq), *o‘rtacha* (1,0-1,5 m), *kalta* (1,4 m dan kam) bo‘ladi;

– **barg plastinkasining shakli:** *yumaloq*, *buyraksimon*, *yuraksimon*, *uchburchak*, *beshburchak* bo‘ladi;

– **barg plastinkasining o‘lchami:** *katta* (barg bandi bilan hisoblaganda 20 sm dan katta bo‘lsa), *o‘rta* (12-20 sm), *kichik* (12 sm dan kichik bo‘lganda) bo‘ladi;

– **barg bandi:** *uzun* (25 sm dan ortiq), *o‘rta* (12-20 sm muskat qovoqlarda) va 18-25 sm (boshqa qovoq navlarida) bo‘ladi;

– **mevasining shakli:** *yapaloq*, *yumaloq*, *ellipssimon*, *tuxumsimon*, *sallasimon*, *ovalsimon*, *noksimon*, *silindrsimon*, bo‘yindagi eng tor joyi *uzun* yoki *qisqa* bo‘ladi;

– **mevasining kattaligi (eng kalta diametri bo‘yicha):** yumaloq shakllarda – *yirik* (35 sm dan ortiq), *o‘rta* (20-35 sm), *mayda* (20 sm dan kichik, qattiq po‘stli qovoqlarda 25 sm dan kichik); cho‘zinchoq shakllarda – *yirik* (40 sm, muskat qovoqlarda 50 sm dan ortiq), *o‘rta* (30-40 sm) va *mayda* (30 sm gacha muskat qovoqlarda 40 sm gacha) bo‘ladi;

– **mevasining yuzasi:** *silliq*, *segmentlarga bo‘lingan* (chuqur, yuza, o‘rtacha, segmenti 10-15 ta), *juft segmentlangan*

(segmentlar soni 16-20 ta), *bo‘rtgan*, *so‘galli*, *g‘adir-budir*, *burishgan* (kuchli, o‘rtacha, kuchsiz), *qovurg‘ali* bo‘ladi;

– *meva po‘stining rangi: qaymoqrang, kulrang, malla rang, jigarrang, pushi, qizil* bo‘ladi;

– *rasmining rangi: limon va apelsin* ranglarida, *jigarrang, qizil, sariq* bo‘ladi;

– *po‘stining qalinligi: qalin, o‘rta, yupqa* bo‘ladi;

– *urug‘xonasining o‘lchami: kichik* (meva diametrining yarmiga teng bo‘lsa, muskat qovoqlarda 2/5 qismini tashkil qilib, urug‘ bo‘laklari urug‘xonasini to‘ldirgan bo‘ladi), *katta* (katta mevali qovoqlarda meva diametrining 1/2 qismini, muskat qovoqlarda 3/4 qismini), *juda katta* (meva diametrining 3/4 qismidan katta), *o‘rta* (2/5 qismini) tashkil qiladi. Bundan tashqari, uzun mevali qovoqlarda urug‘ bo‘shlig‘i qovoqning bir tomonida (yonida yoki pastda) joylashadi. Umuman, urug‘ bo‘shlig‘i bo‘lmagan qovoq navlari ham uchraydi, bundaylarda urug‘ bo‘shlig‘i o‘rnida kichik qovoq bo‘ladi;

– *etining rangi: qaymoqrang, tuxum sarig‘i rangiga o‘xshash, qizg‘ish sariq, apelsin rangli va qizil* bo‘ladi;

– *etining zichligi: zich, o‘rta zich va mo‘rt* bo‘ladi;

– *etining konsistentsiyasi: kartoshkasimon, unsimon, qarsillaydigan, juda zich va mo‘rt* bo‘ladi;

– *etining shirinligi: shirin, kam shirin va bemaza* bo‘ladi;

– *urug‘ bo‘laklarining joylashganligi: butun urug‘xonasini zich to‘ldirgan, bo‘sh to‘ldirgan, eti devorlarida joylashgan* bo‘ladi;

– *o‘suv davri: ertapishar* (100 kun), *o‘rtapishar* (100-120 kun), *kechpishar* (120 kundan ortiq) bo‘ladi;

– *saqlanuvchanligi: uzoq* (3 oydan ortiq), *o‘rtacha* (1-3 oy), *qisqa vaqt* (1 oydan kam) muddatlarda saqlanadi.

Ishni bajarish tartibi. Qovoq navlarining morfologik va nav xususiyatlari bilan tabiiy o‘simliklar, gerbariylar, qovoq mevalarini bevosita ko‘rib, o‘lchab o‘qivchilar quyidagi

1-jadvalni to'ldirish jarayonida yana ham to'liqroq tanishadilar.

1-jadval

Qovoq navlarining ta'rifi

№	NAV BELGILARI	NAVLAR			
1.	Nav tarixi:				
	Kelib chiqish joyi				
	Rayonlashtirilgan yili				
	Rayonlashtirilgan joyi				
2.	Tupi:				
	Palagining uzunligi				
	Bargining o'lchami				
	Bargining tuzilishi				
3.	Mevasi:				
	Kattaligi				
	Shakli				
	Yuzasi				
	Po'stining rangi				
	Rasmining rangi				
	Po'stining qalinligi				
4.	Eti:				
	Rangi				
	Zichligi				
	Konsistentsiyasi				
	Shirinligi				
5.	Urug'i:				
	Shakli				
	O'lchami				
	Rangi				
	Yuzasi				
6.	Xo'jalik belgilari:				
	O'suv davri				
	Saqlanuvchanligi				
	Kasallikka chidamliligi				
	Tashishga chidamliligi				

Material va jihozlar. . Qovoq turlarini aniqlovchi jadval – 2 ta. 2. Qovoqni har xil turlari mevasining rasmi – 2 ta. 3. Yangi uzilgan va gerbariy qilingan o‘simliklar va rayonlashtirilgan 5-6 ta navning mevasi. 4. Rayonlashtirilgan qovoq navlari katalogi – 7-8 ta. 5. Pichoq, lagan, chizg‘ich va shtangensirkul – 10 ta.

16.1. Sug‘oriladigan yerlarda poliz ekinlarini yetishtirish texnologiyasi

Poliz ekinlarining almashlab ekishdagi o‘rni va ularning o‘tmishdoshlari. Poliz ekinlari fuzarioz so‘lish kasalligi, g‘alla nematodalar va shung‘iyadan qattiq zararlanadi. Poliz ekinlarini joylashtirish va ularni boshqa ekinlar bilan almashlab ekishda buni, albatta, hisobga olish kerak. Poliz ekinlarini surunkasiga bir maydonga ekaverish kasalliklarning avj olishiga, zararkunandalarning ko‘payishiga va hosildorlikning keskin pasayib ketishiga sabab bo‘ladi.

Poliz ekinlari yengil sur tuproqlarda va yuqori terrasalarda yaxshi o‘sib, fuzarioz so‘lish kasalligi bilan kam zararlanadi. Ular sho‘rlangan yerlarda ham yaxshi o‘sadi, ammo ildiz qismi joylashgan tuproq qatlami tarkibida xlor miqdori 0,015% dan oshib ketsa ekinni nobud bo‘lish darajasiga olib boradi.

Poliz ekinlari uchun eng yaxshi o‘tmishdosh beda hisoblanadi. Ular sholi, makkajo‘xori va boshhoqlilardan so‘ng ekilsa fuzarioz so‘lish kasalligi bilan zararlanishi sezilarli darajada kamayadi. Sabzavot ekinlaridan poliz o‘simliklari uchun karam va sabzi yaxshi o‘tmishdosh hisoblanadi. Qovunni tarvuz, kartoshka, pomidor va g‘o‘zadan bo‘shagan yerlarga ekish maqsadga nomuvofiqdir, Chunki bu ekinlar fuzarioz so‘lish kasadligining tarqalishiga sabab bo‘ladi. Poliz ekinlarini bir maydonda faqat 1-2 yil yetishtirish mumkin. Shundan keyin bu maydonga ularni 5-7 yil o‘tgach, qayta ekish tavsiya etiladi.

O'g'itlash. Poliz ekinlarining ildiz tizimi juda baquvvat rivojlanib, erning chuqur qatlamigacha va yon atrofga tarqalgan bo'ladi. Ular tuproqdan mineral ozuqalarni nisbatan kam oladi. Ammo, mexanizatsiyalashtirilgan progressiv texnologiya asosida poliz ekinlaridan yuqori hosil yetishtirishda ular organik va mineral o'g'itlarga muhtojlik sezadi.

O'zbekiston sharoitida ko'p iillar davomida dehqonchilik qilib kelingan yerlarda poliz ekinlari yetishtirilsa mineral o'g'itlarni (ta'sir etuvchi modda hisobida, *kg/ga*) quyidagi miqdorda berish tavsiya etiladi: bo'z tuproqlarda: azot – 100-150, fosfor – 100-150, kaliy – 50; o'tloqi va o'tloqi-botqoqli tuproqlarda: azot – 80-100, fosfor – 100-180, kaliy – 50-60 *kg/ga*. Organik o'g'itlarning hammasi, fosforning 75% va kaliyning hammasi yerga kuzgi shudgor oldidan solinadi. Azotning 50% ekish va o'suv davrida beriladi. Fosfor va kaliyni berish miqdori kam ta'minlangan tuproqlar uchun bo'lib, ular agrokimyo kartogramma ma'lumotiga ko'ra ko'paytirilishi yoki kamaytirilishi mumkin. Poliz ekiladigan maydonlarga 20-40 *t* organik o'g'it solish ijobiy natija beradi.

Yangi o'zlashtirilgan unumdor, bedadan bo'shagan yerlarga ko'p miqdorda azotli o'g'itlar berish shart emas. Bunday tuproqlarga azotli o'g'itlar berilmaydi yoki oz miqdorda beriladi. Fosfor 150 *kg/ga* va kaliy esa 50-60 *kg/ga* solinadi.

Poliz o'simliklari sabzavot ekinlariga qaraganda namga kam talabchan bo'ladi. Ular tuproq namligini 60-70% bo'lishini talab etadi. Bu miqdordagi namlik ularning o'suv davrida uch-to'rt marta sug'orish bilan ta'minlanadi. Ularni sug'orish me'yori 600-700 *m³/ga* bo'lib, o'suv davri mobaynida 2200-2400 *m³/ga* suv sarflanadi. Sug'orish: ular gullagunicha, gullash bosqichida va mevalarining o'sish davrida 0-2-1 yoki 1-2-1 sxemada bajariladi.

Yerni ekishga tayyorlash. Poliz ekinlarini yetishtirishda

yerni tayyorlash keyingi barcha agrotexnika-tadbirlarining yaxshi naf berishida muhim shartdir.

Poliz ekinlari bedadan so'ng yoki yangi o'zlashtiriladigan yerlarga ekiladigan bo'lsa yerni ekishga tayyorlash kuzgi shudgorlashdan so'ng, donli ekinlardan keyin ekilsa-o'simlik qoldiqlaridan tozalab, yerni haydashdan so'ng boshlanadi.

Sug'orish shoxobchalarini tekislash KZU-0,3 kanal kavlagich-tekislagich bilan, yerni so'nggi marta tekislash esa P-2,8A markali erni yumshatib planirovka qiladigan mexanizm yordamida, yerni shudgorlash esa PD-4-30, PDN-3-30 kabi yarusli pluglar yordamida bajariladi. Yerga shudgorlashdan oldin organik hamda mineral o'g'itlar solinadi.

Poliz ekinlarini erta muddatlarda ekish oldidan maydonlarni boronalashdan maqsad qish va erta bahordagi yog'inlar tufayli to'plangan namlikni tuproqda saqlab qolish va begona o'tlarni kamaytirishdan iborat. Bu jarayon ikki marta og'ir BZTS-1,0. o'rtacha vaznli BZI-1,0 yoki uch zvenoli og'ir ZBNTU-1,0 markali tishli boronalar bilan bajariladi. Erta bahordagi boronalash bilan birga VP-8 markali yer tekislagich bilan joriy tekislash amalga oshiriladi.

Yerga ekishdan oldin beriladigan ishlovlar tuproqning tarkibi, holati va poliz ekinlarini ekish muddatlariga qarab bajariladi. Poliz ekinlarini bedadan bo'shagan yengil tuproqqa aprel oyida ekish uchun shudgor boronalanadi va yengil tekislanadi (planirovka o'tkaziladi); mexanik tarkibi og'ir tuproqli yerlarda poliz ekinlarining kuzgi va qishki navlari kechroq muddatda ekiladigan bo'lsa tuproq CHKU-4A markali chizel yoki ag'darmasi olingan plug bilan yumshatiladi.

Poliz ekinlari ilgaridan dehqonchilik qilib kelingan yerlarga aprel oyining oxiri-may oyining boshida ekiladigan bo'lsa, ko'p zichlanmaydigan tuproqli yerga ikki marta borona solinadi; o'rtacha zichlanadigan tuproqli er KFT-3,6 kultivatori bilan

18-20 *sm* chuqurlikda frezalanadi yoki chizel qilinadi; kuchli zichlanadigan tuproqli yerga poliz may oyining ikkinchi yarmida ekiladigan bo'lsa yerni ag'darmasdan haydash, boronalash va bir yo'la molalash tavsiya etiladi.

Poliz ekinlari may oxiri iyun boshlarida ekiladigan asosiy ekin bo'lsa yer shu muddatgacha qora shudgor holatida saqlanadi. Bunday yerlar erta ko'klamda boronalanadi va qatqaloqni hamda begona o'tlarni yo'qotish uchun bir-ikki marta (aprel va may oyida) yoppasiga kultinvatsiya qilinadi, ekin ekish oldidan 20-22 *sm* chuqurlikda haydalib, boronalanadi (agar yer qurib qolgan bo'lsa, haydash oddidan sug'oriladi). Poliz ekinlari takroriy ekin sifatida yetishtiriladigan bo'lsa tuproqqa ishlov berish erni o'tmishdosh ekin qoldiqlaridan tozalash, sug'orish shaxobchalarini tekislash, chuqur haydash va borona solib tekislashdan iborat bo'ladi. Sho'rlangan yerlarning sho'rini yuvish zarur. Buning uchun maydonning tekisligiga qarab, 0,1-0,25 *ga* kattalikda pol(chek) lar olinadi va ularga yoppasiga suv bostiriladi.

Urug'ni ekishga tayyorlash. Poliz ekinlaridan mo'l hosil olishda yuqori sifatli, nav jihatidan toza urug'lar ekilishi kerak. Tovar mahsulotlar yetishtirishda ekiladigan urug'lar nav jihatidan 3 kategoriyadan, sifati jihatidan esa 2 sinfdan past bo'lmasligi kerak. Bu urug'larda karantin qilingan o'tlar urug'i, tirik o'rgimchakkana va boshqa zararkunandalar hamda ularning g'umbaklari bo'lmasligi shart. Bir yil saqlangan poliz ekinlari urug'i eng yuqori hosil beradi. 5-6 yil saqlangan urug'lar unuvchanlik xususiyatini yaxshi saqlasada, hosildorligi keskin kamayib ketadi.

Ekish uchun yirik, og'ir vaznli urug'lardan foydalaniladi. Urug'lar solishtirma og'irligiga qarab saralanadi. Buning uchun ularning 1-2 minut mobaynida osh tuzining 3-5 foizli eritmasiga solinadi. Bunda sog'lom, og'ir urug'lar eritma tagiga cho'kib,

mayda, yengil urug‘lar eritma yuzida suzib yuradi. CHo‘kkan urug‘lar ekish uchun olinadi.

Poliz ekinlari urug‘lari ekilishdan oldin, albatta, zararsizlantirilishi kerak. Kasalliklar oldini olish uchun, merkuran 1 t/kg va riksilin oftanol G-40-50 t/kg preparatlarining birortasi aralashtirilishi kerak. Urug‘ germetik yopiladigan idishga preparat bilan qo‘shib solinib, 5-10 minut mobaynida silkitilib zararsizlantiriladi. Fuzarioz so‘lish kasalligining oldini olish uchun qovun urug‘i ekishdan oldin mis, rux va marganets (0,05% yoki 0,5 g/l), temir va bor (0,025% yoki 2,5 g/l) mikroelementlarining birortasi eritmasida ivitilishi kerak. Mikroelementlar eritmasida urug‘ 22-25°C haroratda 12 soat mabaynida ivitiladi. Urug‘larni 0,03 foizli metil eritmasida ekishdan oldin ivitish o‘simlik tarkibidagi biogenlik ta’sirini kuchaytiradi.

Erta muddatda urug‘lar ivitilmasdan, yer yaxshi qiziganda esa ivitilib ekiladi. Urug‘lar sutka mobaynida ivitilganda suvi tez-tez almashtirib turiladi va ekilishidan oldin biroz quritiladi. Bulardan tashqari ular barbotajlanishi, undirilishi, qizdirilishi va chiniqtirilishi ham mumkin.

Urug‘larning ekilish muddati, me’yori va chuqurligi.

Poliz ekinlarini ekish muddati tuproq harorati bilan bog‘liqdir. Tuproqning 8-10 sm chuqurligidagi harorati yirik mevali va qattiq po‘stli qovoqlar uchun 8-10°C, qovun va tarvuz uchun esa 12-13°C ga yetishi bilan urug‘ ekila boshlanadi. Bunday sharoit janubiy mintaqalarda aprel oyining boshlarida, shimoliy viloyatlarda esa aprel oyi oxirida yuzaga keladi. Poliz ekinlarini juda erta va kech ekilishi ular uchun xavfli hisoblanadi.

Poliz o‘simliklarining ekilish muddati ular yetishtiriladigan mintaqaning iqlim va tuproq sharoiti, ekiladigan u yoki bu

navning vegetatsiya davri, mahsulotning qanday maqsadlar uchun mo'ljallangani kabi omillar majmui asosida aniqlanadi.

O'zbekiston sabzavotchilik, polizchilik va kartoshkachilik ilmiy tadqiqot instituti poliz ekinlarini quyidagi muddatlarda ekishni tavsiya etadi: O'zbekistonning markaziy viloyatlarida qovun va tarvuzning ertagi navlari 15 aprelgacha, o'rtagisi 20 apreldan 10 maygacha, kechkisi 15 maydan 10 iyungacha, janubiy viloyatlarda ertagi navlar 10 aprelgacha, o'rtagisi 10-20 aprelda, kechkilari esa 10-20 iyunda ekilishi kerak. Shimoliy viloyatlarda ertagi qovun va tarvuzni 20 aprelgacha, o'rtagisini 25 apreldan 10 maygacha, kechkisini 20-30 mayda ekish lozim. Qovoqning barcha navlarini janubiy zonalarda 20 apreldan 10 maygacha, markaziy va shimoliy viloyatlarda esa 25-30 aprelda ekish maqsadga muvofiqdir. Tavsiya etilgan ekish muddatlari bahor faslini boshlanishi va iqlim sharoitiga, ular ekiladigan maydonning qayerga joylashganligi, tuproq turi va boshqa omillarga ko'ra o'zgarishi mumkin.

Urug'ni ekish chuqurligi uning mayda yoki yirikligi, tuproqning namligi, fizik holati va ekish muddatiga ko'ra 3 sm dan 8 sm gacha bo'ladi. Urug'lar me'yoridan chuqur ekilsa havo aylanishi yomonlashib, yosh o'simtalar qalin tuproq qatlami qarshiligini eng olmay ekinning siyrak bo'lishiga sabab bo'ladi. Yuza ekilgan urug'lar namlik etishmasligidan zarar ko'radi. Ko'pincha tarvuz va qovoq urug'lari 5-7, qovun urug'i esa 4-6 sm, chuqurlikkacha ekiladi.

Ekish me'yori urug'larning mayda-yirikligiga, ekish tizimiga va har uyaga qadaladigan urug' soniga bog'liq. Qovun va tarvuz urug'i har uyaga 4-5, qovoq esa 3-4 dona ekiladi. Bir gektar yerga qovun va mayda urug'li tarvuz urug'i 4 kg, urug'i yirik tarvuz va qovoq esa 5-6 kg ekiladi.

Qo'lda ekilganda qovun urug'i 3-4 kg, tarvuz va qovoq 3-5 kg sarflanadi. Seyalka bilan qatorlab ekilsa urug' sarfi ko'payadi:

qovun va mayda urug‘li tarvuz urug‘i 5-6 *kg/ga*, yirik urug‘li tarvuz va qovoqlarniki esa 6-8 *kg/ga* ni tashkil etadi.

Ekinlarning joylanish va oziqlanish maydoni. Hosil miqdori va sifatini poliz ekinlarining ekilish zichligi va oziqlanish maydoni belgilaydi. Ekin haddan tashqari zich yoki siyrak ekilsa, yerdan oqilona foydalanmaydi, natijada maydon birligi va gektardan olinadigan hosil kamayib ketadi. Maydon birligi va bir o‘simlikdan eng yuqori hosil olishni ta‘minlaydigan ekilish zichligi hamda oziqlanish maydoni chegarasi eng maqbul sharoit hisoblanadi. U tuproqning unumdorligi, suv bilan ta‘minlanganligi, iqlim sharoiti, ekiladigan nav hamda ekinning biologik xususiyati va boshqa omillarga ko‘ra ma‘lum darajada o‘zgarishi mumkin. Qovunning eng maqbul oziqlanish maydoni sug‘oriladigan yerlarda 0,7-2,0 m^2 (5-15 *ming o‘simlik/ga*), tarvuz – 1-2,5 m^2 (4-10 *ming*), qovoq – 2-4 m^2 (2,5-5 *ming*) dan iborat.

Markaziy Osiyoning egat orqali sug‘orilib dehqonchilik qilinadigan sharoitida poliz ekinlarini pushtali, keng qo‘shqatorli lentasimon usulda ekish va an‘anaviy texnologiyalar asosida yetishtirish qabul qilingan. Bunda egatlar 0,7-0,9 *m*, pushtlar 2,1-2,7 *m* kenglikda navbatma-navbat joylashtiriladi va ekin egatlar orqali sug‘oriladi, keng pushtalarga o‘simlik palagi joylashadi.

O‘zbekistonda ilgarilari qovun $\frac{210 + 70}{2} \times 70$ *sm* va $\frac{250 + 70}{2} \times 70$ *sm*; tarvuz $\frac{280 + 70}{2} \times 70$ va qovoq $\frac{330 + 70}{2} \times 90$ *sm* qo‘shqatorli

lentasimon shaklda ekilib yetishtirilardi. Bu an‘anaviy texnologiyada (ba‘zan hozir ham qo‘llaniladi) poliz o‘simliklari ekilganda gektarda: qovun 8-10 *ming*, tarvuz 8 *ming* va qovoq 5,5 *ming* tup bo‘ladi. Ammo, ekinlarni bunday shaklda joylashtirish, yonma-yon olingan egatlar orasidagi masofa

ishlov beradigan traktorlar g'ildiraklari izidan oshib ketadi, natijada texnologik parvarish va hosilni yig'ib olish jarayonlarini mashina-mexanizmlar yordamida bajarishga to'sqinlik qiladi. Bundan tashqari paxtachilikda qo'llaniladigan mashinalar majmuidan foydalanishga imkoniyat bermaydi.

O'zbekiston sabzavotchilik, polizchilik va kartoshkachilik ilmiy-tadqiqot instituti g'ildiraklar izi oralig'i 1,4 m bo'lgan traktorlarga ega xo'jaliklarga poliz ekinlarini $\frac{280+70}{2} \times 70 \text{ sm}$ shaklda (8 ming tup/ga), g'iddiraklar izi oralig'i 1,8 m bo'l-

gan traktorga ega bo'lganlarga esa $\frac{270+90}{2} \times 70 \text{ sm}$ shaklda (7,9 ming tup/ga) ekishni tavsiya qilmoqda. Shu institut tekis maydonlarda qovun va tarvuzni bir shaklga keltirilgan

(unifikatsiyalashtirilgan) $\frac{270+90}{2} \times 70 \text{ sm}$ va notekis maydonlarda esa $\frac{290+70}{2} \times 70 \text{ sm}$ li sxemada ekishni taklif

etgan. Sug'orish uchun tor qator orasidan egat olinsa, pushta o'rtasidan g'ildiraklar izi orasi 1,8 sm bo'lgan traktorlar, g'ildiragi yurishi uchun suv qo'yilmaydigan egat olinadi.

Ekish texnologiyasi. Poliz ekinlari urug'i kichik maydonlarga qo'lda ekiladi. Bunda oldindan aniqlangan ekish shakliga asosan traktor okuchnigi bilan kengligi 70-90 sm va chuqurligi 30-40 sm bo'lgan egatlar olinadi. Ekinlarga ishlov berishda g'ildirak izlari oralig'idagi masofa 1,4 va 1,8 m bo'lgan traktor va mexanizmlardan foydalanish uchun 70 va 90 sm kenglikda olingan egatlardan ikkitasi to'g'ri kelishi kerak. Ayrim hollarda maydonga egat olinishidan avval ko'ndalangiga 70 yoki 90 sm masofada sayozroq («nishon») egatlar olinadi. Urug'ni mana

shu «nishon» (sayoz) egatlarga ekish bilan ekinlar qatorlari orasiga birinchi parvarishni ikki (ko'ndalangi va bo'yi bo'yicha) yo'nalishda o'tkazish imkoniyati yaratiladi. Qo'lda ekishda urug'lar sug'orilgan egatlarning ikkala qirg'og'idagi suv beti «nishonlagan» joylarda uyalarga tashlanadi. Agar paykal nishonlanmagan (markirovka) bo'lsa, u holda uyalar egat bo'ylab bir-biridan 60-90 *sm* oraliqda joylashtiriladi.

Poliz ekinlarini ekishda maxsus SBU-2-4A seyalkasidan foydalaniladi. U 35, 70, 90, 110, 140, 180, 210 *sm* qator oralig'iga uyalab ekishda har uyaga tarvuz va qovun urug'i 4-5 dona hamda qovoq urug'i 3-4 donadan ekiladi hamda o'simliklar

$$\frac{270+90}{2} \times 70 \text{ va } \frac{290+70}{2} \times 70 \text{ sm shaklda joylashtiriladi.}$$

Maxsus poliz ekadigan seyalkalar bo'lmasa qovun, tarvuz va qovoqni boshqa seyalkalarga moslamalar o'rnatib ekish mumkin. Buning uchun chigit ekadigan STVX-4, STX-4A, SCHSH-4A, makkajo'xori ekadigan SKNK-6(8) va urug'larni aniq ekadigan Ruminiya SPCH-6 seyalkasidan foydalanish mumkin.

Ekinlarni parvarishlash. Nihollar ko'karib chiqquncha qatqaloqni yo'qotish uchun yengil setkali borona bilan boronalanadi, borona tishlari sharnirli usulda mahkamlangani uchun u yer sathiga moslanib harakatlanadi. MVN-2,8 va MVX-5,4 markali rotatsion motigalarni to'rt gildirakli ishlov traktorlariga tirkab, maysa paydo bo'lmay yuza kultivatsiya qilish ham yaxshi samara beradi.

Nihollar ko'karib chiqqandan so'ng qatqaloqni maydalash uchun polizchilikda qo'llaniladigan KNB-5,4 markali osma kultivatordan foydalaniladi.

Egat oralari 180 *sm* uch qatorli shaklda joylashtirilgan poliz ekinlariga ishlov berish uchun rotatsion motigalar MUB-

5,4 markali universal poliz mashinasiga oʻrnatilishi mumkin. Poliz ekilgan maydondagi qatqaloqni maydalaydigan maxsus texnikalar boʻlmasa, bu ishni bajarish uchun KRP-4,2, KRN-5,6, KRX-3,6 markali kultivatorlar komplektiga (asboblariga) kiradigan rotatsion motigadan foydalaniladi. Qatqaloqni tuproq yetilgan paytda maydalash kerak.

Uyada bir necha dona nihollar hosil boʻlsa ularni yagana qilish kerak. Dastlabki marta oʻsimlik birinchi barg chiqargan paytda yaganalanib, bunda har uyada ikki yoki uchtdan, ikkinchi marta yaganalashda esa (4-5 ta barg chiqarganda) bitta yoki ikkitadan sogʻlom oʻsimlik qoldiriladi.

Yaganalash paytida uyalarda qoldiriladigan oʻsimlikning ildiz tizimiga zarar yetkazmaslik uchun bu tadbir ortiqcha maysalarni chilpish yoki urugʻ pallasi ostidan qirqib tashlash yoʻli bilan amalga oshiriladi. Agar maysalar xato koʻkargan boʻlsa, boʻsh uyalarga qaytadan undirilgan urugʻlar ekiladi. Yaganalash bilan bir vaqtda oʻtoq ham qilinsa qator oralari begona oʻtlardan tozalanadi va oʻsimlikning ildiz boʻgʻzi atrofidagi qatqaloqlar maydalab yumshatiladi.

Oʻsuv davri mobaynida egat oraliqlari va qatordagi oʻsimliklar orasidagi tuproqni begona oʻtlardan tozalash uchun kultivatsiya solinadi.

Birinchi kultivatsiya nihollar toʻliq hosil boʻlganidan soʻng, ikkinchi kultivatsiya esa ekinlar Chopiq qilinib, oziq-lantirilib va birinchi suv berilganidan soʻng oʻtkaziladi. Oʻsimliklar gulga kirgan davrda ikkinchi marotaba Chopiq qilinib, suv berilgandan soʻng navbatdagi kultivatsiya qilinadi. Poliz ekinlari qator orasi oʻsuv davrida 4-5 marta kultivatsiya qilinadi. Kultivatsiyalar KRX-3,6, KRN-4,2, KNB-5,4, KRN-5.6A markali kultivatorlar yordamida ham bajariladi.

Birinchi Chopiq nihollar unib chiqqach, 20-25 kundan soʻng yoki oʻsimlikda 2-3 dona chinbarg hosil boʻlganida oʻtkaziladi.

Chopiqdan oldin o'simlik mineral o'g'itlar bilan oziqlantiriladi va birinchi marta sug'oriladi. Birinchi chopiqdan 25-30 kun o'tgach, ikkinchi marta sug'oriladi va chopiq qilinadi. Chopiq o'tkazilayotganida palaklari pushtaga to'g'rilab qo'yiladi. Agar o'rkachli egatlarga ekilgan bo'lsa, o'rkachlar chopiq vaqtida tekislanadi. Chopiq o'tkazilganidan so'ng okuchniklar bilan sug'orish egatlari olinadi.

O'sishni boshqaruvchi moddalar va mikroelementlarni qo'llash. Poliz o'simliklari hosildorligini o'sishni boshqaruvchi moddalar va mikroelementlarni sepish bilan oshirish mumkin.

O'zbekiston iqlim sharoitida qovun va tarvuz ekinlari 2-3 dona chinbarg chiqargan bosqichida ularga kampoza va gidellarning hosilasi bo'lgan etefon kislotasining 40 mg/l konsentratsiyali eritmasini purkash ijobiy natija berishi ToshDAU tajriba dalasida tasdiqlangan. Ular hosil bo'ladigan onalik gullarining miqdorini ko'paytirib hoslini oshirgan. Samarqand qishloq xo'jaligi instituti tajribalarida qovun va tarvuzga geteroauksin eritmasini 0,05% va 2,4 D naftiluksus kislotasining (NUK) 0,001% eritmasi purkalganida, ularning qurg'oqchilikka chidamliligi oshib, hosildorligi ortganligi aniqlangan. Qovun va qovoq o'simliklariga alfa NUK va gibberellin kislotasining 0,015% eritmasi uch marotaba purkalganida ularga ijobiy ta'sir etganligi Nukus Davlat universiteti tomonidan o'tkazilgan tajribalarda aniqlangan. Etefon kislotasi (100-400 mg/l konsentratsiyasi etrel, etefon), tripodbenzoy kislotasi (100 mg/l), malenova kislotasi gidroziti (TMK-50-200 mg/l), TUR preparati (500-1000 mg/l), morfoaktivan (25-50 mg/l), gibberellin va shunga o'xshash boshqa preparatlar poliz o'simliklariga sepilsa, ularning hosildorligiga ijobiy ta'sir etganligi to'g'risida ma'lumotlar bor.

Turli xildagi mikroelementlarning 0,005-0,05% eritmalari poliz o'simliklariga sepilganida ular hosildorligining oshishiga samarali ta'sir qilishi O'zbekiston sabzavotchilik, polizchilik va kartoshkachilik hamda boshqa ilmiy tadqiqot institutlarining

ko'pgina tajribalarida isbotlangan. Bu mikroelementlar eritmasida poliz ekinlari urug'lari ivitib ekilib, nihollariga yana shulardan qo'shimcha ravishda sepilsa uning samarasi yuqori bo'ladi.

Sug'orish. Poliz ekinlari O'zbekistonning issiq iqlimli sharoitida ko'p marta sug'orishni talab etadi. Ammo tuproqda namning ortiqcha bo'lishi va etishmasligi hosildorligini kamaytirib, meva tarkibidagi qand miqdorini pasaytirib, yuboradi.

O'zbekiston sabzavotchilik, polizchilik va kartoshkachilik ITI mamlakatimizning turli mintaqalarida poliz ekinlarini quyidagi tartibda sug'orishni tavsiya etadi: markaziy mintaqada qovundan 20-25 tonna hosil olish uchun uni 5-6 marta sug'orib har sug'orishda gektariga 600-700 m^3 , janubiy mintaqada 6-7 marta sug'orib, gektariga 700-800 m^3 va shimoliy mintaqada esa 4-5 marta sug'orib, gektariga 500-600 m^3 miqdorida suv berishni tavsiya etadi. Ertapishar navlarga suv 1-2 marta kam beriladi. Markaziy mintaqada tarvuzdan 30-35 tonna hosil yetishtirish uchun gektariga 600-700 m^3 suv berilib 6-7 marta, janubiy mintaqada 700-800 m^3 suv berilib, 7-8 marta sug'oriladi va shimoliy mintaqada esa 5-6 marta sug'orilib, gektariga 600-650 m^3 suv beriladi. Ertagi navlar 1-2 marta kam sug'oriladi. Qovoqlarga markaziy mintaqada 7-8 marta 650-750 m^3 dan suv, janubda 8-9 marta 700-800 m^3 dan va shimolda 6-7 marta 600-650 m^3 dan suv quyiladi.

Poliz ekinlari asosan egatlar orqali suv oqizib sug'oriladi. Egatlar uzunligi va chuqurligi tuproqning suv o'tkazuvchanlik xususiyatiga bog'liq. Sug'orish egatlari oralig'idagi masofa 1,8-3,6 m bo'lib, sug'orish vaqtida pushtalar sekin-asta zaxlaydi. Shuning uchun poliz ekinlari tekis yerda yetishtirilganida 2 kecha-kunduz va qiya (nishab) yerlarda esa 3 kecha-kunduz mobaynida sug'oriladi. Poliz ekinlari ekilgan maydon shu

usulda sugʻorilsa tuproqning 60 *sm* qalinlikdagi qatlami yaxshi zaxlaydi.

Ekinlarni kasallik va zararkunandalardan saqlash. Poliz ekinlaridan muntazam ravishda yuqori va sifatli hosil olish uchun ularning kasallikka chalinishining va zararkunandalarga duchor boʻlishining oldini olish hamda ularga qarshi kurash choralarini qoʻllash eng zarur texnologik tadbir hisoblanadi. Oldini olish choralariga quyidagilar kiradi: kasallik qoʻzgʻatuvchi va koʻpgina zararkunandalarning uyasi boʻlgan oʻsimlik qoldiqlari yigʻib olinib, yoʻqotiladi, yerlar kuzda chuqur shudgorlanadi, ekin unumdor yerga va yaxshi oʻtmishdosh ekindan soʻng ekiladi, urugʻ sogʻlom oʻsimlikdan olinadi va preparatlar yordamida zararsizlantiriladi, sugʻorishlar meʼyorida oʻtkaziladi.

Mamlakatimiz iqlim sharoitida poliz ekinlariga oʻrgimchakkana, poliz shirasi, poliz ekinlarining xonqizi va maysa pashshasi eng koʻp zarar keltiradi. Oʻrgimchakkanaga qarshi donitol – 1 *l/ga*, neonon – 1,5 *l/ga*, omitot – 2 *l/ga*, nissoron 0,3-0,5 *l/ga* kabi zaharli moddalar sepiladi. Bulardan tashqari 20-30 *kg/ga* oltingugurt poroshogi sepiladi. Poliz shirasiga qarshi BI-58 – 1-1,5 *l/ga*, nurel D – 0,5 *l/ga*, karbofos – 1,0 *l/ga*, tolstar – 0,8 *l/ga* va boshqalar ham purkaladi. Maysa pashshasini yoʻqotish uchun poliz ekinlari urugʻiga ham ekishdan oddin birorta zararsizlantiruvchi dori bilan ishlov berish, oʻsimliklar hosil tugish davri boshlanishida yoki qiygʻos hosil toʻplash bosqichida BI-58 preparatini gektariga 1,5 *kg* miqdorida (6-8 kun oralatib) uch marotaba oʻsimliklarga sepiladi. Xonqizi qoʻngizi tuxum qoʻyib zararlagan poliz ekinlariga BI-58, karbofosdan gektariga 1-1,5 *l/ga*, bir yoki ikki marta 25 foizli siraks 0,2-0,3 *l/ga* va 25% li sinirai 0,06 *l/ga*, shuningdek, karbofosning 0,5 foizli eritmasi sepiladi.

Mamlakatimizda poliz ekinlarining eng koʻp tarqalgan kasalliklari - fuzarioz va vertitsiloz soʻlish, unshudring

hamda ildiz chirishdir. Fuzarioz soʻlish kasalligiga qarshi kurash, avvalo, uning oldini olish hamda kasallik tugʻdiruvchi zamburugʻlarning rivojlanishiga yoʻl qoʻymaslik kabi chora-tadbirlarni oʻtkazishdir. Buning uchun, urugʻlar ekilishidan oldin bor, temir, rux, mis, marganets kabi mikroelementlarning 0,05% eritmasida ivitilishi yoki ularning 0,1% eritmasi unib chiqqandan keyin oʻsimlikka sepilishi kerak. Biologik usulda qarshi kurashish uchun tuproqqa trixoderma zamburugʻidan 120 *kg/ga* solinadi. Tarvuzning vertitsilyoz soʻlish kasalligiga qarshi kurashish uchun uning oldini olish chora-tadbirlari oʻtkaziladi hamda bu kasallikka chidamli navlar ekiladi. Unshudring kasalligini yoʻqotish uchun oʻsimlikka 10-15 kun oralatib toksin M – 0,7 *kg/ga*, topaz yoki saprol – 0,8 *l/ga* oltingugurt yoki kolloid oltingugurt kukuni 4 *kg/ga* sepiladi. Ildiz chirish kasalligiga qarshi esa agrotexnikaviy oldini olish chora-tadbirlari oʻtkaziladi.

Mevalarning yetilishi va hosilni yigʻish muddatlari.

Ertapishar tarvuz va qovun mevalarining pishib yetilishi mamlakatimiz mintaqalarida har xil iyun oyining ikkinchi yarmidan boshlanib, avgust oyigacha davom etadi; oʻrtapisharlariniki – iyul-avgustda; qovun va tarvuzning kechpishar navlari hamda qovoqning barcha navlari mevalari sentabr-oktabr oylarida yetiladi. Hosil bir yoki bir necha marotaba teriladi. Mevalarni terish soni oʻsimlik turi, navi va yetilish muddatiga bogʻliq. Qovun, tarvuz va qovoq mevalari darhol isteʼmol qilinadigan boʻlsa, ular toʻliq yetilgan vaqtida teriladi, qoʻshni viloyat yoki boshqa respublikalarga chiqariladigan boʻlsa mevalar yetilishga bir necha kun qolganda yigʻishtiriladi. Qishga saqlash uchun esa ular texnik etilganida terib olinadi. Qovoq, kechpishar qovun va tarvuz mevalari qishda saqlashga rejalashtirilgan boʻlsa, ularning hosili bir yoki ikki marta terib olinadi. Qovun va tarvuzning ertagi va oʻrtapishar navlari hosili

5-6 marta terib olinadi. Odatda, daladagi umumiy hosilning 15-20% yetilgan vaqtda mevalarning birinchi terimi o'tkaziladi. Qovunning tezpishar navlari mevalari 7-8, o'rtapisharlari va tarvuzning ertagi hamda o'rtagi navlari 10-15 kun oralatib, kuzgi-qishki qovunlar va tarvuzning kechpishar navlari 2-3 marta terib olinadi. Hosil yig'ilishidan 10-12 kun oldin sug'orishlar to'xtatiladi, sug'orish egatlari yetilganidan so'ng hosil yig'ishtirilib, paykallar tekislanadi.

Qovun mevalarining yetilganligi ularda o'ziga xos xushbo'y xid bo'lishi, mevaning bandidan ajralishi hamda po'sti sirtida har bir nav uchun xos bo'lgan rang va rang chiziqlarning aniq ko'rinishi, ba'zi navlarning po'sti mayda-mayda to'r chiziqlar bilan qoplanishiga qarab aniqlanadi.

Tarvuz etilganda meva yonidagi barg qo'ltig'idan chiqqan jingalaklar qurib qoladi; po'stining rasmi yana ham aniq ko'rinadi yerga tegib turgan qismi sarg'ayadi. Chertib ko'rilganda bo'g'iq, ezib ko'rilganda esa g'irchillagan tovush eshitiladi; yetilgan meva ancha og'ir, o'ta pishib ketsa, aksincha, yengil bo'lib qoladi. Yirik mevali qovoqlar pishganda rangi o'zgaradi, meva bandi qurib po'kaklashadi, muskat qovoqlari mevalarining esa qobig'i rangi o'zgarib, rasmlari yaqqol ko'rinadi.

Hosilni mexanizatsiya yordamida yig'ishda UPV-8, PBV-4 rusumli mevauzg'ich va meva yig'ich mexanizmalari yordamida qo'lda bajariladigan ishlarni qisqartirish mumkin. O'zbekistonda bu texnologiyani urug'lik yetishtirilgan qovun, tarvuz, qovoqlarni oziq-ovqat uchun ekilgan qovoqni hamda tarvuz hosilini so'nggi terimi paytida qo'llash mumkin.

Mevalarni qo'lda terishni yengillashtirish uchun POU-2, o'ziyurar shassi T-16, transporter TN-12, TSHP-25 kabi qo'shimcha platforma va universal moslamalardan foydalaniladi.

11-amaliy mashg'ulot

Poliz ekinlarini ekish zichligi, oziqlanish maydoni, mahsuldorligi va urug' hosildorligini aniqlash

Topshiriqdan maqsad. O'quvchilarni poliz ekinlarini ekish usullari, o'simliklarning oziqlanish maydoni va ekish zichligini hisob-kitob qilish bilan tanishtirish.

Uslubiy ko'rsatma. *Oziqlanish maydoni* deyilganda bir tup o'simlikning egallaydigan joyi tushuniladi. U ekin va navning biologik xossalariga, yetishtirish sharoitiga va qo'llaniladigan agrotexnika usullariga bog'liqdir.

Poliz ekinlarini joylashtirishning har xil sxemalari qo'llaniladi. Bunda qator oralarini mexanizatsiya vositasida ishlash va hosilni yig'ishtirish hisobga olinadi. Poliz ekinlari *qatorlab, kvadrat uyalab, lenta va lenta-uyalab* ekiladi.

Poliz ekinlarini bir tup o'simlikni oziqlanish maydoni ularni hosildorligini aniqlaydigan eng muhim omillardan biridir. *Tup qalinligiga* qarab oziqlanish maydoni ham o'zgaradi, ya'ni bir tup o'simlik band qilgan joyi va shunga yarasha, o'simlikning oziqlanish sharoiti, suv hamda Yorug'lik bilan ta'minlanishi o'zgaradi. O'simlik tuplari siyrak bo'lsa, shunga ko'ra, oziqlanish maydoni katta bo'ladi, o'simliklarning individual rivojlanishi uchun qulay sharoit tug'iladi va ularning hosildorligi oshadi. Biroq, hosildorlik ma'lum darajagacha oshadi, Chunki o'simlik juda siyrak joylashtirilsa, u o'ziga tegishli maydonning hammasidan to'liq foydalana olmaydi.

Urug'lik maydonlarida *urug' hosili* o'simliklar qalinligi, bir tupdagi urug' olinadigan mevalar soniga va qancha urug' olinishiga bog'liq. Urug'lik maydonining bir gektaridan olinadigan hosil: ho'raki tarvuz navlarida 70-120 kg, hashaki tarvuz navlarida 150-200 kg, qovun navlarida 60-100 kg, qovoq navlarida esa 80-120 kg.

O‘simliklarni joylashtirish sxemasiga muvofiq oziqlanish maydoni turli usullarda aniqlanadi. *Qatorlab* va *kvadratlab* usulda ekilgan bo‘lsa, bir tup o‘simlikning *oziqlanish maydoni* (P) quyidagi formula orqali aniqlanadi:

$$P = R \times L$$

Kvadrat-uyalab hamda *to‘g‘ri burchak-uyalab* ekish usulida quyidagi formula orqali aniqlanadi:

$$P = \frac{R \times L}{G}$$

Lenta usulida ekishda bir tup o‘simlikning *oziqlanish maydoni* quyidagi formula orqali aniqlanadi:

$$P = \frac{R + M}{K} \times L$$

Lenta-uyalab usulda ekilganda *oziqlanish maydoni* quyidagi formula orqali aniqlanadi:

$$P = \frac{R + M}{G \times K} \times L$$

Bularda:

P – bir tup o‘simlikning oziqlanish maydoni, m²

R – qatorlar yoki lentalar orasi, m

L – qatordagi o‘simliklar oralig‘i, m

M – lentadagi qatorlar orasi, m

G – uyadagi o‘simliklar soni, dona

K – lentadagi qatorlar soni, dona

Bir tup o‘simlikning oziqlanish maydonini aniqlagach, har geklardagi *tup sonini* yoki *o‘simliklar qalinligini* quyidagi formula yordamida topish mumkin:

$$N = \frac{10000 M^2}{P}$$

Bunda:

N – bir gektardagi o‘simliklar qalinligi, dona;

P – bir tup o‘simlikning oziqlanish maydoni, m²

Ishni bajarish tartibi. O‘qivchilar topshiriqqa oid uslubiy ko‘rsatmalardan, hamda o‘qituvchidan olinadigan ma’lumotlardan foydalanib, ekish sxemasiga muvofiq bir tup o‘simlikning oziqlanish maydoni, bir gektardagi o‘simliklar qalinligi, bir tup o‘simlikdan olinadigan o‘rtacha hosilni aniqlash bo‘yicha jadval ma’lumotlari bilan tanishib, ekish sxemalarini chizib oladilar. So‘ngra o‘simliklarning oziqlanish maydoni, o‘simliklar qalinligini, meva va urug‘ hosildorligini aniqlash bo‘yicha (1-jadval) masalalarini yechib, o‘zlashtirib oladilar.

1-jadval

Poliz ekinlarini oziqlanish maydoni, qalinligi, mahsuldorligi va urug‘ hosildorligini aniqlash

Ekish usuli	Ekin	Qatorlar yoki lentalar orasi, sm (R)	Lentadagi qatorlar orasi, sm (M)	Qatordagi o‘simliklar oralig‘i, sm (L)	Uyadagi o‘simliklar soni, dona (G)	Bir tup o‘simlikning oziqlanish maydoni, m ² (P)	Har bir gektardagi o‘simliklar soni, dona (N)	Bitta o‘simlikdagi mevalar soni, dona	Mevalarning o‘rtacha vazni, kg	Mahsuldorligi, t/ga	Urug‘lik mevalar miqdori (60%), t/ga	Bitta mevadadan olinadigan urug‘, %	Urug‘ hosildorligi, t/ga
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Qatorlab va kvadrat usulda ekish	Tarvuz	280		140	1			2,5	4,0			0,8	
		210		140	1			2,0	3,5			0,9	
		140		140	1			1,5	3,2			1,0	
	Qovun	210		80	1			2,2	1,7			1,2	
		140		140	1			1,7	1,5			1,1	
		140		70	1			1,2	1,3			1,3	
	Qovoq	280		210	1			3,2	6,5			0,4	
		210		210	1			2,8	6,0			0,5	
		140		140	1			2,6	5,5			0,6	
Kvadrat- uyalab va to'g'ri burchakli uyalab ekish	Tarvuz	210		210	2			1,6	1,3			0,9	
		280		280	2			1,7	3,0			1,2	
	Qovun	140		140	2			1,3	1,3			1,4	
		210		210	2			1,6	1,4			1,6	
	Qovoq	280		280	2			1,6	6,4			0,3	
		210		210	2			3,1	6,2			0,7	
Lenta usulida ekish	Tarvuz	290	70	90	1			2,8	4,5			0,6	
		210	70	70	1			1,5	3,8			0,8	
	Qovun	270	90	70	1			1,2	2,4			0,5	
		140	70	70	1			1,4	2,3			0,6	
	Qovoq	360	90	90	1			1,1	4,8			0,3	
Lenta- uyalab ekish	Tarvuz	350	70	90	2			2,1	4,6			0,4	
		290	70	90	2			1,9	2,8			0,9	
		350	70	70	2			1,2	2,7			1,1	
	Qovun	290	70	90	2			1,1	2,4			1,1	
		210	70	70	2			1,3	1,9			0,6	
	Qovoq	360	90	90	2			1,1	4,6			0,7	
		350	70	140	2			1,2	4,8			0,7	

Material va jihozlar. 1. Ekish usullari hamda o'simliklarni ekish sxemalari tasvirlangan plakatlar – 2 ta; 2. Polizchilikka oid spravochnik va o'quv qo'llanmalar – 12 ta; 3. Hisoblash mashinalari – 12 ta; 4. Chizg'ichlar – 25 ta.

16.2. Lalmikor polizchilik xususyatlari

Lalmikor polizchilik mintaqalari va uni rivojlantirish istiqbolri. Poliz ekinlari qurg'oqchilikka chidamli hisoblanadi,

ularni issiq iqlimli tog‘oldi tumanlarida sug‘ormasdan yetishtirish mumkin. Lalmikor polizchilik dengiz sathidan 1200-1500 *m* yuqoridagi tog‘oldi tekisliklarida va zinapoyalarida joylashib, bu yerlarda yillik o‘rtacha yog‘in miqdori 400-500 *mm* ni tashkil etadi. Shuningdek, dengiz sathidan 500-700 *m* balandlikda yillik yog‘in miqdori 250-300 *mm* bo‘ladigan tekisliklarda ham sug‘ormasdan poliz ekinlarini yetishtirish mumkin.

Lalmikor polizchilikni rivojlantirish juda muhim, Chunki bu yerda yetishtiriladigan mevalar ta‘mi sug‘orib yetishtirilgan mevalarga nisbatan shirinroq bo‘ladi, tog‘oldi rayonlarda poliz ekinlari yetishtirish birmuncha arzonroq, shuningdek, lalmikor polizchilikda o‘simliklar kasalliklarga unchalik chalinmaydi. Lalmikor polizchilik Samarqand, Jizzax, Qashqadaryo, Sirdaryo, Surxondaryo va Toshkent viloyatlarida keng tarqalgan bo‘lib, umumiy maydon 7,5-8 ming gektarni tashkil etadi.

Mamlakatimizda lalmi yer maydonlarini 30-40 ming gektarga, olinadigan poliz mahsulotining yalpi hosilini 150 ming tonnagacha etkazish imkoniyatlari mavjud. Bu imkoniyatlardan to‘la foydalanish aholining poliz mahsulotlariga bo‘lgan talabini qondirishda muhim omil hisoblanadi.

Lalmikor yerlarda yetishtiriladigan qovun va tarvuz navlari. Poliz ekinlari navlari lalmikor polizchilikka har xil moslashib, turlicha natija beradi. Tarvuz o‘simligining ildizi tuproqda chuqur joylashgani sababli, bu ekinning lalmikorlikka moslashishini ta‘minlaydi. Qovun tarvuzdan ko‘ra kamroq lalmi yerlarga ekiladi. Qovoqning ildiz sistemasi tuproq yuzasiga yaqin joylashgan, o‘simlikdan ko‘p namlik bug‘lanib ketadi, shuning uchun qovoq turlari lalmi yerlarga ekishga yaroqli emas.

Lalmikor yerlardagi tuproq-iqlim sharoitlari birmuncha keskin bo‘lganligi sababli, bu yerda o‘stiriladigan navlar issiqqa va qurg‘okchilikka chidamli, ildizlari yaxshi rivojlanadigan bo‘lishi kerak.

Bunday xususiyatlarga ega bo'lgan bir qancha navlar halq selektsiyachilari va olimlar tomonidan yaratilgan va rayonlashtirilgan. Shulardan: Jizzax va Samarqand viloyatlarining yuqori tekisliklarida va pastki tog'oldi zonalarida yetishtirish uchun qovunning Yubileynaya, Arbakeshka 1219, Po'rsildoq, Ichi qizil; kechpisharlaridan: Gulobi bogarnaya; tog'oldi zonalarinish yuqori pog'onalarida – yuqorida nomi keltirilgan navlar va shular bilan birga Zarg'aldoq-gulobi navi ekishga tavsiya etiladi.

Qashqadaryo va Surxondaryo viloyatlarining lalmi tekisliklarida qovunning Bosvoldi, Po'rsildoq; kechpishar navlaridan – Qo'ybosh, Ichi qizil, Qo'ybosh 476, Bogarnaya 34; tog'oldi lalmi yerlarida – yuqoridagi navlar bilan birga Arbakeshka 1219, Ko'kcha 588; kechpisharlardan – Zarg'aldoq gulobi; Qora qand navlari ekiladi.

O'zbekiston g'allachilik ITI olimlari lalmi yerlarda yetishtirish uchun tarvuzning quyidagi navlarini ekishga tavsiya etadi: Jizzax va Samarqand viloyatlarining tekisliklarida Qo'ziboy bogarniy; Bagaevskiy murashka, Oq qo'ziboy 30, Tezpishar, Sputnik, tog'oldi zonasida – Qo'ziboy 30, Qo'ziboy bogarniy, Xayit qora, Sputg'shk, Mozaichniy; Qashqadaryo va Surxondaryo lalmi tekisliklarida – Tezpishar, Mozaichniy; Qo'ziboy bogarniy; Oq qo'ziboy, Xayit qora, Bagaevskiy murashka, Dinniy list; tog'oldi lalmikorlikda – yuqoridagi navlar bilan birga Qo'ziboy 30, Amerikanskiy beliy; Beliy dlinniy 107.

Lalmi yerda o'sadigan poliz o'simliklarining biologiyasi. Yerda nam tanqisligi, tuproqda va uning poliz ekinlari palagi taralgan ustki qismida haroratning keskin ko'tarilishi o'simlikning o'sishi va rivojlanishiga, shuningdek, ularda kechadigan fiziologik jarayonlarga ma'lum darajada ta'sir ko'rsatadi. Tuproqdagi nam tanqisligi tufayli o'simlikka ildiz sistemasi orqali suv shimilishi buziladi, natijada o'simlikning o'suv davri, ayniqsa, ob-havo noqulay kelgan yillarda uzoqqa

choʻzilib ketadi. Lalmikor yerlarda havo va tuproq haroratining juda koʻtarilib ketishi, havo nisbiy namligining pasayishi poliz ekinlarining gullashini susaytiradi, gʻuncha va yangi tugilgan mevalarning qurib qolishiga sabab boʻladi. Baʼzan vazni 200-300 g keladigan yirik mevalari ham qurib qoladi. Bunga sabab, oʻsimlik gulidagi changi hayot qobiliyatining pastligi (24-25%) va sugʻoriladigan yerlardagiga qaraganda gullarga hasharot changlatuvchilarning kam kelib qoʻnishidir. Bu hol, ayniqsa, ob-havo quruq kelgan yillarda oʻsimlik tupida bittadan meva tugilishiga yoki butunlay tugilmasligiga olib keladi.

Yerga toʻkiladigan gul va tugunchalar foizini pasaytirish va mayda boʻlib, yetilmay qoladigan mevalar miqdorini kamaytirish uchun oʻstirish stimulyatorlari (geteroauksin, alfa-NUK, bor kislotasi) qoʻllaniladi. Qoʻshimcha changlatish uchun oʻsimlikka asalarilar jalb etiladi yoki gullar qoʻlda changlatiladi.

Poliz ekinlarini lalmikor yerlarda yetishtirish texnologiyasi. Mamlakatimizning lalmikor yerlarida poliz ekinlari hosildorligini tuproqda kuz-qish oylarida toʻplangan nam miqdori belgilaydi. Shuning uchun bu yerda poliz ekinlari agrotexnikasiga asosan eʼtibor yerda koʻp nam toʻplash va uni toʻla saqlab qolishga qaratilishi kerak.

Poliz ekinlari ekish uchun yerni toʻgʻri tanlash juda katta ahamiyatga ega. Bunda past tekisliklardagi erigan qor va yomgʻir suvlari toʻplanadigan, yozda tuproq namligi janubiy qiyaliklardagiga qaraganda 1,5-2% yuqori boʻladigʻan shimoliy va shimoli-gʻarbiy qiyaliklardagi yerlar eng yaxshi hisoblanadi.

Yerlarni ekishga tayyorlash kuzda 20-22 *sm* chuqurlikda shudgorlash va bahorda ekin ekish oldidan qayta haydashdan iborat. Lekin yerlar kuzda oddiy usulda shudgorlansa, tuproq nomi qochib qolganligidan er sifatsiz haydalib, kesak koʻchadi. Bundan tashqari, er kuzda va bahorda qayta haydalishi tufayli mahsulot tannarxi qimmatlashib ketadi. Oʻzbekiston lalmikor

dehqonchshshk ilmiy tekshirish instituti yerlarni kuzda shudgor qilmay, bahorda aprel oyida 20-22 *sm* chuqurliqda haydashni va may oyida ekin ekish oldidan 16-18 *sm* chuqurlikda qayta haydashni tavsiya qiladi. Yerni haydash bilan bir vaqtda mola bostirish kerak.

Poliz ekinlarini ekish muddati ob-havo sharoitiga qarab belgilanadi. Ob-havo quruq kelgan yillarda erta ekish yaxshi natija beradi. Namgarchilik ko'p bo'lgan yillarda esa kechroq ekish kerak bo'ladi.

Odatda, poliz ekinlari urug'i ivitilib ekiladi. Urug'lar yerni ekin ekishga tayyorlash paytida bir yo'la ochib ketilgan sayoz egatlar tubiga 4-6 donadan qilib uyalab ekiladi, plug qayta o'tishida ko'mib ketiladi. Poliz ekinlari urug'ini mexanizatsiya yordamida ekishda g'o'za seyalkalaridan foydalaniladi. Bunda urug'lar oldindan egat ochmay, tekis yerga ekilaveradi. Ekishda urug'lar tuproqning nam qavatiga 7-8 *sm* chuqurlikka qadalishi kerak. Urug' ekish normasi gektariga 1,5-2 *kg*.

Poliz ekinlari oziqlanish maydonining optimal kattaligi ko'p jihatdan yillik ob-havo sharoitiga bog'liq bo'ladi. Lalmikor dehqonchilik ilmiy tekshirish institutida olib borilgan tajriba natijalariga ko'ra, yog'ingarchilik ko'p bo'lgan yillari qovun va tarvuzning oziqlanishi maydoni kichik (2,5-3 *m*²) va aksincha, quruq kelgan paytda katta (3-5 *m*²) bo'lishi kerak.

Poliz ekinlari bitta chinbarg chiqarganda yaganalanadi. Bunda har qaysi uyada bittadan sog'lom maysa qoldiriladi. Lalmikorlikda poliz ekinlarini parvarish qilishda yog'ingarchilikdan keyin hosil bo'ladigan tuproq qatqalog'iga qarshi kurash muhim tadbirlardan biri hisoblanadi. Maysalar unib chiqqunga qadar qatqaloq rotatsion motiga yoki tishli borona bilan buziladi, unib chiqqandan keyin qator oralari yumshatiladi.

Poliz mevalari pishib yetilishiga qarab, bir marta yoki bir necha marta uziladi.

16.3. Poliz ekinlari urug‘chiligi

Urug‘larning biologik va mexanik ifloslanishi, buning oldini olish choralari. Urug‘chilikning eng muhim vazifasi - navni toza holda saqlab borishdir. Shu sababli, urug‘ olish uchun mo‘ljallangan urug‘larni saqlash, urug‘lik ekinlarini joylashtirish, ularni parvarishlab, yetishtirish texnologiyasi navning mexanik va biologik ifloslanishiga yo‘l qo‘ymaydigan bo‘lishi kerak.

Biologik ifloslanishning oldini olish uchun har bir urug‘chilik xo‘jaligida poliz ekinining faqat bitta navini o‘stirib borish o‘rinlidir. Bitta ekinning ikkita yoki uchta navi o‘stirib borilganida quyidagicha fazoviy izolyatsiyaga amal qilish zarur: bitta poliz ekinining urug‘likka ekilgan navlari orasida ochiq yerda kamida 1000 *m*, usti yopiq yerlarda kamida 500 *m*; xo‘raki tarvuz bilan xashaki tarvuz navlari orasida – tegishli 2000 va 1000 *m*. Qovoqning odatdagi sharoitlarda bir-biri bilan chatishmaydigan har xil botanik turlari orasida fazoviy izolyatsiya ochiq yerlarda 50 *m*, usti yopiq yerlarda 20 *m* qilib belgilangan. Qovun navlari biologik ifloslanishining oldini olish uchun urug‘lik ekinlar orasida yoki yaqin atrofdagi boshqa ekin uchastkalarida dalada o‘sib chiqqan begona qovun o‘simliklari o‘sib borishiga yo‘l qo‘yib bo‘lmaydi. Bunday o‘simliklarni gullashidan oldin yo‘q qilib tashlash zarur.

Urug‘lik ekinlarda yetishtirilayotgan navning yuqori darajada toza bo‘lishini ta‘minlash uchun vegetatsiya davri davomida 3-4 marta nav tozalash ishlarini o‘tkazish kerak. Ekinlar 1-2 ta chinbarg chiqqan mahalda o‘tkaziladigan birinchi tozalash paytida sust rivojlanayotgan va kasal tekkan o‘simliklar olib tashlanadi. Ikkinchi tozalash ishini o‘simliklarning gullashi oldidan o‘tkaziladi, bunda nimjon va kasal o‘simliklar, shuningdek, aralashib qolgan boshqa navdagi o‘simliklar olib tashlanadi, aralashib qolgan bunday o‘simliklar nav uchun

xarakterli bo'lmagan belgilariga: tupining gabitusi, barglari va shonalarining o'lchamlari va shakli hamda boshqa belgilariga qarab ajratib olinadi. Uchinchi tozalash ishi tugunchalar hosil bo'lgan mahalda o'tkazilsa, to'rtinchisi – mevalarni yig'ishtirib olish oldidan o'tkaziladi. Bunda kasal hamda tugunchalari va mevalari nav uchun xarakterli bo'lmagan o'simliklar yulib tashlanadi.

Navli ekinlar hosilining urug'likka nechog'lik yaroqliligini dalaning o'zida tekshirib ko'rish, ya'ni dala aprobatitsiyasi yo'li bilan baholanadi, bu ish nav tozalash yumushlari o'tkazilganidan keyin mevalar fiziologik jihatdan yetilgan mahalda olib boriladi.

Yetishtirish sharoitlari va agroteknik tadbirlarining urug'sifatiga ta'siri. Bir ekin ekib olinganidan keyin o'sha joyning o'ziga yana shu ekinni urug'likka ekishga yo'l qo'yilmaydi, Chunki bunda o'simliklarning kasallanishi zo'rayib, hosili kamayib ketishidan tashqari nav biologik jihatdan ifloslanishi mumkin, sababi shuki, oldingi yilda qolib ketgan mevalarning urug'lari unib chiqib, ekinga aralashib qolishi mumkin.

Poliz ekinlari urug'chiligida dastlabki urug' materialining sifatiga katta ahamiyat beriladi. Elita ekinlari uchun faqat 1-nav toifasiga mansub urug'lardan, urug'chilik xo'jaliklaridagi navli ekinlar uchun esa, kamida 2-toifaga mansub urug'lardan foydalaniladi.

Urug'likka ekilgan poliz ekinlarini parvarish qilishda o'g'itlardan to'g'ri foydalanish alohida ahamiyatga ega. Oziqa sifatida ekiladigan ekinlarga fosforli va kaliyli o'g'itlarning tavsiya etiladigan dozalari urug'chilik ekinlarida oshirishlari kerak. Azot dozasini o'zgartirmasdan fosfor dozasini tavsiya etiladigan miqdorga qaraganda ikki baravar (240 kg/ga gacha etkazib) va kaliy dozasini bir yarim baravar (100 kg/ga gacha) ko'paytirib, azot, fosfor va kaliy 1:2:0,75 nisbatda ishlatilganida

urug‘larning hosildorligi 30% ga oshib, ekinboplik va hosil berish sifatлари yaxshilanadi. Urug‘likka ekilgan ekinlarga organik o‘g‘itlarni ishlatish alohida ahamiyatga ega. To‘la-to‘kis taxt qilib qo‘yilgan mineral o‘g‘itlarga 20 t/ga hisobidan go‘ng qo‘shish poliz ekinlarining urug‘ mahsulдорligini 13-14% ga oshiradi.

Urug‘likka ekilgan o‘simliklarning oziqlanish maydoni oziqaga ishlatiladigan ekinlarning oziqlanish maydonidan kam bo‘lmasligi kerak. Qovun bilan qovoq uchun o‘simliklar qator orasidagi masofa 90 sm ni tashkil etishi lozim. O‘simliklarning urug‘ mahsulдорligini oshirish va urug‘larning ekinboplik hamda hosil berish sifatlarini yaxshilash uchun o‘simliklar qulay ekologik sharoitlarda parvarish qilib boriladi.

Urug‘lik mevalarni yig‘ish muddatlari va usullari. Qovoq mevalari, kechpishar qovun va tarvuz mevalari hosilining asosiy qismi yetilgan mahalda, tezpishar tarvuz va ko‘pgina nav qovun mevalari esa yetilgan sayin, bir necha marta uziladi. Mevalarni uzish muddatlari ularning yetilganini ko‘rsatadigan tashqi belgilariga qarab aniqlanadi. Urug‘lik uchun: tezpishar qovun navlarida birinchi va ikkinchi yig‘imda uzilgan mevalar o‘rtapishar qovun va ertagi hamda o‘rtapishar tarvuz navlarida – ikkinchi va uchinchi yig‘imda uzilgan mevalar olinadi.

O‘zbekistonning quruq va issiq iqlim sharoitlarida poliz ekinlarining urug‘lik mevalarini uzish muddatlarini ularning yetilganini tashqi alomatlariga ko‘ra, namligiga qarab belgilash kerak.

Oziqaga ishlatiladigan poliz ekinlari mevalarini yig‘ishtirishda qanday mexanizatsiya vositalari ishlatiladigan bo‘lsa, urug‘lik mevalarini yig‘ishtirib olishda ham o‘sha vositalarning o‘zi qo‘llaniladi. Bu ish ikki bosqichda o‘tkaziladi: avval poliz ekinlari mevalarini teruvchi UPV-8 markali moslama yordamida

mevalar uzilib, uyum qilib yig'iladi, keyin mevalarni uyumlardan olib, transport vositalariga yoki urug' ajratuvchi mashinalarga solinadi.

Poliz mevalarini yetiltirish, urug'ini ajratish. Poliz ekinlarining urug'lari o'simliklardan uzib olingan, ammo hali to'liq yetilmagan mevalarning o'zida obdon etilib olish xususiyatiga ega. Qovun bilan tarvuzning hatto yigirma kunlik mevalari va qovoqning qirq kunlik mevalari ham 30 kun davomida qo'shimcha ravishda yetiltirib qo'yiladigan bo'lsa, urug'lari 90-95% unuvchan bo'lib qoladi. Mevalar nechoglik yosh bo'lsa, qo'shimcha ravishda shuncha uzoq muddat yetiltirib qo'yishga muhtoj bo'ladi. Qovun bilan tarvuzda yigirma kunlik mevalari 30 kun, o'ttiz kunlik mevalari – 20 kun, qirq kunlik mevalari – 10 kun davomida qo'shimcha yetiltirib qo'yilganida natijasi hammadan yaxshi bo'lib chiqadi. O'zbekistonning sugoriladigan dehqonchilik sharoiglarida urug'lik mevalarni barvaqt yig'ishtirib olib, keyin qo'shimcha ravishda yetiltirib olish maydonlarini oraliq ekinlar uchun ertaroq bo'shatish va tuproqni sifatli qilib tayyorlab olishga imkon beradi.

Yalpi urug'chilikda qovun bilan tarvuzning urug'lik mevalarini 40-50 kun bo'lgan mahalda uzib olib, 10 kun davomida qo'shimcha ravishda yetiltirib qo'yish, qovoqni esa, mevalari 70-80 kunlik bo'lganida uzib, keyin 10-20 kun qo'shimcha yetiltirish hammadan ma'qul. Qo'shimcha etiltirib olish uchun mevalar usti pana joyga yoki poxol solingan maxsus maydonchalarga bir qavat qilib terib qo'yiladi.

Qovun urug'lari mevalardan qo'l bilan ajratib olinadi. Mevalarni kesib, qoq ikkiga bo'linadi yoki yon tomonidan uchburchak teshik ochiladi. Urug'larni meva ichidan platsentalari bilan birga metall qoshiqlar bilan ajratib olinadi. Kichikroq partiyadagi tarvuz urug'lari qo'lda ajratiladi, bunda mevalarni qoq ikki pallaga bo'lib, pallalari bochka ustiga o'rnatilgan

qovurg'ali g'o'la ustidan yurgiziladi. Po'stidan ajratilgan tarvuz eti urug'lari bilan birga ko'zlarining diametri 3-4 *mm* keladigan galvirdan o'tkaziladi. Katta partiyadagi tarvuz urug'lari poliz ekinlari mevalarini to'g'raydigan IBK-5A markali moslama yoki SOM-2A markali urug' ajratuvchi mashina yordamida ajratib olinadi. Bu mashinalar mevalarni to'grab, to'g'ralgan massasini turp, meva suvi va urug'larga ajratadi.

Qovun va tarvuz urug'lari mevalardan ajratib olinganidan keyin katta yoki yoki kichikroq bochkalarda o'z suvi bilan bijg'itib qo'yiladi. Bijgitish 20°C haroratda – 4 kun, 30°C haroratda – 2 kun davom etadi. Bijgish bo'lganidan keyin urug'lar qo'lda yoki MOS-300 markali mashinada yuvib olinadi. Kichikroq partiyadagi qovoq urug'lari mevalardan qulda ajratib olinsa (mevalar krq ikkiga bo'linib, urug'lari qoshiq bilan urug' kamerasidan chiqarib olinadi), katta partiyalardagi qovoq mevalarining urug'lari IBK-5A markali mashina yordamida ajratib olinadi. Ajratib olingan qovoq urug'lari tezgina yuvilib, quritiladi.

Olingan urug'larga ishlov berish va saqlash. O'zbekistonda poliz ekinlarining urug'larini oftobga yoyib qo'yib, havoda quritish ko'proq rasm bo'lgan. Bunda urug'lar rangli metall to'r tutilgan yoki ustiga siyrak qop matosi, brezent tortilgan g'alvirlarga 10-15 *sm* qalinlikda yoyib to'kiladi va vaqti-vaqti bilan aralashtirib turiladi. Qovun va qovoq urug'lari namligi – 13% ga, tarvuz urug'lari esa 14% ga kelguncha quritiladi. Bularni 7-8% gacha uzil-kesil quritish ishlari issiq havo berib turadigan qurittichlarda o'tkaziladi.

Qovun va boshqa poliz ekinlarining urug'lari o'z unuvchanligini 6-7 yil va bundan ko'ra uzoqroq vaqt mobaynida saqlab tura oladi. Biroq, yuqori ekinboplik sifatlarini qovun urug'lari 18 oy saqlaydi, lekin bir yil saqlab qo'yilgan urug'lar hammadan ko'p hosil beradi va bunda mevalarning sifati ham

yuqori bo‘lib chiqadi. Urug‘larning saqlanish muddati uzaygan sayin tarkibidagi oqsil kamayib, nam yutish sur‘atlari susayadi, bo‘rtish davri cho‘ziladi, urug‘larning ekinboplik sifatлари yomonlashadi. Urug‘lar 5-6 yil saqlab quyiladigan bo‘lsa, to‘la qimmatli hosil bera olmaydi.

Urug‘larning nechog‘lik uzoq saqlana olishi ularning namligi va qanday sharoitlarda turganiga bog‘liq. Saqlashga qo‘yilgan qovun va boshqa poliz ekinlarining urug‘larida namlik 7% va bundan ko‘ra kamroq, ombor havosining nisbiy namligi 30-40% va harorati 0 dan -2°C gacha bo‘lishi kerak. Haroratning yuqori bo‘lishi urug‘larga yuqori havo namligidan ko‘ra kamroq salbiy ta‘sir o‘tkazadi, Chunki havo namligi yuqori bo‘lganida urug‘larning namligi ham ortib boradi. Chunonchi, havo nisbiy namligi 40% dan 80% ga qadar ortganida urug‘larning namligi 6,2-7,3% dan 12,4-15,2% gacha ortadi. Bu esa nafas olish va gidrofil jarayonlarning kuchayishiga olib keladi, natijada urug‘larning hayotchanligi pasayadi. Shuning uchun urug‘larni havo kirmaydigan germetik idishlarda saqlash yaxshi natijalar beradi. Og‘zi mahkam yopiladigan shisha idishlarda poliz ekinlarining urug‘lari unuvchanligini 18-20 yil davomida yuqori darajada saqlab turadi.

TAVSIYA ETILGAN ASOSIY ADABIYOTLAR RO'YXATI

1. Bo'riev X.Ch, Zuev V.I., Qodirxo'jaev O.Q., Muxamedov M.M. Ochiq joyda sabzavot ekinlari etishtirishning poogressiv texnologiyalari: Darslik. T.: O'zbekiston milliy entsiklopediyasi DIN, 2002.
2. Qodirxo'jaev O., Muhamedov M. M. Sabzavot ekinlari etishtirish texnologiyasi: M. matn. T.: 2000.
3. Ostonaqulov T.E., Zuev V.I., Qodirxo'jaev O.Q. Sabzavotchilik. T., 2010.

QO'SHIMCHA ADABIYOTLAR

1. Karimov I.A. Jahon moliyaviy-iqtisodiy inqirozi O'zbekiston sharoitida uni bartaraf etishning yo'llari va choralari. T.: O'zbekiston, 2009.
2. O'zbekiston Respublikasi Prezidentining 2006 yil 9 yanvardagi «Meva-sabzavotchilik va uzumchilik sohasida iqtisodiy islohotlarini chuqurlashtirish to'g'risida»gi» farmoni// Qishloq hayoti ro'znomasi. 2006. 11 yanvar.
3. O'zbekiston Respublikasining «Ta'lim to'g'risida»gi» qonuni. T., 1997.
4. O'zbekiston Respublikasi Prezidentining qarori “Meva-sabzavotchilik va uzumchilik sohasini isloh qilish bo'yicha tashkiliy chora-tadbirlar to'g'risida” qarori. PF-3709-Farmoni. // Xalq so'zi. 2006. 11 yanvar.
5. O'zbekiston Respublikasi Prezidentining «Meva-sabzavot, kartoshka va poliz mahsulotlarini harid qilish va

foydalanish tizimini takomillashtirish to'g'risida"gi» qarori. PF-2520-Farmoni // Xalq so'zi. 2016. 12 aprel.

6. Sabzavot-poliz ekinlari, meva va uzumchilikni rivojlantirish va kompleks qayta ishlash Kengashi taqdim etgan 2004-2010 yillarda tarmoqni takomillashtirish Dasturi. Hay'at qarori. T., 2004.

7. O'zbekiston Respublikasi hududida ekish uchun tavsiya etilgan qishloq xo'jalik ekinlari Davlat Reestri. T., 2015.

8. Azimov B.J., Bo'riev H.Ch. Sabzavot ekinlari biologiyasi. T.: O'zMEDIN, 2002.

9. Azimov B.J., Xakimov R.A., Abbosov A.M., Azimov B.B. Sabzavotchilik, polizchilik va kartoshkachilikda yil davomida oyma-oy bajariladigan tadbirlar taqvimini. T., 2008.

10. Ostanakulov T.E., Zuev V.I., Qodirxodjaev O. Sabzavotchilik. Darslik. T., 2010.

11. Polizchilikdan amaliy mashg'ulotlar. T., 1997.

12. Hakimov R.A., Abbosov A. M. Sabzavot va poliz ekinlarini tavsiya etiladigan navlari va etishtirish texnologiyasi bo'yicha tavsiyanoma. T., 2006.

13. Bo'riev X.Ch, Zuev V.I., Qodirxo'jaev O.Q., Muxamedov M.M. Ochiq joyda sabzavot ekinlari etishtirishning poogressiv texnologiyalari. Darslik. T.: O'zbekiston milliy ensiklopediyasi DIN, 2002.

14. Zuev V.I., .Bo'riev X.Ch, Qodirxo'jaev O.Q., Azimov B.B. Kartoshkachilik. T.: O'zbekiston milliy entsiklopediyasi.

15. Zuev V.I., Qodirxo'jaev O. Q., Adilov M.M, Akromov U.I. Sabzavotchilik va polizchilik. 2009.

MUNDARIJA

1-bob. Kirish. Sabzavotchilikning maqsadi, kelib chiqishi va xususiyatlari. Sabzavotchilik ilmiy asosining rivojlanishi va kelajagi.....	3
2-bob. Sabzavotchilikning biologik asoslari.....	14
3-bob. Sabzavot ekinlar ko‘chatini yetishtirish texnologiyasi.....	53
3.1. Ko‘chat uslubi va ko‘chat yetishtirishning umumiy usullari	53
3.2. Asosiy sabzavot ekinlar ko‘chatini yetishtirish texnologiyasining xususiyatlari	57
4-bob. Dala sabzavotchiligining agrotexnik asoslari.....	71
4.1. Sabzavotlarni joylashtirish va sabzavot ekinlari uchun yer tanlash	71
4.2. Yerni ekishga tayyorlash.....	72
4.3. Sabzavotchilikda almashlab ekish	77
4.4. Urug‘larni ekish ko‘chat o‘tkazish muddatlari va usullari.....	83
5-bob. Sabzavot ekinlarini sug‘orish	89
6-bob. Sabzavot ekinlarini o‘g‘itlash va parvarishlash.....	94
7-bob. Kartoshka ekini.....	104
8-bob. Tomatdosh sabazvot ekinlari. Pomidor	120
9-bob. Qalampir. Baqlajon.....	134

10-bob. Bodring va qovoqchali sabzavot ekinlar (kabachka, patisson)	140
11-bob. Karam o‘simliklar	151
Gul karam yetishtirishning o‘ziga xos xususiyatlari.....	162
12-bob. Ildizmevali sabzavot ekinlar	168
13-bob. Piyozi o‘simliklari	184
14-bob. Sarimsoq ekini	198
15-bob. Ko‘kat, dukkakli va kam tarqalgan sabzavot ekinlar	203
16-bob. Poliz ekinlari.....	221
16.1. Sug‘oriladigan yerlarda poliz ekinlarini yetishtirish texnologiyasi	255
16.2. Lalmikor polizchilik xususiyatlari	273
16.3. Poliz ekinlari urug‘chiligi	277

**Zuev Vladimir Ilich, Qodirxo‘jaev Orif, Adilov Maxsud
Mirvasitovich, Akramov Umidilla Ikramdjanovich**

SABZAVOTCHILIK VA POLIZCHILIK

O‘quv qo‘llanma

Muharrir **E. Bozorov**

Badiiy muharrir **M. Odilov**

Kompyuterda sahifalovchilar: **Z. Ulug‘bekova,
K.Boyxo‘jayev**

Nashr lits. AI №174. Bosishga ruxsat etildi 04.11.2016.
Qog‘oz bichimi 60x84 ¹/₁₆. Shartli bosma tobog‘i 16,6.
Hisob-nashr tabog‘i 17,2. Adadi 982.
55-buyurtma.

«IQTISOD-MOLIYA» nashriyotida tayyorlandi.
100084, Toshkent, Kichik halqa yo‘li, 7-uy.

«HUMOYUNBEK-ISTIQLOL MO‘JIZASI»
bosmaxonasida ofset usulida chop etildi.
100000, Toshkent, Amir Temur ko‘chasi, 60^a.